

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

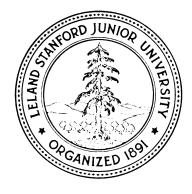
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

BIBLIOTHECA PA 3404 P96 PROCLUS DIADOCHUS Z24 IN PLATONIS CRATYLUM 1908 COMMENT. EDIDIT 43 G. PASQUALI B LIPSIAE

gift of The estate of Hans Paret

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES

.

PROCLI DIADOCHI IN PLATONIS CRATYLVM COMMENTARIA

EDIDIT

GEORGIVS PASQVALI

MCMVIII
LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVENERI

MEMORIAE PATRIS

S.

PRAEFATIO

I.

Procli commentarii in Platonis Cratylum eclogas tantum nobis esse servatas et operis inscriptio, quam praebent libri manuscripti, testatur et particula őzi demonstrat plerisque capitibus praemissa et confirmat ipsius Procli nomen hic illic laudatum. Neque tamen, cum praesertim σχολίων an σχολῶν scribendum sit, quae est recensionis condicio. mihi quidem non constet, ulla certa causa impediri videmur, quominus haec potius a praeceptoris scholis quam a scriptoris libello originem duxisse statuamus. Quam in suspicionem pronior erit, si quis quam multa Platonis et Aristotelis commentaria prae se ferant sese excerpta esse ἀπὸ φωνῆς σοφωτάτου cuiusdam magistri recordatus, quae Prächter disseruit (GGA 1904,381 sq. 390; 1905,518 sqq. 531 sqq; 1906,903; 1908,210sq. 234sqq) considerarit. Ad Proclum hunc libellum redire genus quoque scribendi praestat; quod si eius copiam verborum comparaveris cum indicibus graecitatis quos Kroll et Diehl editionibus commentariorum in rempublicam et Timaeum teubnerianis addidere, summum in universum consensum invenies. Quin etiam multa ex editione mea enotari possunt quae eadem in indiculum grammaticum rettulit Diehl; non omnes vero eius observationes in hunc libellum quadrare nemo mirabitur, qui cogitarit exempla illa e tanto maiore opere esse hausta. Pauca de multis affero: anacolutha (45,16; 77,10; 106,28), attractionem (genetivum pro accusativo 11,13; 33,26)1); con-

¹⁾ De coniunctionibus κάν et ὅταν cum indicativo sociatis restant scrupuli; 24,21 enim ὅταν . . . . παραλαμβάνουσιν varia est lectio; 39,6 quas formas recepi ἐνοφθαλμίζωνται, ἐγκεντρί-

structiones ad sensum (51,26 sqq; 56,15.26; 68,29; 88,20); contractionem (τὸ ἔνθουν 29,20 sed ceterum ἔνθεος); crasin¹); · declinationem vocis quae est vovs (vóes 93,21; vovs 50,20 sed νόας 109.11); dualem rariorem nisi δυοῖν et ἀμφοῖν (άμφοῖν τοῖν ἄκροιν 85,10 conspicuum, cum plerumque τὰ απρα scribat); ellipsin (omittitur verbum in iunctura τὸ δ' αἴτιον, ὅτι 50,13; 64,17); negationem μή quae singulas etiam voces neget (velut τὰ μὴ φύσει 4,8; τὸ μὴ ὄν 10,10); particulas: «v cum indicativo (38,11; 56,13); dé quarto loco positam (14,28; 32,21; 40,20; 69,5? al.); pronomen έαυτῶν pro ήμῶν αὐτῶν (103,11 sq); structuram verbi διαι- $\tau \tilde{a} \nu \ (\tau \iota \nu l \ 5,10)^2$). Neque tamen in ipso scribendi genere Procli cetera commentaria huic libello omni ex parte sunt similia; unum gravissimum intercedit, quod et nostrae opinioni de excerptore vel potius de discipulo favet et demonstrat hunc discipulum non eundem esse atque eum qui cetera commentaria ex adnotationibus suis composita edidit. Cum enim in tanta commentarii in Timaeum mole bis tantum praecedente neutro plurali verbum numero plurali ponatur, in hoc commentariolo, quod non plus quam centum

ξωνται e scribae coniectura arbitrio suo tradita immutantis natas esse scio, scio γίνηται a Boissonadio demum textui esse intrusum; sed cum in omnibus recentioris aetatis codicibus tum in his saepius breves et longae confunduntur quam ut quid librorum auctoritati in hoc discrimine tribuas. Coniunctionis κάν non diversa est ratio: quod enim 32,9 κάν.... κα-λείται est traditum, nihil interest, cum hi libri innumerabilibus itacismis sint maculati; 77,8 tamen κάν... ὑφεῖται toleravi, nescio an iniuria, memor coniunctivos aoristi secundi istorum verborum iam ab hellenistica aetate paullatim exolescere coepisse (cfr G. N. Hatzidakis, K. Z. 33, 1893, 109). — Data occasione adnotabo κάν semel cum optativo coniungi ita tamen ut optativum coniunctivus excipiat (85,30).

¹⁾ Praeter sollemnia illa τάγαθόν, κάκεῖνος, κάκεῖθεν, κάν, τοὐλάχιστον sim. nonnullae codicum variae lectiones vel corruptiones ad crasin reduci possunt: cfr 17,13; 71,19 alia. Cum de his tum de similibus quaestionibus disputavi in Vitellii studiis XVI 1908,449 sqq.

²⁾ In hoc genere observandum έμφορηθηναί τι (2,4).

tredecim teubnerianas pagellas compleat, plus tricies hunc usum graecitatis recentioris peculiarem deprehendimus. Locos, fortasse non omnes, indico, non propono; quorum unum et alterum esse cur etiam apud antiquiorem scriptorem excusemus, nullus infitior; in omnes vel plerosque hoc idem cadere pertinax nego. Enotavi igitur 3,10; 5,6; 6,22. 24; 7,17; 11,20 sq; 12,25; 17,6; 18,22; 25,8. 19 sq; 30,22; 34,15; 38,27; 42,28; 46,12; 66,17; 69,3. 12. 23; 78,18; 80,13; 81,4; 82,12. 14; 97,26; 103,26. In transcursu monebo Aristotelis interpretem, Ammonium, Procli discipulum, item prorsus verbo plurali post neutrum plurale esse usum; quem tamen multum abest quin e schedulis suis haec quae edo, prompsisse adfirmem, cum praesertim libri qui sub eius nomine feruntur ipsi a scholis sint profecti neque igitur genuinam illius manum referant.

Is, quicumque fuit sive excerptor sive discipulus, qui libellum in hanc formam redegit, quae codicibus nobis servata est, rectum adnotationum ordinem nihil, quantum video, turbavit. Quod si scholia a textus platonici serie et dispositione nonnumquam discedere videntur, velim consideres in reliquis quoque commentariis Proclum sibi indulsisse ut longe saepe ab argumento migraret, utque Platonem non semper pedetentim comitaretur, sed alias antecurreret, alias praecedentem consequeretur. Si quas autem eclogas ad certum Cratyli locum referre nequimus, non est hoc ut in huiusmodi laciniis admiratione dignum. 1)

¹⁾ De paucis capitibus pauca addam. Cap. XI artissimo vinculo cum XII est coniunctum: ut enim caelum et movetur et stat, ita nomina et natura et pacto conventoque sunt. Cap. XV nescio quo referam nisi fortasse νοχ μαντείας (Crat. p 384°) disputationem de μάντει Apolline excitavit. Quod ad cap. XXVIII attinet, coniecto Proclum ab Hermogenis nomine (p 384°) ad Mercurium transisse. Cap. XXIX verba είς τὸ κοινόν (384°) respicere mihi videtur. Cap. XXXIV potestatem tangit quam et urbes et privati gerant, rerum nominum suo arbitrio commutandorum (cfr p 385°). Cap. XXXV quo referri possit, non video. Capite XXXIX quomodo φρόνησιν et χρηστότητα coniungat (p 386°sqq) Plato, declarat Proclus; eodem pertinet

П.

De codicum memoria disputavi in Vitellii studiis (St. it. d. fil. class. XIV 1906, 127—52); nunc gravissima tantum repetam. Viginti quinque libros alios totos contuli, alios aliqua ex parte, aliorum specimina plerumque photographica ad me transmittenda curavi. Omnes ab uno archetypo esse derivatos, inde efficitur quod multae corruptelae omnibus sunt communes. Codices qui servati sunt ad quinque libros quasi ad fontes eosdemque superstites redire in disputatione mea evincere studui: certe tam similes inter se plerique codices sunt, ut spondeam nullum detrimentum

clum significare, Platonem Cereris non omnes virtutes sed eas tantum quae statim e nomine eluceant, ostendere voluisse.

cap. XL quo confirmatur bonos sapientiores esse quam malos. Cap. XLII veritatem et mendacium in rebus esse adversum Antisthenem, Euthydemum, Protagoram demonstrat. Capite LI verba ἀρ' ούχι ὁ νόμος δοκεῖ κτέ (p 388d) fortasse illustrantur. Capite LX, ut νομοθέτου et τέκτονος officia, ita universae et propriae singularisque naturae creatio distinguitur. Caput LXVII άναλογίαν in praecedente commemoratam explicat. LXIV-LXVII a Socrate profitente se nihil scire, sed cum amicis verum exquirere semper se paratum esse, proficisci videntur. Cap. LXIX nomina ab ipsis dis imposita (p 391d) significat. Quaestiones capitibus LXXII—LXXIX tractatas disputatio de deorum nominibus movit. Quae Plato monet praecipitque de nominibus vel imponendis vel interpretandis (p 393b -394°), arripit Proclus ut leges et τῷ ὀνοματοθέτη (37,26) et τῷ ἐτυμολογήσειν μέλλοντι (39,12) dicat (cap. LXXX, LXXXV, LXXXVI; cap. LXXXIII). Cap. XCVIII de πατοικώ αlτίω, cum Iuppiter pater appelletur (395°—396°), disputat. Cap. CXXIV eos tangit qui solos deos solem, lunam, similia existiment (p 397cd), ita ut sequenti eclogae, ut ita dicam, viam muniat. Neque aliud, opinor, respicit cap. CXXVII, nisi quod, di quomodo semper currere dicantur (p 397d), explicat. Ĉap. CXXXIV huc spectare videtur, ut ostendat qua ratione Plato ad Iovem redierit (p 400d) et nunc demum adfirmet se de illo nihil scire, cum paullo ante multa de eius nomine (p 395° 396°) disputarit. Cap. CXXXVII, nisi fallor, indicat quomodo unus et idem deus duplici nomine se appellari gaudeat (p 400°); coniecto tamen Apollinis exemplum non temere esse selectum, sed eo consilio, ut hunc potissimum deum nominum veritatem largiri indicetur. p. CLXVI quo spectet, nescio, nisi forsitan statuas id Pro-

textum inde accepisse quod non alios libros adhibui, nullum recensioni emolumentum futurum fuisse, si alios memoriae testes adhibuissem, etiamsi res non, ut statui, ita se haberet. Quin etiam librum M, quem tum (p 147) licet admodum raro consulendum censui, nunc demum talis naturae esse perspexi, ut, quomodo nonnulla codicis P vitia nata sint, illustrare possit, ad ipsum contra verborum contextum constituendum nihil conferat. Sed ordine ordiamur, illis tamen libris qui vel ab aliis superstitibus sunt descripti vel fortasse aliorum, si non filii, at certe sunt gemini simillimique, prorsus, ut par est, omissis.

- A = Ambrosianus D 222 inf., chart., saeculo XVI, ut Ae. Martini Dom. Bassi agnovere, a Manuele Moro Cretensi exaratus (cfr Catalog. codd. graec. bibl. Ambr., digesserunt Martini et Bassi, nr. 943 et praef. p XXVII). Extrema verba sunt καὶ φρουφεῖν ἐν (p 113,14).
- B = Barberinianus 42, chart, anno 1526 Lupiis a Constantio Sebastiano monacho Montolivetano conscriptus (cfr opusculi mei p 143). Exit in verba $\kappa \alpha i \delta i \delta s$ (111,25).
- F = Laurentianus LVIII 2 chart., saec. XV—XVI. Extrema sunt προϊόντα φρουρεῖν (112,24).
- M = Monacensis 29, chart., saec. XVI. Exit in eadem verba in quae B.
- P = Ambrosianus R 25 sup., membr., saec. XV (nrº 710 Martini et Bassi insigniverunt). Exit εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον (113,5).

Ex hoc quod non pariter in omnibus exemplaribus, opus est mutilum, cogere non audeo ex uno libro, cuius extremae paginae quacumque de causa minus atque minus in dies legi possent, A, postea P, tum F, denique eodem fere tempore B et M fluxisse. Quomodo enim fieri poterat ut A cum M, AM cum B, F contra cum P artissime coniungeretur? Neque illi opinioni codicum aetates favent, cum A libris P et F recentior videatur. Quid igitur? nonne potius scribae qui M et B exaravere, in verbis ἐξ ῆρας ἐτέχθη καὶ διός idcirco uterque per se constitit, quod sermonem integrum et absolutum praebere voluit; atque etiam simili

de causa F et P non plura exhibent, quod extrema utriusque exemplaris verba ea sunt, quae qui neglegenter legerit, credat ambitum verborum esse conclusum? Qui contra librum quem codicum A et B fontem communem fuisse existimamus, exaravit, exemplum mutilum usque ad extrema verba descripsit; quem codicis A librarius imitatus est.

Quanta necessitate liber M cum P coniungatur, et lacuna demonstrat communis (verba enim καὶ ἄλλαι ταῖς κηγαῖς καὶ ἄλλαι ταῖς ἐλάφοις 70,1—2 in ambobus his libris interciderunt, servata sunt cum in AB tum in F), et hoc confirmat quod libro M inspecto aliqua codicis P vitia facillime explicantur; ut αἰθερίω recte traditur 76,25; in ABF: δευτερίω legimus in M: δευτέρω praebet P. κάτω δὲ μετὰ τοῦ διὸς ABF 80,12 scribunt: κατὰ δὲ μεταξὲ διὸς M; διός, quod sensum tum demum reddebat nullum, omittit P. Cum tamen et tertius codex eiusdem familiae, qui non iisdem quam PM vitiis laboret, servatus sit et M ad errores in libro P obvios potius explicandos quam detegendos usui sit, eum omnino e recensione arcendum esse existimavi, cum praesertim multo peioris notae sit quam P.

Liber F cum P(M) et in lacuna consentit deoùs dyoρήνδε καλέσσαι, ή δ' άρα πάντη φοιτήσασα κέλευσε (p. 49, 21-23), et in erroribus non paucis. Exemplum unum gravissimum affero: ἐνεργείας 75,24 AB recte praebent, ἀληθείας falso FP. Alia specimina si quis quaerat, eum ad paginam 142 commentationis meae delego; ubi etiam complura exempla collecta sunt, quae comprobent F neglegentissime esse exaratum, quippe qui et plurimas voces sensu cassas praebeat et pro traditis verbis alia temere substituat et lacunulis fortasse non minus quam P laboret. etiam statui potest tum auxilio hunc librum esse, cum demonstret in exemplari librorum P(M) et F communi non eandem corruptelam fuisse atque in P; si contra a ceteris codicibus discedit, nullius est auctoritatis. Nam, quae bonae frugis praebeat, eius naturae sunt ut ad coniecturam reducere ea facile queamus: locos significo 22,17 (ubi fortasse iam in archetypo duplicem exstitisse scripturam docet

B¹); 24,2 (quo eadem quadrant); 42,4; 48,6; 52,5; 66,25; 84,7. 8; minutias quasdam orthographicas nil moror.

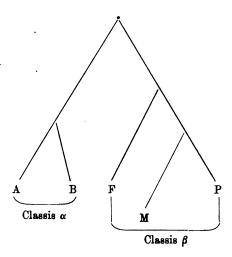
Ad alteram classem transeamus; quae ex A et B constat, cum libri qui ex A derivati videantur in censum non veniant. Consentiunt hi codices in compluribus corruptelis, quarum duae facile gravissimae: 56,18 τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη τῶν ὅλων ΑΒ: τῆς διακρίσεως τῶν ὅλων εἰς τὰ μέρη recte FP, omisso altero τῶν ὅλων; 69,18 πολλὰς αἰτ ίας διαφερούσας ἀλλήλων τῆ οὐσία αὐτῆ recte FP: πολλὰς οὐσίας διαφερούσας κτέ. ΑΒ. Nimirum oculi eius qui exemplum illud a quo et A et B fluxerunt, exaravit, ad sequens οὐσία aberravere.

Haec exempla demonstrant et A et B in eandem familiam referendos, quae ipsa per se non valeat ad textum constituendum altera classe non adhibita. B vero a librario neglegentissimo exaratus est, qui et plurima verba omittat et quae A integra servet, saepe misere perdat: qui exempla quaerat, eum ad p 143 sq commentationis meae delego. Quare, ut libri F, ita huius codicis non omnes varias lectiones in apparatum recepi, ne eum incredibili nugarum mole obruerem, sed tum demum testatus sum, cum quid exemplar illud librorum A et B commune praebuisset, clarius elucere vellem. Si enim B a ceteris libris recedit, nihil nisi scribae socordiam demonstrat, nisi ubi coniecturas quasdam cum faciles tum necessarias praebet, ut 42,4; 61,29; 67,3; 82,10°2).

Nunc stemma ex p 146 commentationis meae huc paucis mutatis transferam.

¹⁾ Non aliter fortasse de p 19,6 est iudicandum. Quin etiam emblematum nonnulla, quibus exemplar illud laborabat quaeque cancellis seclusi, e duplici scriptura enata esse videntur; certum exemplum adfero 75,11—12; cfr commentationis meae p 151

²⁾ Non diversum proferri potest iudicium cum aut unus A (72,18; 74,2) aut unus P (32,27) lectionem veram vel verisimilem demonstrat.

Ex ipsa stemmatis conformatione et figura elucet, consensum librorum AB cum F lectionem archetypi praestare: si contra classes α et β in diversa abeunt, discrimen in editoris consilio totum ponitur; si quidem enim est classis α multo melior, non tantae est auctoritatis ut in dubiis ipsa per se testetur sese archetypi lectionem servasse.

Priusquam huic praefationi finem impono, adnotabo et A et P manus correctrices saeculi omnes, ut videtur, XVI esse expertas; quas distinguere non necesse duxi, cum coniecturas semper, quarum nonnullae sunt optimae, nunquam traditas lectiones praebeant.

De Boissonadii editione (Lipsiae, Weigel, 1820) non multa habeo quae moneam: tres codices temere arreptos non bene adhibuit, nonnulla bene correxit, alia perperam tentavit, plagulas pessime emendavit.

Restat iucundissimum munus ut gratias agam illis doctis viris qui tironem me in hoc opere perficiendo adiuverunt; Guilelmo Crönert qui et plurimas emendationes contulit et locos complures similes indicavit, priusquam liber typothetae ad imprimendum traditus est; Guilelmo Kroll et Nicolao Festa, praeceptori suavissimo, qui plagulis perlectis vitia et scribarum et editoris castigarunt. Istorum virorum nulla est pagina quae non et doctrinam et diligentiam testetur. Neque nomen Georgii mei Levi della Vida omittam, preli erroribus infesti inimicique adulescentis.

Scribebam Romae mense Iunio anni MCMVIII.

GEORGIVS PASQVALI

CONSPECTVS SIGILLORVM

CONSTRUCTION DIGITAL COLUMN
A = Ambrosianus D 222 inf., saec. XVI a Manuele Moro Cretensi exaratus.
B = Barberinianus 42, a. 1526 a Constantio Sebastiano Lupiis exaratus.
F = Laurentianus LVIII 2 saec. XV/XVI.
P = Ambrosianus R 25 sup. saec. XV.
A^2 , P^2 = manus correctrices in A, P obvise.
ll = libri.
add = addidi addidit addendum.
ci = conieci sim.
corr = correxi sim.
del = delevi sim.
om = omisit sim.
sci = scripsi scripsit sim.
supersci = superscripsit.
tri = traieci sim.
im = in margine.
iu = inter versus.
or chald = De oraculis chaldaicis scr. G. Kroll Vratislaviae
a. 1894.
Consensum librorum saepe nullo sigillo addito indicavi.
<pre></pre>

EK TΩN

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ

ΣΧΟΔΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ ΠΛΑΤΏΝΟΣ ΕΚΛΟΓΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΙ.

loiss.

Ι. Ό σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν καὶ τὴν ἀφομοιωτικὴν δύναμιν, ἢν κατ' οὐσίαν λαχοῦσαι διὰ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος αὐτὴν ἐπιδείκνυνται. ἐπειδὴ δὲ ἡ μεριστὴ τῶν ψυχῶν ἐνέργεια διαμαρτάνει πολλαχοῦ τῶν οἰκείων τελῶν, καθάπερ δὴ 5 καὶ ἡ μερικὴ φύσις, χώραν εἰκότως ἔχει καὶ τὰ ἀόριστα καὶ τύχη καὶ αὐτομάτως περιφερόμενα ὀνόματα, καὶ οὐ πάντα τῆς νοερᾶς ἐπιστήμης ἐστὶν ἔκγονα καὶ τῆς πρὸς τὰ πράγματα συγγενείας στοχάζεται.

Π. Ότι δ Κρατύλος λογικός τέ έστιν καὶ διαλεκτικός, ἀλλ' 10 οὐ κατὰ τὰς τοῦ Περιπάτου ψιλὰς τῶν πραγμάτων μεθόδους 2 διαλεκτικάς, ἀλλὰ κατὰ || τὸν μέγαν Πλάτωνα εἰδότα τὴν διαλεκτικήν ἀρμόζειν μόνοις τοῖς κεκαθαρμένοις τὴν διάνοιαν τελέως καὶ διὰ τῶν μαθημάτων παιδευθεῖσι καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν τὸ νεαροπρεπὲς τῶν ἡθῶν ἀποκαθαρθεῖσι καὶ ἀπλῶς γνη- 15 σίως φιλοσοφήσασιν, καὶ θριγκὸν οὖσαν τῶν μαθημάτων καὶ ἀνάγουσαν ἡμᾶς ἐπὶ τὴν μίαν πάντων αἰτίαν τὰγαθόν, καὶ διὰ Προμηθέως ἤκειν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεῶν ἅμα

de BF testor quae diserte adfirmabo Tit. om P σχολίων B: σχο F: σχολών Α

¹ δ om PF sp. relicto 3 διὰ del Festa 4 αὐτὴν del Festa: ἐναργἢ ci Crönert 8 ἔγγονα P 14 παιδενθείσιν A: παιδενθείσαν P 16 cfr Resp. VII p 534° θριγγὸν A

φανοτάτω πυρί λεχθείσαν ύπ' αὐτοῦ (Phileb. p 16°). ἡ γὰρ τοῦ Περιπάτου ἀναλυτική καὶ τὸ ταύτης κεφάλαιον, ἡ ἀπόδειξις, πᾶσιν εὐληπτα καὶ ἀρίδηλα τοῖς μὴ παντάπασι σκοτοδινιῶσιν καὶ πολὸ τὸ τῆς λήθης ὅδωρ ἐμφορηθεῖσιν.

5 ΠΙ. Ότι νοῦς ἐστιν ὁ τῆς διαλεκτικῆς προβολεύς, ἀφ' ε΄αυτοῦ ὅλου ὅλην αὐτὴν ἀπογεννῶν καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀφ' ε΄νὸς πάντων πρόοδον τὴν διαιρετικὴν ὑφίστησι, κατὰ δὲ τὴν συναγωγὴν εκάστου πρὸς μίαν ἰδιότητος περίληψιν τὴν ὁριστικὴν ὑφίστησι κατὰ δὲ τὴν ἐπ' ἄλληλα παρουσίαν τῶν εἰδῶν, 10 δι' ἣν καὶ ἔστιν ὅ ἐστιν ἕκαστον καὶ μετέχει τῶν λοιπῶν εἰδῶν, τὴν ἀποδεικτικήν κατὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν πάντων εἰς τὸ εν καὶ τὰς οἰκείας ἀρχὰς τὴν ἀναλυτικὴν γεννῷ.

IV. "Οτι δ μὲν 'Αριστοτέλης (Rhet. I 1355* 34—b25) μίαν είναι λέγει ξητορικήν καὶ μίαν διαλεκτικήν δυναμένας 15 ἐπ' ἄμφω, ὡς ἄν τις προαιρῆται, πείθειν ἢ ἐλέγχειν ὁ δὲ Πλάτων ∥ ἄμεινον δύο ἐκατέρας είναι λέγει. ἡ μὲν γάρ τίς ἐστι, 8 φησί, ξητορικὴ κολακεία καὶ ἄτεχνος, ἢν ἐν Γοργία διαβάλλει ἡ δὲ ἐπιστήμη τῶν ἀγαθῶν καὶ δικαίων, ἢν ἐν Φαίδρο ἀνυμνεῖ. καὶ πάλιν τὴν μὲν τοῦ 'Αριστοτέλους διαλεκτινήν ὡς ἐριστικὴν ἀποπέμπεται, τὴν δὲ τῶν ὄντων τὰς ἀρχὰς δρῶσαν διαλεκτικὴν ἀγαπῷ ὡς μέρος φιλοσοφίας.

V. "Ότι εἰ ἀδύνατον συνελθεῖν γνῶσιν καὶ ἄγνοιαν τοῦ αὐτοῦ ἄμα, ἀδύνατον τὰς δύο ξητορικὰς συνελθεῖν ἡ μὲν γὰρ ἀγνοεῖ τὰ ἀγαθά, ἡ δὲ γινώσκει.

ες VI. Ότι ο παρών διάλογος επιστήμονας ήμᾶς ποιεῖ τῆς τῶν ὀνομάτων ὀρθότητος, καὶ δεῖ τὸν μέλλοντα εἶναι διαλεκτικὸν ἀπὸ ταύτης ἄρχεσθαι τῆς θεωρίας.

VII. Ότι ώσπες εν Παρμενίδη την όλην διαλεκτικήν

¹ αὐτοῦ· ἡ γὰς τοῦ πες. ἀναλυτικὴ A: αὐτῶν ἐν τῆ πες. ἀναλυτικῆ P 5 sqq cfr in Parm. 649,17—651,9, David in Porph. Isag. 88,8 sqq Bus. 13 sqq cfr in Parm. 648,20 sqq 16 ἐκατέςαν ci Kroll 17 cfr Gorg. p 463^b Phaedr. p 260^c 262^c Legg. XI 988^a cfr Phaedr. p 269^d—272^b

παραδιδούς οὐ ψιλήν, ἀλλὰ μετὰ τῆς τῶν ὄντων θεωρίας παρέδωκεν, οὕτως καὶ νῦν τὴν τῶν ὀνομάτων ὀρθότητα μετὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἐπιστήμης.

VIII. Ότι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων καὶ τῆς διαλεκτικῆς νῦν παραδιδόναι βούλεται δ Πλάτων, εἰπερ τὰ ὀνόματα μετὰ τῶν τῶν εἰσιν ὀνόματα συμπαραδίδωσιν.

ΙΧ. Διὰ τί λέγων ὁ Πλάτων (Pol. p 261°) ὅτι οί τῶν ὀνομάτων δπερορώντες πλουσιώτεροι φρονήσεως είς γῆρας άναφανησόμεθα, αὐτὸς νῦν προηγουμένως περί ὀνομάτων ζητεῖ; ἦ τοῦτο σποπεῖ οὐ καθ' ὃ λέγονται, ἀλλὰ καθ' ὃ εἰκόνες 10 είσι των πραγμάτων; και γαρ ή δριστική τριττή έστιν ή γαρ από τοῦ ανωτάτω γένους αρχομένη διὰ πάντων τῶν μέσων ξως 4 τῶν ὑστάτων διαφορῶν πρόεισιν, ὅπερ δ Ἐλεά | της ξένος ποιεί δριζόμενος τόν τε σοφιστήν (Soph. p 268cd) και τόν πολιτικόν (Pol. p 267bc). ἢ τὸ έγγὺς καὶ γνώριμον γένος λα- 15 βούσα διὰ τῶν έξῆς διαφορῶν πρόεισιν, ὡς ἔχει τὸ ἄνθρωπός έστι ζώον πεζόν δίπουν καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡ ὀνόματι μόνω χρήται, οίον καλόν έστι τὸ πρέπον καὶ ψυχή έστιν φυσιόχη οὐσία καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἔστιν οὅτος ὁ τρίτος τρόπος της δριστικής επισφαλέστατος. εί γαρ έτυχεν απ' αρ- 20 της δ δνοματοθέτης ανεπιστήμων, ανάγκη διαπίπτειν τον χρησάμενον τῷ κειμένο ὀνόματι εἰς τὸν δρισμόν. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Πλάτων νῦν προηγουμένως ζητεῖ περὶ τῶν τοιούτων ονομάτων, καὶ διὰ μέσων αὐτῶν ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνατείνεται. άλλα και πρός απόδειξιν τούτο συμβάλλεται, ως έν Φαίδρφ 25 (p 244^d) την μαντικήν της οἰωνιστικης κρείττω ἀπό τοῦ δνόματος ἐπεγείρησεν ἀποδεικνύναι άλλὰ καὶ πρὸς ἀνάλυσιν, ώς εν τῷ Φαίδο φ (p 252°) τὸν μεν μετεχόμενον ὁπὸ τῶν θνητων έρωτα ποτηνόν καλών, τον δε αμέθεκτον και θείον πτέ-

⁸ εἰς τὸ γῆρας Plato 10 ἢ ll 17 cfr Aristot. Top. I p 103° 27 ἀνόμασι P 18. 19 cfr Hipp. mai. p 290° d 19 cfr Crat. p 400° 25 καὶ AF: om PB 27 ἀποδεικνὸς: corr καὶ AF: om PB

φωτα διὰ τὴν εἰς Ἐν συναγωγὴν τῆς τε οὐσίας τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας, καὶ οῦτως ἀνιὰν καὶ ἀναλύων φαίνεται· ἀλλὰ καὶ πρὸς διαίρεσιν πολλάκις ἀναγκαῖον τοῦτο· οῦτως γοῦν ὁ Σωκράτης (Gorg. p 497^d) διεῖλεν ὅτι ἄλλο τὸ ἡδὺ καὶ ἄλλο τὸ ἀγαθόν, διότι καὶ τὰ ὀνόματα δύο.

Χ. Ότι δπόκεινται πρόσωπα νον Κρατύλος τε δ Ήρακλείτειος, οδ και Πλάτων ήκροάσατο, όστις έλεγεν τα δνόματα πάντα φύσει είναι, τὰ γὰρ μὴ φύσει | μήδ` ὀνόματα είναι, 5 ώσπες και τον ψευδόμενον φαμεν μηδέν λέγειν και Έρμο-10 γένης δ Σωκοατικός. Θστις απεναντίας έλεγεν οὐδεν είναι ονομα φύσει, άλλὰ πάντα θέσει καὶ τρίτος Σωκράτης, όστις έπικρίνας έδειξε τὰ μέν αὐτῶν είναι φύσει, τὰ δὲ καὶ θέσει, οίον τύγη γεγονότα. τὰ μέν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις μᾶλλον τοῦ φύσει μετέχει, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς μᾶλλον τοῦ τυχαίου. 15 δ γὰρ τὸν έαυτοῦ παῖδα Αθανάσιον καλέσας δηλοῖ τὴν περί ταθτα τῶν ὀνομάτων πλημμέλειαν. ἔτι δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων έχόντων είδος και δίην, κατά μέν τὸ είδος μαλλον του φύσει μετέχουσι, κατά δὲ τὴν ῦλην μᾶλλον τοῦ θέσει. καὶ πρός μέν Έρμογένη λέγων γωρίζει τά τε μονίμως έν θεοίς ίδρυ-20 μένα δυόματα, οίου μυρίνη καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὰ ἐν ψυχαῖς, οἶον βατίεια πρὸς δὲ Κρατύλον ἀποδέχεται μὲν τὴν πρὸς τὰ πράγματα τῶν ὀνομάτων ἀναφοράν, δείκνυσι δ' ὅτι έστὶ καὶ τὸ τυχαῖον πολὺ έν τοῖς ὀνόμασιν, ἄμα δὲ καὶ ὅτι ού πάντα κινεῖται τὰ πράγματα.

κ ΧΙ. Ότι δ μέν οὐρανὸς μᾶλλον ἔχων τὴν κίνησιν, ἔχει καὶ τὴν στάσιν τρόπον τινά, οἶον ἐν τοῖς πόλοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἡ δὲ γῆ μᾶλλον ἔχουσα τὴν στάσιν, ἔχει καὶ τὴν κίνησιν διὰ τὴν ἀλλοίωσιν.

³ καl AF: om PB 6 δπόκεινται ABF: ὑπόκειται P ηρακλείτιος II cfr Diog. L. III 6 6 sqq cfr Ammon. de interpr. 34,15 sqq Busse 7 cfr Crat. p 383* 10 cfr Crat. p 383* 10 cfr Crat. p 383* 10 cfr Crat. p 383* 20 sqq cfr in Crat. 35,6 sqq

ΧΙΙ. Ότι τὰ ὀνόματα, καὶ ⟨τὰ⟩ τὸ φύσει ἔχοντα τοῦ Θέσει μετέχει, καὶ τὰ θέσει ὄντα καὶ τοῦ φύσει μετείληφεν καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα πάντα φύσει καὶ πάντα θέσει, καὶ τὰ μὲν φύσει τὰ δὲ θέσει.

ΧΙΙΙ. "Ότι τὰ δύο ταῦτα μειράκια ἐξεναντίας δοξάζοντα δ ἄλληλα ἀνατρέποντα μερικῶς, οὐκ ἡδύναντο καθολικῶς τὸ οἰκεῖον κατασκευάσαι καὶ γὰρ τὸ μὲν καθόλου διὰ τοῦ μερικοῦ 6 ἀνασκευάζεται, οὐκέτι δὲ || διὰ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἀντικείμενον κατασκευάζεται, ἀλλὰ διὰ τοῦ καθόλου οἶς δ Σωκράτης ἐπιγενόμενος καὶ διαιτήσας διήρθρωσεν τὰ πράγματα ἐπιστημονικῶς. 10

ΧΙΥ. Ότι ὁ μὲν Κρατύλος, ἐπιστημονικὸς ἂν καὶ βραχυλογώτατος, ὅπερ ἡν ἐξαίρετον τῶν Ἡρακλειτείων, διὰ τὸ μὴ φθάνειν ἀμειφθέντα τὰ πράγματα τῆ ἀστάτω ἐαυτῶν φύσει προλαμβάνειν αὐτὰ βουλομένων, δι' ἐλαχίστων φαίνεται συλλαβῶν καὶ ξημάτων δι' ὅλου τοῦ διαλόγου ἀποκρινόμενος 15 διὸ καὶ τὸ βούλει (p 383°) ἐκ προοιμίων εὐθὺς τρύτω ἀνέθηκεν ὁ μιμητικώτατος Πλάτων ὁ δὲ Ἑρμογένης, δοξαστικὸς ἂν καὶ ταῖς τῶν πολλῶν προσκεχηνὼς δόξαις, τό τε θέσει τῶν ὀνομάτων εἰσήγαγεν καὶ τὸ εἴ σοι δοκεῖ οἰκειότατα ὑπὸ Κρατύλου ἤκουσεν ἡ γὰρ δόκησις τῶν ἀβουλήτων πολ- 20 λάκις ἐστὶ καὶ ⟨ἀ⟩προαιρέτων, ὥσπερ ἡ βούλησις τῶν ἀγαθῶν μόνων.

XV. Ότι πᾶσα ή ᾿Απολλωνιακή σειρὰ τῆς δημιουργικῆς τοῦ Διὸς ἐξήρτηται ἡγεμονίας.

XVI. Ότι τῆς Κρατύλου δόξης γέγονεν Πυθαγόρας τε 25 καὶ Ἐπίκουρος (frg 335 Us.), Δημόκριτος (frg 26 Diels) δὲ καὶ ᾿Αριστοτέλης τῆς Ἑρμογένους. ἐρωτηθεὶς γοῦν Πυθα-

¹ τὰ add 4 ⟨οὐ⟩ ante τὰ μὲν Kroll 6 ⟨τὰ⟩ ante ἄλληλα Kroll 9 ἐπιγινόμενος P 11 sqq cfr Aristot. Metaph. III p 1010°11 12 ἡρακλειτίων ll 21 ⟨ἀ⟩προαιρέτων sci: προαιρετῶν 23 ἀπολλωνικὴ P 27 cfr Aristot. de interpr. p 16°,27 sqq, soph. el. p 165°,6—8, de sensu p 487°,14—15 27 τε A 27 sqq cfr Aelian. V. H. 4,17 Iambl. vit. Pyth. p 60,5 N.; Procl. in Tim. 276,16, in Alc. 528,13 sqq

γόρας, τί σοφώτατον τῶν ὄντων ἀριθμὸς ἔφη τί δὲ δεύτερον είς σοφίαν, δ τὰ δνόματα τοῖς πράγμασι θέμενος. ήνίττετο δε διά μεν τοῦ ἀριθμοῦ τον νοητον διάκοσμον τον περιέγοντα τὸ πληθος τῶν νοερῶν εἰδῶν ἐκεῖ γὰρ ὁ πρώτως 5 και κυρίως άρι θμός μετά τό εν υπέστη το υπερούσιον, ος και 7 τὰ μέτρα τῆς οὐσίας πᾶσι τοῖς οὖσι χορηγεῖ, ἐν ικαὶ ἡ ὄντως σοφία και ή γνῶσις, ξαυτής οὖσα και πρὸς ξαυτήν ἐστραμμένη και έαυτην τελειούσα και ώσπες έκει νοητόν και νούς και νόησις ταὐτόν, οθτως καὶ ἀριθμός καὶ σοφία ταὐτόν ἐστι 10 έκεῖ διὰ δὲ τοῦ θεμένου τὰ ὀνόματα τὴν ψυγὴν ἡνίττετο, ήτις από νου μέν υπέστη και αυτά μέν τα πράγματα ουκ έστιν ώσπερ δ νούς πρώτως, έγει δ' αὐτῶν εἰκόνας καὶ λόγους οὐσιώδεις διεξοδικούς, οἶον ἀγάλματα τῶν ὄντων, ὥσπερ τὰ ὀνόματα ἀπομιμούμενα τὰ νοερὰ εἴδη τοὺς ἀριθμούς τὸ 15 μεν οὖν είναι πᾶσιν ἀπὸ νοῦ τοῦ έαυτὸν γινώσκοντος καὶ σοφού, τὸ δ' ὀνομάζεσθαι ἀπὸ ψυχῆς τῆς νοῦν μιμουμένης. ούκ ἄρα, φησί Πυθαγόρας, τοῦ τυχόντος ἐστὶ τὸ ὀνοματουργεῖν, ἀλλὰ τοῦ τὸν νοῦν δρῶντος καὶ τὴν φύσιν τῶν ὄντων. φύσει ἄρα τὰ ὀνόματα.

20 Ὁ δὲ Δημόκριτος (frg 26 Diels) θέσει λέγων τὰ ὀνόματα διὰ τεσσάρων ἐπιχειρημάτων τοῦτο κατεσκεύαζεν ἐκ τῆς δμωνυμίας τὰ γὰρ διάφορα πράγματα τῷ αὐτῷ καλοῦνται ὀνόματι, οὐκ ἄρα φύσει τὸ ὄνομα καὶ ἐκ τῆς πολυωνυμίας εἰ γὰρ τὰ διάφορα ὀνόματα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πρᾶγμα ἐφαρμόσουσιν, καὶ ἐπάλληλα, ὅπερ ἀδύνατον τρίτον ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων μεταθέσεως διὰ τὶ γὰρ τὸν ᾿Αριστοκλέα μὲν Πλάτωνα, τὸν δὲ Τύρταμον Θεόφραστον μετωνομάσαμεν, εἰ φύσει | τὰ 8

⁴ πρώτως P 7 fort. σ., κ. [ή] γν. έαντ. 13 cfr Democr. frg 142 Diels 15 έαντοῦ P 26 cfr Diog. Laërt. III 4; Olymp. Proleg. c. 1 Herm., vit. Plat. 383,25—33 West.; Sext. Math. I 258 Bekk.; Apul. dogm. Plat. I 1, Ammon. de interpr. 20,19 Busse etc 27 cfr Strab. XIII p 618; Diog. Laërt. V 38; Olymp. Proleg. c. 1 Herm., vit. Plat. 383,33 West.; Sext. Math. I 258; Ammon. de interpr. 20,19 Busse etc

δυόματα; έκ δὲ τῆς τῶν δμοίων ἐλλείψεως. διὰ τί ἀπὸ μὲν της φρονήσεως λέγομεν φρονείν, από δὲ της δικαιοσύνης οὐπέτι παρονομάζομεν; τύγη άρα καὶ οὐ φύσει τὰ ὀνόματα. καλεῖ δὲ δ αὐτὸς τὸ μὲν πρῶτον ἐπιχείρημα πολύσημον, τὸ δὲ δεύτερον ισόρροπον, (τὸ δὲ τρίτον μετώνυμον), τὸ δὲ 5 τέταρτον νώνυμον. ἐπιλυόμενοι δέ τινές φασιν, πρός μέν τὸ πρῶτον ὅτι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ τὸ ἐν ὄνομα πλείω ἐνεικονίζεται πράγματα, ώς τὸ ἔρως καὶ ἀπὸ τῆς δώμης καὶ άπὸ τοῦ πτέρως διάφορα δηλοῖ. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὅτι οὐδὲν πωλύει κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο δηλοῦν τὰ διάφορα ὀνόματα 10 τὸ αὐτό, οίον μέροψ καὶ ἄνθρωπος, κατὰ μὲν τὸ μεμερισμένην έζειν ζωήν μέροψ, κατά δὲ τὸ ἀναθρεῖν ἃ ὅπωπεν άνθρωπος πρός δέ τὸ τρίτον δτι τοῦτο αὐτὸ σημεῖον τοῦ φύσει είναι τὰ ὀνόματα, ὅτι μετατίθεμεν τὰ οὐ κυρίως καὶ παρά φύσιν κείμενα έπὶ τὰ κατὰ φύσιν πρός δὲ τὸ τέταρτον 15 ότι οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ ἐξ ἀρχῆς κείμενα ὑπὸ τοῦ πολλοῦ γρόνου έξέλιπον.

XVII. "Ότι τὸ φύσει τετραχῶς. ἢ γὰρ ὡς αί τῶν ζώων καὶ φυτῶν οὐσίαι ὅλαι τε καὶ τὰ μέρη αὐτῶν. ἢ ⟨ὡς⟩ αί τούτων ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις, ὡς ἡ τοῦ πυρὸς κουφότης καὶ № θερμότης. ἢ ὡς αί σκιαὶ καὶ αί ἐμφάσεις ἐν τοῖς κατόπτροις. ἢ ὡς αί τεχνηταὶ εἰκόνες ἐοικυῖαι τοῖς ἀρχετύποις ἑαυτῶν. ὁ μὲν οὖν Ἐπίκουρος (frg 335 Us.) κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον ϣετο φύσει εἶναι τὰ ὀνόματα, ὡς ἔργα φύσεως προηγούμενα, ὡς τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὅρασιν, καὶ ὡς τὸ ὁρᾶν № καὶ ἀκούειν οῦτως καὶ τὸ ὀνομάζειν, ὥστε καὶ τὸ ὄνο μα φύσει

¹ ἐκλείψεως Α 2 οὐκ ἔστι Α 3 παρομάζομεν Α 5 add Diels 7 ἐνεικονίζεται sci: ἐνεικονίζει 8.9 cfr Phaedr. p 238°, 252b° 9—11 cfr Ammon. de interpr. 38,2—16 11—13 cfr Crat. p 399° 12 ζωὴν] φωνὴν Steinthal (Gesch. der Sprachw. I 179) cfr Et. M. 580,87 ἄνω θρεῖν P cfr Et. M. 109,18 13—15 cfr Ammon. de interpr. 37,28—38,2 Busse 19 ⟨ώς⟩ add Usener 21.22 cfr Ammon. de interpr. 34,26—28 23 δεύτερον Usener: πρῶτον 26 καὶ ⟨τὸ⟩ ἀκ. Gassendus

είναι ὡς ἔργον φύσεως. ὁ δὲ Κρατύλος κατὰ τὸ τέταρτον διὸ καὶ ἴδιόν φησιν ἑκάστου πράγματος είναι τὸ ὄνομα ὡς οἰκείως τεθὲν ὑπὸ τῶν πρώτως θεμένων ἐντέχνως καὶ ἐπιστημόνως. ὁ γὰρ Ἐπίκουρος (frg 335 Us.) ἔλεγεν ὅτι οὐχὶ τὰ ἐπιστημόνως οὖτοι ἔθεντο τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ φυσικῶς κινούμενοι ὡς οἱ βήσσοντες καὶ πταίροντες καὶ μυκώμενοι καὶ ὑλακτοῦντες καὶ στενάζοντες. ὁ δὲ Σωκράτης κατὰ τὸ τέταρτον σημαινόμενον λέγει φύσει είναι τὰ ὀνόματα, ὡς διανοίας μὲν ἐπιστήμονος ἔκγονα καὶ οὐχὶ ὀρέξεως φυσικῆς, ἀλλὰ το ψυχῆς φανταζομένης, οἰκείως δὲ τοῖς πράγμασι τεθέντα ἐξ ἀρχῆς κατὰ τὸ δυνατόν καὶ κατὰ μὲν τὸ είδος τὰ αὐτὰ πάντα καὶ μίαν ἔχει δύναμιν καὶ φύσει ἐστίν, κατὰ δὲ τὴν δλην διαφέρει ἀλλήλων καὶ θέσει ἐστίν κατὰ μὲν γὰρ τὸ είδος ἔοικε τοῖς πράγμασι, κατὰ δὲ τὴν δλην διαφέρει ἀλλήλων.

15 ΧΥΙΠ. Ότι ἔοικεν τὸ μὲν Κρατύλος ὅνομα κεῖσθαι παρὰ τὸ περικρατῆσαι ἀραρότως τῶν Ἡρακλείτου δογμάτων καὶ διὰ τοῦτο καταφρονῆσαι τῶν ρευστῶν ὡς μηδὲ κυρίως ὅντων τὸ δὲ Σωκράτης παρὰ τὸ σωτῆρα εἶναι τοῦ κράτους τῆς ψυχῆς, τουτέστι τοῦ λόγου, καὶ μὴ καθέλκεσθαι ὁπὸ τῶν 30 αἰσθήσεων.

XIX. Ότι τὰ μὲν ἀίδια ἐκ τῶν δυνάμεων ἢ ἐνεργειῶν ἔλαχεν τῆς ὀνομασίας, τὰ δὲ γενητὰ ἐκ τῆς χρείας καὶ κοινωνίας.

XX. Ότι δεῖ τὸν μιμήσασθαί τι βουλόμενον ἐπιστήμονα 10 25 εἶναι δυοῖν, τοῦ τε ἀρχετύπου καὶ τῆς δημιουργικῆς τέχνης.

ΧΧΙ. "Ότι 'Εφμογένης πας' Α ίσχίνη (p 25 Herm.) κωμφδεῖται ὡς χρημάτων ἥττων · ἀμέλει τὸν Τηλαύγη εταῖφον ὅντα καὶ χαφίεντα παφεώφα ἀθεφάπευτον. τὸ δὲ ὄνομα παφὰ τὸ ερμαιον τὸ κεφδαλέον γενέσθαι αὐτῷ, ἢ μᾶλλον ὅτι ὁ

¹ τέταςτον Usener: δεύτεςον 3 πςώτως ABF: πςώτων P 6 πταίςοντες Α: πτέοντες P 7—11 cfr Ammon. de interpr. 35,1—12 Busse 9 ἐπιστήμονας P 16 τὸ] τῶ Α 27 δεῖ] ởὴ Α τηλαυγῆ ll 29 ἔςμαιον sci: ἔςμεον Α: ἑςμέον P 29—p 9,2 cfr Crat. p 384°

Ερμής θεός έστιν περόων έφορος, ούτος δε δυστυχής ήν περί το περδαίνειν.

ΧΧΠ. Ότι διαβέβληνται οι Ἡρακλείτειοι καὶ ὡς ἀλαζόνες καὶ ὡς εἴρωνες καὶ ὡς ὑπερόπται ἔν τε Θεαιτήτφ (p179°sqq) ὑπὸ Θεοδώρου καὶ νῦν (p384°) ὁπὸ Ἑρμογένους, πλὴν οὐχ το ὑπὸ φιλοσόφων ὁ μὲν γὰρ γεωμέτρης, ὁ δὲ νεανίσκος οὐ γὰρ σχολὴ τῷ ὄντως φιλοσόφω τὸν καιρὸν εἰς τοιαῦτα ἀναλίσκειν.

ΧΧΙΙΙ. Ότι οὐκ εὐκαταφρόνητον ἡγεῖται ὁ Σωκράτης τὸ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος σκέμμα, ἀλλὰ διὰ τῆς παροιμίας 10 τοῦ χαλεπὰ τὰ καλὰ $(p\ 384^b)$ εἶναι ἀποσεμνύνει αὐτό.

ΧΧΙΥ. "Ότι είρωνευόμενος νῦν (p 384 bc) δ Σωκράτης διαβάλλει τὸν σοφιστὴν Πρόδικον. ἐκ γὰρ τῆς δραχμαίας, ὡς ἔοικεν, ἐπιδείξεως κατέγνω καὶ τὴν πεντηκοντάδραχμον ἀπατηλὴν οὖσαν καὶ πορισμοῦ χάριν ἐπιτηδευθεῖσαν οι γὰρ 15 11 τὰς πεντήκοντα κατα βαλλόμενοι δραχμὰς ἡξιοῦντο τῆς ἀκροάσεως. τὸ δὲ κακοῦργον τοῦ σοφιστοῦ διὰ τῶν τριῶν τούτων δεῖ ἐννοεῖν, ὅτι ἀργυρίω ἐτίμα ὁ σοφιστὴς τὴν τελεωτέραν καὶ ἀτελεστέραν γνῶσιν ὅτι ἐκ μόνης ἀκροάσεως ἐπηγγέλλετο τὴν γνῶσιν ἐντιθέναι ὅτι οὐκ ἐκ τῶν ἄλλων τῆς μαρτυρίας ἀλλ' 20 ἐκ τῆς αὐτοῦ τοῦ σοφιστοῦ ἀποφάσεως λέγει τὴν τοιαύτην γίνεσθαι γνῶσιν.

ΧΧV. Ότι τὸ μὲν ζητεῖν ἀπὸ τῆς τοῦ Ἑρμοῦ μητρὸς Μαίας ταῖς ψυχαῖς ἐνδίδοται, ἡ δὲ εῦρεσις ἀπὸ τῆς Ἑρμαϊκῆς σειρᾶς. καὶ γὰρ τὰ δλικώτερα γένη τῶν θεῶν καὶ πρὸ τῶν 25 μερικωτέρων ἐνεργεῖ καὶ μετ' αὐτῶν καὶ ὕστερον· διὸ καὶ ἀτελὴς ἡ ζήτησις καὶ ὡς εἰπεῖν ὅλην προπαρασκευαζομένην ὁρῶμεν ἐκ τῆς τῶν ὑψηλοτέρων αἰτίων διαδόσεως εἰς τὰ μετ-

³ ἡρακλείτιοι ll 4 τε FP: τῶ AB 11 cfr schol. Crat. p 384° ἀποσεμνύνει Boiss.: ἀποσεμνύνειν 14 πεντηκοντάδος αχμον B: πεντήκοντα δραχμῶν A: πεντηκοντάδα δραχμῶν F: πεντήκοντα δραχμὴν P 16 τῆς $\langle$ τελεωτέρας $\rangle$ ἀκρ. ci Festa 28 sqq cfr Cornut. 28,6 sqq Lang 23 cfr Crat. p 384°

έχοντα, ολον δὲ μορφήν καλ είδος ἐπιγινόμενον ἐκ τῶν ὁποδεεστέρων.

XXVI. Ότι οι μέν σοφισταὶ χαίρουσι τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, οι δὲ φιλόσοφοι τοῖς διαλογικοῖς καὶ πάλιν ὡς εἰδω- διοποιοὶ οι σοφισταὶ ὑποδύονται τὸν διαλεκτικόν, καὶ οθτως γίνεται ἡ ἐριστικὴ αὐτῶν ἐνόχλησις.

ΧΧVII. Εἰ αἱ τοῦ Σωκράτους εἰρωνεῖαι οὐκ ὀφείλουσιν χηρεύειν ἀληθείας, πῶς λέγει νῦν (p 384bo) μὴ εἰδέναι τὸ ἀληθές; ἡ τοῦτο λέγει ὅτι καθ' ἔξιν εἰδὼς οὐκ οἶδεν κατὰ 10 προχείρισιν; ἢ ὅτι πολὺ ἐν τοῖς ὀνόμασι τὸ μὴ ὂν καὶ ἀόριστον διὰ τὴν τῆς γενέσεως πλημμέλειαν;

ΧΧΥΙΠ. Ότι της Έρμαϊκης δόσεως τὰ μέν ἐστι νοερὰ καὶ πρῶτα ἀγαθά, τὰ δὲ δεύτερα καὶ τῆς διανοίας τελεσιουργά, τὰ δὲ τρίτα καὶ τῆς ἀλογίας καθαρτικὰ καὶ διαφερόντως τῶν 15 φανταστικῶν κινήσεων με || τρητικά, τὰ δὲ τῶν τῆς φύσεως 12 λόγων ὑποστατικά, τὰ δὲ καὶ τῶν ἔξω πορίμων δυνάμεων καὶ τῶν κερδῶν χορηγά ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἔσχατα τοῦ θεοῦ δῶρα καὶ ἔνυλα, ἄπερ, ὡς φασιν οἱ ἀστρολόγοι, ἐν ταῖς ἀδόξοις διαθέσεσιν δ θεὸς δίδωσιν.

το ΧΧΙΧ. Ότι τῷ φιλοσόφω προσήκει ῆκιστα μὲν περὶ τῶν καθ' ἔκαστα πραγμάτων διαλέγεσθαι, φησὶν δ Πλάτων, πρὸς δὲ τὴν τῶν ὅλων καὶ κοινῶν ἀνάγεσθαι θεωρίαν.

ΧΧΧ. Τὸ συνημμένον 'Ερμογένους (p 384^a) οθτως · εἰ ἔστιν μετάθεσις τῶν ὀνομάτων, θέσει τὰ ὀνόματά ἐστι καὶ το σύμβολα τῶν πραγμάτων ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον · καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. τὸ δὲ συνημμένον τοῦ Πρόκλου οθτως · εἰ τὰ ὀνόματα σύμβολα τῶν πραγμάτων καὶ θέσει, οὐκ ἔτι χρείαν ἔχομεν τῆς τῶν ὀνομάτων μεταθέσεως · ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον · καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. καὶ συνάγεται ἐν πρώτω σχήματι · εἰ το ἔστι μετάθεσις τῶν ὀνομάτων, οὐκ ἔτι μετάθεσις τῶν ὀνο-

⁹ η ll 10 προχείρησιν: corr Kroll 17 έστι ABF: είσι P 20 sqq cfr Phaed. p 64^d sqq 82° sqq Theaet. p 173° sqq Resp. VI p 500° etc 24 ον. εί έστ. P

μάτων. καπῶς ἄρα οι περὶ Ἑρμογένη φασιν· εἰς γὰρ τὰ καθ' ἔκαστα ἑώρων μόνον, οὐκ ἔτι δὲ καὶ εἰς τὰ ἀιδια· τῶν γὰρ ἀιδίων καὶ τὰ ὀνόματα θεῖα καὶ σεβάσμια ὡς ἱερὰ θεῶν, τὰς δυνάμεις τε καὶ ἐνεργείας τῶν θεῶν ἀποτυπούμενα, ἄπερ καὶ δ ἐν Φιλήβ φ (p 12^{bo}) Σωκράτης σέβει, καὶ πέρα τοῦ $_{bo}$ μεγίστου $_{bo}$ φόβου περὶ αὐτὰ εὐλάβειαν ἔχει.

XXXI. Ότι δ Έρμογένης (p 385^d) δοθότητά τινα οἴεται εἶναι τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ ταύτην ἐξηρτῆσθαι τῆς θέσεως, ὅσπερ εἴ τις λέγοι τὸ δίκαιον ὀρθὸν μὲν εἶναι, ἀλλὰ θέσει 13 (ἄλλο γὰρ παρ' ἄλλοις). τί $\parallel$ οὖν ἂν εἴποι ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀιδίοις 10 κειμένων ὀνομάτων;

XXXII. Ότι τὸ τοῦ Έρμογένους ήθος φιλομαθὲς καὶ φιλόλογον καὶ φιλάληθες παραδέδοται ἐξ ὧν λέγει αὐτός (p 384de).

ΧΧΧΙΠ. Ότι τρισὶν ἐπιχειρήμασιν ὁ Σωκράτης διελέγχει 15 τὴν Ἑρμογένους θέσιν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐντρεπτικόν, τὸ δὲ δεύτερον βιαστικόν, τὸ δὲ τρίτον πειθοῦς τελεωτάτης αἴτιον. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τοιοῦτον εἰ θέσει τὰ ὀνόματα, ἔσται ὁμοίως καὶ ἰδιώτης καὶ πόλις κυρία τῆς τῶν πραγμάτων ὀνομασίας, καὶ κληθήσονται τὰ πράγματα ἄλλως καὶ ἄλλως καὶ εὸ ἀμειφθήσονται πολυσχιδῶς διὰ τὸ ἀόριστον εἶναι τὸ τῶν καθ' ἕκαστα τυχαῖον καὶ ἄνευ ἐπιστήμης προαιρούμενον καὶ δοκοῦν ἀλλὰ μὴν οὐ τὸ ἑπόμενον οὐδ' ἄρα τὸ ἡγούμενον.

XXXIV. Ότι παντός πράγματος την ἄπληστον μετουσίαν ἀνατρέπειν καὶ έαυτην ὅλην δ ἐν Πολιτεία (VIII p 563° sqq) 26 λέγει Σωκράτης.

XXXV. Ότι αί ψυχαὶ πρὸ τοῦ πεσεῖν εἰς γένεσιν εἰχον πάντα φανὰ καὶ αὐταῖς γνώριμα, καὶ ἡ μία ταῖς πάσαις έγινώσκετο καὶ αί πάσαι τῆ μιᾳ.

ΧΧΧΥΙ. Ότι άλλο βούλεται δηλοῦν ή παρὰ Αριστοτέλει 30

(de interpr. 17*,25) άλήθεια τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου, καὶ άλλο ή παρά Πλάτωνι νῦν (p 385bc) λεγομένη, καθ' ῆν, φησί, καὶ τὰ ὀνόματα καθ' αὐτὰ λεγόμενα άληθεύουσιν. ή μέν γὰρ τοῦ Αριστοτέλους την σύνθεσιν καὶ διαίρεσιν λέγει ε τοῦ κατηγορουμένου και υποκειμένου έγειν τό τε ψεῦδος και τὸ ἀληθές. ὁ δὲ μένας Πλάτων τετραγῶς οίδε τῷ τῆς ἀληθείας καὶ ψεύδους χρησθαι σημαινομένφ ή γαρ κατά τάς ύπαρξεις αὐτὰς ∥τῶν πραγμάτων, ὡς ὅταν τὰ μὲν ὄντως ὄντα 14 άληθῶς είναι λέγη, τὰ δὲ οὐκ ὄντως ὄντα ψευδῶς. ἢ κατὰ τὰ 10 πάθη τὰ ἐπακολουθοῦντα ταῖς προηγουμέναις κινήσεσιν, δίσπερ άληθη καὶ ψευδη διείλεν ήδονην δ έν Φιλήβω (p 36° sqq, 40°d) Σωκράτης ή κατά τὰς γνώσεις, ὡς ὅταν διορίζηται ψευδεῖς δόξας καὶ ἀληθεῖς. ἢ κατὰ τὰ ὅργανα τῆς γνωστικῆς ζωής, οίον τοὺς λόγους καὶ τὰ δνόματα καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ 15 γὰρ ἐν τούτοις ὁρᾳ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ψεῦδος κατὰ τὴν πρός τὰ πράγματα ἐφάρμοσιν καὶ συμφωνίαν. ἔχουσι δὲ καὶ οι βήτορες ιδέαν λόγου τινά, ἢν καλοῦσιν ἀλήθειαν.

ΧΧΧVII. "Οτι 'Αντισθένης Ελεγεν (ap. Aristot. metaph. IV, p 1024b,32—34) μη δεῖν ἀντιλέγειν πᾶς γάρ, φησί, λόγος το ἀληθεύει ὁ γὰρ λέγων τὶ λέγει ὁ δέ τι λέγων τὸ ὂν λέγει ὁ δὲ τὸ ὂν λέγων ἀληθεύει. ἡητέον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι Εστιν καὶ τὸ ψεῦδος καὶ οὐδὲν κωλύει τὸν τὸ ὂν λέγοντα ψεῦδος λέγειν καὶ ἔτι ὁ λέγων περί τινος λέγει, καὶ οὐχὶ τὶ λέγει.

ΧΧΧΥΙΙΙ. Το κατά Πρωταγόρου επιχείρημα (p 386*-d) 25 τοιούτου εί οία φαίνεται εκάστφ τὰ πράγματα, τοιαύτά είσιν, οὐκ ἔσονται οί μὲν φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων οί δὲ ἄφρονες άλλὰ μὴν οὐ τὸ δεύτερον οὐδ' ἄρα τὸ πρῶτον.

ΧΧΧΙΧ. Ότι πᾶς πονηρὸς δι' ἄγνοιαν τῶν ὡς ἀληθῶς ἀγαθῶν ταύτην νοσεῖ τὴν νόσον καὶ ἄκων ἐστὶ τοιοῦτος · οὐ- 30 δενὶ γὰρ αίρετὸν τὸ οἰκεῖον κακόν.

² λέγομεν P 6 sqq cfr Ammon. de interpr. p 21,24—33
18 άληθείας: corr 15 δράν A 16 cfr Hermog. II
p 375,13 Speng. 18 cfr etiam Euthyd. p 284° 23 ἔτι]
ἔστι Α

ΧΙ. Ότι μᾶλλον οί κακοί γινώσκονται ὁπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἤπερ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἀρετὴ τοῖς κακοῖς φανερά, διότι τυφλὸν ἡ κακία καὶ ἀγνοεῖ πρῶτον ξαυτήν, εἶτα καὶ τοὺς 15 ἄλλους, καὶ ὅτι οί μὲν || κακοί οὐ τοσοῦτον δύνανται τῆς ἀγαθουργίας τῶν καλῶν ἀπολαῦσαι διὰ ἡλιθιότητα, οί δὲ καλοί 5 μᾶλλον κακύνονται πάσχοντες ὁπὸ τῶν πονηρῶν τὰ γὰρ χερείονα, φασίν (Hom. Α 576), νικῷ καὶ δ Σωκράτης μᾶλλον μετέλαβεν τῆς τοῦ ἀνώνου κακουργίας ἤπερ τῆς Σωκράτους ἀγαθότητος ἐκεῖνος ἀπώνατο.

ΧΙΙ. Ότι ἄλλο τὸ Πρωταγόρου δόγμα (p 386°) καὶ ἄλλο 10 τὸ Εὐθυδήμου (p 386^d) τὸ μὲν γὰρ λέγει ὅτι οὐδὲν ὅν τὸ ὁποκείμενον φαντάζεται τοῖον ἢ τοῖον παρὰ τοῖς αἰσθανομένοις διὰ τὴν σύμμιξιν τοῦ ποιοῦντος καὶ πάσχοντος τὸ δὲ τοῦ Εὐθυδήμου ἕκαστον ποιεῖ τὰ πάντα ὂν ἅμα καὶ ἀεί, καὶ πάντα ἀληθεύειν, οἶον τὸν λέγοντα τὸ ξύλον λευκὸν καὶ μέλαν 15 καὶ μικρὸν καὶ μέγα καὶ ξηρὸν καὶ ὁγρόν, καὶ τὰς τούτων ἀποφάσεις πάσας ἀληθεύειν. ἐκ διαφόρων οὖν ἀρχῶν ὁρμώμενοι οδτοι οί σοφισταὶ εἰς τὸ αὐτὸ καταλήγουσιν.

ΧΙΙΙ. Ότι ἡ τῆς πρώτης ἀπειρίας δύναμις πᾶσι τοῖς δπωσοῦν εἶναι δυναμένοις ἀφ' ἐαυτῆς δίδωσι τὴν πρόοδον, 20 τὸ δὲ πέρας ἔκαστον ἀφορίζει καὶ περιγράφει καὶ ἴστησιν ἐν οἰκείοις ὅροις· ὅσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τὸ μὲν εἶδος πᾶσιν ἀπὸ τῆς μονάδος ἐφήκει καὶ τοῦ πέρατος, τὸ δ' ἀνέκλειπτον κατὰ τὴν πρόοδον ἀπὸ τῆς γονίμου δυάδος· ὅστε ἔκαστον τῶν ὄντων φύσιν ἔχει τινὰ καὶ ὅρον καὶ ἰδιότητα καὶ τάξιν 25 οἰκείαν διὰ τὸ πρῶτον πέρας· ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ἀντίφασις ἐν τοῖς λόγοις ὡρισμένως τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς παριστᾶσα.

ΧΙΙΙΙ. "Ότι τὸ πράττειν ἐπὶ μόνων τῶν κατὰ διάνοιαν ἐνεργούντων λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τὸ ποιεῖν (p 387°) 16 ἔχουσιν οὖν καὶ ⟨αί⟩ πράξεις καὶ αί ποιήσεις || ἰδίους ὅρους 80

³ έπαντην A 5 καλοί Boiss.: κακοί 28 sqq cfr Aspas. in Eth. Nic. p 2,26—3,2 Heylb. 30 $\langle \alpha i \rangle$ (ante πράξ.) F: om cett

καὶ ὄργανα καὶ καιρούς, καὶ οὐ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχὸν ποιεῖ ἢ πράττει.

ΧΙΙΥ. Ότι τὸ λέγειν (p 387 bc) ὁπὸ τὸ πράττειν έστιν, ἐκ διαιρέσεως τοιαύτης δείκνυται πᾶσα γὰρ ψυχῆς δείκρυται ἢ ἄνευ σώματος γίνεται, καὶ ἔστιν τοῦτο φαντασία δόξα νόησις, ἢ μετὰ σώματος, καὶ τοῦτο διττόν ἢ γὰρ ἀπροαίρετος, καὶ ἔστιν τοῦτο αἴσθησις καὶ κίνησις ἀκούσιος, ἢ μετὰ προαιρέσεως, καὶ ἔστιν τοῦτο πρᾶξις, ὑφ' ἢν ἡ διάλεξις.

ΧLV. "Απορον πῶς τὸ ὀνομάζειν (p 387°) λέγειν έστίν εί γὰο τὸ ὄνομα μή έστιν λόγος, οὐδὲ τὸ ὀνομάζειν λέγειν αν είη. ή πρώτον μέν τὸ ὀνομάζειν μέρος εἶπεν τοῦ λέγειν είναι και οὐχι λέγειν, ώσπες και τὸ ὄνομα τοῦ λόγου μέρος άλλ' οὐ λόγος; εί δὲ τὸ μὲν τῆς πράξεως μέρος πρᾶξις, 15 τὸ δὲ τοῦ λόγου μέρος οὐ λόγος, θαυμαστὸν οὐδέν καὶ γὰρ τὸ μέν τοῦ σώματος μέρος σῶμα, τὸ δὲ τοῦ προσώπου μέρος ού πρόσωπον καίτοι και τούτο σωμά έστιν, ωσπερ και τὸ λέγειν πράξις άλλὰ τὰ μὲν δμοιομερή, τὰ δ' ἀνομοιομερή. δεύτερον δ' ότι την απολουθίαν ούκ αναγκαΐον σώζεσθαι την 20 αὐτὴν ἐπί τε τῶν εἰδῶν καὶ τῶν κινήσεων. ἔστι δ' δ μέν λόγος και τὸ ὄνομα εἴδη και τέλεια και ὅλα, αι δὲ κινήσεις κατά μέρος δφίστανται, και διά τοῦτο και τὸ ὀνομάζειν λέγειν τι έστιν διά γάρ τοῦ δνομάζειν πρόεισι τὸ λέγειν. τὸ δὲ τρίτον ὅτι καὶ τὸ λέγειν διττὸν καὶ ὁ λόγος, τὰ μὲν κατὰ τοῦ 26 όλου λεγόμενα τοῦ ἐξ ὀνομάτων ὑφεστῶτος, τὰ δὲ κατὰ πάσης φωνής σημαντικής ούτως γάο και 'Αριστοτέλης έν Κατηγορίαις (p 4°,22-34 sqq, al.) την δόξαν λόγον προσείρηπεν: καὶ ή συνήθεια δὲ τὸ λέγειν τάττει καὶ κατά τῶν ψιλὸν ὄνομα προφερομένων ελώθαμεν γὰρ ἐπιτάττειν τισὶ τὸ ὄνομα | τὸ 17 30 ξαυτῶν ἢ ἄλλων λέγειν, οί δὲ ποιοῦσι τὸ ἐπιταχθέν.

ΧLVI. Προκείσθω δείξαι ὅτι τὸ ὀρθὸν ὄνομα φύσει καὶ ού θέσει την δοθότητα έλαγεν και πρώτον λεκτέον οθτως εί τὸ ὀνομάζειν ή τὰ πράγματα πέφυκεν γινόμενον ὀρθῶς ἔχει, τὸ ὄνομα φύσει τῆς ὀρθότητος τυγχάνει άλλὰ μὴν τὸ πρῶτου καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. δεύτερος λόγος ἀναλύων τὴν πρόσ- 5 ληψιν εί τὸ λέγειν διὰ τὰ πράγματα ἔγει τὸ ὀρθόν, καὶ τὸ δυομάζειν ή τὰ πράγματα πέφυκεν γινόμενον δρθώς έχει. άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα, τρίτος λόγος ἀναλύων τοῦ δευτέρου τὴν πρόσληψιν εἰ πᾶσα πρᾶξις κατὰ τὴν πρός τὰ πράγματα οἰκειότητα εὖ πράττεται, καὶ τὸ λέγειν διὰ 10 τὰ πράγματα έχει τὸ ὀρθόν . άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον . καὶ τὸ δεύτερον άρα. τέταρτος άναλύων τοῦ τρίτου τὴν πρόσληψιν. εί τὰ πράγματα πάντα έχει τινὰ φύσιν ίδίαν καὶ οὐκ είσιν θέσει αί πράξεις, κατά την πρός τὰ πράγματα οἰκειότητα εὖ πράττονται άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα. πέμ- 15 πτος αναλύων τοῦ τετάρτου τὴν πρόσληψιν εί μήτε πάντα έστιν όμοιως πασι και άει, μήτε ιδία έκάστω εκαστον, έχει τινὰ φύσιν τὰ πράγματα ίδίαν ξκαστον άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον τὸ ἄρα δεύτερον. Εκτος ἀναλύων τοῦ πέμπτου τὴν πρόσληψιν εί τῶν ἀνθρώπων οί μὲν πάνυ φρόνιμοί είσιν οί δ' 20 18 άφρονες, ούτε πάντα έστιν όμοιως πασι και άει, ούτε ίδια ξκάστω τῶν ὄντων ξκαστον. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. τὸ ἄρα δεύτερον. Εβδομος αναλύων τοῦ Εκτου τὴν πρόσληψιν εί τῶν ἀνθρώπων οι μὲν πάνυ χρηστοί είσιν οι δὲ πάνυ πονηροί, οί μεν πάνυ φρόνιμοί είσιν τῶν ἀνθρώπων οί δὲ πάνυ 25 άφρονες άλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον άρα.

ΧLVII. Εἰ τὰ ὀνόματα κατὰ τὸν ᾿Αριστοτέλην (de interpr. p 16°,19 sqq) θέσει ἐστὶν καὶ σύμβολα τῶν πραγμάτων καὶ τῶν νοημάτων, δεῖ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν συγκειμένους λόγους ἀποφαντικοὺς θέσει ὄντας μὴ λέγεσθαι ὁπ᾽ so αὐτοῦ ἐκείνου (de interpr. p 17°,2—5) ἐοικέναι τοῖς συν-

² ξλαχεν A: ξλαβεν P 3 $\mathring{\eta}$ Boiss.: $\mathring{\eta}$ B: $\mathring{\eta}$ AF: $\mathring{\eta}$ P 7 $\mathring{\eta}$ F: $\mathring{\eta}$ B: $\mathring{\eta}$ AP 17 ξχειν P

θέτοις νοήμασιν, μηδε καθ' αύτοὺς δεκτικοὺς είναι ἀληθείας ἢ ψεύδους ἀλλὰ μὴν οί ἀποφαντικοὶ λόγοι οὐσιωδῶς ἔχοντες τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἀληθεύειν οὐ θέσει τοῦτο ἔχουσι, οὐδ' ἄρα τὰ ὀνόματα θέσει.

XLVIII. Εί (p 387d sqq) δ δνομάζων πᾶς πράττει τι, δ δὲ πράττων δι' δργάνου πράττει, καὶ δ δνομάζων ἄρα δι' δογάνου δνομάζων δογάνω χρηται τῷ δνόματι ἀλλὰ τῶν δογάνων τὰ μέν φύσει, ώς γείρ, πούς, τὰ δὲ θέσει, ώς γαλινός καὶ τὸ ὄνομα (τοιούτον γάρ ἐστι)· τούτων δὲ τῶν τεχνητῶν τὰ 10 μεν πρός το υφιστάνειν τι πεποίηται ως το σκέπαρνον, τὰ δὲ πρὸς τὸ σημαίνειν καὶ διδάσκειν τοιούτον οὖν καὶ τὸ ὅνομα. ὄργανον γάρ έστιν διδασκαλικόν καὶ ἐκφαντορικου της των πραγμάτων ούσίας (p 388bc), και έστιν το μέν έν τῷ τοιούτω δρω παραληφθέν ἀπὸ τοῦ χρωμένου τῷ ὀρ-15 γάνω, τὸ δ' ἐκφαντορικὸν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος. δεῖται δ' ώς μέν δργανον τοῦ χρωμένου, ώς δὲ εἰκών τῆς πρὸς τὸ παράδειγμα αναφοράς. ώστε δήλον έκ τούτων ότι οὐκ ξστι τὸ ὄνομα σύμβολον οὐδὲ θέσεως ἔργον τῆς τυχούσης, ἀλλὰ || συγγενες τοῖς πράγμασι καὶ φύσει οἰκεῖον πᾶν γὰρ ὄργανον 19 20 πρός τὸ οἰκεῖον ἔργον συντέτακται, καὶ οὐκ ἂν ἄλλω τινὶ άρμόσειεν η έκείνω πρός ο γέγονεν. ώστε και το όνομα, άτε δν δογανον, έχει τινά συμφυα δύναμιν καί τοῖς σημαινομένοις συνηρμοσμένην, και διδασκαλικόν δυ έκφαντορικήν έχει τάξιν τῶν νοημάτων, καὶ διακριτικὸν ὂν τῆς οὐσίας γνῶσιν ἡμῖν 25 έμποιεῖ τῶν πραγμάτων καὶ αθτη μὲν ἡ ἐπιχείρησις ἐκ τοῦ είδους έστιν τοῦ ὀνόματος, ώσπες ή πρὸ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ παραδείγματος ήν, τουτέστι τῶν πραγμάτων.

XLIX. "Οτι, τοῦ 'Αριστοτέλους λέγοντος (de interpr. p 17°,1—2) είναι τὸν λόγον σημαντικόν, οὐχ ὡς ὄργανον so δέ, ἀλλὰ θέσει (οὐδὲν γάρ, φησίν, ἐστίν θαυμαστόν, τῆς φωνῆς φύσει οὕσης ὥσπερ τῆς σωματικῆς κινήσεως, είναι θέσει

⁹ γὰς ABF: om P 19 cfr Aristot. polit. I p 1252b,4-5

τὰ ὀνόματα, ώσπερ τὴν ὄρχησιν), ὁ Πρόκλος ἀντιλέγει οθτως: τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν ἀποτέλεσμα τῶν φυσικῶν ὀργάνων ἡ γὰρ ονομα, παν ονομα σημαντικόν έστι τινός ού γαρ ταὐτὸν ονομα και φωνή· την μεν οδν φωνήν τὰ φυσικὰ δργανα άποτελεί, οίον γλώσσα καὶ άρτηρία καὶ πλεύμων καὶ τὰ τοι- 5 αῦτα τὸ δ' ὄνομα συναπεργάζονται μέν καὶ ταῦτα διὰ τὴν ύλην, μάλιστα δ' αὐτὸ ή διάνοια ἀποτελεῖ τοῦ ὀνοματοθέτου, ήτις και την θλην συναρμόζει πρός τὸ είδος και τὸ παράδειγμα δεόντως. γρηται δ' αὐτῶ ὁ διαλεκτικὸς κειμένω πᾶν γαρ όργανον έγει και τον γρώμενον και τον ποιητήν, και παν 10 τὸ γρώμενον έζει καὶ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν, καὶ πᾶν τὸ έζον την ποιητικήν αιτίαν υπουργεί τινι πρός την ενέργειαν, αν μη αὐτόγονον η καὶ αὐθυπόστατον. εἰ οὖν καὶ τὸ ὄνομα τοιοῦτον, δ μέν ἐστιν αὐτοῦ ποιητής, δ δὲ χοῆται αὐτῷ γεγονότι, 20 καὶ ἔστιν τοῦ μὲν ἔργον τοῦ δὲ ὄργα νον. καὶ οὕτε διὰ τοῦτο 15 φύσει, δτι της φύσεως αποτέλεσμα, ούτε δια τοῦτο δργανον, ότι δύναμις αὐτῷ χρῆται φυσική τις άλλὰ τὸ ποιοῦν αὐτὸ τέγνη έστιν και τὸ γρώμενον. έπει δὲ και τὸ ποιοῦν πρὸς τὰ πράγματα βλέπον ποιεί, καὶ τὸ χρώμενον διὰ τὴν τῶν πραγμάτων διάκρισιν αὐτῷ χρῆται, διὰ τοῦτο λέγεται φύσει καὶ 20 ώς ἀποτέλεσμα καὶ ώς ὄργανον: καὶ γὰρ ⟨ώς⟩ εἰκὼν ἀποτελεῖται τῶν πραγμάτων καὶ ἐξαγγέλλει αὐτὰ διὰ μέσων τῶν νοημάτων. ὄργανον οὖν εἰκότως εἴρηται (p 388b) τὸ ὄνομα διδασκαλικόν, μικρον δ' δστερον και αποτέλεσμα προσρηθήσεται (p 388d sqq) νομοθετικόν. καὶ ἔστιν τοῦτο ἕνεκα τοῦ δια- 25 λεκτικού τέλος γάρ καλ άγαθον το έκφαίνειν τα πράγματα. διὸ μᾶλλον ὄργανον αὐτὸ είναι λέγει δ Σωκράτης (p 388a) έκ τοῦ κρείττονος αὐτὸ ἀποσεμνύνων. μέσον οὖν ἐστι τοῦτο όργανον τοῦ τε διδάσκοντος καὶ τοῦ μανθάνοντος καὶ οὐκ

² $\tilde{\eta}$ Boiss.: $\tilde{\eta}$ F: $\tilde{\eta}$ AB: $\tilde{\eta}$ P 3 $\tilde{\pi}$ av ŏvo μ \alpha om P 5 $\tilde{\pi}$ ke $\dot{\psi}$ μ \omega ABF: $\tilde{\pi}$ ve $\dot{\psi}$ μ \omega P 9 $\tilde{\pi}$ doing Boiss.: $\tilde{\pi}$ doing 13 $\tilde{\pi}$ and avalation sci: $\tilde{\pi}$ and $\tilde{\pi}$ doing P 21 $\tilde{\pi}$ add 29 $\tilde{\pi}$ at $\tilde{\tau}$ of A: $\tilde{\pi}$ P

ἄρα ἡν μία τοῦ τε ποιοῦντος ἐνέργεια καὶ τοῦ πάσχοντος, ὡς φησὶν ᾿Αριστοτέλης (phys. ausc. III, p $202^{\rm h},13-202^{\rm h},22$), ἀλλὰ τρεῖς τοὐλάχιστον αί κινήσεις, ἡ μὲν τοῦ ποιοῦντος, ἡ δὲ τοῦ ποιουμένου, ἡ δὲ τοῦ ὀργάνου μεταξὸ ἀμφοῖν.

L. Ότι ή περκίς καὶ τὸ τρύπανον (p 387° sqq) οἰπεῖα παραδείγματα τῷ ὀνόματι καὶ γὰρ τὸ ὅνομα διακρίνει μὲν τὰ πράγματα ἐξ ἀλλήλων, εἰσδύνει δὲ εἰς τὸν μανθάνοντα διὰ βάθους τῆς ἐννοίας αὐτοῦ.

LI. Ότι ωσπες δ εν Γοργία Σωκράτης, τοῦ Καλλικλέους 10 (p 482°) αντιδιαιρούντος τὸ κατὰ νόμον δίκαιον καὶ τὸ κατὰ φύσιν, απέδειξεν (p 489*) τον νόμον και την φύσιν έπι τοῦ δικαίου συντρέχοντα άλλήλοις (άλλά και έν τῷ Μίνφ (р 3166, 317°) τὸ αὐτὸ ποιεῖ), οθτω δεῖ νοεῖν καὶ τὰ ὀνόματα εἶναι νόμω καὶ φύσει, άλλ' οὐ τῶ τυγόντι νόμω άλλὰ τῷ αἰωνίω 15 καὶ κατὰ λόγους ἀιδίους | ύφεστηκότι. τὸ γοῦν ὄνομα διὰ μὲν 21 την ποιητικήν αίτιαν επιστημονικήν οδσαν νόμφ και θέσει, διὰ δὲ τὴν παραδειγματικὴν αίτίαν φύσει. άλλ' εί ταῦτα ουτως έγει, πῶς δστερον (p 429b sqq.) πρὸς Κρατύλον λέγων δείξει ότι οὐ μόνον τὸ ὀρθώς κείμενον δεῖ ὄνομα καλείν, άλλὰ 20 και τὸ μὴ ὀρθῶς; δητέον οὖν πρὸς τοῦτο ὅτι νόμος μὲν τοῦ καθόλου έστιν θεωρητικός. όσα οὖν ὀνόματα ἐπὶ τοῖς αιδίοις κεῖται, νόμφ ταῦτά ἐστι κείμενα. άλλ' ἐπεί είσιν καὶ των φθαρτων δνόματα, οὐδεν θαυμαστόν, εί δ μεν καθόλου νόμος τούτων οὐ περικρατεῖ, τὸ δὲ τυχαῖον ἐν τούτοις πολύ, 25 οίον δ καλούμενος 'Αμβρόσιος η 'Αθανάσιος η Πολυχρόνιος καὶ τὰ ὅμοια.

Tls δὲ ἡ τῶν ὀνομάτων ποιητικὴ τέχνη, συντόμως εἶπωμεν' οὐ γὰρ πᾶν ἐστὶν ἐν αὐτἢ τὸ τῆς νομοθετικῆς εἶδος. ὅτι μὲν οὖν ἐστί τις ἐν ψυχἢ εἰκαστικὴ δύναμις, δῆλον (καὶ

¹ τοῦ τε Crönert: τοῦτο 3 τοῦ ποιοῦντος Crönert: τοῦτο ποι. 4 τοῦ ποιουμένου Crönert: τοῦτο ποι. 5 καὶ τὸ Α: ὡς τὶ Ρ 8 βάθρου ci Crönert 20 μὲν νόμος: tri Festa (⟨δ⟩ ante μὲν Crönert) 22 ἐστι (vario accentu) ABF: ἔσται Ρ

γὰρ ή ζωγραφία καὶ αί τοιαθται ταύτης έξήρτηνται τῆς δυνάμεως), άφομοιωτική ούσα των δευτέρων πρός τὰ κρείττονα καὶ τῶν ἐν συνθέσει φερομένων είδῶν πρὸς τὰ ἁπλούστερα. καὶ πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἡ ψυχὴ δύναται ξαυτὴν έξομοιούν τοῖς κρείττοσιν έαυτης θεοῖς άγγέλοις δαίμοσιν τ άλλα και τα δεύτερα αφ' έαυτης έξομοιοι πρός έαυτην διά της αυτης δυνάμεως, και έτι πρός τὰ κρείττω έαυτης, διὸ θεών τε αγάλματα και δαιμόνων δημιουργεί : βουλομένη δ' αύλους τρόπον τινά καὶ μόνης τῆς λογικῆς οὐσίας ἐγγόνους ύποστήσαι των όντων δμοιότητας, ἀφ' ξαυτής, χρωμένη τή 10 λεκτική φαντασία συνεργώ, την των δνομάτων παρήγαγεν ούσίαν καὶ ώσπερ ή τελεστική διὰ δή τινων συμβόλων καὶ απορρήτων συνθημάτων τὰ τῆδε ἀγάλματα τοῖς θεοῖς ἀπει-22 κάζει καὶ ἐπι τήδεια ποιεῖ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων ἐλλάμψεων, οθτω δὲ καὶ ή νομοθετική κατά την αὐτήν ἀφομοιω- 15 τικήν δύναμιν αγάλματα των πραγμάτων ύφίστησι τα δνόματα διὰ τοίων καὶ τοίων ἤχων ἀπεικονιζομένη τὴν τῶν ὄντων φύσιν, καλ υποστήσασα παρέδωκεν είς χρησιν τοῖς ἀνθρώποις. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται κύριος εἶναι τῆς τῶν ὀνομάτων γενέσεως δ νομοθέτης, καὶ ώσπερ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα 20 πλημμελείν ούχ όσιον, οθτως οὐδὲ περὶ τὰ ὀνόματα άμαρτάνειν εὐαγές νοῦς γάρ ἐστιν ὁ νομοθετικός τούτων δημιουργός, είκόνας αὐτοῖς ἐνθεὶς τῶν παραδειγμάτων καὶ γρὴ σέβειν αὐτὰ διὰ τὴν πρὸς θεοὺς αὐτῶν συγγένειαν. καί μοι δοκεῖ τὸν νομοθέτην (p 389°) δ Πλάτων ἀνάλογον ίδούων τῷ ὅλω 25 δημιουργῷ (καὶ γὰρ δ τοὺς είμαρμένους νόμους τιθεὶς ἐκεῖνός έστιν κατά Τίμαιον (p 41°) καὶ δ πάντα διαθεσμοθε $au \tilde{\omega} \nu \left(\mathsf{p42^d} \right)$, $\tilde{\omega}$ $\sigma v \nu \dot{\varepsilon} \pi \varepsilon \tau \alpha \iota \, \varDelta \ln \eta \, \tau \tilde{\omega} \nu \, \dot{\alpha} \pi o \lambda \varepsilon \iota \pi o \mu \dot{\varepsilon} \nu \omega \nu \, \tau o \tilde{v}$ θείου νόμου τιμωρός, ως φησιν δ'Αθηναῖος ξένος (Leg. IV p 716*), είκότως αὐτῷ καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀποδοῦναι 30

⁵ kautolf P (η supsci P^2) 6 nal om P deut. Ág' kaut. A: deút. Ék aúthf $\tilde{\eta}$ ág' kauthf P 13 supuhµátau P 18 gúsir om P 20 deãr om P

ποίησιν, έπει και δ όλος δημιουργός κατ' αὐτὸν πρώτιστός έστιν δνοματουργός αὐτὸς οὖν έστιν, ὡς ὁ Τίμαιος (p 36°) λέγει, δ την μεν των περιφορών ταὐτοῦ, την δε θατέρου προσαγορεύσας. εί οὖν καὶ ὁ νομοθέτης ἀνάλογόν ἐστιν ἐκείνω, 5 πῶς οὐγὶ καὶ αὐτὸν κύριον εἶναι δεῖ τῆς θέσεως τῶν ὀνομάτων; διὸ καὶ ἐν τούτοις (p 389a) δημιουργὸν προσείπεν τὸν νομοθέτην καὶ τῶν δημιουργῶν σπανιώτατον. Οθτως δὲ και δ εν τῷ Φαίδοφ (p 255°) Σωκράτης τὸν ἵμερον ὄνομά φησιν είναι ύπὸ τοῦ Διὸς τεθέν, ὃν Ζεὺς Γανυμήδους 10 έρων ζμερον ώνόμασεν, των οὖν ὀνομάτων τὰ μέν ἐστιν έκγονα τῶν θεῶν ἥκοντα καὶ μέγρι ψυχῆς, τὰ δὲ ψυχῶν μερικών διὰ νοῦ καὶ ἐπιστή μης αὐτὰ δημιουργεῖν δυναμένων, 23 τὰ δὲ διὰ τῶν μέσων γενῶν ὑφιστάμενα καὶ γὰρ δαίμοσί τινες καὶ ἀγγέλοις προστυχεῖς γεγονότες ἐδιδάχθησαν παρ' 15 αὐτῶν ὀνόματα μᾶλλον προσήκοντα τοῖς πράγμασιν ἢ ὅσα ἄνθρωποι έθεντο. καὶ χρὴ τὰς διαφορὰς αὐτῶν γνωρίζειν τὰς άπὸ τῶν ποιητικῶν αἰτιῶν δεδομένας, καὶ πάντα ἀνάγειν εἰς τον ένα δημιουργόν τον νοερον θεόν. όθεν και το όνομα διττας έγει δυνάμεις, την μέν διδασκαλικήν των έννοιων καί 20 ποινωνίας αίτιαν, την δε διαπριτικήν της ούσιας, έπει και δ δημιουργός διττάς έγει δυνάμεις, ταὐτοποιόν τε καὶ έτεροποιόν.

LII. Ότι ή τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ ἀφομοιωτικὴ ἐνέργεια (p 389° sqq) διττή ἐστιν, ἡ μὲν καθ' ἢν τὸν ὅλον ὑφίστησι κόσμον πρὸς τὸ νοητὸν παράδειγμα βλέπων, ἡ δὲ καθ' ἢν 25 ἐπιφημίζει πρέποντα ὀνόματα ἐκάστοις, περὶ ὧν ἐπὶ βραχὺ μὲν καὶ ὁ Τίμαιος (p 36°) ἐνεδείζατο, τρανέστερον δὲ οί θεουργοὶ διδάσκουσιν, καὶ αί παρὰ τῶν θεῶν αὐτῶν φῆμαι (or chald p 43)

άλλ' ὄνομα σεμνόν καὶ ἀκοιμήτφ στροφάλιγγι 30 κόσμοις ἐνθοῷσκον κραιπνὴν διὰ πατρός ἐνιπήν· καὶ ἄλλο λόγιον τοῦτο (or chald p 50)

²⁰ nal ABF: om P 29 dll' ővoma PBF: dllà éstiv oğvoma A nal AB: om FP

σύμβολα γὰρ πατρικός νόος ἔσπειρεν κατὰ κόσμον, οἶς τὰ νοητὰ νοεῖ καὶ ἀφράστφ κάλλει ένοῦται.

24 οθτως οὖν καὶ ὁ νομοθέτης τήν τε ἀρίστην πολιτείαν | πρὸς τὸν ὅλον κόσμον ὁρῶν παραδίδωσι καὶ τὰ ὀνόματα ἐοικότα τοῖς οὖσι τίθεται.

LIII. Ότι τῶν μὲν ἐνταῦθα τεγνητῶν (p 389bc) διωρισμένας αίτιας και παραδείγματα απολείπειν ούκ ανεκτόν τα γαρ εκείνων αποτελέσματα ούσίαι τε είσιν και μέτρα οίκεῖα καὶ τὴν εἰς τὸ πᾶν ἀναφορὰν ἔγει καὶ διὰ τῆς φύσεως πρόεισι, τὰ δὲ τεχνητὰ πάντα καὶ ἀνούσιά ἐστιν καὶ πρὸς τὰς 10 ήμετέρας γρείας και περιστάσεις παντοίως μεταβάλλεται και ορον οὐδένα έγει τῶν μερῶν ἢ τῆς ἐν αὐτοῖς θέσεως, καὶ διέστηκε τῶν φύσει συνισταμένων. εἰ δέ τις αὐτὰς τὰς ποιητικάς και γονίμους δυνάμεις των θεών, ας είς το παν προάγοισι, τέχνας προσαγορεύοι δημιουργικάς καὶ νοεράς καὶ 15 γεννητικάς και τελεσιουργούς, ούκ αν ούδ' ήμεῖς ἀποδοκιμάσαιμεν την τοιαύτην προσηγορίαν, έπει και τους θεολόγους εδρίσκομεν διά τούτων τάς θείας ποιήσεις ενδεικνυμένους, καὶ τοὺς μὲν Κύκλωπας ἀπάσης τεχνικῆς ποιήσεως αίτίους λέγοντας, οδ και τὸν Δία και τὴν Άθηνᾶν και τὸν Ήφαιστον 20 έδίδαξαν, την δ' 'Αθηναν των τ' άλλων τεγνων και διαφερόντως της υφαντικής προστατείν, τον δ' Ήφαιστον άλλης ίδίως ξφορου τέγνης, αὐτὴν δὲ τὴν δφαντικὴν ἀργομένην μὲν ἀπὸ της δεσποίνης 'Αθηνας

(ήδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων 26 ἱστὸν δφήνασθαι, ταλασήια τ' ἔργα πινύσσειν) (Orph. frg 135)

¹ ἔσπειρεν Α: ἐπειρεν Ρ 2 ο Γς Kroll: δς ἀφράστφ Kroll: ἄφραστα κάλλει ἐνοῦται Kroll: κάλλη είται Α: καλλείται Β: καλείται F: κάλλη νοείται Ρ 6 sqq cfr in remp. II 86,4 sqq, in

Tim. 348,18 sqq 12 τοίς Α 15 προσαγορεύει P 18 έν δεικνυμένου Α 25 προφερεστάτη Α: προσφερεστάτη P 26 έφήνασθαι P ταλασείια Α

φησίν 'Ο ρφεύς, προϊούσαν δ' είς την ζφογόνον της Κόρης σειράν (καὶ γὰρ αθτη καὶ πᾶς αὐτῆς δ χορὸς ἄνω μενούσης δφαίνειν λέγονται (Orph. frg 211) τὸν διάκοσμον τῆς ζωῆς), μετεγομένην δε ύπο πάντων τῶν ἐν κόσμφ θεῶν (καὶ γὰρ δ εἶς δ δημιουργός τοῖς νέοις δημιουρ γοῖς προσυφαίνειν τῷ ἀθανά- 25 τω παρακελεύεται (Tim. p 41d) το θνητον είδος της ζωης), περατουμένην δ' είς τοὺς τῆς γενέσεως προστάτας θεούς, ὧν έστιν καὶ ή πας' Όμήρφ Κίρκη πάσαν δφαίνουσα τὴν ἐν τῷ τετραστοίχω ζωήν και άμα ταῖς οἰδαῖς ἐναρμόνιον ποιοῦσα 10 τὸν ὑπὸ σελήνην τόπον. ἐν ταύταις οὖν ταῖς ὑφαντικαῖς καὶ ή Κίρη όπο των θεολόγων παραλαμβάνεται, χρυση μέντοι, καθάπερ φασίν, ενδεικνύμενοι την νοεράν αὐτης καὶ ἄγραντον ούσίαν και άυλον και άμιγη πρός την γένεσιν, και τὸ ἔργον αὐτῆς διακρίνειν τὰ έστῶτα τῶν κινουμένων καὶ γωρίζειν 15 κατά την έτερότητα την θείαν. εἴ τις οὖν, ὅπερ ἔλεγον, κατά ταύτας τὰς ἀναλογίας ἐκπεριτρέχων τὰς μὲν τῶν θεῶν δυνάμεις αίτίας ἐπονομάζοι τῶν τεγνῶν τούτων, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκλάμψεις τῶν δυνάμεων τούτων δι' ὅλου τοῦ κόσμου φοιτώσας, όρθως αν λέγοι. δεῖ γαρ οὐ τὴν παρ' ἡμῖν 20 μόνον δφαντικήν της Αθηνας έξάπτειν, άλλα πρό ταύτης την διὰ τῆς φύσεως ἐνεργοῦσαν καὶ συνάπτουσαν τὰ μὲν γενητὰ τοῖς ἀιδίοις, τὰ δὲ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις, τὰ δὲ σώματα τοῖς άσωμάτοις, τὰ δ' αίσθητὰ τοῖς νοεροῖς, καὶ τὴν τεκτονικήν όλην εν ταϊς φύσεσι πρώτον θεωρείν και τών άλλων εκάστην 25 τεχνών ώστε και ή κερκίς ανάλογον έσται πανταγού διακρίνουσα τὰ γένη τὰ συστατικά τῶν ὄντων, ΐνα μετὰ τῆς συμπλοκής αὐτῶν καὶ ή διαίρεσις μένη καὶ σώζη τὴν έαυτῶν υπαρξιν είλικρινή. διό και τούς παρ' ήμιν τεχνίτας ύπο θεοίς πράττειν έφόροις και προστάταις, και οὐ διὰ τοῦτο τὰ νοητὰ 30 θεωρείν οὐ γὰρ εἰς ἐκείνα βλέποντες ποιοῦσιν, ἀλλ' εἰς τὰ

¹⁷ έπονομάζοι F : έπονομάζει B : έπονομάζει AP 21 γεννητὰ: corr 30 sqq cfr Resp. X p 596° sqq

παρ' αὐτοῖς εἴδη καὶ τοὺς λόγους οῦς ἔγουσι τῶν τεγνητῶν, και τούτους η ευρόντες η παρ' άλλων είσδεξάμενοι. δ μέν γὰρ πρῶτος τῆς κλίνης ἢ τῆς κερκίδος δημιουργὸς ἐνενόησεν 26 τὸ ποίαν είναι δεῖ τὴν κερκίδα, πρὸς τὴν γρείαν ἀποβλέπων και δπό ταύτης ποδηγούμενος, και λόγον συνεστήσατο παρ' 5 έαυτῷ περκίδος οί δὲ παρὰ τούτου μαθόντες ἔγνωσάν τε τὸ είδος και κατ' έκεῖνο ποιούσι τὸ τῆς κερκίδος εἴδωλον, και οθτως οὐκ ἂν θαυμάσαις, εἰ ἀνεμνήσθησαν, ήτοι ἐν ἄλλφ βίω μαθόντες τυγόν ή τότε εύρόντες ή κατά τὸ τῆς ψυγῆς έπινοητικόν ή κατά ανάμνησιν πάλιν. Εκαστος οδυ τεγνίτης 10 έχει τὸν τῆς κερκίδος λόγον, ὅτι ἐστὶν τοιαδὶ καὶ τοῦδε ἕνεκα γίνεται καὶ πρὸς τοῦτον ἀπεικάζει τὰ ἐκτός ἡ γὰρ τέγνη τί άλλο έστιν ή τὸ τεγνητὸν έξω τῆς ύλης έν τῆ τοῦ τεγνίτου ψυχή; καὶ δράς ὅπως ταῦτα μιμήματά ἐστι τῆς δημιουργικῆς τέγνης καὶ τῶν νοερῶν εἰδῶν ἐκείνων γὰρ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ 15 καὶ ωσαύτως ίδρυμένων καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμω φθειρόμενα σώζεται καὶ πάλιν ἀνανεοῦται διὰ τὴν ἐκείνων μόνιμον ταυτότητα καὶ ή μὲν φθορὰ παρὰ τὴν ὅλην, ή δὲ μόνιμος ταυτότης διὰ τὸ αἰώνιον είδος, ώσπες καὶ ταῖς ἐνταῦθα κερκίσιν ή μέν φθορά παρά την ύλην, ή δε παλιγγενεσία διά τον εν 20 τῶ τεγνίτη λόγον. ὅπερ οὖν καὶ ἡ κερκὶς πρὸς τὸν τέκτονα, τοῦτο τὰ ὀνόματα πρὸς τὸν νομοθέτην καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα πρός τὸν δημιουργόν. τὰ οὖν εἴδη τριχῶς, νοερῶς ἐπιστημονικώς δοξαστικώς των μέν νοερών τὰ αἰσθητὰ πάντα, των δ' έπιστημονικών τὰ ὀνόματα, των δὲ δοξαστικών αι κερκίδες. 25

LIV. Ότι τὰ είδη πάντα τῶν ὀργάνων οἰκείας ἔχειν ξαυτοῖς δεῖ τὰς ὑποδεχομένας ὕλας συνηφμοσμένας πρὸς τὸ ἔργον ἐφ' δ δεόμεθα τοῦ ὀργάνου καὶ γὰο τὸ τῆς τέχνης παράδειγμα ἡ φύσις οὐ μόνον τοῦ τῶν ὀργάνων εἴδους ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκειοτάτης ὅλης.

⁵ $\pi \alpha \varrho$ Crönert: $\pi \epsilon \varrho l$ 8 åvésdysav P 9 $\tau v y \delta v$ Crönert: $\tilde{\epsilon} \tau v y \sigma v$ 16 $l \delta \varrho v \mu \dot{\epsilon} v \alpha$ A 25 eclogam continuant ll 26 sqq cfr Crat. p 389^{b-c} 30 $n \alpha l$ om P

LV. Ότι διττή ή τοῦ παντὸς δημιουργία ή | μέν γὰρ τοὺς 27 έπι πάντα διατείνοντας δφιστασα λόγους και τὰ είδη τὰ ώσαύτως έγοντα καὶ μηδεμίαν ύπομένοντα μεταβολήν, ή δὲ τὰς μεριστάς προστιθείσα τοίς γινομένοις διαφορότητας οίον τὸ 5 μεν ανθρώπειον είδος ανωθεν από της μιας έφήκει και όλης νοερας δημιουργίας διὰ μέσων των ἀστέρων, διὸ καὶ ἀεί ἐστιν ώς εξ ακινήτου γινόμενον αίτίας επειδή δ' οι άνθρωποι διαφέρουσιν άλλήλων μεγέθεσι καλ γροιαίς καλ τοίς τοιούτοις, δήλον ότι αδται αι διαφορότητες έκ της των νέων θεων δευτέρας 10 δημιουργίας προσυφαίνονται καὶ εἰσὶ πολυμετάβλητοι διὰ τὸ έκ κινουμένων αίτιων γίνεσθαι. γίνεται δὲ τοῦτο, ίνα ἡ τῶν όντων ποικιλία γίνηται καὶ ή ἀειγενεσία πολλαπλασιάζηται τῶν καθ' ἔκαστα. αί γὰρ οὐράνιοι περίοδοι ἄλλοις ἄλλα ἀποπληρούσι καὶ άλλοτε άλλα παράγουσι, καὶ ἐν τὸ ἐκ πάντων 15 (π)λέγμα συντελούν πρός την τού παντός συμπλήρωσιν άπεργάζονται.

LVI. Ότι ή κεφκὶς εἰκών ἐστιν τῆς διακφιτικῆς τῶν ὅλων καὶ τῶν μεφιστῶν δυνάμεως τῶν θεῶν ἐκείνης γὰφ τὴν ἐνέφγειαν ἐν τοῖς στήμοσιν ἀποτυποῦται καὶ σύνθημα 20 φέφει τῆς τάξεως τῶν διακφιτικῶν θεῶν καὶ ὅταν οἱ θεολόγοι κεφκίδας ἐπ ἐκείνων παφαλαμβάνωσιν, οὕτε ἰδέαν λέγουσι κεφκίδος, οὕτε θέσει καὶ συμβολικῶς μόνον χρῶνται τῷ ὀνόματι διὰ τί γὰφ κεφκίδα μᾶλλον καὶ οὐκ ἄλλο τι λέγουσιν; πῶς γὰφ οὐκ ἄτοπον τὴν ἐπιστήμην, ὡς ἔτυχεν, χρῆσουσιν; πῶς γὰφ οὐκ ἄτοπον τὴν ἐπιστήμην, ὡς ἔτυχεν, χρῆσουσιν; πῶς ἀνόμασι, καὶ ταῦτα ἐπὶ θεῶν; ἀλλά μοι δοκοῦσι κατ ἀναλογίαν τὰ τοιαῦτα παφαλαμβάνειν. ὁ γάφ ἐστιν κεφκίς ἐπὶ τῆς ὑφαντικῆς, τοῦτο ἡ διάκφισις ἐπὶ τῆς δημιουφγίας τῶν εἰδῶν. ἡ δ' ἀναλογία οὕτ ἰδέας ἐστὶν πρὸς εἴδωλον σχέσις, οὕτε θέσει μόνον, οἶον ὡς ὁ Πλάτων || ἵππους κα- 28 λεῖ (Phaedr. p 246° sqq) τὰς τοιάσδε τῶν ψυχῶν δυνάμεις, οὕτε ὡς ἔτυγεν, οὕτε ἰδέας λέγων τῶν αἰσθητῶν ἵππων ἐκείνας,

² ύφιστᾶσα ΒF: ἀφιστᾶσα Α: έφιστᾶσα P 9—10 cfr Tim. p 41° 15 <π >λέγμα εci: λέγμα 21 παραλαμβάνουσιν P

ἀλλὰ τῆ ἀναλογία χρώμενος. ὅθεν δὴ καὶ οἱ τελεσταί, διὰ τῆς τοιαύτης οἰκειότητος συμπαθῆ τὰ τῆδε ποιοῦντες τοῖς θεοῖς, χρῶνται τοῖς ὀργάνοις τούτοις ὡς συνθήμασι τῶν θείων δυνάμεων, οἰον κερκίδι μὲν τῶν διακριτικῶν, κρατῆρι δὲ τῶν ζφογονικῶν, σκήπτρφ δὲ τῶν ἡγεμονικῶν, κλειδὶ δὲ τῶν ε φρουρητικῶν, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀναλογία χρώμενοι καλυῦσιν.

LVII. Ότι ἀναλόγως ως ἔχουσι τὰ πράγματα πρὸς ἄλληλα, οὕτως καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὀνόματα πρὸς ἄλληλα ἔχει κατά τε τιμὴν καὶ κατὰ δύναμιν. διὸ καὶ τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα τιμια 10 καὶ σεβάσμια καὶ πέρα τοῦ μεγίστου φόβου (Phileb. p 12°) τοῖς σοφοῖς ἄξια, τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἢ δαιμόνων ἀναλόγως. διό φασιν, οὐ δεῖ τοὺς Ἑλληνας Αἰγυπτίοις ὀνόμασι χρῆσθαι θεῶν ἢ Σκυθικοῖς ἢ Περσικοῖς, ἀλλ' Ἑλληνικοῖς χαίρουσι γὰρ οἱ κλιματάρχαι ταῖς τῶν οἰκείων χωρῶν διαλέκτοις 15 ὀνομαζόμενοι.

LVIII. Πρός τὸν τοῦ 'Αριστοτέλους λόγον τὸν οὕτως συλλογιζόμενον 'τὰ μὲν φύσει παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά, τὰ δ' ὀνόματα οὐ παρὰ πᾶσι τὰ αὐτά, ὅστε τὰ φύσει ὅντα οὐκ εἰσὶν ὀνόματα καὶ τὰ ὀνόματα οὐκ εἰσὶν φύσει ἐνίσταται Πρό- 20 κλος, πρὸς μὲν τὴν μείζονα πρότασιν οὕτως 'εἰ τὸ ὄνομα εἰδός ἐστιν ἐν διαφόρω ὅλη ὁρωμενον, παρὰ πᾶσίν ἐστι τὸ αὐτὸ ὅτε εἰδος ὄν ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον ἄρα'.
29 πρὸς δὲ τὴν ἑλάττονα οῦτως 'φύσει ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἡ || φωνὴ καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὰ μεγέθη, ταῦτα δ' οὐ παρὰ πᾶσι τὰ 25 αὐτὰ διὰ τὴν ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν τὴν τοσαύτην οὐ πᾶν ἄρα τὸ φύσει παρὰ πᾶσι τὸ αὐτό'. εἰ δὲ καὶ ταῖς προτάσεσί τις συγχωροίη, ἀλλ' οὖν τὸ συμπέρασμα οὐ μᾶλλον 'Αριστοτελικόν ἐστιν ἤπερ Πλατωνικόν φαίη γὰρ ἂν καὶ ὁ Πλάτων οὐ φύ-

¹ χρώμενος Boiss.: χρώμενοι 4 οδον P: οδ A τῶν διακριτικῶν Boiss.: τὴν διακριτικὴν 17 distinctionem eclogarum ex AB recepi: praecedentem eclogam continuant FP cfr Aristot. de interpr p 16°.19—20, 27; 17°.1—2 27 ταῖς om P

σει τὸ ὄνομα είναι, πρὸς Κρατύλον διαλεγομένου (p 435° sqq) Σωκράτους υστερον διττὸν γὰρ ἡν τὸ φύσει ωσπερ καὶ τὸ θέσει.

LIX. Εἰ ὁ διαλεκτικὸς (p 390°) διδασκαλικός ἐστιν, οὖ
τος δὲ ὡς ὀργάνφ χρῆται τῷ ὀνόματι, οὖτος δὲ κάλλιστα κρινειεν ἂν τὸν ποιοῦντα τὰ ὄνομα, οὖτος δὲ ἐπιστάτης ἐστὶν τῷ
νομοθέτη καὶ ὁ διαλεκτικὸς ἄρα, ἐπιστάτης ἂν τοῦ νομοθέτου,
οὐ συγχωρεῖ αὐτῷ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχεν τιθέναι τὰ ὀνόματα,
ἀλλὰ στοχαζόμενον ἀναγκάσει αὐτὸν τῆς τῶν πραγμάτων φύ10 σεως τοῦτο ποιεῖν.

LX. Ότι δ μέν 'Αριστοτέλης τον δπηρετούντα δημιουργόν την θλην γνωρίζειν μᾶλλον ἀφορίζεται, τον δὲ χρώμενον μᾶλλον τὸ εἶδος ὁ δὲ Πλάτων νῦν τὸν μὲν ὁπηρέτην τῷ καλῷ ἀφορίζεται, τὸν δὲ ἀρχιτέκτονα καὶ χρώμενον τῷ ἀγα-16 Θῷ. οὐ γάρ, ὥσπερ ὁ 'Αριστοτέλης οὐδὲν ἡγεῖται τοῦ εἴδους σεμνότερον, οῦτως καὶ ὁ μέγας Πλάτων, ἀλλ' οἶδεν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐπέκεινα τοῦ καλοῦ καὶ τὸν θεὸν ἐπέκεινα τῆς τῶν εἰδῶν οὐσίας.

LXI. Εἰ τὸ ὅνομα καὶ διδασκαλικὸν (p 388bo) καὶ δια
τικὸς καὶ διβασκαλικὸς ἄν εἴη. πῶς οὖν ὁ Σωκράτης διαλεκτικὸς καὶ διβασκαλικὸς ἄν εἴη. πῶς οὖν ὁ Σωκράτης διαλεκτικὸς καὶ διβασκαλικὸς ἄν εἴη. σῶς οὖν ὁ Σωκράτης διαλεκτικὸν μὲν ἑαυτὸν εἶναι λέγει (p 391a), οὐκέτι δὲ καὶ διδασκαλικόν; ἡ διττὸν τὸ διδάσκεις; τὸ μὲν ὅσα ἔξωθέν τις λέγων ἐντίθησιν τῷ μανθάνοντι, οἶον ὀρχείσθαι ἡ γράφειν, τὸ δὲ ὅσα διὰ κάναμνήσεως ἀποκαθαιρομένης τῆς ψυχῆς εἰς ἐπιστήμην || προ- 30 καλείται· οὐ γὰρ ἀγράφω γραμματείω ἔοικεν ἡ ψυχὴ οὐδὲ δυνάμει ἔχει τὰ πράγματα ἀλλὰ ἐνεργεία κατακεχωσμένα. τί οὖν μόνω τῷ διαλεκτικῷ ἐστιν ὄργανον τὸ ὄνομα ἡ καὶ παντὶ ἀνθρώπω; ἡ τὸ λεγόμενον; ὅτι τέμοι ἄν τις τὴν ἄμπελον καὶ 30 σμίλη, ἀλλ' ἡ ὀρθή χρῆσις δρεπάνω τοῦτο ποιεῖ· οῦτως οὖν

¹¹ cfr Pol. III p 1282°,18 sqq 22 ούκέτι P: ούκ έστι A 23 η ll 26 cfr Theaet. p 191°d 29 η ll cfr Resp. I p 353°

καὶ ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῶν ὀνομάτων μόνφ άρμόττει τῷ ὀρθῶς

LXII. Εί δ χρώμενος τῷ ὀργάνῳ (p 390^b) κρείσσων ἐστὶ τοῦ δημιουργήσαντος ὡς ἀρχιτεκτονικώτερος, πῶς ἡ μερικὴ ψυχὴ χρῆται τῆ τε ἀλόγῳ καὶ τῷ ὀστρείνῳ σώματι ὑπὸ τῶν ὁ νέων δημιουργουμένοις θεῶν; ἡ καὶ ἡ ψυχὴ συντελεῖ πρὸς τὴν δημιουργίαν αὐτῶν, καὶ οί νέοι θεοὶ χρῶνται ὡς ὀργάνοις τούτοις, καὶ δεῖ καταλλήλως αὐτὰ λαμβάνειν, τὴν μὲν ὅλην δημιουργίαν εἰς τὴν τοῦ ὅλου, φασίν, χρῆσιν, τὴν δὲ μεριστὴν εἰς τὴν μεριστήν;

LXIII. Εἰ τῷ τοῦ νομοθέτου ἔργῳ χρῆται μὲν καὶ ὁ διαλεκτικὸς ὡς κρείττων, χρῆται δὲ καὶ ὁ δικαστης ὡς χείρων, ἄτοπον φαίνεται. ἡ ὁ μὲν ὡς ὀργάνῳ χρῆται, ὁ δὲ ὡς ἀρχῆ καὶ θέσει; καὶ γὰρ ἡ μεριστη ψυχὴ τῷ μὲν δαίμονι χρῆται ὡς ἄρχοντι καὶ ἐφόρῳ, τῷ δὲ σώματι ὡς ὀργάνῳ καὶ γὰρ καὶ 15 ἐν τοῖς παραδείγμασιν αὐτῶν τοῦ Διὸς πατηρ μὲν ὁ Κρόνος, παῖς δὲ ἡ Δίκη. ὁ μὲν γὰρ νομοθέτης ἀνάλογον τῷ δημιουργῷ Διὶ ἐστι τῷ νόμους τοὺς είμαρμένους (Tim. p 41°) ταῖς ψυχαῖς προτιθέντι καὶ τὰ ὀνόματα ταῖς ὅλαις περιφοραῖς ἐπιφημίζοντι (Tim. p 36°), ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἀνάλογόν ἐστι τῆ το Κρονία μονάδι. καὶ γὰρ ὁ μέγιστος Κρόνος ἄνωθεν τὰς τῶν νοήσεων μὰρχὰς ἐνδίδωσι τῷ δημιουργῷ καὶ ἐπιστατεῖ τῆς ὅλης δημιουργίας ὁ διὸ καὶ δαίμονα αὐτὸν ὁ Ζεὺς καλεῖ παρ' Ὁ ρεεῖ (frg 118) ·

"Ό ο θου δ' ήμετέ ο ην γενεήν, ά ο ιδείκετε δα ῖμον. καὶ ἔοικεν τῶν συναγωγῶν καὶ τῶν διαιρέσεων τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ἔχειν παρ' ἐαυτῷ ὁ Κρόνος, διὰ μὲν τῶν οὐρανίων τομῶν προάγων εἰς τὰ μέρη τὴν ὁλότητα τὴν νοερὰν καὶ προόδων γεννητικῶν καὶ πολλαπλασιασμῶν αἴτιος γινόμενος καὶ ὅλως τῆς

⁵ sqq cfr Phileb. p 21°, Tim. p 42° sqq 6 η A: η B: η FP 11 καl BFP: om A 13 η ll άρχη A 19 προτιθέντι (προτιθέντι B) A: προστιθέντι FP 20 άνάλογον ABF: ἀνάλογος P

²² ἐλδίδωσι P 25 γενεήν FP: γενετήν AB (τ exp, ut videtur, A*) δαίμον (sic) A: δαίμων cett 29 γινόμενος ABF: γενόμενος P

Τιτανικής γενεάς ήγούμενος, ἀφ' ής ή διαίρεσις τῶν ὄντων, διὰ δὲ τῶν καταπόσεων συνάγων τὰ ξαυτοῦ πάλιν γεννήματα καὶ ένίζων πρός έαυτον και άναλύων είς την έαυτοῦ μονοειδή και άμέριστον αίτίαν. έπεί και δ δημιουργός Ζεύς παρ' αὐτοῦ 5 προσεγώς ύποδέγεται τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων καὶ νοεῖ τὰ ἐν αὐτῷ πρώτως μαντεύει μέν γὰρ αὐτῷ καὶ ἡ Νύξ, ἀλλ' ὁ πατηρ προσεχώς, και πάντα τὰ μέτρα της όλης δημιουργίας αὐτῷ ένδίδωσιν. άλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων τοὺς ἐπὶ Κρόνου εὐδαιμόνως ζώντας καὶ τοῦ θεοῦ τροφίμους κατά τὴν διαλεκτι-10 κήν φησιν (Polit. p 272be) ενεργείν, άλλήλοις τε καλ τοίς θηρίοις (πάντα γὰρ ἐκεῖ νοερά) διὰ λόγων συνόντας ἐπὶ φιλοσοφία καὶ δμιλοῦντας καὶ πυνθανομένους παρὰ πάσης φύσεως, εἴ τινά τις ἰδίαν δύναμιν ἔχουσαν ἤσθετο είς συναγερμόν φρονήσεως τούς δὲ τὸν δίιον βίον ἀνα-15 κυκλούντας της νομοθετικής δεδεήσθαι καὶ τῶν ἐκ ταύτης μέτρων είς διακόσμησιν των πολιτειών. διὸ κάν τῷ παντὶ διτταὶ άνακυκλήσεις, ή μεν άναγωγός καὶ Κρονία, ή δε προνοητική καὶ τοῦ Διὸς ἐξηρτημένη καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς Κρόνος τοῖς τοῦ Διὸς γεννήμασι γρῆται πᾶσι κατὰ τὴν ἐξηρημένην ὑπερο-20 γήν, και ταις μερισταις ψυγαις δι' αύτων ως είκονων προτείνει την αναγωγόν πορείαν.

LXIV. Ότι ὁ μὲν νοῦς ὁ οὐσιώδης ὅλην ἔχει ἐν ἑαυ $\|$ τῷ 82 τὴν τῶν ὄντων ἀληθῆ γνῶσιν ἅμα ἐνεργεία, ὁ δὲ τοῦ φιλοσόφου νοῦς, οὐκ ὧν οὐσιώδης ἀλλ' ἔλλαμψις νοῦ καὶ ὡς 25 εἰπεῖν εἴδωλον νοῦ, μεριστῶς νοεῖ καί ποτε τῆς ἀληθείας ἐφάπτεται.

LXV. Ότι πέντε είσιν έξεις τῶν ἀνθρώπων τοῦ γινώσκειν ἢ μή, διπλῆ ἄγνοια, ἀπλῆ ἄγνοια, ἔφεσις, ζήτησις, εθρεσις.
LXVI. Ότι δ ἐπιστήμων τὰς μεθόδους τῆς εθρέσεως ὑφη30 γεῖται τῷ μανθάνοντι μιμούμενος τὸν ἡγεμονικὸν Ἑρμῆν.

^{8. 9} εὐδαιμόνως P: εὐδαιμόνως A 14 sqq cfr Polit. p 274° sqq 16 sqq cfr Polit. p 269° sqq 22 sqq cfr p 390° 25 νοεί, ⟨εί⟩ καὶ Festa 27 sqq cfr p 891° 29. 30 ὑφηγεῖται A: ἐφηγεῖται P

LXVII. Ότι ἀναλογεῖ Σωπράτης μὲν τῷ νῷ, Ἑρμογένης δὲ τῆ ἀλόγῳ δόξη ἐφιεμένη τοῦ ἀγαθοῦ, ὁ δὲ Καλλίας τῆ σωματοειδεῖ φαντασία καὶ ἐνύλῳ διὸ καὶ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν ὡς ἀνδράποδον φενακίζεται. ἡ δὲ δόξα καὶ ἡ φαντασία σχεδὸν ἀδελφαί εἰσιν ὡς ἀγχίθυροι.

LXVIII. Ότι τῶν ὀνομάτων μιμημάτων ὄντων τῶν πραγμάτων τῆς οὐσίας καὶ εἰδώλων καὶ συστοίχων τοῖς μιμηταῖς, εἰκότως ὁ Σωκράτης ἀμφοτέρων μὲν εἰς τὴν περὶ τῶν ὀνομάτων σκέψιν ποιεῖται μνήμην, ἀλλὰ τῶν μὲν τὴν δόκησιν ἐλέγχων καὶ τὸ κενὸν τῆς φαντασίας, τῶν δὲ τὸν ἐνθεασμὸν 10 ἐκφαίνων καὶ τὴν περὶ τῶν ζητουμένων ἔνδειξιν, ἢν προτείνουσιν τοῖς συνορᾶν δυναμένοις ἐνθουσιάζοντες.

LXIX. Ότι οὐδὲν τοῖς έαυτοῦ πρείττοσιν έπόμενον ἀποσφάλλεται τῆς οἰκείας τελειότητος.

LXX. Διὰ τι δ Πλάτων, τοὺς περί Όμηρον ποιητὰς ὡς 15 μιμητὰς ἐκβάλλων τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας, νῦν (p 391^d) ὡς ἐνθέους αὐτοὺς εἰσάγει καθηγεμόνας τῶν ὀνομάτων τῆς ὀρθότητος; ἡ ἐκεῖ μὲν ἀνοίκειον ἡν τὸ ποικίλον τῆς μιμήσεως ἡθεσιν ἀπλοῖς καὶ ἀδιαστρόφοις, ἐνταῦθα δὲ καὶ πανταχοῦ τὸ ἔνθουν αὐτῶν ἀγαπᾳ καὶ ἀσπάζεται;

33 LXXI. 'Aλλ' έπεὶ περὶ θείων ὀνομάτων ὁ παρῶν λόγος (p 391 de), δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν ἐπὶ σμικρὸν διελθεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῖς κρυφίως ίδρυμένων ὀνομάτων εἴπωμεν ἐπεὶ καὶ τῶν παλαιῶν οί μὲν ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἄρχεσθαι γενῶν ταῦτα λέγουσιν, θεοὺς δ' ἐπέκεινα 25 τῆς τοιαύτης ίδρῦσθαι σημασίας, οί δ' ἐν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς συγχωροῦσιν εἰναι τὰ ὀνόματα καὶ τούτων τοῖς ὑπερτάτην τάξιν λαχοῦσιν. τῶν τοίνυν θεῶν καὶ ὅπαρξιν ἐχόντων ἐνοειδῆ καὶ ἄρρητον καὶ δύναμιν γεννητικὴν τῶν ὅλων καὶ νοῦν τέλειον καὶ πλήρη τῶν νοημάτων καὶ κατὰ τὴν τριάδα ταύτην 30

² sq cfr p 391 bc 6 cfr p 391 d 9 την AB: om FP
10 τῶν ἐνθεασμῶν A 15 sqq cfr in Remp. I 169,25—170,26
15. 16 cfr Resp. III p 397 sqq, X p 595 sqq, 606 sqq
18 η ll 24 εἴπωμεν AB: εἴπομεν FP

τὰ πάντα ὑφιστάντων, ἀνάγκη δήπου τῶν ὑψηλοτέρων ἀελ καὶ εγγυτέρω τάγαθοῦ τεταγμένων τὰς μεθέξεις διὰ πάντων τῶν ὑφισταμένων γωρεῖν τριαδικῶς, καὶ τὰς μὲν εἶναι τούτων άρρητοτέρας όσαι κατά τὰς ὑπάρξεις ἀφορίζονται τῶν πρώτων, 5 τὰς δὲ φανερωτέρας καὶ μᾶλλον διηρημένας ὅσαι κατὰ τὸν νοῦν ελλάμπονται τῶν εξηρημένων αἰτίων, τὰς δὲ μεταξὸ τούτων, οίαι δή τινες έκειναι (αί) των γονίμων άπορρέουσαι δυνάμεων. πάντα γὰρ ὑφιστάνοντες οί πατέρες τῶν ὅλων, συνθήματα καὶ ἴχνη πᾶσιν ἐνέσπειραν τῆς έαυτῶν τριαδικῆς 10 ύποστάσεως · έπεὶ καὶ ἡ φύσις τοῖς σώμασιν έντίθησιν τῆς οίκείας ιδιότητος εναυσμα, δι' οδ και κινεί τὰ σώματα και οίον έκ πρύμνης κυβερνά, και δ δημιουργός της έαυτου μοναδικής δπεροχής ενίδρυσεν είκονα εν τῷ παντί, δι' ής ποδηγεῖ τον κόσμον, οίον κυβερνήτης, φησίν δ Πλάτων (Polit, p 272°), 15 πηδαλίων καὶ οἴακος ἐφαπτόμενος, τὰ τοίνυν πηδάλια ταῦτα καὶ ὁ οἴαξ τοῦ παντός, οἶς ἐπογούμενος ὁ δημιουργὸς διακοσμεῖ τὸ πᾶν, οὐκ ἄλλο τι χρη νομίζειν η σύμβολα της ὅλης δημιουργίας, ήμιν μεν δύσληπτα, τοίς δε θεοίς αὐτοίς γνώριμα και καταφανή. και τι δεί περί τούτων λέγειν; άλλά αύ | τής 34 20 της ἀρρήτου καὶ ἐπέκεινα τῶν νοητῶν αἰτίας ἐστὶν ἐκάστω τῶν ὄντων σύνθημα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, δι' οὖ πάντα είς εκείνην ανήρτηνται τὰ μέν πορρώτερον τὰ δ' εγγύτερον κατά την τρανότητα και την άμυδρότητα του έν αὐτοῖς συνθήματος, καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ πάντα κινοῦν εἰς τὸν τοῦ ἀγαθοῦ 25 πόθον καὶ ἄσβεστον τὸν ἔρωτα τοῦτον παρεγόμενον τοῖς οὖσιν, άγνωστον μεν δπάρχον (διήκει γαρ καλ μέγρι των γινώσκειν μή δυναμένων), πρείττον δ' δυ ζωής (πάρεστι γάρ και τοίς άψύγοις), νοεράν δὲ τὴν δύναμιν οὐκ ἔγον (ἔγκειται γὰρ τοῖς άμοίροις τοῦ νοεῖν). ὥσπερ οὖν ή φύσις καὶ ή μονὰς ή δη-30 μιουργική και αὐτὸς ζόλ πάντων έξηρημένος πατήρ ἐνέσπει-

⁷ $\langle \alpha \hat{i} \rangle$ add Kroll 11 nivel tà A: niveltai ofr Euthyd. p 291^a 19 del P: d\(\hat{\eta}\) A &. a\(\delta\). BFP: \(\delta\). nal a\(\delta\). A 20 for. $\langle \hat{\epsilon} v \rangle$ \(\delta\). Kroll 26 \(\delta\)nd\(\rho\)xwP 30 sqq ofr or chald p 50 $\langle \hat{\delta} \rangle$ add

ραν τοῖς δευτέροις τῆς οἰκείας ἰδιότητος συνθήματα, καὶ δι' έπείνων επιστρέφουσι πάντα πρός εαυτούς, οθτως δε καί πάντες οί θεοί τοῖς ἀφ' ξαυτῶν παραγομένοις ἐνδιδόασι τῆς σφετέρας αίτίας σύμβολα, καὶ διὰ τούτων εδράζουσι πάντα εν έαυτοῖς. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑπάρξεως τῶν ὑπερτέρων ἐνσπειρό- 5 μενα τοῖς δευτέροις συνθήματα ἄρρητά έστιν καὶ ἄγνωστα, καί τὸ δραστήριον αὐτῶν καί κινητικὸν ὑπεραίρει πᾶσαν νόησιν. τοιούτοι δ' άρα είσλν οί του φωτός χαρακτήρες δι' ών οί θεοί τοῖς ξαυτών ἐκφαίνονται γεννήμασιν, ξνιαίως μέν όντες εν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, προφαίνοντες δ' αὐτοὺς εν τοῖς 10 κρείττοσιν ήμων γένεσιν, μεριστώς δὲ καὶ μορφωτικώς εἰς ήμᾶς καταντώντες. διὸ και παρακελεύονται οί θεοί (or chald p 57) νοείν μορφήν φωτός προταθείσαν· ἄνω γὰρ ἀμόρφωτος ούσα διὰ τὴν πρόοδον ἐγένετο μεμορφωμένη, καὶ ἐκεῖ κουφίως καὶ ένοειδῶς ίδουμένη διὰ κινήσεως ήμῖν παρ' αὐτῶν 15 έκφαίνεται των θεων, το μέν δραστήριον έγουσα διά την θείαν 35 αίτίαν, τὸ δ' ἐσγηματισμένον διὰ τὴν ὑπο δεγομένην οὐσίαν. τὰ δ' αὖ ἀπὸ τῶν δυνάμεων ἐλλαμπόμενα μέσα πώς ἐστι τῶν άρρήτων και των ρητων, διήκοντα μεν και αὐτά διά πάντων των μεταξύ γενων (οὐ γὰο ἦν δυνατόν εἰς ἡμᾶς καταντῆσαι 20 τὰς πρωτουργούς τῶν θεῶν δόσεις, μὴ πολλῶ πρότερον τῶν κρειττόνων ήμων γενών μετασχόντων της έκειθεν έλλάμψεως), οικείως δ' όντα παρ' εκάστοις και πασι συστοίχως εκφαίνοντα τὰς τῶν ὑποστησάντων δυνάμεις. τοιαῦτα δ' ἐστὶν τὰ καλούμενα σύμβολα των θεων μονοειδή μέν έν τοῖς ύψη- 25 λοτέροις όντα διακόσμοις, πολυειδή δ' έν τοῖς καταδεεστέροις. ὰ καὶ ἡ θεουργία μιμουμένη δι' ἐκφωνήσεων μέν, ἀδιαρθρώτων δέ, αὐτὰ προφέρεται. τὰ δὲ δὴ τρίτα καὶ ἀπὸ τῶν νοεοῶν ὑποστάσεων ἐπὶ πάντα καθήκοντα ἰδιώματα καὶ μέγρις ήμων προϊόντα τὰ ὀνόματά ἐστι τὰ θεῖα, δι' ὧν οί θεοί κα- 30

³ ένδιδόασι BFP: έκδιδόασι A 8 nova ecloga in P: praecedentem continuant cett 23 έκφαίνοντα sci: έκφαίνονται 28 προφέρεται τὰ AB; προσφέρεται (τὰ om) F: προφετὰ P

λοῦνται καὶ οἶς ἀνυμνοῦνται, παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν ἐκφανέντα καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπιστρέφοντα, καὶ ὅσον ἐστὶν αὐτῶν φανόν, είς γνῶσιν ἀνθρωπίνην προάγοντα διὰ γὰρ τούτων καὶ ἀλλήλοις σημαίνειν τι δυνάμεθα περί έπείνων παὶ αὐτοὶ πρὸς έαυ-5 τους διαλέγεσθαι. μετέγουσιν δ' άλλως άλλοι και τούτων, οίον Αλγύπτιοι κατά την έπιγώριον φωνήν τοιαθτα παρά τῶν θεῶν ξλαβον ονόματα, Χαλδαῖοι δὲ καὶ Ἰνδοί ἄλλως κατὰ τὴν οίκείαν γλώσσαν καί Έλληνες ώσαύτως κατά την σφετέραν διάλεπτον. καν όδε οδυ ό θεός πας Έλλησι μέν καλήται παρά 10 τῶν θεῶν Βριάρεως, παρὰ δὲ Χαλδαίοις ἄλλως, ἐπάτερον τῶν ὀνομάτων ἔγγονον είναι τῶν θεῶν ὑποληπτέον καί σημαίνει(ν) την οὐσίαν ἐκείνην. εί δὲ τὰ μέν ἐστιν μᾶλλον δραστήρια, τὰ δ' ἦττον, οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ τῶν ἡμῖν γνωρίμων γεγονότων τὰ δαιμόνια καὶ τὰ ἀγγελικὰ δραστι-16 κώτερα καὶ ὅλως τὰ ἐγγυτέρω ∥ τῶν ὀνομαζομένων τελειότερα 36 τῶν πορρώτερον τεταγμένων. ἀλλ' ὅπως μὲν τὰ ὀνόματα διὰ πάντων φοιτα καί τίνα έλαγεν ούσίαν, είπομεν.

ἔστιν δ' οὐ πᾶν τὸ τῶν θεῶν γένος ὀνομαστόν ὁ μὲν γὰρ ἐπέκεινα τῶν ὅλων ὅτι ἄρρητος, καὶ ὁ Παρμενίδης το ἡμᾶς ὑπέμνησεν οὔτε γὰρ ὀνόματα αὐτοῦ, φησίν (p 142°), οὔτε λόγος ἐστίν οὐδείς. καὶ τῶν νοητῶν δὲ θεῶν τὰ πρώτιστα γένη καὶ αὐτῷ συνηνωμένα τῷ ἐνὶ καὶ κρύφια καλούμενα πολὺ τὸ ἄγνωστον ἔχει καὶ ἄρρητον οὐδὲ γὰρ συνάπτει τῷ παντελῶς ἀρρήτω τὸ πάντη φανὸν καὶ ὁητόν, ἀλλ' ἔδει τὴν τῶν νοητῶν πρόοδον εἰς ταύτην ἀποπερατοῦσθαι τὴν τάξιν. ἐκεῖ τοίνυν τὸ πρῶτον ὁητὸν καὶ ὀνόμασιν ἰδίοις καλούμενον ἐκεῖ γὰρ κατὰ τὰ εἴδη τὰ πρῶτα καὶ ἡ νοερὰ τῶν νοητῶν φύσις ἐξέλαμψεν. τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς σιγώμενα πάντα καὶ κρύφια νοήσει μόνον γνωστὰ ἦν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡ τελεστικὴ τῶς πᾶσα μέχρι ταύτης ἄνεισι τῆς τάξεως ἐνεργοῦσα θεουργικῶς,

² αὐτῶν φανὸν Α: αὐτώφανον P 9 καλεῖται: corr 10 cfr A 403 11.12 σημαίνει: corr Festa 18 ὀνομαστῶν P 20 οὕτε ir (fort ab οὖτος corr) P aut P² 27 κατὰ P: καὶ cett

έπει και Όρφε ος πρώτην ταύτην δνόματι φησιν όπο τῶν ἄλλων καλεῖσθαι θεῶν τὸ γὰρ ἀπ' αὐτῆς προϊὸν φῶς γνωστὴν αὐτῆν τοῖς νοεροῖς και δνομαστὴν ἀπέφηνεν λέγει δ' οῦτως (frg 61)

Μῆτιν σπέρμα φέροντα θεῶν πλυτόν, δν τε Φάνητα δ πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν "Ολυμπον.

άλλ' επί μεν των θεων ήνωται τό τε ονομάζειν τουτο καί το νοείν, και άμφότερα διά την του φωτός αὐτοῖς ὑπάρχει μετουσίαν, ὁ προίεται πασιν ὁ μέγιστος Φάνης ἐπὶ δὲ των ήμετέρων ψυχων διήρηται, και άλλο μεν ή νόησις, άλλο δὲ τὸ τὸ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ μὲν || εἰκόνος, τὸ δὲ παραδείγματος ἔχει τάξιν ἐν δὲ τοῖς μέσοις γένεσιν ἔστι μέν τις καὶ διάκρισις, ἔστι δ' αὖ καὶ ἕνωσις τῆς τε νοητικής καὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἐνεργείας. τοιούτον δή τι νοεῖν ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τὸ διαπόρθμιον ὄνομα των ἰύγγων, ὁ πάσας ἀνέχειν λέγεται τὰς πηγάς τοιούτον το καὶ τὸ τελεταρχικόν, ὅ, φησί τις θεων (or chald p 43)

κόσμοις ενθοφσκειν κραιπνήν διὰ πατρός ενιπήν.

πάντα γὰρ ταῦτα κρυφίως μέν ἐστιν παρὰ τοῖς θεοῖς, κατὰ δευτέρας δὲ καὶ τρίτας προόδους ἐκφαίνεται καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς συγγενέσι πρὸς τοὺς θεούς. ἔστιν δ' οὖν καὶ μένοντά τινα 20 δνόματα ἐν τοῖς θεοῖς, δι' ὧν οἱ καταδεέστεροι τοὺς προτέρους καλοῦσιν, ὅσπερ ἐπὶ τοῦ Φάνητός φησιν Ὁ ρφεύς (frg 61), ἢ οἱ κρείττους ὀνομάζουσι τοὺς ὑφειμένους, Ϭσπερ ὁ Ζεὺς ὀνόματα ἔθετο ταῖς τῶν ψυχῶν ἀφανέσι περιόδοις παρὰ τῷ Πλάτωνι (Tim. p 36°) καὶ γὰρ οἱ πατέρες τοῖς ἑαυτῶν ἐκγό- 25 νοις ἀφορίζουσι τὰς ἐνεργείας, καὶ οἱ προελθόντες δί ὧν ἐκομίσαντο συνθημάτων νοερῶν γνωρίζουσι τοὺς ἑαυτῶν αἰτίους. τὰ μὲν οὖν πρώτιστα ὀνόματα τοιαῦτα παρὰ θεῶν ἐκ-

¹ καί ABF: om P 11 ὄνομα sci: νόημα 15 cfr or chald 40 ἰνηνων Boiss: ἰγηνων ABF: ἐγηνων P 16 τελεαρχικόν P 22 cfr supra 33,5 26 καὶ οῖ Crönert

Proclus in Plat. Cratyl.

φανέντα καὶ διὰ τῶν μέσων γενῶν εἰς τὴν λογικὴν ἡμῶν οὐσίαν καταντήσαντα δεύτερα δ' ἄλλα καὶ τρίτα νοήσωμεν, δσα αί μερισταί ψυγαί τότε μέν ένθουσιάζουσαι περί τούς θεούς, τότε δὲ κατ' ἐπιστήμην ἐνεργοῦσαι παρήγαγον, ἢ κοιο νωσάμεναι την έαυτων νόησιν τῷ θείῳ φωτί κάκεῖθεν τελειωθείσαι ή τη λογική δυνάμει την δημιουργίαν επιτρέψασαι των ονομάτων. οθτω γάρ καὶ οί τεχνίται τοῖς ὑπὸ τὴν τέχνην πράγμασιν, ών τὰς ιδιότη τας κατενόησαν, δνόματα έθεντο 38 γεωμέτραι και Ιατροί και βήτορες, οθτω δε και των ποιητών 10 οί φοιβόληπτοι πολλά τῶν ὀνομάτων εἰς θεοὺς ἀνήγαγον, καὶ τὰ ἀνθρώπινα τούτοις ἀντιδιείλον τὰ μὲν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ λαμβάνοντες, τὰ δ' ἐκ τῆς αἰσθήσεως καὶ δόξης περὶ ὧν καὶ δ Σωπράτης νῦν (p 392d sqq) φησι τον Όμηρον ενδείπνυσθαι, τὰ μὲν είς θεοὺς ἀναφέροντα, τὰ δὲ είς ἀνθρώπους, 15 δτι τὰ μὲν θεόκλητα ὀνόματα καὶ λεῖά εἰσι καὶ εὔηγα καὶ ὀλιγοσυλλαβώτερα ήπερ τὰ παρ' ἀνθρώποις, οίον δ Ξάνθος τοῦ Σκαμάνδρου και ή γαλκίς της κυμίνδιος, και ή Μυρίνη της Βατιείας. καὶ ἔοικεν τὸ μὲν πρῶτον δηλοῦν ὅπως οί θεοὶ πάσαν την δευστην οδσίαν κατ' αίτιαν διρισμένην και προει-20 λήφασι και δυομάζουσι, τὸ δὲ δεύτερου ὅπως τὴν ἐν τῆ γενέσει φερομένην ζωήν οί θεοί τοῖς νοεροίς μέτροις ἀφορίζουσιν, τὸ δὲ τρίτον ὅπως καὶ τὴν χωριστὴν ἀπὸ τῆς γενέσεως. ζωήν γωριστώς οί θεοί και γινώσκουσιν και έπιτρέπουσιν καί τὸ μὲν [Ξάνθος], ὡς ίστορεῖ (hist. an. III 519,18 sqq) 25 'Αριστοτέλης, δτι τὰ έξ αὐτοῦ πίνοντα θρέμματα ξανθοτέραν ζογουσι την γρόαν, διά τοῦτο ζοως οι πάντων τὰς αίτίας καὶ γεννώντες καὶ εἰδότες θεοὶ οθτω καλοῦσιν τὸ δὲ φαινόμενον ίσως, ότι διά τινος χειροποιήτου σκάφης διέρχεται τὸ

¹ ήμ. οόσ. ABF: οόσ. ήμ. P 4.5 ποινωσάμεναι BFP: ποινωσησάμεναι A 5 παπείθεν A: παθ' εν P 18 sqq cfr in Remp. 169,25 sqq 15 παι (ante δλιγ.) AF: ὡς BP 16. 17 cfr T 74 17 cfr Ξ 291 17. 18 cfr B 813—14 24 Ξάνθος del 28 sqq cfr schol B in Il. IV p 285,18 Dind., Et. M. p 715,86 sq, Eust. in Il. 1197,47

ύδως αὐτοῦ, οῦτως ὑπὸ τῶν ἐπιπολαίως νοούντων ἀνθεώπων ἐκλήθη Σκάμαν δρος. ἡ δὲ χαλκὶς διὰ τὸ λιγυρὸν καὶ εὕηχον δίκην χαλκοῦ ἡχοῦντος τορὸν οῦτως ἐκλήθη · ἀμέλει καὶ Χαλδαῖοι (p66) οῦτως αὐτὸ καλοῦσι παρὰ θεῶν ἀκούσαντες ἡ δὲ κύμινδις παρὰ τὴν σμικρότητα τοῦ ὀρνέου. ἡ 5 δὲ Μυρίνη ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς τὸν τόπον ἐκεῖνον λαχούσης ἐκ τῶν θεῶν · ἡ δὲ Βατίεια ἴσως διὰ τὸ φυτὸν τὸ ἐν αὐτῆ πλεονάζον οῦτως καλεῖται. καὶ ἔχομεν ἐν τούτοις τὰς διαφορὰς τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων γνώσεων τριττάς · δραστηρίους θρὶν καὶ παθητικὰς διὰ | τὸν Ξάνθον καὶ Σκάμανδρον, λογιιο κὰς δὲ καὶ φυσικὰς διὰ τὴν Μυρίνην καὶ τὴν Βατίειαν, ἐναφμονίους δὲ καὶ ἀναρμόστους διὰ τὴν χαλκίδα καὶ τὴν κύμινδιν. οὐχ ἀπλῶς δὲ ἀνδρῶν πάντων πρὸς θεῶν συγκρίνει ὀνοματοθεσίαν, ἀλλὰ τῶν ἠρρενωμένων καὶ σοφῶν καὶ τοῖς πατρικοῖς αἰτίοις ἀναλογούντων.

LXXII. Εἰ ἡ τῶν θεῶν φύσις ἀσχημάτιστος καὶ ἀχρώματος καὶ ἀναφής, τὸ διαλεκτικὸν ἔργον ἐν αὐτοῖς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ περὶ τὰ κάτω καὶ τὴν γένεσιν στρέφεται τὸ τοιοῦτον.

LXXIII. Ότι τῶν θεῶν οί μὲν ἀσώματοι εἰσιν, οι δὲ 20 σώματοι χρώμενοι καὶ τούτοις σφαιρικοῖς τὸ γὰρ σφαιρικὸν σχῆμα τῶν εἰς ἑαυτοὺς ἐπεστραμμένων ἐστὶν ἐξαίρετον. τῶν δὲ δαιμόνων οί μὲν ἀγαθοὶ καὶ θεῖοι σφαιρικὰ ἔχουσι τὰ ὀχήματα, οἱ δ' ὑλαῖοι καὶ εὐθύπορα. τῶν δ' εὐχῶν ἡμῶν ἀκούουσι καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες οὐκ ἔξωθεν, ἀλλὰ προ-25 ειληφότες τὴν προαίρεσιν ἡμῶν καὶ εἰδότες τὰς ἐνεργείας.

LXXIV. Ότι είσιν και Πάνες τραγοσκελείς, οίος ήν δ

¹ ἐπὶ Ρ ἀνθρώπων iu A 5 sq cfr schol. Townl. ad Σ 291 (II p 84,9 Maass), Et. M. 545,17—20 5 κόμινδις Α 7 αὐτῆ ΑΒ: ἐαυτῆ FP 16 sq cfr Phaedr. p 247° 17 ἀχρωμάτωτος Α 17 ἀναφής Plato: ἀφανῆς 24 εὐθύπορα Α εὐθύπορα Ρ ante εὐθ. lac. suspicatus est Boiss. 27— p 36,2 cfr Herodot. VI 105, Paus. I 28,4, Clem. Alex. protr. 33,22 Štähl. (et schol. ad l.), schol. Aristid. 132,34 Dind. etc 27 olos ABF: olg P: ὧν iu P²

φανείς τῷ ἡμεροδρόμο Φιλιππίδη τὸ Παρθένιον διαμείβοντι ὅρος, καὶ ᾿Αθηναϊκαὶ ψυχαὶ σχήμασι ποικίλοις χρώμεναι καὶ προσεχῶς ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους πολιτευόμεναι, οῖα ἡν ἡ Αθηνᾶ ἡ τῷ ᾿Οδυσσεῖ καὶ τῷ Τηλεμάχω φανεῖσα. οἱ δὲ Πα-5 νικοὶ δαίμονες καὶ οἱ ᾿Αθηναϊκοὶ καὶ πολλῷ πλέον αὐτοὶ οἱ θεοὶ ἀπάσης τῆς τοιαύτης ποικιλίας ἐξήρηνται.

LXXV. Ότι οὐ διὰ τὸ μορφὰς ἔχειν τοὺς δαίμονας τοίας ἢ τοίας, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐπιτροπευόμενοι ὁπ' ‖ αὐτῶν ἄν- 40 θρωποι κοινῶς τε καὶ ἰδίως διαφόρους ἔλαχον ἰδέας, οἶον οἱ 10 Σκύθαι πρὸς Αἰθίοπας καὶ ἔκαστος πρὸς ἔκαστον ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ποικιλίαν τῶν ἢθῶν ἐν ἀπλότητι καὶ τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν σχημάτων ἐν ταυτότητι καὶ τὴν διαφορὰν τῶν κινήσεων ἐν μονίμω δυνάμει περιέχουσιν οἱ εἰληχότες δαίμονες τοὺς ἀνθρώπους.

15 LXXVI. Ότι καὶ θεῶν ἔστιν ὀνόματα παραδεδομένα παρὰ τοῖς θεολόγοις, οἶς οἱ θεοὶ τὰ πράγματα καλοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ δαιμόνων μόνον τὰ γὰρ δρώμενα ἐν τοῖς μυστηρίοις εἰς αὐτούς ἐστιν τοὺς θεούς, ἀλλ' οὐκ εἰς τοὺς ἐξηρτημένους αὐτῶν δαίμονας.

20 LXXVII. Ότι οί θεοί σημαίνουσι τὰ πράγματα τοῖς ἀνθρώποις οὐκ ὀργάνων δεόμενοι σωματικῶν, ἀλλὰ τὸν ἀέρα σχηματίζοντες κατὰ τὴν ἐαυτῶν βούλησιν κηροῦ γὰρ εὐπλαστότερος ὢν τύπους παραδέχεται τῶν θείων νοήσεων προιόντας μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν ἄνευ κινήσεως, καταντῶντας δ' εἰς ἡμᾶς διὰ ἡχῆς καὶ φθόγγου καὶ μεταβολῆς οῦτω γὰρ καὶ τὰς φήμας ἐνδίδοσθαι παρὰ θεῶν φαμεν, οὐ φθεγγομένων

¹ φιλιππίδης Procl. (cum Herodot. cod. R (Stein), Paus., Clem., schol. Aristid.): Φειδιππίδης cett. Herodoti ll. 2 Άθηναιπαί Kroll: ἀθήναι και 3 οία Boiss.: οία 5 πολλῷ πλέον BF: πολλαπλέον AB 15 Ότι Boiss.: ἢ inde novam eclogam exorsus sum παφαδεδομένα ABF: παφαδιδόμενα P 20 sqq cf or chald p 57 21 σημαντιπῶν (prius ν cancellis seclusum) A 22 σχηματίζοντες ABF: σχηματίζοντες P 23. 24 πφοιόντας P: προιόντος A 24 καταντῶντας P: καταντῶντος A

έκείνων άλλὰ τοῖς μὲν ⟨ἀερίοις σχήμασιν⟩ ὡς ὀργάνοις χρωμένων, πληρούντων δ' ἀπλήκτως καὶ ἀναφῶς τὴν ἀκοὴν τῆς οἰκείας γνώσεως καὶ γὰρ ἀλλήλοις αὐτοὺς συνεῖναι διὰ νοήσεων καὶ γινώσκειν τὰ ἀλλήλων νοητικῶς, ἀλλ' οὐκ αἰσθητικῶς.

LXXVIII. Ότι, καθώς λέγει Όμηφος (Γ 277), οὕτως έστιν

'Η έλιός θ', δς πάντ' έφορᾶς και πάντ' έπακούεις και Εχουσιν οι εμφανεῖς θεοι και τὴν δρατικὴν αἴσθησιν και τὴν ἀκουστικήν, ἀλλ' οὐκ Εξωθεν αὐτοι γὰρ εν εαυτοῖς Εχουσιν 10 πρὸ τῶν ὅλων τὰς ρίζας και τὰς αἰτιας πάντων και γὰρ τὸ εν τῆ σελήνη πρόσωπον εἰκόνας φέρον τοῦ ἡλίου ὧτα καὶ 41 ὀφθαλ μοὺς προφαίνει, οὐκ Ετι δὲ ρίνα καὶ στόμα οὐδὲ γάρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς τὸ ὀσρητικὸν ἢ γευστικόν.

LXXIX. Ότι αι γνώσεις οὐκ ἀμέσως ἄνωθεν κατιᾶσιν, 16 ἀλλὰ διὰ μέσων τινῶν ὡς γὰρ παρ' Ὁμήρφ (μ 374—90) τῆς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἡλίου συνουσίας ἡ γνῶσις μέχρις Ὀδυσσέως κατῆλθε διὰ μέσου τοῦ τε ἀρχαγγελικοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Καλυψοῦς, οῦτως οὖν καὶ ὁ Ἑλενος (Η 44) ἤσθετο τὴν βουλὴν ᾿Απόλλωνος καὶ ᾿Αθηνᾶς οὐ τῶν ἀκροτάτων ἀλλὰ τῶν 20 προσεςῶν αὐτῷ καὶ δαιμονίων.

LXXX. "Οτι (τ)δ 'Αστυάναξ και τὸ Εκτωρ (p 394b) δ μὲν φιλόσοφος εἰς τὸ εἶδος και τὸ σημαινόμενον βλέπων παραπλήσια αὐτὰ καλεῖ, οι δὲ γραμματικοί εἰς τὴν ὅλην και τὰς συλλαβὰς καταφερόμενοι ἀνομοιότατα αὐτὰ ἂν φαῖεν.

LXXXI. Ότι δεῖ τὸν ὀνοματοθέτην εἰς τὰ εἴδη τῶν ὀνομαζομένων βλέποντα τοῦτο ποιεῖν τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ πᾶν
δρῶντι δῆλον γίνεται. πολλῶν γὰρ γινομένων ψυχικῶν καθό
δων εἰς τὸν περὶ γῆν τόπον καθ' ἐκάστην περίοδον, καὶ ἄλλων κατ' ἄλλας λήξεις διασπειρομένων καὶ βίους διαφέροντας 30

¹ ἀερίοις σχήμασιν add Festa 20 καὶ (ante Åπ.) add A² 22 τὸ (ante Åστ.) sci: ὁ 26 sqq cfr p 398 30 διασειρομένων Α

προγειριζομένων, καὶ τῶν μὲν τοὺς προσήκοντας (τοῖς) έαυτῶν άγελάργαις καὶ νομεῦσιν ἐκλεγομένων, τῶν δ' εἰς ἀλλότριον είδος ζωής ενσπειρομένων, αδται δή μάλιστα δοκούσι τοῖς ὀνόμασιν άποσεμνύνεσθαι των σφετέρων ήγεμόνων, όσαι τούς συγγε-5 νεῖς ἐκείνοις καὶ ἀνειμένους προεστήσαντο βίους λέγω δ' οἶον αί μεν ἀπὸ τῆς Αθηναϊκῆς προϊοῦσαι σειρᾶς και τὴν ιδέαν άνεξάλλακτον φυλάττουσαι της οίκείας τη τάξει ταύτη ζωής, όμοῦ τῆ ἐνεργεία καὶ ὄνομα τῆ θεῷ προσῆκον έαυταῖς ἐπιφημίζουσιν, αί δε κατελθοῦσαι μεν από της τάξεως ταύτης, 10 βίον | δ' ελόμεναι μηδεν αὐτῆ προσήχοντα, καὶ ὀνόμασιν άλλο- 42 τρίοις χρώνται καὶ τοῖς τυγοῦσιν (οθτω γὰρ ἄν, οἶμαι, καὶ Διόνυσοι καὶ 'Ασκληπιοί καὶ Ερμαῖ καὶ 'Ηρακλέες δμώνυμοι τοῖς ἐφόροις αὐτῶν θεοῖς ἐπ' εὐεργεσία τῶν τῆδε τόπων προεληλύθασιν σύν πομπη θεών), ούτε τὸ είδος της ζωης ούτε 15 τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκείων ἀργόντων ἀλλαξάμεναι. τὸν γοῦν Ήρακλέα, φασίν, Άλκείδην προσαγορευόμενον από των θνητῶν πατέρων ἡ Πυθία κέκληκεν Ἡρακλέα διὰ τὴν πρὸς τὴν Ήρακλειον τάξιν και θεότητα συγγένειαν. Θεός γάο ονόματος άνθρώπω μεταδιδούς είς την όλην αύτοῦ σειράν και την 20 ζωήν ήν προβέβληται βλέπων την πρέπουσαν τίθησιν έπωνυμίαν.

LXXXII. Ότι τῶν ἐν γενέσει φερομένων εἰδῶν τὰς ἐπωνυμίας δεῖ λαμβάνειν ἢ πρὸς πάντα τὰ αἴτια βλέποντας, τά τε δλα καὶ τὰ μεριστά, τά τε πόρρω καὶ τὰ προσεχῆ τοῖς γιτο νομένοις, οἶον τόν τε δλον ἵππον καὶ τὸν προσεχῆ καὶ φθαρτόν, ἢ πρὸς τὰ κρείττω μόνα καὶ τελειότερα καὶ ἀεὶ κατορθοῦντα καὶ πάντη τῆς ὅλης κρατοῦντα, οἶά εἰσι τὰ καθόλου. ὅταν γὰρ ἐξ ἵππου βοῦς γένηται, ἡ μὲν μερικὴ φύσις κρατεῖται, διὸ καὶ οὐ γίνεται ἵππος, ἡ δ' ὅλη κρατεῖ φύσις, διὸ καὶ βοῦς γίνεται (πόθεν γὰρ τὸ βοὸς εἶδος, μὴ τῆς ἁπλῶς

¹ τοίς add Festa 8 είσπειρομένων Α δοκοῦσι Α: ἀρκοῦσι P 14.15 οὖτε — ἀλλαξάμεναι ante οὖτω γὰρ (11) Festa 15—18 cfr Apollod. II 73 Wagn., Diod. IV 10 (Preller Griech. Myth. 3 183 8) 22 sqq cfr p 393 bc 23 βλέποντας Α: βλέποντες P

φύσεως πρατησάσης;) διὸ τὰ τοιαῦτα οὐη ἁπλῶς τέρατα παλεῖ νῦν $(p\ 393^b)$ δ Πλάτων, ἀλλ' οἶον τέρατα, ὡς μὴ πάντη ὄντα παρὰ φύσιν.

LXXXIII. "Ότι τῶν φυτῶν μαλλον ἐπικρατεῖ ἡ φύσις ὡς ἐρριζωμένων διὸ καὶ μικρᾶς τέχνης ὁρπὴ δύναται μεταβολὰς 5 ποιεῖν, ὡς ὅταν ἐνοφθαλμίζωνται ἢ ἐγκεντρίζωνται καὶ γίνη-48 ται ἀντὶ δρυὸς || ἐλαία ἡττον δὲ τῶν ζώων ἐπικρατεῖ, καὶ ἔτι πολὺ ἡττον τῶν ἀνθρώπων.

LXXXIV. "Ότι οί κατ' έλπίδα καὶ μυήμην τινῶν ὀνομαζόμενοι ἐκβέβληνται τοῦ ἐτυμολογικοῦ νόμου, καὶ τούτων 10
μᾶλλον οί κατὰ μυήμην.

LXXXV. "Ότι τὸν ἐτυμολογήσειν μέλλοντα δεῖ τὰς τῶν διαλέκτων εἰδέναι διαφοράς, τοὺς γὰρ ὀδόντας ἔδοντας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς. δεύτερον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ποιητῶν λέγει γάρ τις αὐτῶν (Theocr. XVI 33) ἀχῆνας τοὺς πένητας, 15 παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἔχειν ἰδίως οῦτως καλέσας. τρίτον καὶ τὰ ἀπλᾶ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων διακρίνειν, ἵνα μὴ τὸ μὲν δακρυόφιν σύνθετον εἴπη, τὸν δὲ φολκὸν (Β 217) ἀπλοῦν. τέταρτον δεῖ αὐτὸν καὶ οἰκείως τοῖς πράγμασι ποιεῖν τὰς ἀναπτύξεις τῶν ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὸν 20 Μελέαγρον, ὥσπερ Εὐριπίδης (frg 517 N²) κακῶς ἐτυμολογήση διὰ τὴν μελέαν ἄγραν' οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπαίσιον ὄνομα θέσθαι τῷ παιδί ἄμεινον οὖν ῷ μέ-

⁶ ἐνοφθαλμίζωνται A (fort. ex ἐνοφθαλμίζονται corr): ἐνοφθαλμίζονται P ἐγπεντρίζωνται A (fort. ex ἐγπεντρίζονται corr): ἐγπεντρίζονται P γίνηται Boiss.: γίνεται 12 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,17 sqq Hilg. μέλλ. ⟨πρῶτον⟩ δεῖ ci Festa 13.14 cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,21 Hilg., Priscian.

^{13. 14} cfr schol. in Dionys. Thrac. 470,21 Hilg., Priscian. I 34, Gregor Cor. de dial. aeol. 22 p 597 Schäf.

14 οἰ ὁλεῖς Α 15 ἀχῆνας Α : ἀχόνας Ρ cfr Et. M. 181,15

18 P 696

Ψ 397 δ 705 ε 152 κ 248 ν 349 τὸ (ante μὲν) Α: τὸν Ρ cfr schol. A in Il. I 92,30 Dind., schol. B in Il. III 106,27 Dind., schol. C in Il. I 74,27 Maass, Eust. in Il. p 206,17 sqq, Et. M. p 798,2 (ex φάη. Ελκεσθαι ducunt) αὐτ. κ. ABF: κ. αὐτ. Ρ 20 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 237,4

21 ἐτυμολογήσει Ρ cfr Fick-Bechtel Personennamen 200

28 μέλλει Α

λει τὰ τῆς ἄγρας τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ τοῦ Διονυσίου, οίον μένανδρος ή παρθένος. πέμπτον καὶ τὴν παρατήρησιν τῆς διαφόρου γρήσεως δεί ποιείσθαι, οίον ότι νουμηνίαν μέν Αττι ποί φασι, νεομηνίαν δε Κρητες. Επτον δει αὐτὸν εἰδέναι 44 5 καὶ τὰ πάθη τῶν λέξεων, οἶον ἀποκοπὰς συγκοπὰς ἐλλείψεις πλεονασμούς συναλοιφάς άφαιρέσεις συνιζήσεις καί τὰ τοιαθτα. Εβδομον δεί αὐτὸν καὶ τὰς τῶν στοιγείων ιδιότητας είδεναι ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσγάτων ἡ ὀρθότης δείκνυται τῶν ονομάτων καὶ ή πρὸς τὰ πράγματα συγγένεια. ὄγδοον δεῖ δ' 10 αὐτὸν καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ὁμωνυμίας διακρίνειν. καταγώννυται γάρ διὰ τούτων ή τῶν ὀνομάτων ἀλήθεια: μαλερόν γὰρ λέγεται καὶ τὸ μαραϊνον καὶ τὸ μαραινόμενον, έκμαγεῖον δ' δ Πλάτων καὶ τὸ ἐκμάσσον καλεῖ καὶ τὸ ἐκμασσόμενον τῶν ἄλλων τύπον. δεῖ δ' αὐτὸν καὶ τοὺς σχη-15 ματισμούς είδεναι ούπ άει πρός τὸν αὐτὸν λόγον γινομένους. άλλως γὰρ καὶ δ καλαμοθήρας λέγεται δ καλάμω θηρών καὶ άλλως δ φυγαδοθήρας δ φυγάδας θηρών. Ετι καὶ τὰ έτεροζύγως λεγόμενα δεῖ εἰδέναι, οἶον ἀπὸ τῆς ἀρετῆς οὐκ άρεταῖος, άλλὰ σπουδαῖος καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ βάρ-20 βαρα δ' οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ βιαζώμεθα αὐτά, οἶον τὸν άκινάκην καὶ τὸν κάνδυν. τὸν μὲν οὖν ἐτυμολογήσοντα τοιαύτην δεί έζειν την κριτικήν φρόνησιν. αὐτῶν δὲ τῶν έτυμολογουμένων τὰ μὲν λέγεται κατὰ μίμησιν, οἶον σίζειν

¹ sqq cfr Ath. III p 98^d, schol. in Dionys. Thrac. 452,27 Hilg. διονυσίου A: διονύσου P 4 νεομηνίαν (νομηνίαν F) ll: νημονηίαν ci (cfr Dittenberger Syll. 463,147, Xenia Romana p 22 sq) 12 cfr Suid., Hesych. s. v. 13 cfr Tim. p 72° cfr Theaet. p 191°, Tim. p 50°, Legg. VII p 800°, 801° etc 14 τῶν ἄλλων sci: τὸν ἄλλον: ⟨διὰ⟩ τῶν ἄλλων ci Crönert 16 καλάμω δηρῶν A: καλαμοθηρῶν P καλαμοθήρας ignotum lexicis 17 cfr Plutarch. vit. Demosth. 28 (IV 234,24 Sint.), [Ps.] Plutarch. de vit. X orat. p 846° (Judeich ap. Pauly-Wissowa II 462) 19—21 cfr p 421° 20 μη A: om P 21 ἐτυμολογήσωντα A: ἐτυμολογήσωντα P 23 cfr schol. in Od. II 435,22 Dind., Eust. in Od. p 1636,15, Et. M. p 712,31 sqq, Suid. s. v. σίζουσα

τὰ δὲ κατὰ ἀναφορὰν τὴν πρὸς Ετερον, οίον θαλλὸς παρὰ (τό) θείν άνω και άθωος δ άζήμιος τα δε καταγρηστικώς, οίον κακόφρων, καίτοι τὸ φρονεῖν ἀγαθόν τὰ δὲ ψευδωνύμως της ύλης μεταπεσούσης, οίον πυξίς ή άργυρα τά δέ κατά ίστορίαν, οίον όβολός και δραχμή, οί γὰρ παλαιοί τ 45 σιδή ροις δξέσιν έγρωντο, οθς εκάλουν δβολούς έν γουν τοῖς ώνίοις οί εξ όβολοί την δράκα πληρούντες δραγμή εκαλούντο. τὰ δ' εἰσὶν ἐπιδιατετακότα, οἶον ζωγράφος καὶ δ τὰ φυτὰ γράφων τὰ δὲ καθ' ὑπερβολήν, ὡς ἄφωνος καὶ ἀκάρδιος. τὰ δὲ κατ' εὐφημισμόν, ὡς ἡ γολὴ γλυκεῖα τὰ δὲ κατ' 10 άναλογίαν, ως δρους πορυφή τὰ δὲ καθ' δμοιότητα, οἶον δ λέγων πικρόν τὸ ήθος καὶ ώμόν τὰ δὲ κατὰ παρέγκλισιν, ώς ή κνημίς καὶ τὸ κρανίον τὰ δὲ κατ' ἔλλειψιν, ώς ή τράπεζα, τετράπεζα οὖσα τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εδρόντων, ὡς δ οίνος Διόνυσος τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εύρημάτων, ὡς ὁ Ἡφαι- 15 στος πῦρ' τὰ δὲ καθ' ὑπεροχήν, ὡς [δ] κέραμος ὁ πίθος, και γειρουργός δ Ιατρός κέραμος γάρ οὐδὲν ήττον και ή γύτρα και ή κάλπις, και γειρουργός οὐδεν ήττον και δ ζωγράφος καὶ δ τέκτων.

LXXXVI. "Ότι οί παλαιοί ελάττοσιν εχρῶντο γράμμασι 20 πρὸς δήλωσιν τῶν στοιχείων τὸ γοῦν ε καὶ πρὸς τὴν ἐκ-

^{1. 2} cfr Et. M. p 441,44 sqq 2 (τὸ) om ll: add iu P aut P² cfr Et. M. p 26,20 sqq 3. 4 cfr Tryph. de trop. III 192,26 sqq Sp., Anon. de trop. III 208,22 sqq Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 217,13 sqq Sp., Cocondr. de trop. III 232,8 Sp., Georg. Choerob. de trop. III 246,25 sqq Sp., Et. M. p 696,57 etc 5 sqq cfr Et. M. p 613,10 sqq 6 σιδήρους P 6—8 cfr Et. M. p 287,20—24 11 οἶου A: οἷς P 13 cfr Et. M. 534,52 cfr Et. M. 763,38 sqq 14.15 cfr anon. de trop. III 209,10 Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 220,14 Sp., Cocondr. de trop. III 293,25 Sp., Georg. Choerob. III 251,1 Sp. etc 15.16 cfr Tryph. de trop. III 195,21 sqq Sp., [Gregor. Cor.] de trop. III 220,9 sqq Sp., Cocondr de trop. III 233,30 Sp., schol. in Dionys. Thrac. 461,5 sqq Hilg., Eust. in II. 250,18 sqq etc 16 δ (ante κερ.) del 20 sqq cfr Athen. Xl p 467° (Meisterhans Gramm. d. att. Inschr. p 20 sqq, Kühner-Blass Gr. Gramm. I 1, p 44 sq, 54)

φώνησιν ταύτην παρελάμβανον έπι τοῦ Ελένη και άντι τοῦ $\overline{\eta}$, $\delta c \in \mathcal{H}$ του ξηρόν ξερόν και αντί τῆς $\overline{\epsilon}$ ι διφθόγγου έρεσίαν την είρεσίαν καλούντες. δμοίως δε και τό ο μικρόν και τούτο εσήμαινεν αὐτοῖς δ δηλοῖ νύν, και τὴν ου δίφθογτο γου (τὸ γὰρ βούλεται βόλεται έλεγον καὶ τὸν οὐρανὸν δρανόν) και τὸ ω και γὰρ τὰς ώρας δρας (p 410°) ἐκάλουν. ὅταν οὖν δ Πλάτων (p 393^{d}) λέγη τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ τὸ $\bar{o}$ τὰ ονόματα αὐτὰ | ταῖς δυνάμεσιν ἔχειν, δητέον αὐτὸν πρὸς τὰς 46 διφθόγγους ἀποβλέπειν, αξ πάλαι οὐκ ἐδόκουν είναι δίφθογ-10 γοι, άλλ' ένὸς ἐκφώνησις μηκυνθέντος : ώς γὰρ τὰ δίχρονα νῦν ἐκτείνεσθαι καὶ συστέλλεσθαι δυνατὸν καὶ Εκαστόν ἐστιν εν, ούτως και έπι τούτων των διφθόγγων εδόκει γίνεσθαι τοῖς παλαιοῖς. ὅτι δὲ τοῦτο οθτως ἐστίν, έξῆς ὁ Πλάτων αὐτὸς δείξει τὸ γὰρ ὄνομα τῆς ἡμέρας ἐτυμολογῶν ἐρεῖ 15 (p 418°) τούς μέν παλαιούς ίμέραν λέγειν διά τοῦ τ. τούς δὲ δστέρους διὰ τοῦ ε λέγοντας είμέραν, ὡς τοῦ ε στοιχείου καλ την δίφθογγον σημαίνουτος.

LXXXVII. Ότι οίκείως νῦν (p 394°) τὸν Θεόφιλον καὶ τὸν Μνησίθεον παρείληφεν μονονουχὶ παρωδῶν τὰ ἐν Φαίτο δρφ (p 249°) λεγόμενα οθτως ΄΄μόνη γὰρ πτεροθται ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμη κατὰ δύναμιν'΄ ἡ γὰρ πρὸς τὸ θεῖον συγγένεια τῶν ψυχῶν κατὰ τὸν πρὸς αὐτὸ ἔρωτα καὶ κατὰ τὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ θεοῦ μνήμην γίνεται, καὶ τοῖς τοιούτοις μότοις προσήκει τὰ πατρῷα καὶ νοερὰ ὀνόματα ἔχειν, τὰ δὲ γενεσιουργὰ τοῖς τὸν ἀδριστον καὶ δλώδη βίον ἀσπασαμένοις.

LXXXVIII. Ότι διττών των δνομάτων όντων, των μέν έπλ τοῖς ἀιδίοις, ὰ καὶ κατ' ἐπιστήμην δηλονότι κεῖνται, των

δὲ ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς, ἃ καὶ ἀπορεῖται (οὕτε γὰρ τοὺς πατέρας είκος έστιν τοῖς ξαυτών παισίν ἀπαίσια τιθέναι ὀνόματα. οίον 'Ο ρέστης 'Ατρεύς Τάνταλος, ούτε είπος προειδέναι αὐτοὺς τὸν τῶν παίδων ἐσόμενον βίον καὶ γὰρ ἡ φυσιογνω-47 μονική άμυδοὸς συλλογισμός καὶ μάλιστα | ἐπὶ τῶν ἀρτιγε- 5 νῶν) πρὸς πάντα οὖν τὰ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁ Σωκράτης (p 394° sqq) κανόνας ήμιν ἐπιλύσεων σαφείς παραδίδωσιν. άνθρωποι μέν γὰρ τὰς ἀφανεῖς περιόδους τῶν ψυχῶν οὐκ ισασιν οὐδὲ τὰς πρὸ τῆς γενέσεως ὀρέξεις, ἐν αἶς τὸ ὅλον των πράξεων σχεδόν περιέχεται. διό και ούκ είσιν κριταί τῆς 10 όρθότητος των εκάστω είδει ζωής συστοίχων ονομάτων. Θεοί δ' άρα καὶ δαίμονες οί καὶ τὰς δυνάμεις τῶν ψυγῶν καὶ τὰς ένεργείας προειληφότες τοῦτο σαφῶς γινώσκουσι, τὸ οἰκείως τοῖς βίοις τὰ ὀνόματα τιθέναι καὶ ὥσπεο τὸν ἄλλον κλῆρον αὐταῖς ἀπονέμουσι κατ' ἀξίαν, οῦτως καὶ τὰς ἐπωνυμίας, 15 έπειδή δὲ πανταγοῦ τῆς συντάξεως τῶν δοκούντων ἀτάκτων είναι και ἀορίστων πραγμάτων αιτιώμεθα την τύχην, κάνταῦθα δήπου ταύτην παραληπτέον ώς κυριωτάτην άργήν. οί μέν γὰρ πατέρες πρὸς μνήμην ἢ ἐλπίδα ἤ τι τοιοῦτο βλέποντες ονόματα τίθενται τοῖς παισίν, ή δὲ τύγη τὸ παρ' 20 έκείνων άλλον τρόπον τεθέν κυροί διά την πρός τον βίον αὐτῶν συμφωνίαν. καλείτω τοίνυν δ Αγαμέμνων τὸν παῖδα Όρεστην μη διά την άγριστητα του ήθους, άλλα δια την δρμήν και την εύκινησίαν παρά το δρούειν, ήτοι και δρών έν αὐτῷ τοιαῦτα σημεῖα φύσεως ἢ καὶ τοιοῦτον αὐτὸν γενέ- 25 σθαι βουλόμενος, άλλ' ή τύγη τρόπον Ετερον αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπεκλήρωσεν τὸν ἀληθέστερον ἐκφαίνει γὰρ αὐτοῦ τὴν ζωήν όλην. διὸ καὶ δ Σωκράτης ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἀξιοῖ (p 394°) ετυμηγορείν τὸ ὄνομα, αλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἀνθρωπι-

³ προειδέναι BF: προιδέναι A: προσειδέναι P 6 τὰ τοιαῦτα ABF: om P 7 σαφεῖς ABF: σαφῶς P 8 sqq cfr schol. in Dionys. Thrac. 287,1 sqq Hilg. 15 ἀπονέμωσι P 18 ὡς ABF: om P 24 ὁρούειν A 25 ἐν αὐτῷ ABF: om P 27 ἀπεκλήρωσεν: ἀπεπλήρωσεν margo cod. Vat. 1197

πωτέρας ταύτην γὰρ ἑώρα τῷ πράγματι συμφωνοτέραν. τῆς μὲν οὖν προσεχοῦς αἰτίας τῶν ὀνομάτων κατορθούσης πολλῷ μειζόνως ἡ τύχη || ποιητική τῶν τιθεμένων ἐστί ταύτης δὲ 48 ἀμαρτανούσης οὐδὲν κωλύει τὴν ὁλικὴν αἰτίαν τὴν τυχαίαν ε κατορθοῦν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῆ φύσει τὸ αὐτὸ γίνεται κατορθούσης μὲν γὰρ τῆς μερικῆς φύσεως καὶ ἡ ὅλη πολλῷ μᾶλλον κατορθοῖ, ἀστοχούσης δὲ ἐκείνης δύναται ἡ ὅλη φύσις κατορθοῦν. μὴ δή τις τὴν τύχην ταύτην ἀλόγιστον αἰτίαν ἡγείσθω καὶ ἀόριστον (τὸ γὰρ ἔργον αὐτῆς εἰς νοῦν βλέπει), 10 ἀλλὰ θείαν ἢ δαιμονίαν δύναμιν, οὐδὲν ἀφεῖσαν ἔρημον τῆς οἰκείας ἐπιστασίας, ἀλλὰ πάντα καὶ τὰ ἔσχατα τῶν ἐνεργημάτων ἡμῶν κατευθύνουσαν πρὸς τὸ εὖ καὶ πρὸς τὴν τοῦ παντὸς τάξιν κατὰ γὰρ ταύτην καὶ πράττομεν ὀρθῶς πολλὰ καὶ ἀναφθεγγόμεθα εὐστόχως καὶ νοοῦμεν ἐπιβόλως οἶον

15 Φᾶρος μέντοι πρῶτον ἐπέπνευσεν μέγα δαίμων (τ138)

καl

μηδέ σε δαίμων

ένταῦθα τρέψειε, φίλος (Ι 600 sq):

πινούμεθα γὰο ἀπὸ τῶν πρειττόνων αἰτίων ἄνωθεν οἶον ἐκ πρύμνης τῆς οὐσίας ἡμῶν τὰ ἡμέτερα πυβερνᾶν δυναμένων. μίαν μὲν οὖν ταύτην ὁ Πλάτων εἰσήγαγεν αἰτίαν τῆς ὀρθῆς τῶν ὀνομάτων θέσεως, ἐτέραν δὲ τὴν τῶν ποιητῶν ἐνθεαζόντων καὶ ἐπιβαλλόντων τῆ ἀληθεῖ ὀνοματουργία, ὁρώντων τὰ ἐκβεβηκότα τῶν πράξεων καὶ δι' αὐτῶν οἶον ἀναλυόντων εὲ εὐστόχως καὶ εὐρισκόντων τὰ οἰκεῖα ὀνόματα. τί οὖν κωλύει τοὺς ποιητάς, εἰς τὴν τόλμαν ἀπιδόντας τοῦ 'Ορέστου τὴν κατὰ τῆς μητρός, οὕτως αὐτὸν καλέσαι 'Ορέστην ὡς ὄρειον

¹⁰ cfr Resp. IX p 592°, Legg. VI p 757°, 759°, Ep. VII p 327°, 336° cfr Hipp. mai: 304°, Legg. IX 877° etc. ἀφείσαν AB: ἀφιείσαν FP 15 μέντοι Proclus, Homeri ll. LV (Ludwich): μέν μοι cett. Homeri ll. ἐπέπνευσεν ABF: ἐπέπνευεν P: ἐνέπνευσεν Homerus 18 τρίψειε P 20 cfr Crit. 109° 23 ἀληθή A 27 sq cfr Fick-Bechtel Personennam. 404

καὶ ἄγριον καὶ ἄκαρπον, ἄτε τὴν ἀρχὴν ἐκτεμόντα τῆς οἰκείας γενέσεως, καὶ τοῦτο παραδοῦναι τὸ ὅνομα τοῖς Ἑλλησιν, τοὺς δὲ λαβόντας εὐστόχως τεθὲν κυρῶσαι διὰ τῆς χρήσεως; διὰ δὲ τῆς μιᾶς σειρᾶς τοῦ γένους προελθὰν ὁ Σωκράτης (p 395° sqq) τῆ ἐτυμολογία δείκνυσιν ὅτι οὐ κατ' ὁ ἐκλογὴν ἀνθρώπων ἄλλη καὶ ἄλλη διεσπαρμένων τοῦτο ‖ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἔτυχεν, ἀλλ' ἀνάπαλιν ἐπὶ μιᾶς συγγενείας τῆς τυχούσης τοῦτο ὁρᾶται γινόμενον ιώστε καὶ καθόλου ἀνάγκη τοῦτο οῦτως ἔχειν, καὶ κατὰ τὰ εἴδη τῆς ζωῆς αὶ ἐπωνυμίαι κεῖνται τοῖς ἐκ ταὐτοῦ γένους οῦσι καὶ οὐ κατὰ τὴν διαδοχὴν 10 τῆς φύσεως ιἀκοινώνητον γὰρ πάντη καὶ ἀλλότριον, ώσπερ τὸ τοῦ Ὀρέστου καὶ ᾿Αγαμέμνονος ἦθος, οῦτως καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῖς κλῆσις.

LXXXIX. "Οτι ἀεὶ ἐν ταῖς ἐτυμηγορίαις ὁ Πλάτων πρῶτον ἐνδείκνυσιν ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ πρᾶγμα τὸ δηλούμενον, ἔπειθ' 15 οθτως τὸ πρὸς ἐκεῖνο μὲν ὁμοιούμενον, ἐνυπάρχον δ' ἰχνος αὐτοῦ ταῖς συλλαβαῖς τοῦ ὀνόματος, οἶον ἐπὶ τοῦ 'Ορ έστο υ (р 394°) πρῶτον τὸ θηριῶδες εἰπὼν καὶ τὸ ἄγριον, θστερον τὸ ὅρειον προστέθεικεν, ὅπερ ταῖς συλλαβαῖς ἔγκειται· ἐπὶ δὲ τοῦ 'Αγαμέμνονος (p 395°) τὸ διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν 20 προειπών, ἐπήγαγεν ὅτι οὖν ἀγαστὸς ἀνὴρ διὰ τὴν ἐπιμονήν οθτως καὶ ἐπὶ τῶν ἔξῆς.

ΧC. Ότι ἐν ταῖς ἐτυμηγορίαις ὁ Πλάτων τῆς μὲν ὅλης καταφρονῶν, τοῦ δὲ εἴδους μάλιστα ἀντεχόμενος, τὸν ᾿Αγαμέμνονα παρὰ τὸ ἀγαστὸν συγκεῖσθαι λέγει (p 395^b), οὐ 25 παρὰ τὸ ἄγαν οἱ δὲ γραμματικοὶ ἄτε τῆ ὅλη προσκείμενοι μάλιστα, τὸ δὲ τῆς ζωῆς εἰδος μὴ ὁρῶντες, εἰκότως ἀπ᾽ ἐναντίας ἐτυμολογήσουσιν.

XCI. Ότι και έν τούτοις (p 394° sqq) Πλάτων ένδεικνυ-

¹ nαὶ (ante ἀn.) ABF: ὡς P 6 διεπαρμένων P
12 ἡ A: om P 14 ἀεὶ BFP: om A 21 διὰ: nατὰ Plato

²⁴ καταφορονών P τὸν ABF: τὸ P 27.28 cfr Et. M. p 5,48

ται ότι τὸ εἶναι ἡμῖν ἐν ψυχῆ ἐστι καὶ οὐκ ἐν σώματι, εἴπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἐκ τῶν ψυχικῶν ἰδιωμάτων δρῷ καὶ οὐκ ἐκ τῶν σωματικῶν.

ΧΟΙΙ. Ότι καὶ πρὸς τὸ ἦθος ἡμᾶς ὀνίνησιν ὁ θεῖος
5 Πλάτων ἐν τούτοις (p 394°—395°), εἶπερ τοὺς περὶ Ὀρέστην καὶ ᾿Αγαμέμνονα καὶ ᾿Ατρέα ὡς σφοδρούς τινας καὶ θυμοειδεῖς παραδίδωσιν καὶ τιμωρητικούς. ἀλλ' || ἐπεὶ οί μὲν 50 ἄκροι, ὁ μὲν εἰς τὴν μητέρα ὁ δὲ εἰς τὰ τέκνα ἐπλημμέλησεν, εἰκότως ψέγονται ὁ δ' ᾿Αγαμέμνων, ἐπειδὴ τὴν σφοδρότητα
10 εἰς τὸ φύσει πολέμιον γένος τῶν βαρβάρων ἐξήνεγκεν, ἀγαστὸς καὶ ἐπαινετὸς παραδίδοται.

ΧΟΙΠ. "Ότι τὰ κατὰ Πέλοπα (p 395°) διδάσκουσιν ἡμᾶς πρῶτον μὲν τῶν φαινομένων ὑπερορᾶν καὶ πρὸς τὰς ὅλας τῶν ψυχῶν περιόδους βλέπειν, καὶ οὐκ ἐξ ἄπαντος ἀντέχε15 σθαι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλὰ πρὸς ταῦτα μὲν κεχαλᾶσθαι δεῖν, πρὸς δὲ τὰ θεῖα καὶ τὴν ἀρετὴν συντόνους εἶναι' καὶ ὅτι τῶν προγονικῶν ἁμαρτημάτων κοινωνοῦσιν οἱ παῖδες τῆς δἰκης. καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς ἀδίκους συντάξεως μέτοχοι γίνονται τῆς ἀδικίας, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν ἀπὸ σπερμάτων ὑπέστη πονηρῶν, καὶ τὰ ἐκτὸς ἐξημαρτημένως ἔλαβε τὴν ἀρχήν. τούτων δέ, φησὶν ὁ ἐν Φαίδρω (p 244 de) Σωκράτης, ἡ τελεστικὴ δύναται καθαίρειν λύουσα τῶν παρόντων κακῶν διὰ τῆς περὶ τὸ θεῖον λατρείας.

ΧCIV. Ότι τὸ κατὰ τὸν Τάνταλον (p 395^{de)} διήγημα 25 αἰνίττεται ψυχήν τινα ἀναχθεῖσαν μὲν διὰ θεωρίας εἰς τὸ νοητόν (τροφὴ γὰρ θεῶν τὸ νοητόν), ἀποπεσοῦσαν δὲ τοῦ νοητοῦ τόπου εἰς γένεσιν κατενεχθηναι καὶ τῷ πλήθει τῆς ἀλογίας κοινωνῆσαι τὴν νοερὰν αὐτῆς ζωὴν νεοτελῆ μὲν οὖσαν (διὸ καὶ παίδα λέγεσθαι Διός πᾶσα γὰρ ψυχὴ νεοτελὴς 30 ἐκ τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς εἰς τὴν γένεσιν κάτεισιν διὸ καὶ πα-

¹⁵ καὶ χαλᾶσθαι P 20 ἐξημαςτημένως εci: ἐξημαςτημένων 25 ψυχικὴν P 28 αὐτῆς Crönert: ἐαυτῆς μένουσαν ll 30—p 47,1 cfr A 544 Δ 68 α 28 etc

τηρ ανδρών τε θεών τε δ Ζεύς), συγγενομένην δ' εἰδώλοις αντ' άληθών καὶ ἀναπληθεῖσαν τών ἐνταῦθα κακών ἐν
"Διδου τίνειν δίκας, πολὺ μὲν ἔχουσαν ἐπηρτημένον αὐτῆ τὸ
51 γεώδες καὶ βρῖθον καὶ ἔνυλον, ὑφ' οὖ || τὸ νοερὸν αὐτῆς κατορώρυκται, πάντων δ' οὖσαν ἐν ἐνδεία τῶν θείων καρπῶν, ε
καὶ φαντασίας μὲν αὐτῶν ἴσχουσαν ψιλάς, διαπίπτουσαν δὲ
τῆς ἀληθοῦς καὶ ἐναργοῦς αὐτῶν ἀντιλήψεως.

XCV. Ότι τὸ μὲν ἀποκληρωθήναι τῷ τοιῷδε βίφ τὸ τοιοῦτον ὅνομα τῆς τύχης ἔργον, τὸ δὲ κρατῆσαι τοῦτο παρὰ πᾶσιν τῆς φήμης $(p\ 395^\circ)$. ἡ γὰρ φήμη Διὸς ἄγγελος 10 καθ' Ὅμηρον $(B\ 94)$.

XCVI. Ότι ἀναλυτικῶς ὁ Σωκράτης ἀπὸ τῶν θείων ὀνομάτων, ἀγαλμάτων ὅντων τῶν θεῶν, ἐπὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀνατρέχει καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς γὰρ οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀρρήτους καὶ ἀγνώστους μόνω τῷ ἄνθει τοῦ νοῦ θεωρεῖν κατα- 15 λείπει. πάγκαλον οὖν ἐστιν καὶ τὸ τοῦ Διὸς δημιούργημα ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ (p 396 ^{bo}), ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς οὐσίας αὐτοῦ διὰ ψυχῆς τῆς ὅλης καὶ φύσεως ὁποστάν ἐστιν, τὸ δὲ τῆς γνώσεως διὰ τῆς μερικῆς ψυχῆς ἀπογεννηθέν.

ΧCVII. "Ότι τῶν ἀκήρατον φυλαξάντων τὸ δίιον εἶδος 20 τῆς ζωῆς οὐ λέγεται πατὴρ ὁ Ζεύς, ἀλλ' ἔστιν, ὥσπερ Ἡρακλέους καὶ Διοσκούρων τῶν δ' οὐδ' ἐπιστρέψαι ποτὲ πρὸς τὸ θεῖον δυνηθέντων οὐδαμοῦ πατὴρ ἂν κληθείη οὕθ' ὡς ὑπάρχων οὕθ' ὡς λεγόμενος. ὅσοι δ' ἄρα μετέσχον μέν τινος ὑπὲρ τὴν θνητὴν φύσιν ἐνεργείας, αὖθις δ' εἰς τὸν τῆς ἀνο- 25 μοιότητος ἡνέχθησαν πόντον καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμ52 πλακίας τὴν παρ' ἀνθρώποις ἡλλάξωντο τι μήν, τούτοις μὲν πατὴρ ὁ Ζεύς, ἀλλὰ τὸ ὅλον δὴ τοῦτο λεγόμενος πατήρ.

¹ alterum τε om P 2 ἀνταληθῶς P ἀναπληθείσαν BFP: ἀναπλησθείσαν A 9 τύχης P: ψυχῆς A 14 sqq cfr or chald p 11 18 καλ ABF: om P ἐστιν κῶ τὸ ll. (lac post κῶ indicavit F): κῶ del Boiss. 20 sqq cfr p 395° 22 ἐπιτρέψαι A cfr Polit. p 273ª 26 sq cfr Phaedr. p 242ª 26 ἢνέχθησαν A: ἢνεχθείσαν P 28 ἀλλὰ (κατὰ) τὸ δλ. Crönert

ΧCVIII. Ότι τὸ πατρικόν αἰτιον ἄρχεται μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ κρυφίων θεῶν (ἐκεῖ γὰρ οἱ πρώτιστοι τῶν ὅλων πατέρες), πρόεισι δὲ διὰ πάντων τῶν νοερῶν θεῶν εἰς τὴν δημιουργικὴν τάξιν. καὶ γὰρ ταύτην ᾶμα ποιητικήν τε καὶ τατρικὴν ἀνυμνεῖ ὁ Τίμαιος (p 41°) λέγων δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀνωτέρω τῆς μιᾶς δημιουργίας θεοὶ θεῶν λέγονται πατέρες, ὁ δὲ δημιουργὸς πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ὑφιστὰς θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ἐπὶ δὲ καὶ τῶνδε τινῶν ἰδίως καλεῖται πατήρ, οἶον Ἡρατο κλέους, οῖ τὸν δίτον βίον καὶ ἡγεμονικὸν διὰ τῆς ἐν τῆ γενέσει ζωῆς ἀτρέπτως διεφύλαξαν. τριχῶς ἄρα πατὴρ ὁ Ζεύς, θεῶν, ψυχῶν, μερικῶν ψυχῶν νοερὸν καὶ δίτον ἑλομένων βίον.

ΧCΙΧ. Τῆς τοίνυν νοερᾶς τῶν θεῶν διακοσμήσεως ἄνωθεν μὲν δριζομένης τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων θείων γενῶν καὶ 15 πατρικὴν ἔγοντι πρὸς πάντας τοὺς νοεροὺς ὁπερογήν,

ον τε Φάνητα

φησίν Όρφεύς (frg 127),

πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρόν "Ολυμπον,

προϊούσης δὲ διά τε τῶν τριῶν νυκτῶν καὶ τῶν οὐρανίων το ὑποστάσεων εἰς τὴν Τιτανικὴν γενεάν, ἢ πρώτη τῶν πατέρων ἑαυτὴν διέκρινεν καὶ τῆς συνοχικῆς βασιλείας τὴν διαιρετικὴν ἠλλάξατο τῶν ὅλων προστασίαν $\cdot$ [καὶ] ἀναφαίνεται πῶν τὸ δημιουργικὸν $\parallel$ τῶν θεῶν γένος ἀπὸ πάντων μὲν τῶν προειρη- 53 μένων ἀρχικῶν αἰτίων καὶ βασιλικῶν, προσεχῶς δ' ἀπὸ τοῦ τοῦ ενὸς τῶν Τιτανικῶν διακόσμων ἡγεμόνος καὶ πρὸ τῶν ἄλλων

⁵ λέγων ABF: om P 6 της μιᾶς F: της om P: μιᾶς om AB, add im A^2 7 θεῶν ABF: om P 8 cfr in Crat. 46,30 —47,1 9 έπι δὲ καὶ B: έπι δὲ (καὶ om) P: ἔτι δὲ καὶ AF: έπι δὲ δὴ ci Crönert 12 έλομένων Boiss.: ἐλόμενον 13 sqq cfr p 396° sqq 13 τῶν θεῶν διακοσμήσεως ABF: διακοσμήσεως τῶν θεῶν P 16 ὅντα P 20 γενεταν (sic) A (τ transduxit A aut A^2) $\mathring{\eta}$ Abel: $\mathring{\eta}$ cfr in Remp. p 90,9 sqq 27 καὶ del ($\mathring{\eta}$ θη Crönert)

δημιουργών δ Ζεύς, τὸ ένιαῖον πράτος τῆς ὅλης δημιουργικῆς σειράς κληρωσάμενος και τά τε άφανη πάντα και τὰ έμφανη παράγων και δφιστάς, νοερός μέν αὐτὸς δπάργων κατά τὴν τάξιν, τὰ δ' εἴδη τῶν ὄντων καὶ τὰ γένη προάγων εἰς τὴν των αλοθητών διακόσμησιν, καλ των μέν ύπερ εαυτόν θεών τ πεπληρωμένος, τοῖς δ' έγκοσμίοις πᾶσιν ἀφ' έαυτοῦ τὴν εἰς τὸ είναι πρόοδον παρέγων. διὸ δὴ καὶ Ὀρφεὺς (frg 127) δημιουργούντα μέν αὐτὸν τὴν οὐρανίαν πᾶσαν γενεὰν παραδίδωσιν καὶ ήλιον ποιοῦντα καὶ σελήνην καὶ τοὺς άλλους άστρώους θεούς, δημιουργοῦντα δὲ τὰ δπὸ σελήνην στοιγεία 10 καὶ διακρίνοντα τοῖς εἴδεσιν ἀτάκτως ἔγοντα πρότερον, σειράς δ' δφιστάντα θεών περί όλον τον κόσμον είς αὐτον ἀνηρτημένας και διαθεσμοθετούντα πασι τοις έγκοσμίσις θεοίς τάς κατ' άξιαν διανομάς της έν τῷ παντί προνοίας. καί "Ομηφος δ' επόμενος 'Όρφεῖ πατέρα μεν αὐτὸν ἀνυμνεῖ κοινῆ 15 θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα καὶ υπατον πρειόντων, και περί αὐτὸν συνάγεσθαί φησι πᾶν τὸ πλήθος τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ ἐν αὐτῷ μένειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τελειοῦσθαι καὶ γὰρ ἐπιστρέφειν πάντας πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς Θέμιδος. 20

καὶ ἀγείρονται πάντες κατὰ τὴν μίαν τοῦ Διὸς βούλησιν καὶ 1000 γίνονται Διὸς ἔνδον, ὡς φησιν ἡ ποίησις $(T\,13)$, καὶ διακρίνει πάλιν ἔνδον αὐτοὺς κατὰ τὰς δύο συστοιχίας καὶ εἰς 1000 τὴν πρόνοιαν ἀνεγείρει τῶν δευτέρων, 1000 μένων αὐτὸς ἐν τῷ ξαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει κατὰ τὸν 1000 1000 1000 1000

ως έφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' άλίαστον έγειρεν (Υ31): 30

¹¹ ἀστάπτου P 15 sqq cfr in Crat. p 50,21 sq; p 52,20 17 cfr Θ 31 α 45. 81 ω 473 19 ἐπιστφέφει ci Kroll 21 sqq θεοὺς ἀγορήνδε — πέλευσε AB: om FP

Proclus in Plat. Cratyl.

χωριστός δ' έστιν έκεῖνος και ἀφ' ὅλων ἐξηρημένος τῶν ἐγκοσμίων' ὅθεν και οι τῶν ἄλλων θεῶν δλικώτατοι και ἡγεκονικώτατοι, καίτοι δοκοῦντες ἰσάξιοι πως εἶναι τῷ Διὰ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων πρόοδον, πατέρα καλοῦσιν αὐτόν' και γὰρ ὁ Ποσειδῶν και ἡ Ἡρα διὰ ταύτης αὐτὸν τῆς προσρήσεως ἀνευφημοῦσιν' καίτοι και ἡ Ἡρα δικαιολογεῖται πρὸς αὐτὸν ὡς τῆς αὐτῆς οὖσα τάξεως'

καὶ γὰς ἐγὰ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί, και με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος (Δ 58 sq).

10 άλλὰ καὶ δ Ποσειδών.

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οθς τέκετο Ῥέα, Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἰίδης (Ο 187).

άλλὰ ὅμως πατὴρ ὁπ' ἀμφοῖν προσαγορεύεται. τὸ δ' αἴτιον, ὅτι πάσης τῆς δημιουργίας τὴν μίαν καὶ ἀμέριστον αἰτίαν 16 προείληφεν, καὶ ἔστι πρὸ τῆς Κρονίας τριάδος καὶ τῶν τριῶν πατέρων συνοχεύς, καὶ τὴν τῆς Ἡρας ζωογονίαν περιέχει πανταχόθεν ὅθεν δὴ καὶ ψυχούσης ἐκείνης τὸ πᾶν αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ψυχὰς δφίστησιν. εἰκότως οὖν καὶ τὸν ἐν Τιμαίφ δημιουργὸν τὸν μέγιστον εἶναι Δία φαμέν αὐτὸς το γάρ ἐστιν ὁ καὶ τοὺς νοῦς παράγων τοὺς ἐγκοσμίους καὶ τὰς ψυχάς. καὶ μὴν καὶ ὁ τὰ σώματα πάντα τοῖς τε σχήμασι καὶ τοῖς ἀριθμοῖς διακοσμῶν καὶ μίαν ἕνωσιν καὶ φιλίαν αὐτοῖς ἄλυτον καὶ δεσμὸν ἐντιθεὶς οὖτός ἐστιν. || τοιαῦτα γὰρ καὶ δ5 παρὰ τῷ ᾿Ορ φεῖ (frg 122) συμβουλεύει τῷ Διῖ περὶ τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας ἡ Νύξ

αὐτὰς ἐπὴν δεσμόν κρατερόν περὶ πᾶσι τανύσσης. δεσμός δὲ τῶν ἐγκοσμίων, προσεχής μὲν ὁ διὰ τῆς ἀναλογίας,

¹ έστιν έπείνος ABF: έπ. έστ. P ἀφ' ὅλων A: ἄφωνος P 10 και A: om P 11 τ' έπ A: τε P 13 ἀλιὰ ὅμως ABF: ἀ. και ὅμ. P 22. 28 cfr Tim. p 82° 27 sqq cfr in Tim. 314,14 II 13 sqq; 24,20 sqq

τελειότερος δ' δ παρὰ τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς διὸ καὶ δ Τίμαιος (p 31°) τήν τε διὰ τῆς ἀναλογίας κοινωνίαν τῶν στοιχείων δεσμὸν προσείρηκεν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ζωῆς ἀδιάλυτον ἕνωσιν δεσμοῖς γὰρ ἐμψύχοις δεθέντα τὰ ζῷα ἐγεννήθη, φησίν (p 38°). τούτων δ' ἔτι σεμνότερος δεσμὸς ἀπὸ τῆς δημιουργικῆς ὑπάρχει βουλήσεως τῆς ἐμῆς, φησί (p 41°), βουλήσεως μείζονος ἔτι καὶ κυριωτέρου δεσμοῦ λαχόντες ἐκείνων ταύτης τοίνυν τῆς ἐννοίας περὶ τοῦ μεγίστου Διὸς ὡσπερ ἀσφαλοῦς ἐχόμενοι πείσματος, ὅτι δημιουργός ἐστιν καὶ πατὴρ τοῦδε τοῦ παντὸς καὶ ὅτι νοῦς ἀμέθεκτος 10 παντελής καὶ ὅτι πάντα πληροῖ τῶν τ' ἄλλων ἀγαθῶν καὶ τῆς ζωῆς, θεωρήσωμεν ὅπως ὁ Σωκράτης ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἐκφαίνει τὴν περὶ τοῦ θεοῦ τούτου μυστικὴν ἀλήθειαν.

C. Ότι δ μὲν Tlμαιος (p 28°) ἐργώδη φησὶν εἶναι τὴν γνῶσιν τῆς τοῦ δημιουργοῦ οὐσίας, νῦν (p 396°) δ' δ $\Sigma_{\omega-15}$ κράτης τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ φάδιον εἶναι κατανοῆσαι λέγει, ὅπερ τὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν αὐτοῦ δηλοῖ.

CI. Τοι τὸ ἀμέριστον τῆς τῶν θεῶν ἐνεργείας μεριστῶς ἡ ψυχὴ ἡμῶν γινώσκει καὶ πεπληθυσμένως τὸ ἐνιαῖον, καὶ μάλιστα τοῦτο γίνεται περὶ τὸν δημιουργόν, οὖ καὶ τὸ Ἐν 20 ὅνομα ὡς λόγον προφέρομεν, τοῦ ἐξαπλοῦντος τὰ εἴδη τὰ νοερὰ καὶ τὰς νοητὰς αἰτίας προκαλουμένου καὶ ἀνελίσσον56 τος πρὸς τὴν || τοῦ παντὸς δημιουργίαν καὶ γὰρ ὁ Παρμενίδης (p 146²) τῆ ταυτότητι καὶ τῆ ἐτερότητι τοῦτον χαρακτηρίζει, καὶ δύο πίθοι παρ' αὐτῷ κατὰ τὴν ποίησιν 25 (Ω 527), καὶ ἡ μυστικωτάτη παράδοσις καὶ αί παρὰ τῷν θεῶν φῆμαι λέγει (or chald p 14) ὡς δυὰς παρὰ τῷδε κάθηται, καὶ φησίν

άμφότερον γὰρ ἔχει νῷ μὲν κατέχειν τὰ νοητά, αἴσθησιν δ' ἐπάγειν κόσμοις.

20

⁴ έμψ. σώματα δεθ. Pl cfr Diehl Mus. Rhen. 58,257 δεθ. τὰ ζ. ABF: δεθ. ζ. PPl 9 cfr Legg. X p 893b 11 παντελώς ci Kroll 21 cfr p 396a 27 cfr Wilamowitz Leseb. II¹ 325,8, Plaut. Aul. 97. 270, Arch. f. Lex. X 395 30 χόσμος P

και τι δεϊ λέγειν; αὐτόθεν γὰρ αὐτὸν προσαγορεύει δίς ἐπέπεινα παί δίς έπεῖ, παί ὅλως αὐτὸν διὰ τῆς δυάδος εὐφημεϊ παν γαρ το γόνιμον και υποστατικόν των έγκοσμίων ένοειδώς δ δημιουργός προείληφεν είκότως άρα καί τὸ ὄνομα 5 διττόν έστιν αὐτοῦ, ὧν τὸ μὲν Δία τὴν δι' οδ αἰτίαν δηλοῖ, ητις έστιν ή πατρική αγαθότης, τὸ δὲ Ζηνα την ζωογονίαν, ών τὰς πρώτας εν τῷ παντὶ αίτίας ὁ δημιουργός ενιαίως προείληφεν καί έστι το μέν της Κρονικης σειράς καί πατρικής σύμβολον, τὸ δὲ τής ζωογόνου 'Ρέας καὶ μητρικής, 10 και ως μέν τον Κρόνον όλον είσδεξάμενος ούσιοποιός έστιν τῆς τριπλῆς οὐσίας, ἀμερίστου, μέσης, μεριστῆς, κατὰ δὲ τὴν έν έαυτῶ 'Ρέαν τριπλην πηγάζει ζωήν, νοεράν, ψυγικήν, σωματικήν. ταῖς δὲ δημιουργικαῖς ξαυτοῦ δυνάμεσι καὶ ἐνεργείαις είδοποιεί ταθτα καί διακρίνει, καί έστιν άρχων καί 15 βασιλεύς πάντων, καὶ τῶν τριῶν δημιουργῶν ἐξήρηται. οδτοι μέν γαρ διείλοντο την τοῦ πατρός ἀργήν, ως φησιν δ έν Γοργία (p 523*) Σωκράτης, δ δὲ Ζεὺς οὖτος ἄπαξ τῶν τριῶν άδιαιρέτως βασιλεύει καί ένιαίως άρχει έστιν οὖν τῆς μέν πατρικής τριάδος αίτιος καὶ τής συμπάσης δημιουργίας, συν- 57 20 ογεύς δὲ τῶν τριῶν δημιουργῶν, καὶ βασιλεύς μὲν ὡς τοῖς πατράσι συντεταγμένος, ἄρχων δ' ώς προσεχῶς τῆς δημιουργικῆς τριάδος ύπεριδρυμένος καὶ τὴν ένοειδῆ περιέχων αὐτῆς αἰτίαν. τὸ δὲ δίγα διειληφθαι τοὔνομα έμφαίνει ὅτι μεριστῶς αί είκονες τὰς ένιαίας τῶν παραδειγμάτων αίτίας καταδέγονται 25 καλ ότι συγγενές τούτο τῷ τὴν νοερὰν ἐν ξαυτῷ προστησαμένω δυάδα καὶ γὰρ διττοὺς ὑφίστησι διακόσμους, τόν τε

πισύρων και εἴκοσι μέτρων,

οὐράνιον καὶ τὸν ὑπερουράνιον, ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ σκῆπτρον

so ώς διττῶν ἄρχοντος δυωδεκάθων.

είναι φησιν δ θεολόγος (frg 116)

¹ sqq cfr or chald 14° 5 sqq cfr Orph. frg 164 5 δία F: διὰ cett 7 sqq cfr p 396° 12 ψυχικὴν Boiss.: ψυχὴν 17 ἀπλῶς vel ἀπαξ(απλῶς) ci Crönert 27 ὑπερουράνιον Lobeck: ὑπουράνιον

CII. Ότι ή του πόσμου ψυχή τοῖς ετεροκινήτοις δίδωσι τὸ ζῆν τούτοις γὰρ πηγή καὶ ἀρχή κινήσεως γίνεται, ὡς φησιν ὁ Πλάτων εν τε Φαίδρω (p 245°) καὶ εν Νόμοις (X p892° sqq), ὁ δὲ δημιουργὸς ἄπασιν ἀπλῶς χορηγεῖ τὴν ζωὴν τήν τε θείαν καὶ τὴν νοερὰν καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ τὴν κερὶ τοῖς σώμασι μεριστήν.

CIII. "Οτι κατ' αlτιατικήν πτώσιν ή ετυμηγορία γεγονεν (p 396b) olnelwς αίτιος γὰρ ὁ Ζεὺς πάντων ἀπλώς.

CIV. Μή δή τις οἰέσθω τοὺς θεοὺς ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσι των δευτέρων ελασσούσθαι μηδ' απομερισμόν της οίκείας 10 οὐσίας ὑπομένειν εἰς τὴν τῶν καταδεεστέρων ὑπόστασιν μηδ' έξω που έαυτων εκτίθεσθαι τὰ γεννήματα, ωσπερ τοὺς των θνητών παίδων αίτίους, μηδ' όλως κινουμένους ή μεταβάλλοντας γεννάν, άλλὰ μένοντας έν έαυτοῖς αὐτῷ τῷ εἶναι παράγειν τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ περιέχειν τὰ ὑποστάντα πανταγό- 15 58 θεν, καὶ πάσας αὐτῶν τὰς ποιήσεις καὶ | τὰς ἐνεργείας ἄνωθεν τελειούν : μηδ' αὖ τοὺς παῖδας λεγομένους τῶν δλικωτέρων θεών ήγείσθω τις αφίστασθαι τών πρεσβυτέρων καὶ διακόπτειν την πρός αὐτοὺς Ενωσιν, μηδὲ την Ιδιότητα τῆς ὑπάρξεως διὰ πινήσεως παραδέχεσθαι καὶ ἀοριστίας εἰς τὸν ὅρον 20 έπιστρεφομένης οὐδεν γὰρ ἄλογον οὐδ' ἄμετρόν ἐστιν ἐν τοῖς πρείττοσιν ήμων άλλὰ τὰς προόδους ήγείσθω δι' δμοιότητος γίνεσθαι καὶ μίαν κοινωνίαν τῆς οὐσίας είναι καὶ συνέχειαν των δυνάμεων καί των ένεργειων αδιαίρετον παρά τε τοῖς παισί και τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῶν μὲν δευτέρων ὅλων ἐνι- 25 δουομένων τοις πρεσβυτέροις, τούτων δ' αὖ πάλιν τελειότητος και ακμής και δραστηρίου ποιήσεως τοις καταδεεστέροις μεταδιδόντων. κατά δή τούτους τούς προσδιορισμούς και τὸν Δία τοῦ Κρόνου λέγεσθαι νομίσωμεν υίον (p 396b) νοῦς γὰρ ὢν δημιουργικός δ Ζεύς άλλου νοῦ πρόεισιν δπερτέρου καὶ ένο- 30 ειδεστέρου, πληθύοντος μέν τὰς οἰκείας νοήσεις, τὸ δὲ πλη-

¹ sqq cfr p 396^b 12 τοὺς A: τις P 22 ἀ. τ. ABF: ἀ. καὶ τ. A 29 an νομίσομεν?

θος είς ενωσιν ἐπιστρέφοντος, καὶ πολλαπλασιάζοντος μὲν τὰς νοερὰς δυνάμεις, είς δὲ τὴν ἀμέριστον ταυτότητα τὰς παντοίας ἀνελίξεις αὐτῶν ἀνάγοντος προσεχῆ δὲ τὴν κοινωνίαν πρὸς αὐτὸν ἐνστησάμενος καὶ πληρούμενος ἀπ' αὐτοῦ τῶν νοερῶν ἀγαθῶν ὅλων, εἰκότως καὶ λέγεται τοῦ Κρόνου παῖς ἔν τε θμνοις καὶ ἐν ἐπικλήσεσιν, ὡς ἀνεκφαίνων τὸ κρύφιον καὶ ἀναπλῶν τὸ συνεσπειραμένον καὶ διαιρῶν τὸ ἀμέριστον τῆς Κρονίας μονάδος, καὶ δευτέραν βασιλείαν μερικωτέραν ἀντὶ δλικωτέρας καὶ δημιουργικὴν ἀντὶ πατρικῆς καὶ το πανταχοῦ προϊοῦσαν ἀντὶ τῆς σταθερῶς ἐν ἐαυτῆ μενούσης προβαλλόμενος.

CV. Διὰ τί δ Σωκράτης ύβριστικόν ὑπέλαβεν (p 396b) είναι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Κρόνου, και πρὸς τί ἀποβλέψας ταύτην ἀφηκε την φωνήν; η τον κόρον || υβρεως αίτιον 59 15 είναι φασιν οι ποιηταί, την αμετρίαν και την πλησμονήν ουτως προσαγορεύοντες, δβριν γάρ φασι, τίπτει πόρος; εί οὖν τις ἀνεπισκέπτως ἐπιβάλοι τῷ ὀνόματι τοῦ Κρόνου, δβριστικὸν αὐτὸ δόξει είναι, τὸν γὰρ κεκορημένον καὶ πεπληρωμένον δηλοί τῷ ἐξαίφνης ἀκούοντι. διὰ τί οὖν, εί καὶ 20 ύβοιστικόν ήν τὸ τοιούτον ὄνομα, οὐκ εὐφήμως καὶ πρεπούση θεοίς σιγή τούτο παρέδραμεν; ή ότι της βασιλικής των θεών σειρας αργομένης μέν από Φάνητος, καταντώσης δ' είς τὸν δεσπότην ήμων τὸν Διόνυσον καὶ τὸ αὐτὸ σκήπτρον ἄνωθεν άγρι της έσγάτης βασιλείας προαγούσης, μόνος δ Κρόνος, ει την τετάρτην βασιλικήν τάξιν κληρωσάμενος, παρά πάντας τους άλλους υβριστικώς δοκεί κατά τὸ μυθικον πρόσγημα προσδέγεσθαι καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ σκῆπτρον καὶ μεταδιδόναι τῷ Διτ. και γὰρ ἡ Νύξ παρ' ξκόντος αὐτὸ λαμβάνει τοῦ Φάνητος.

⁵ $\delta l\omega v$ ABF: $\delta l\omega s$ P: $\delta l\omega s$ ci Kroll: $\delta lu \omega s$ vel $\delta l\omega s z s \varrho \omega s$ ci Crönert 14 η F: η cett 16 sqq cfr Theogn. 153, Sol. frg 5 Hill., Herod. VIII 77 etc 19 sqq cfr Orph. frg 114 21 η ll 27 $\pi \varrho o s \delta$. π : an π . $\pi \varrho o s \delta$.?

σηπτρον δ' ἀριδείκετον εἶο χέρεσσιν δηκε θεᾶς Νυκτός, ⟨ῖν' ἔχη⟩ βασιλητόα τιμήν (Orph. frg 86).

καὶ ὁ Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτὸς ἐκούσης ὁποδέχεται τὴν ἐπικράτειαν τῶν ὅλων καὶ ὁ Διόνυσος ⟨ὁ⟩ τελευταῖος θεῶν ε βασιλεὺς παρὰ τοῦ Διός ὁ γὰρ πατὴρ ίδρύει τε αὐτὸν ἐν τῷ βασιλείω θρόνω καὶ ἐγχειρίζει τὸ σκῆπτρον καὶ βασιλέα ποιεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἀπάντων θεῶν.

κλῦτε, θεοί τόνδ' ὅμμιν ἐγὰ βασιλῆα τίθημι (Orph. frg 190)

λέγει πρὸς τοὺς νέους θεοὺς ὁ Ζεύς. μόνος δ' ὁ Κρόνος καὶ ἀφαιρεῖται τὸν Οὐρανὸν τὴν βασιλείαν τελέως, καὶ τῷ Διτ παραχωρεῖ τῆς ἡγεμονίας, τέμνων καὶ τεμνόμενος, ὡς φησιν ὁ μῦθος (Orph. frg 114). ἐπεὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην διαδοχὴν ὑβριστικὴν οὖσαν ἐπὶ Κρόνου λεγομένην εώρα ὁ 15 Πλάτων παρὰ τοῖς θεολόγοις, μνήμης ἡξίωσεν καὶ τὴν ἐν τῷ 60 ὀνόματι φαντασίαν τῆς || ὕβρεως, ἵνα καὶ ταύτη προσῆκον ἀποφήνη τὸ ὄνομα τῷ θεῷ, καὶ εἰκόνα φέρον τῆς περὶ ἐκεῖνον μυθευομένης ὕβρεως, ἡμᾶς ὁ' ἀναδιδάξη καὶ τὰ μυθικὰ πλάσματα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπανάγειν ὡς προσήκει περὶ 20 θεῶν καὶ τὴν φαινομένην τερατολογίαν εἰς ἐπιστημονικὴν ἔννοιαν ἀναπέμπειν.

CVI. Ότι τὸ μέγα (p 396^b) ἐπὶ τῶν θεῶν οὐ διαστατῶς, ἀλλὰ νοερῶς ἀπουστέον, παὶ κατὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν μεριστὴν ὑπεροχήν. ἀλλὰ διὰ τί τὸν 25 Κρόνον διάνοιαν νῦν (p 396^b) καλεῖ; ἦ εἰς τὸ πλῆθος ἀπιδὼν τῶν ἐν αὐτῷ νοήσεων καὶ τὰς τάξεις τῶν νοητῶν τὰς ἐν αὐτῷ περιεχομένας καὶ τὴν ἀνέλιξιν τῶν εἰδῶν, ἐπεὶ καὶ ἐν ἄλλοις τὸν δημιουργικὸν νοῦν λογίζεσθαί φησιν, καὶ

¹ χέρεσσιν A: χέρεσιν P 2 ἔθηκε: corr Lobeck (εν' ἔχη) add Lobeck: (ἐερῆς) Werfer 5 ὁ add Kroll 18 ἀποφήνη ABF: ἀποφάνη P τῶ θεῶ ABF: τῶν θεῶν P 26 ἢ F: ἢ cett 29 cfr Tim. p 28° sqq

διανοούμενον ποιείν τον κόσμον, είς τας μεριστάς αὐτοῦ και διηρημένας ἀποβλέπων νοήσεις, καθ' ας οὐ τὰ δλα μόνον, άλλὰ τὰ μέρη δημιουργεί. άλλ' δταν μέν δ Κρόνος νοῦς λέγηται, διανοίας επέγει τάξιν δ Ζεύς σταν δ' αὖ δ Κρόνος 5 διάνοια, πάντως που πρός άλλον τινά νοῦν ὑπέρτερον κατ' άναλογίαν φήσομεν οθτως καλείσθαι. είτ' οδυ του νοητου καλ κρύφιον νοῦν λέγειν έθέλοις, είτε τὸν ἐκφαντορικὸν είτε τὸν συνεκτικὸν εἴτε τὸν τελεσιουργόν, εἴη ἂν ὁ Κρόνος διάνοια πρός τούτους απαντας την γάρ ήνωμένην νόησιν είς 10 πλήθος προάγει και πεπλήρωκεν έαυτον των έπι παν διεγειοομένων νοητών. όθεν δή καὶ ήγεμων είναι λέγεται τοῦ Τιτανικού γένους και διακρίσεως παντοίας έξαργος και της έτεροποιού δυνάμεως. και τάχ' αν δ Πλάτων έν τούτοις τού των Τιτάνων ονόματος διττάς έξηγήσεις ήμιν άρχοειδείς πα-15 ραδίδωσιν, ἃς Ἰάμβλιχός τε καὶ Ἀμέλιος ἀναγέγραφεν. Τιτανας γάρ δ μεν παρά τὸ διατείνειν επὶ πάντα τὰς έαυ- 61 τών δυνάμεις, δ δὲ παρὰ τό τι ἄτομον κεκλησθαί φησιν, ώς του μεριστού και της διακρίσεως των όλων είς τὰ μέρη την άρχην έκ τούτων λαμβανούσης. δ γοῦν Σωκράτης 20 νῦν ταῦτα ἀμφότερα ἐνδείκνυται, μεγάλην τινὰ προσειπών (p 396b) την διάνοιαν τοῦ βασιλέως τῶν Τιτάνων τὸ μέν γάρ μέγα τῆς ἐπὶ πάντα διηκούσης ἐστὶν δυνάμεως, τὸ δὲ τιν α της άχρι των μερικωτάτων προϊούσης.

CVII. "Ότι τὸ Κρόνος ὄνομα τριχῶς ἀναλύεται νῦν 25 (p 396b). ὧν ἡ μὲν πρώτη λέγουσα αὐτὸν εἶναι πλήρωμα τῶν νοερῶν ἀγαθῶν καὶ πόρον εἶναι τοῦ θείου νοῦ τῷ ἔμφασιν ἔχειν τὸν ὑπὸ τῶν πολλῶν κακιζόμενον κόρον καὶ πλησμονὴν

² οὐ τὰ A: αὐτὰ P 3 ἀ. τ. BFP: ἀ. καὶ τ. A 18 τάχ΄ ἄν] τάχα Crönert; at cfr in Tim. 224,30 17 κέκληται: corr Crönert 18 μερισμοῦ ci Kroll 18. 19 μέρη τὴν FP: μ. τῶν δλων τ. AB 24 sqq cfr Procl. in Hesiod. 112,20 Gaisf., theol. plat. V 5 p. 258, Et. M. p 540,5 25 ὧν ἡ A: ὧ μὴ P 26 τῷ Boiss.: τὸ 27 accusativi ab ἔμφασιν ἔχειν (= ἔμφαίνειν) pendent πλησμ. ⟨σημαίνειν⟩ ci Crönert

ος δβριστική ἐκβάλλεται ή δὲ δευτέρα, τὸν ἀτελῆ καὶ παιδαριώδη ἐμφαίνουσα, ὁσαύτως ἐκβάλλεται ή δὲ τρίτη, καθαρότητος μεστὸν καὶ ἀχράντου νοήσεως καὶ ἀμειλίκτου ζωῆς
ρότητος μεστὸν καὶ ἀχράντου νοήσεως καὶ ἀμειλίκτου ζωῆς
Κρόνος καὶ πάσης νοερᾶς ζωῆς ὁποστάτης, ἀλλὰ νοῦς ἐξηρη- 6
μένος τῆς πρὸς τὰ αἰσθητὰ συντάξεως καὶ ἄυλος καὶ χωριστός, αὐτὸς εἰς ἐαυτὸν ἐπεστραμμένος, ὅς γε καὶ τοὺς ἀπ'
αὐτοῦ προκύψαντας εἰς ἑαυτὸν αὖθις ἐπέστρεψεν καὶ ἐνεκολπίσατο καὶ ἐν ἑαυτῷ σταθερῶς ἴδρυσεν. ὁ μὲν γὰρ δημιουργὸς τοῦ παντός, εἰ καὶ νοῦς ἐστιν θεῖος, ἀλλὰ διακοσμεῖ 10
τὰ αἰσθητὰ καὶ προνοεῖ τῶν καταδεεστέρων ὁ δὲ μέγιστος
Κρόνος ἐν νοήσεσιν οὐσίωται χωρισταῖς καὶ τῶν ὅλων ὑπερεχούσαις

οὐ γὰρ ἐς ὅλην

πῦς ἐπέκεινα τὸ πρῶτον έὴν δύναμιν κατακλίνει, 15

φησί τὸ λόγιον (or chald p 13). τούτου δ' ἐξήρτηται καὶ ἀπὸ τούτου πρόεισιν ὁ δημιουργός, νοῦς ὑπάρχων περὶ τὸν || 62 ἄυλον νοῦν καὶ περὶ αὐτὸν ὡς νοητὸν ἐνεργῶν καὶ τὸ κρύφιον αὐτοῦ προάγων εἰς τὸ ἐμφανές. νοῦ γὰρ νοῦς ἐστιν ὁ τοῦ κόσμου ποιητής, καὶ μοι δοκεῖ τῶν νοερῶν ἰδίως κα- 20 λουμένων θεῶν ἀκρότατος ὢν ὁ Κρόνος, νοῦς μὲν ὡς πρὸς τὸ νοητὸν γένος εἶναι τῶν θεῶν ˙ πάντες γὰρ οῖ νοεροὶ τῶν νοητῶν ἀντέχονται καὶ συνάπτονται ἐκείνοις διὰ τῶν νοήσεων ˙

ος τον υπέρκοσμον πατρικόν βυθόν ζστε νοοῦντες, 25

λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Εμνος (or chald p 18) · νοητὸς δὲ ὡς πρὸς τοὺς νοεροὺς πάντας. ταύτην τοίνυν τὴν ⟨ἀ⟩μέριστον αὐτοῦ καὶ ἀμέθεκτον ὑπεροχὴν ἡ καθαρότης ἐνδείκνυται · τὸ γὰρ ἀνέπαφον τῆς Ελης καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ ἄσχετον διὰ τοῦ

⁷ δογε ABF: δγε P 8 αδθις εἰς ἐαυτὸν ci Crönert ἐπέστρεψεν F: ἐπέτρεψεν cett 25 ὑπέριοσμον A: ὑπὲρ πόσμων B: ὑπεριόσμιον FP 27 ἀμέριστον B: μεριστὴν

καθαροῦ σημαίνεται. τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ τούτου πάσης τῆς πρὸς τὰ καταδεέστερα συντάξεως ὑπερβολὴ καὶ ἡ πρὸς τὸ νοητὸν ἄχραντος ἔνωσις, ὡστε μηδὲ τῆς Κουρητικῆς αὐτὸν ὁεῖσθαι φρουρᾶς, ὡσπερ τὴν 'Ρέαν καὶ τὸν Δία καὶ ε τὴν Κόρην πάντες γὰρ οὖτοι διὰ τὰς εἰς τὰ δεύτερα προό-δους τῆς ἀτρέπτου φυλακῆς τῶν Κουρήτων ἐδεήθησαν ὁ δὲ Κρόνος, ἐν ἑαυτῷ μονίμως ἰδρυμένος καὶ ἀφ' ὅλων τῶν δευτέρων ἀρπάσας ἑαυτόν, τῆς παρὰ τῶν Κουρήτων ὑπερίδρυται φρουρᾶς, ἔχει δὲ καὶ τούτων ἐνοειδῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν αἰτίαν το γὰρ καθαρὸν τοῦτο καὶ τὸ ἄχραντον ὑπόστασιν παρέχεται πάσαις ταῖς τῶν Κουρήτων προόδοις διὸ καὶ ἐν τοῖς λογίοις τὴν πρωτίστην πηγὴν τῶν ἀμειλίκτων λέγεται περιέχειν, ἐποχεῖσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις ἕπασιν

νοῦς πατρὸς ἀρράτοις ἐποχούμενος ἰθυντῆρσιν ιδ ἄγναμπτον στράπτουσιν ἀμειλίπτου πυρὸς δλκοῖς (or chald p 21)

ἔστιν δ' οὖν παθαρὸς νοῦς ὡς παὶ τῆς ἀχράντου τάξεως ὑπο- 68 στάτης παὶ τῆς νοερᾶς ὅλης διαποσμήσεως ἡγεμών

απασαν γὰο συνελίσσει τὴν έβδομάδα τῶν πηγῶν καὶ δφί-

⁴ αύτὸν sci: αύτῶν 4.5 cfr Orph, frg 210 7 ίδουμένως 14 άρράτοις Crönert coll Euphorione (Miller Mélang. 46 = Et. Gen. s. v. ἄρρατος): ἀραιοίς 15 άγναμπτον Kroll: ἄκναπτον 17 ὑποστάτης sci: ὑποστάσης 19 τοῦδε Proclus in Crat. 81,1; Damascius II 133,3 Ruelle: oùôè 20 παμφεγγέος αὐγῆς post xólmos Damascius II 90,2; 133,4 21 πατρός εύγενοῦς ABF: πατρὸς άγενοῦς P: corr e Damascio έκάστης: COTT Θ Damascio 22 ήδὲ Damascius: ἡ δὲ πολλών: corr e Damascio

στησιν ἀπό τῆς ένιαίας αὐτοῦ καὶ νοητῆς ἀκρότητος. ἔστιν γάρ, τως φησι τὸ λόγιον, ἀμιστύλλευτος καὶ ένοειδης καὶ ἀδιαίρετος καὶ πασῶν συνοχεὺς τῶν πηγῶν, πάσας ἐπιστρέφων
πρὸς ἐαυτὸν καὶ ἐνίζων καὶ χωριστὸς τῶν ἀπὸ πασῶν ἀχράντως τοὶ καὶ κορόνους ἐστίν, ὡς νοῦς ἄυλος καὶ καθαρὸς το
καὶ ἰδρύσας ἐαυτὸν ἐν τῆ πατρικῆ σιγῆ, καὶ πατὴρ πατέρων ἀνυμνούμενος. ἔστιν οὖν ὁ Κρόνος πατὴρ καὶ νοητός,
ὡς πρὸς τοὺς νοεροὺς θεούς.

CVIII. Ότι πᾶς νοῦς ἢ ἔστηκε, καὶ ἔστιν νοητὸς τότε ὡς κρείττων κινήσεως, ἢ κινεῖται, καὶ ἔστιν νοερὸς τότε, ἢ ἀμ- 10 φότερα, καὶ ἔστιν τότε νοητὸς ᾶμα καὶ νοερός. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρῶτος Φάνης, ὁ δὲ δεύτερος, ὁ καὶ κινούμενος καὶ ἑστηκώς, Οὐρανός, ὁ δὲ μόνον κινούμενος Κρόνος.

CIX. Ότι τον Κρόνον διὰ τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ καὶ ένιαῖον καὶ πατρικὸν καὶ ἀγαθουργὸν ἐν τοῖς νοεροῖς εἰς ταὐ- 16
64 τόν τινες ἄγουσι τῆ μιῷ τῶν πάντων αἰτία, || οὐ καλῶς λέγοντες ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῆ μόνον, ὡς καὶ Ὀρφεὺς (frg 50) τὴν
πρώτην πάντων αἰτίαν Χρόνον καλεῖ ὁμωνύμως σχεδὸν τῷ
Κρόνω, αἱ δὲ θεοπαράδοτοι φῆμαι τὴν θεότητα ταύτην
τῷ ἄπαξ χαρακτηρίζουσιν λέγουσαι ἄπαξ ἐπέκεινα τὸ γὰρ 20
ἄπαξ τῷ ἐνὶ συγγενές.

CX. Τοτι δ τοῦ Κρόνου πατὴρ Οὐρανὸς νοῦς ἐστι νοῶν μὲν καὶ ἐαυτόν, ἡνωμένος δὲ τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ ἰδρυμένος σταθερῶς ἐν ἐκείνοις καὶ συνεκτικὸς τῶν νοερῶν πάντων διακόσμων τῷ μένειν ἐν τῆ ἐνώσει τῆ νοητῆ. καὶ εδ ἔστιν συνεκτικὸς οὖτος δ θεός, ὡσπερ ὁ Κρόνος διακριτικός, καὶ διὰ τοῦτο πατήρ προηγεῖται γὰρ τὰ συνοχικὰ αἴτια τῶν διακριτικῶν καὶ τῶν νοερῶν μόνον τὰ νοητὰ ἄμα καὶ νοερά. ὅθεν δὴ καὶ δ Οὐρανός, συνοχεὺς ὧν ⟨τῶν⟩ δλων κατὰ μίαν

¹ sqq cfr or chald p 19 5 cfr Eust. in Il. p 203,20; Procl. in Hes. 111,20 Gaisf., theol. plat. V 5, p 258; Et. M. p 540,5 19 sqq cfr or chald p 17 22 sqq cfr p 396bc 27 συνεχικά Α 28 μόνον sci: μόνων 29 δθεν Α: ὁ μὲν Ρ ὁ (ants Oόφ.) ABF: om Ρ τῶν add Kroll

Ενωσιν, δφίστησι την Τιτανικήν σειράν καὶ πρό ταύτης ἄλλας διακοσμήσεις θεῶν, τὰς μὲν ἐν ἑαυτῷ μενούσας μόνον, ὰς δὴ καὶ κατέχει παρ' ἐαυτῷ, τὰς δὲ μενούσας καὶ προϊούσας, ὰς δὴ μετὰ τὴν ἔκφανσιν ἀποκρύπτειν λέγεται, καὶ μετὰ ταύτας ὁ ἀπάσας τὰς ἐπὶ πᾶν προϊούσας καὶ διακρινομένας ἀπὸ τοῦ πατρός καὶ γὰρ μονάδας παράγει δισσὰς καὶ τριάδας ἰσαρίθμους ταῖς μονάσι καὶ ἐβδομάδας ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν ἄλλοις ἐπὶ πλέον ἐξήτασται.

ώνόμασται δ' οθτως καθ' δμοιότητα του φαινομένου 10 οὐρανοῦ. Επάτερος γὰρ αὐτῶν σφίγγει καὶ συνέγει τὰ ἐν αὐτοῖς περιεγόμενα πάντα, καὶ μίαν τὴν τοῦ ὅλου κόσμου άπεργάζονται συμπάθειαν καὶ συνέγειαν ή γὰρ συνέγεια δευτέρα της ενοποιού δυνάμεως και απ' εκείνης πρόεισιν. εν μέν | οὖν τῷ Φαίδρω (p 246 sqq) τὴν εἰς τὰ δεύτερα πάντα 65 15 ποίησιν τοῦ οὐρανοῦ παραδίδωσιν, καὶ ὅπως διὰ τῆς ἀναφορᾶς ἀνάγει πάντα καὶ συνελίσσει πρὸς τὸ νοητόν, καὶ τίς μέν ή εν αὐτῷ ἀκρότης, τί δὲ τὸ βάθος τῆς ὅλης αὐτοῦ διακοσμήσεως, τι δὲ τὸ πέρας τῆς προόδου πάσης ενταῦθα δ' άπὸ τῶν ὀνομάτων τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλήθειαν μετα-20 διώπων, την ενέργειαν αὐτοῦ την πρός τὰ ύψηλότερα καί άπλούστερα καὶ έγγυτέρω τοῦ ένὸς τεταγμένα έκφωνεῖ, καὶ έοικε σαφώς εν τούτοις εξηγεῖσθαι την τοῦ οὐρανοῦ τάξιν νοητήν οὖσαν καὶ νοεράν. εἰ γὰρ δρᾶ τὰ ἄνω, νοερῶς ἐνεργεῖ καί έστι πρό αὐτοῦ τὸ νοητὸν γένος τῶν θεῶν, πρὸς ὃ βλέ-25 πων νοερός έστιν, ώσπερ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ προϊοῦσι νοητός. τίνα δ' οὖν ἐστιν αὐτοῦ ἄνω; ἦ δῆλον ὡς δ ὑπερουράνιος τόπος καὶ ⟨ή⟩ ἀγρώματος καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφής οὐσία και πᾶν τὸ νοητὸν πλάτος, ὡς μὲν ἂν ὁ Πλάτων (Tim. p 31°) είποι, τά τε νοητὰ ζῷα περιέγον καὶ τὴν

⁷ έβδομάδας Boiss.: έβδομάς 9 nova ecloga in libris όμοιότητας P 16 τον νοητ. A 26 η ll 27. 28 cfr Phaedr. p 247° 27 $\langle \dot{\eta} \rangle$ add e Platone 29 περιέχον sci : περιέχων

μίαν τῶν αἰωνίων πάντων αἰτίαν καὶ τὰς κρυφίους τούτων ἀρχάς, ὡς δ' ἄν οἱ Ὀρφικοὶ (frg 116) φαῖεν, ἄνωθεν μὲν ὁριζόμενος τῷ Αἰθέρι, κάτωθεν δὲ τῷ Φάνητι (πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ τούτων συμπληροῖ τὸν νοητὸν διάκοσμον); τοῦτον δ' ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς καλεῖ νῦν (p 396 bc), ἐπειδὴ καὶ ὅψωται πάντα ἐκεῖ ἅμα καὶ διακέκριται ἰδίως ἕκαστον κατ' ἄκραν ἕνωσίν τε καὶ διάκρισιν.

μετεωρολόγους δὲ νῦν (p 396°) ἀκουστέον οἰκείως τοὺς ἀναγωγὸν βίον έλομένους καὶ νοερῶς ζῶντας καὶ μὴ ὅντας ἐμβριθεῖς καὶ ὀπισθοβαρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄναν- 10 τες τοῦ θεωρητικοῦ βίου μετεωριζομένους. ἡ γὰρ ἐκεῖ λεγομένη Γῆ μητρικῶς ὑφίστησιν ὅσα ὁ Οὐρανὸς πατρικῶς ὁ ταύτη σύστοιχος, καὶ ὁ ἐκεῖ ἐνεργῶν οἰκείως λέγοιτ' ἂν μετεωρολόγος.

δ γοῦν Οὐρανὸς συνεκτικῆς ὢν φύσεως ὁπερήπλωται μὲν 16 66 καὶ τῶν Κρονίων διακόσμων καὶ πά σης τῆς νοερᾶς ὑποστάσεως, καὶ παράγει ἀφ' ἐαυτοῦ πᾶσάν τε τὴν Τιτανικὴν γένεσιν καὶ πρό γε ταύτης τὴν τελεσιουργὸν καὶ τὴν φρουρητικήν, καὶ δίως πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐξηγεῖται τοῖς νοεροῖς θεοῖς. καὶ ἐπειδὴ τὸν Κρόνον διὰ τῆς ἀσχέτου πρὸς τὰ ἐγ- 20 κόσμια νοήσεως ἀνύμνησεν (p 396) καὶ τῆς εἰς τὴν ἑαυτοῦ περιωπὴν ἐπεστραμμένης ζωῆς, τὸν Οὐρανὸν δι' ἄλλης ἐνεργείας τελεωτέρας ἀνευφημεῖ (p 396°) τὸ γὰρ τοῖς ὑψηλοτέροις συνάπτεσθαι τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐπεστράφθαι μεῖζόν ἐστιν ἀγαθόν.

μηδείς δ' οἰέσθω διὰ ταῦτα μεμερισμένας εἶναι τὰς ἐνεργείας τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς θεοῖς, οἶον ἐν μὲν τῷ Δ ιτ μόνην τὴν πρόνοιαν, ἐν δὲ τῷ Κρόνῳ τὴν πρὸς ἑαυτὸν στροφὴν μόνην, ἐν δὲ τῷ Οὐρανῷ τὴν πρὸς τὸ νοητὸν μόνην ἀνάταστιν καὶ γὰρ δ Zεὺς οὐκ ἄλλως προνοεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἢ 3ο

⁵ ένικῶς καὶ πληθυντικῶς seil. τὸ ἄνω et τὰ ἄνω 10 cfr or chald p 60 12 μητρικῆς P 22 περιοπὴν P 24 έπεστράπται P 29. 30 ἀνάτασιν B: ἀνάστασιν cett

πρός τὸ νοητὸν βλέπων ἢπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας [ἐν] τῷ ὁ ἔστι ζῷον ὅσαι τέ εἰσιν καὶ ὁποῖαι καθορῷ, φησὶν ὁ Τίμαιος (p 39°) · ὡς δ' Ὀρφεὺς (frg 123) ἐνθέφ στόματι λέγει, καὶ καταπίνει τὸν πρόγονον αὐτοῦ τὸν Φάνητα 5 καὶ ἐγκολπίζεται πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὁ Ζεὺς καὶ γίνεται πάντα νοερῶς ὅσαπερ ἢν ἐκεῖνος νοητῶς, καὶ ὁ Κρόνος πάσης τῆς δημιουργίας ἐνδίδωσι τῷ Διῖ τὰς ἀρχὰς καὶ τῆς εἰς τὰ αἰσθητὰ προνοίας, καὶ ἐαυτὸν νοῶν ῆνωται τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ πεπλήρωται τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν · διὸ καὶ 10 τρέφεσθαί φησιν (frg 114) αὐτὸν ὁ θεολόγος ὁπὸ τῆς Νυκτός,

έκ πάντων δὲ Κοόνον Νὺξ ἔτοεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν (Orph. frg 98)

εί οὖν τροφὴ τὸ νοητόν, διακορής ἐστιν ὁ Κρόνος οὐ μόνον 15 τῶν συστοίχων αὐτῷ νοητῶν, ἀλλὰ τῆς τῶν ἀκροτάτων καὶ κρυφίων νοήσεων. καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ὁ Οὐρανὸς πάντα μὲν τὰ δεύτερα πληροῖ τῶν οἰκείων ἀγαθῶν, πάντα δὲ φρουρεῖ ταῖς ἀκμαιοτά ταις ἑαυτοῦ δυνάμεσιν, καὶ τὰς ἀειζώους αὐγὰς 67 αὐτῷ παρέδωκε συνέχειν καὶ φρουρεῖν ἄνωθεν ὁ πατήρ · νοεῖ 20 δ' ἑαυτὸν καὶ ἐπέστραπται πρὸς τὰ ἐν ἑαυτῷ νοητά, καὶ τὴν νόησιν αὐτοῦ ταύτην περιφορὰν ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῷ (p 247°) προσείρηκεν · ὡς γὰρ τὸ κύκλῷ κινούμενον περὶ τὸ ἑαυτοῦ κινεῖται κέντρον, οῦτως καὶ ὁ Οὐρανὸς περὶ τὸ ἑαυτοῦ νοητὸν ἐνεργεῖ κατὰ τὴν νοερὰν περιφοράν. ἀλλὰ πάντοῦ των ὄντων ἐν πᾶσι καὶ ἑκάστου πάσας ἔχοντος τὰς ἐνεργείας, ἄλλος κατ' ἄλλην ἐξέχει καὶ κατὰ ταύτην χαρακτηρίζεται διαφερόντως· ὁ μὲν Ζεὺς κατὰ τὴν πρόνοιαν, διὸ καὶ οῦτως ἀναλέλυται αὐτοῦ τὸ ὄνομα νῦν (p 396)· ὁ δὲ Κρόνος κατὰ ἀναλέλυται αὐτοῦ τὸ ὄνομα νῦν (p 396)· · δ δὲ Κρόνος κατὰ

¹ ἡπες BF: ἥπες AP ἰδίας P 2 ἐν del (cfr in Tim. III 98,24 Diehl) εἰσὶν BFP: ἐστὶν A: ἔνεισι Platonis ll: om Proclus in Tim. (cfr Diehl, Mus. Rhen. 58, 257) 7 ἐνδίδωσι BFP: ἐκδίδωσι A 15 ἀλλὰ τῆς BFP: ἀλλὰ καὶ τῆς A 24 an νοητὸν ⟨κέντςον⟩? 27 μὲν ζεὺς ABF: μὲν γὰς ζεὺς P

την είς ξαυτόν στροφήν (όθεν καὶ άγκυλομήτης), διό καὶ την δοθότητα του δνόματος οθτως εποιούμεθα (p 59,5): δ δε Ούρανος κατά την προς τα κρείττονα σχέσιν, άφ' ής καί την προσηγορίαν έσγεν, έπεὶ καὶ τὸ δφιστάνειν αὐτὸν τὸν παθαρόν και Κρόνιον νοῦν τὴν ἐπὶ θάτερα αὐτοῦ παρίστησιν δ ένέργειαν. πολλών δ' οὐσών έν τῷ Οὐρανῷ δυνάμεων, οἶον συνεκτικών φρουρητικών επιστρεπτικών, εθροις αν πάσαις έφαρμόζον τὸ ὄνομα τοῦτο οἰκείως τό τε γὰρ συνεκτικὸν διὰ τὸ τοὺς νοεροὺς δρίζειν θεοὺς σημαίνεται (τὸ γὰρ συνεκτικὸν δριστικόν τοῦ ἐν αὐτῷ πλήθους), καὶ τὸ φρουρητικόν τῶν 10 όλων διὰ τὸ τῆς νοερᾶς οὐσίας οὖρον καὶ ἀσφάλειαν ὑπάρχειν αὐτόν, καὶ τὸ ἐπιστρεπτικὸν διὰ τὸ πρὸς τὰ ἄνω τὰ δρῶντα καὶ νοοῦντα ἐπιστρέφειν· ταῦτα δὲ πάντα τῶ οὐρανῷ οἰκεῖα. οὐ γὰρ φόβος μὴ διασκεδασθώσιν οί θεοί, ΐνα δέωνται τῶν συνεπτικών αίτίων, η μεταβολήν δπομείνωσιν, ΐνα δπό των 15 φρουρητικών σώζωνται άλλά διά της έπιστρεπτικής ένεργείας δμοῦ πάντα νῦν (p 396bc) δ Σωπράτης ἐδήλωσεν τοῦτο γάρ 68 έστι τὸ τὰ ἄνω δρᾶν, τὸ πρὸς αὐτὰ ἐπε στράφθαι καὶ διὰ τοῦτο συνέχεσθαι καὶ φρουρεῖσθαι. καί μοι δοκεῖ καὶ ταύτην την ιδιότητα έχειν δ Ούρανδς κατά την πρός τον νοητόν 20 αίωνα και την νοητην διότητα αναλογίαν και γαρ τον αίωνα δ Τίμαιος (p 37d) τούτφ διαφερόντως έχαρακτήρισεν, τῷ μένειν έν τῷ πρὸ αὐτοῦ ένὶ καὶ τῷ ἐνιδρῦσθαι τῆ ἀκρότητι τῶν νοητών, καὶ τὸν οὐρανὸν δ Σωκράτης (Crat. p 396bc) τῷ δράν τὰ ἄνω, δηλαδή τὸν ὑπερουράνιον τόπον καὶ ὅσα τῆ 25 θεοθρέμμονι σιγή περιείληπται των πατέρων. ωσπερ οδν δ Παρμενίδης διὰ τῆς δλότητος έκατέραν τῶν τάξεων τούτων ἐσήμηνεν, τὴν μὲν διὰ τῆς νοητῆς τὴν δὲ διὰ τῆς νοε-

⁶ sqq cfr Orion. 118,29 sqq, Et. M. 642,9 sqq, Achill. Isag. 86,18 sqq Maass 9 τὸ (post διὰ) sci: τοῦ 12 αὐτόν sci: αὐτὸ P: αὐτὸ cett 16 σώζωνται BF: σώζονται AP 23 ἐαντοῦ Festa τὸ (ante ἐνιδ.) Α 26 cfr or chald p 16 27 respicit Parm. p 142° (cfr theol. plat. III p 165)? ἐκατέραν BFP: ἑκατέρας Α 28 ἐσήμανεν Α

ρᾶς, οθτως ἄρα καὶ διὰ τῆς πρὸς τὰ κρείττονα στροφῆς ὅ τε Τίμαιος καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐκφαίνουσιν. ἀλλ' ἡ στροφὴ διάφορος ὥσπερ καὶ ἡ ὁλότης νοητὴ μὲν γὰρ ἡ τοῦ αἰῶνος, διόπερ ἐκεῖνον οὐχ ὁρᾶν εἶπε τὸ πρὸ ἑαυτοῦ νοητὸν s ὁ Τίμαιος, ἀλλὰ (p 37^d) μένειν σταθερῶς μόνον νοερὰ δ' ἡ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὁ Σωκράτης ὁρᾶν τὰ ἄνω καὶ διὰ τὸ ἑαυτόν τε ἐπιστρέφειν καὶ φρουρεῖν καὶ συνέχειν καὶ τὰ μετ' αὐτὸν πάντα, ὅθεν καὶ ἐν τῷ Φαίδρω (p 247°) τῆ ἑαυτοῦ περιφορῷ λέγεται πάντα περιάγειν εἰς 10 τὸν ὑπερουράνιον τόπον καὶ τὴν τῶν πρωτίστων νοητῶν περιωπήν.

CXI. Ότι τριών όντων τούτων πατέρων τε καί βασιλέων, ών και δ Σωκράτης εν τούτοις (p 396*-0) πεποίηται μνείαν, μόνος δ Κρόνος δοκεῖ βιαίως καὶ λαμβάνειν την ἀργην παρὰ 15 τοῦ σφετέρου πατρός και διδόναι τῷ μετ' αὐτόν. Θρυλοῦσι γοῦν οί μυθοπλάσται Οὐρανίας τομάς καὶ Κρονίας λέγοντες. τὸ | δ' αίτιον, ὅτι συνεπτικῆς μέν ἐστιν τάξεως ὁ Οὐρανός, 69 Τιτανικής δ' δ Κρόνος, δημιουργικής δ' δ Ζεύς τὸ δ' αδ Τιτανικόν γένος διακρίσεσι γαίρει και έτερότησι, προόδοις τε 20 και πολλαπλασιασμοῖς τῶν δυνάμεων. δ τοίνυν Κρόνος ὡς διαιρετικός θεός γωρίζει την έαυτοῦ βασιλείαν ἀπό της τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς δὲ νοῦς καθαρὸς ἐξήρηται τῆς εἰς τὴν ὅλην ποιήσεως διό και το δημιουργικόν γένος πάλιν απ' αὐτοῦ διακρίνεται. εφ' εκάτερα δ' οὖν ή τομή αθτη καθόσον μεν 25 γάρ έστιν Τιτάν, των συνεκτικών αλτίων αποτέτμηται καθόσον δ' οὐ δίδωσιν ξαυτόν τη είς δλην δημιουργία, τοῦ δημιουργού Διός αποτέτμηται.

CXII. Ότι Οὐρανὸν ἀπουστέον νῦν $(p 396^{bo})$ τὴν τῶν δλικῶν θεῶν μέσην τριάδα, νοητὴν ᾶμα καὶ νοερὰν ὑπάρ-

⁷ ἐαυτόν τε sci: αὐτόν (αὐτόν Crönert) τε ll 11 περιοπή P 12 sqq cfr theol. plat. V 5.6, in remp. 82,16 16 μυθοπλάσται sci: μυθοστάται 23 ἀπ' ABF: ἐπ' P 28 sqq cfr Phaedr. p 246° sqq

χουσαν, ής τὸ μὲν ἀπρότατον ὑπερουράνιος τόπος καλείται καλ πρώτιστος ἀριθμός (τὸ δὲ γόνιμον καλ Θῆλυ τῶν θεῶν γένος ἐνταῦθά ἐστιν καὶ τὸ φρουρητικόν) τὸ δὲ μέσον οὐρανοῦ περιφορὰ καλεῖται καὶ δλότης νοερά, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῆ τὸ συνεκτικὸν τῶν θεῶν γένος τὸ δὲ τελευταῖον 5 ὑπουράνιος ἁψὶς καλεῖται, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῆ τὸ τελεσιουργὸν καὶ ἐπιστρεπτικὸν τῶν θεῶν γένος.

CXIII. Ότι ἔοικεν δ Πρόκλος τον υπερουράνιον τόπον έπι δύο διαφερόντων τῷ εἴδει διακόσμων τάττειν νῦν (p 396b), ἐπί τε τοῦ φρουρητικοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν μόνον νοητῶν θεῶν 10 καὶ ἴσως τὸ πέρας τῶν νοητῶν συνάπτον τῆ ἀκρότητι τῶν νοερῶν ἄμα καὶ νοητῶν, ταὐτόν πως δν τῆ οὐσία τῆς αὐτῆς καὶ κλήσεως ἀξιοῦται ὅσπερ εἴ τις τὴν ἄλογον δόξαν φαντασίαν προσαγορεύοι ἢ τὸν νοῦν διάνοιαν, πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο βλέπων.

τὸν οὖν ὑπερουράνιον τόπον, ἐφ' ὃν καὶ ὁ Οὐρανὸς ἀνατείνει τὴν ἑαυτοῦ νοερὰν ζωήν, οί μὲν ἀρρήτοις χαρακτη70 ρίζουσι συμβόλοις, οί δὲ καὶ ὀνομά σαντες ἄγνωστον ἀπέλιπον, μήτ' είδος αὐτοῦ μήτε σχῆμα καὶ μορφὴν εἰπεῖν ἔξισχύσαντες ἀνωτέρω δ' ἔτι καὶ τούτου προελθόντες τὸ πέρας κο
τῶν νοητῶν θεῶν μόνον ὀνόματι δηλῶσαι δεδύνηνται, τὰ δ'
ἐπέκεινα δι' ἀναλογίας μόνης, ἄρρητα ὅντα καὶ ἄληπτα, σημαίνουσιν ἐπεὶ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς νοητοῖς τῶν θεῶν μόνος ὁ θεὸς οὖτος, ὁ συγκλείων τὸν πατρικὸν διάκοσμον, εἶναι
λέγεται παρὰ τοῖς σοφοῖς ὀνομαστός, καὶ ἡ θεουργία μέχρι κα
ταύτης ἄνεισι τῆς τάξεως. ἐπεὶ τοίνυν τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ
τοιαύτην ἔλαχεν ὑπερβολὴν τῆς ἐνοειδοῦς ὑποστάσεως, ὡς τὰ
μὲν εἶναι δητά τε ᾶμα καὶ ἄρρητα καὶ φθεγκτὰ καὶ ἄφθεγκτα
καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα διὰ τὴν πρὸς τὸ εν συγγένειαν, εἰ-

⁸ sqq cfr Crat. p 396° 10 μόνον sci: μόνων: μόνως ci Kroll 11 συνάπτον ABF: συνάπτων P 16 novam eclogam incipiunt ll 20 δ' ἔτι] δέ τινες Crönert 24 συγκλύων P 25 sq cfr or chald p 41 28 φεγκτά A

κότως δ Σωκράτης (p 396°-6) επέχει τον περί εκείνων λόγον, ώς και των δνομάτων οὐ πάντη καταδράττεσθαι τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν δυναμένων, καὶ δλως τοῦ διακρίνεσθαι τῆς ἐκείνων υπάρξεως ή δυνάμεως τό τε ρητόν και το άρρητον θαυε μαστής τινος δεομένου πραγματείας. αλτιάται γούν την μνήμην, οὐ τοῖς μύθοις ἀπιστῶν τοῖς ἐπέχεινα τοῦ οὐρανοῦ τιθεμένοις τινάς πρεσβυτέρας αίτίας και οὐδεν μνήμης άξίους αὐτοὺς νομίζων (αὐτὸς γὰρ ἐν Φαίδρφ (p 247°) τὸν ὑπερουράνιον τόπον ανυμνεί), αλλ' ότι μνημονευτά καλ διά φαν-10 τασίας ἢ δόξης ἢ διανοίας γνωστὰ τὰ πρώτιστα τῶν ὅντων οψα αν γένοιτο· τῷ γὰρ ἄνθει τοῦ νοῦ καὶ τῆ ὑπάρξει τῆς ούσίας ήμων αὐτοῖς συνάπτεσθαι πεφύκαμεν, καὶ τῆς ἀγνώστου φύσεως αὐτῶν αἴσθησιν δι' ἐκείνων λαμβάνομεν. αὐτὸ δή οὖν τὸ ἐξηρημένον αὐτῶν καὶ τῆς γνωστικῆς ἡμῶν καὶ 15 της μνημονευτικής ζωής αίτιον είναι φησιν δ Σωκράτης τοῦ μή δι' δνομάτων τάξεως έκεῖνα δνομάζειν οὐδὲ γὰρ δι' δνομάτων γνωρίζεσθαι πεφύκασιν, άλλα οί θεολόγοι πόρρωθεν αὐτὰ σημαίνουσι ἐκ τῆς τῶν φαινο μένων πρὸς ἐκεῖνα ἀνα- 71 λογίας εί δ' ήσαν όνομασταί καί διά γνώσεως ληπταί, καί 20 περί ἐπείνων ἂν ἐποιησάμεθα τῆς ὀνομασίας λόγον.

CXIV. "Οτι "Ομηφος οὐκ ἄνεισιν ἐπέκεινα τῆς Κφονίας διακοσμήσεως, ἀλλὰ τὸ τοῦ δημιουφγοῦ πφοσεχὲς αἴτιον ἀποφαινόμενος, Κφονίδην καλεῖ τὰ δὲ σύστοιχα αὐτοῦ "Ηφαν καλ Ποσειδῶνα καὶ "Λιδην τὰ δ' ὑποβεβηκότα, πατὴφ ἀνδοῶν τε θεῶν τε φησί τὸν δὲ Κφόνον οὕτ' ἐνεφγοῦντα οὕτε τι φθεγγόμενον εἰσάγει, ἀλλ' ὄντως ἀγκυλομήτην, ὡς εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένον.

CXV. Ότι δ μὲν 'Ο φ φεὺς (frg 50) πολὺ τῆς τῶν μύθων ἐξουσίας ἀπολέλαυπεν, παὶ πάντα τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ μέχρι

⁴ τὸ (ante ἄρρ.) ABF: om P 7 οὐδὲν BFP: οὐδὲ A 17 ἀλλ. οἱ BFP: ἀλλ. καὶ οἱ A 18 αὐτὰ sεἰ: αὐτὸ ἐκ sεἰ: καὶ 24 Ἦδην Crönert: ἄρην 24 cfr Λ 544 Δ 68 E 426 Θ 49. 182 etc 25. 26 οὕτε τι φθεγγ. F: οὕτ᾽ ἔτι φθεγγ. A: οὕτε ἐπιφθεγγ. P: οὕτε φθεγγ. B 26 cfr B 205. 319 Δ 59. 75 etc

10

της πρωτίστης αίτίας ὀνόμασιν ἐδήλωσεν, καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρητον καὶ τῶν νοητῶν ἑνάδων ἐκβεβηκὸς Χρόνον προσείρηκεν, εἴθ' ὅτι πάσης γενέσεως αἴτιον προϋπάρχον, εἴτε [ὅτι] τὰ ὅντως ὅντα γινόμενα παραδιδούς, ἵνα τὴν τάξιν ἐνδείξηται αὐτῶν καὶ τὴν τῶν δλικωτέρων πρὸς τὰ μερικώτερα ὑπεροχήν, 5 ἵνα ἢ ταὐτὸν τὸ κατὰ χρόνον τῷ κατ' αἰτίαν, ισπερ ἡ γένεσις τῆ τεταγμένη προόδῳ. ὁ δέ γε 'Hσίοδος καὶ σιγῆ πολλὰ σέβει καὶ τὸ πρῶτον ὅλως οὐκ ἀνόμασεν ἀλὶ' ὅτι μὲν τὸ μετ' ἐκεῖνο ἀπ' ἄλλου προῆλθεν, δηλοῖ (Theog. 116) διὰ τοῦ·

ή τοι μέν πρώτιστα Χάος γένετο

παντί γὰρ ἀδύνατον ἄνευ αίτίου γένεσιν σχεῖν. ἀλλὰ τίς δ δποστάτης τοῦ Χάους, οὖκ εἴρηκεν, ἀμφοτέρους δὲ τοὺς πατέρας τῶν νοητῶν, τόν τε ἐξηρημένον καὶ τὸν συντεταγμένον, 72 σεσιώπηκεν ἄρρητοι γάρ εἰσιν παν || τελῶς. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς τῶν δύο συστοιχιῶν, τὰ μὲν τῷ ἐνὶ σύστοιχα σιωπῆ 15 παραδίδωσι, τὰ δὲ τῷ ἀορίστῳ δυάδι μόνα διὰ τῆς γενεαλογίας ἐκφαίνει. καὶ διὰ ταῦτα νῦν (p 396°) τὸν Ἡσίοδον μνήμης ἡξίωσεν τὸν τὰ πρὸ τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἄρρητα ὄντα παραδραμόντα καὶ γὰρ τὰ λόγια περὶ ἐκείνων ὡς ἀφθέγκτων ἐνεδείξατο, καὶ προσέθηκεν τὸ σῖγ ἔχε, μύστα καὶ αὐτὸς ἐν 20 τῷ Φαίδρφ (p 250°) τὴν νόησιν ἐκείνων μύησιν προσηγόρευσε καὶ ἐποπτείαν, ἐν οῖς πολὺ καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν ἔργον ἄρρητον καὶ ἄγνωστόν ἐστιν.

CXVI. Ότι τοῦ περί θεῶν λόγου τριττοῦ ὅντος, τοῦ μὲν φανταστικοῦ, οἶος ἦν ὁ Εὐθύφρων μάχας καὶ ἐπιβουλὰς 25 θεῶν ἀλόγως φανταζόμενος, τοῦ δ' ἐπιστημονικοῦ, οἶος ἦν Σωκράτης, τοῦ δὲ δοξαστικοῦ μεταξὺ τούτων, ὅστις καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ ὀνοματοθέτου ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν θεῶν ἐπιστημονικῶς ἄνεισιν καὶ ἔχει τινὰ καὶ πρὸς τὸν οἰησίσοφον Εὐ-

³ προϋπάρχον Β: προϋπάρχον cett ὅτι del: εἴθ' ὅτι ll 4 παραδίδωσι ci Kroll, qui ὅτι servat 10 γένετ' Hesiodus: ἐγένετο 19 cfr or chald p 40 24 sqq cfr Crat. p 896de 25 cfr Euthyphr. p 7^b sqq 28 ὀνοματοθέτον Α: ὀνομοθέτον Ρ

θύφρονα φανταστικήν κοινωνίαν, δ Σωκράτης δρών πολλούς, ὅσπερ τὸν Εὐθύφρονα, βοσκηματώδεις ἔχοντας περὶ θεών ἐννοίας, κάτεισι μὲν αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τὰ καταδεέστερα, ἀνατείνει δὲ τοὺς τῆ φαντασία κατόχους 5 ἐπὶ τὴν μέσην ἔξιν τῆς περὶ θεῶν ὑπολήψεως καὶ διὰ τοῦτο αἰτιᾶται (p 396^d) τούτου τὸν Εὐθύφρονα, οὐχ ὡς ἡγεμόνα τῆς γνώσεως ταύτης, ἀλλ' ὡς διὰ τῆς φανταστικῆς αὐτοῦ τερατολογίας ἀνεγείραντα τὸν Σωκράτην ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας.

CXVII. "Οτι ξοικεν τὰ τέλη τῆς προτέρας πανταχοῦ δια- 73 κοσμήσεως συνάπτειν τοῖς πρωτιστοις τῆς δευτέρας. ἀμέλει δ δεσπότης ήμων Έρμης, μονάς ων άρχαγγελική, θεός άνυμνείται · δ δὲ Πλάτων πᾶν τὸ μεταξὺ πλάτος θεῶν τε καὶ άνθρώπων δαίμονας καλεί και οδτοι μέν φύσει, οί δε ν ῦν 15 (p 397°) έπ τοῦ χουσοῦ γένους δαίμονες μνημονευόμενοι και οι ήμιθεοι ήρωες ούκ είσιν φύσει δαίμονες και ήρωες (οὐ γὰρ ἀεὶ ἔπονται θεοῖς), ἀλλὰ σχέσει εἰσίν, ψυχαὶ ούσαι κατά φύσιν γενέσει έαυτάς ἐπιδιδοῦσαι, οίος ἡν δ μέγας Ήρακλής και οι τοιούτοι. Ιδιον δε των ήρωϊκών ψυχών τού-20 των το μεγαλουογόν και ύψηλον και μεγαλοπρεπές, και τούς τοιούτους ήρωας δεῖ τιμᾶν καὶ ἐναγίζειν αὐτοῖς κατὰ τὰς τοῦ Αθηναίου ξένου παραγγελίας μετά θεούς γάρ φησι (Legg. IV p 717b), και τοῖς δαίμοσιν ο γ' ξμφρων όργιάζοιτο άν, ηρωσι δὲ μετὰ τούτους. τοῦτο γοῦν τὸ 25 ήρωϊκὸν γένος των ψυγων οὐκ ἀεὶ μὲν Επεται θεοῖς, ἄγραντον δέ έστιν καὶ νοερώτερον παρά τὰς ἄλλας ψυχάς, καὶ κάτεισι μέν ἐπ' εὐεργεσία τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, ᾶτε μετέχον καὶ τῆς βριθούσης κάτω μοίρας, πολύ δὲ τὸ ἀναγωγὸν καὶ εὐαπάλλακτον τῆς Ελης ἔγουσι. διὸ καὶ δαδίως είς τὸ

⁴ ἀνατείνει A: ἀναστένει P 8 ἀνεγείραντα A: ἀναγείραντα P σωπράτην BFP: σωπράτη A 12 μονὰς A: μόνος P 13 sq cfr Crat. p 397^d 16.17 φύσει δαίμονες παὶ ῆρωες AB: φησίν δ. κ. ῆ. F: φησίν ῆ. κ. δ. P 17 είσίν del Crönert 19 ἴδιον A: ἰδίαν P 28 sq cfr Phaedr. p 247^b 29 τὸν νοητ. A

νοητόν ἀποκαθίστανται καὶ πολλὰς περιόδους ἐκεῖ διάγουσιν, ὅσπερ τὰ ἀλογωδέστερα τῶν ψυχῶν γένη ἢ οὐδ' ὅλως ἢ δυσχερῶς ἢ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὸ νοητὸν ἀποκαθίστανται.

CXVIII. Ότι αὐτὸς μὲν Εκαστος τῶν Θεῶν ἀμιγῶς ἐξήρηται των δευτέρων, και των δαιμόνων οι πρώτιστοι και δλι- 5 κώτεροι της τοιαύτης ύπερίδρυνται σγέσεως, πνεύματα δέ 74 περίγεια καὶ μερικά συλλαμ βάνουσιν είς τινῶν γενέσεις, οὐχὶ φυσικήν ποιούμενα πρός τὰ θνητὰ μίξιν, άλλὰ κινούντα τὴν φύσιν και την δύναμιν αὐτῆς τελειοῦντα την γόνιμον και την άτραπὸν ἀναπλοῦντα τῆς γενέσεως καὶ πάντα τὰ ἐμπόδια συ- 10 στέλλοντα. οί μῦθοι οὖν διὰ τῆς δμωνυμίας τὰ πράγματα συγκαλύπτουσι τὰ γὰρ τοιαῦτα πνεύματα δμώνυμά είσιν τοῖς της ξαυτών σειράς άργικοῖς αἰτίοις θεοῖς διό φασιν ή θεούς θνηταῖς ἢ θνητοὺς θεαῖς συμμιγῆναι εἰ δ' ἠβούλοντο διαροήδην και σαφώς λέγειν, είπον αν δτι ή Αφροδίτη και δ 15 "Αρης και ή Θέτις και οι άλλοι θεοί εκαστος άνωθεν άρχόμενος μέχρι των τελευταίων προάγει την οίκείαν σειράν περιέχουσαν πολλάς αίτίας διαφερούσας άλλήλων τη οὐσία αὐτη, οίον άγγελικάς δαιμονίας, ήρωϊκάς νυμφικάς και τάς τοιαύτας. αί τοίνυν περιπέζιοι τῶν τάξεων τούτων δυνάμεις πολ- 20 λην ποινωνίαν ενεστήσαντο πρός τὸ ἀνθρώπινον γένος τὰ γαρ τέλη των πρώτων συμφύεται ταῖς των δευτέρων άργαῖς. καί ταῖς τε ἄλλαις κατὰ φύσιν αὐτῶν διεξαγωγαίς συντελοῦσι καὶ δὴ καὶ ταῖς γενέσεσιν, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλάκις ἐκ της μίξεως αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους γεννᾶσθαι ήρωας, 26 οι αν δοκώσιν έχειν τι ύπερ την ανθρωπίνην φύσιν πλεονέπτημα. συμπαθεί δε φυσικώς οὐ μόνον τὸ τοιοῦτον δαιμόνιον γένος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα γένη ἄλλοις,

⁵ δαιμόνων οἱ FP: δαιμόνων δ' οἱ (δὲ οἱ B) A 11 sqq cfr Crat. p 397 b 11 όμων. τὰ ABF: όμων. καὶ τὰ P 13 sqq cfr Crat. p 398^d 18 ἀρχικῶς ci Crönert Θεοὺς sci: δεοὶ 18 αἰτίας FP: οὐσίας AB 21 ἐνεστήσατο P 25 γεννᾶσθαι ABF: γενέσθαι P 27 μόνον τὸ AB: μόν. δὲ τὸ FP

ώσπες αί Νύμφαι, (άλλαι) τοῖς δένδροις καὶ άλλαι ταῖς πηγαίς και άλλαι ταίς έλάφοις ή όφεσιν. άλλα πώς έσθ' δτε μέν θεοί θνηταίς λέγονται (p 398d) μίγνυσθαι, έσθ' ότε δέ θεαίς θνητοί; ή αί μεν των θεων πρός θεάς κοινωνίαι θεούς s δφιστασιν ή δαίμονας αιδίους· των δὲ ήρωϊκών ψυχών διττά έγουσων είδη της ζωής, τότε μέν κατά το έν ξαυτκίς άρρεν και του τοῦ ταὐτοῦ κύκλου τὴν θεοπρεπή δύναμιν ἐπιδεικνυμένων, τότε δε κατά το θηλυ και την θατέρου περίοδον, άμφοῖν μεν κατωρθωμένων, ἄσχε τοι πρός την γένεσιν δπάρ- 75 10 γουσιν καλ νοούσαι τὰ πρὸ ξαυτῶν καλ προμηθούμεναι τῶν δευτέρων ασχέτως αμφοίν δε ήμαρτημένων, οὐδεν διοίσουσι τῶν ἀγελαίων ψυχῶν, παρ' αἶς καὶ ὁ ταὐτοῦ κύκλος πεπέδηται και δ θατέρου παντοίας υπομένει κλάσεις τε και διαστροφάς. ἀναγκαῖον ἄρα τὸν μὲν κατὰ φύσιν ἔχειν, τὸν δ' 15 έμποδίζεσθαι πρός την οίκείαν ένέργειαν διό καί οί ημίθεοι. ώς κατά τον έτερον των κύκλων (των) ἀπό των θεων έκλαμπομένων. δσοι μεν οὖν τὸν ταὐτοῦ κύκλον εὔλυτον ἔχουσι καὶ πρός την αναγωγόν ζωήν είσιν έγηγερμένοι και περί ταύτην ένθεάζουσιν, οδτοι πατρός μέν θεοῦ λέγονται τυχεῖν, μητρός 20 δὲ θνητῆς διὰ τὴν ἐπὶ θάτερα τῆς ζωῆς ἔλλειψιν. ὅσοι δ' αὖ ξμπαλιν κατά την θατέρου περίοδόν είσιν εψκίνητοι καί περί τας πράξεις κατορθωτικοί και ενθουσιαστικοί, τούτοις δ μέν πατήρ θνητός, ή δὲ μήτηρ θεά ώς δὲ συνελόντι φάναι, τὸ κατορθούν καθ' έκάτερον την θείαν αίτιαν έπιγράφεται, καί 25 τοῦ μὲν ταὐτοῦ κύκλου κρατοῦντος τὸ θεῖον ἄρρεν είναι λέ-

¹ ἄλλαι add Festa κ. ἄ. τ. π. κ. ἄ. τ. ἐ. ABF: om P
2 όφισιν P 4 θεαίς θνητοὶ sci: θεοίς θνηταὶ ἢ ll
5 όφιστασιν sci: ὁφίστησιν (contra ἡ ποινωνία Boiss., ὁφίστησιν servato, quod probat Crönert) cfr Tim. 37*** ἀιδίους ABF: ἀιδίως P 9 ἄσχετοι Boiss.: ἄσχιστοι A: αἴσχιστοι cett
12 sqq cfr Tim. 43^α 13 κλάσεις sci: κολάσεις 16 τῶν add
Γερία ἐκλάμπονται ci Crönert, qui tamen potius post ἐκλαμπονμένων lacunam statuendam putat 17 ταὐτοῦ sci: κατ' αὐτοῦ possis τοῦ ταὐτοῦ 18 ἐξηγερμένοι P 20 sq δ. δ' αδ (ἄν Α) ἔμπ. κ. τ. δ. π. εἰ. εὐ. ABF: om P 24 ἐπιγράφθαι P

γεται καὶ πατρικόν, τοῦ δὲ θατέρου μητρικόν. ὅθεν δὴ καὶ δ Αχιλλεὺς ἐν ταῖς πράξεσι κατορθωτικὸς ὡς θεᾶς υίός ὁηλοῖ δ΄ αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς πράξεις προθυμίαν καὶ τὸ ἐν ἄδου ὅντα ἐφίεσθαι τῆς μετὰ σώματος ζωῆς, ἵνα ἀμύνη τῷ πατρί. Μίνως δὲ καὶ Ῥαδάμανθυς δίιοι, περιάγοντες έαυτοὺς ἀπὸ τ γενέσεως ἐπὶ τὸ ὂν καὶ τῆς διακοσμήσεως τῶν θυητῶν ἐφ' ὅσον ἀναγκαῖον ἐφαπτόμενοι.

CXIX. "Οτι εἰκότως οἱ ῆρωες ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ "Ερωτος" εἰπερ ὁ μὲν "Ερως δαίμων μέγας, συνεργούντων 76 δὲ τῶν δαιμόνων οἱ ῆρωες τίκτονται ∦ καὶ διότι ὁ "Ερως ἐκ 10 τοῦ Πόρου ἀμείνονος ὄντος καὶ τῆς Πενίας ὑποδοχῆς οὕσης καὶ χείρονος τεχθείς καὶ τοὺς ῆρωας ἀναλόγως ἐκ διαφερόντων παράγει γενῶν.

CXX. Ότι παρὰ Πλάτωνι τὸ κομψὸν δύο σημαίνει, τό τε κομψὸν καὶ οἰκεῖον, καὶ πάλιν τὸ πιθανὸν καὶ ἀπατηλόν $^{\circ}$ 15 τὸ δὲ κεκομψευμένον $(p\ 400^b)$ τὸ μεμηχανημένον.

CXXI. Ότι ωσπερ εν τῷ παντὶ καθαίρουσι μὲν καὶ ἄγγελοι τὰς ψυχάς, ἀποτέμνοντες τὰς ἐκ τῆς γενέσεως κηλίδας καὶ ἀνάγοντες αὐτὰς πρὸς τοὺς θεούς, καθαίρουσι δὲ καὶ δαίμονες πρόσυλοί τινες αἰκιζόμενοι τὰς εἰς τὴν ῦλην βλε- το πούσας ψυχὰς καὶ γνάμπτοντες αὐτὰς ἐπ' ἀσπαλάθων (ὰ δὴ καὶ περὶ τὸν ᾿Αρδιαῖον ἐν Πολιτεία (Χ p 616°) παραδέσονται δρῶντες) οῦτως οἱ μὲν ἱερεῖς ἀγγελικῶς πᾶν τὸ ἐπίπροσθεν ἡμῖν πρὸς τὴν αἴσθησιν τῶν κρειττόνων ἀφαιροῦσιν, οἱ δὲ σοφισταὶ διὰ τῶν ἐφ' ἐκάτερα ἐλέγχων γυμνάζοντές τὸ ἡμᾶς δαιμονίως τὴν ἐκ τῆς οἰήσεως βλάβην ἀποκόπτουσιν, οὐ τοῦτο ποιοῦντες ῖνα διὰ τῆς ἀπορίας ἀφελήσωσι τοὺς ἐλεγ-

³ sq cfr Hom. 1 501—503 5 ξαδάμανθος A 7 έφαπτομένοις: corr Creuzer 8 sqq cfr Crat. p 398⁴ 9 cfr Conv. p 202° 10 sqq cfr Conv. p 203° 14 sqq cfr Crat. p 399° cfr Irenaeus (ap. Orion. 90,29; E. M. 527,49), Tim. gloss. plat. s. v. κομφός, Suid. III 380,3 Bernh., etc 17 sqq cfr Crat. p 398° sqq, or chald p 58° 18 άποτέμνοντες Kroll: άποπέμποντες 19 καν άγοντες P 21 γνάπτοντες F

χομένους, ἀλλὰ τῆς φανταστικῆς ζωῆς καὶ τῆς δοξομιμητικῆς ἔνεκα ὑποδύονται γὰρ τοὺς ὄντως ἐπιστήμονας καὶ διαλεκτικούς. καὶ γὰρ καὶ οἱ τελευταῖοι δαίμονες θλίβουσι τὰς ψυχάς, οὐχ ἵνα ποιήσωσιν αὐτὰς ἐρασθῆναι τοῦ ὄντος, ἀλλ' 5 ἐπειδὴ φύσιν ἔλαχον τοιαύτην, φρουρητικὴν μὲν τῶν ἐνύλων καὶ εἰδωλοποιῶν κόλπων, κολαστικὴν δὲ τῶν ἐμπιπτουσῶν εἰς τὸν τόπον ἐκείνον ψυχῶν.

CXXII. "Ότι πολλοί καὶ θεοί καὶ δαίμονες ἐκφῆναι τὴν τῶν θεῶν φύσιν ἀξιώσαντες καὶ τὰ προσήκοντα αὐτοῖς ||

10 ὀνόματα παρέδοσαν οὕτω καὶ τοῖς ἐπὶ Μάρκου γενο- 77 μένοις θεουργοῖς οἱ θεοὶ καὶ νοητὰς καὶ νοερὰς τάξεις ἐκφαίνοντες, ὀνόματα τῶν θείων διακόσμων ἐξαγγελτικὰ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν παραδεδώκασιν, οἶς καλοῦντες ἐκεῖνοι τοὺς θεοὺς ἐν ταῖς προσηκούσαις θεραπείαις τῆς παρ' αὐτῶν εὐη
15 κοΐας ἐτύγχανον. πολλαὶ δὲ καὶ δαιμόνων ἐπιφάνειαι τοῖς εὐμοιροτέροις τῶν ἀνθρώπων ὀνόματα κατεμήνυσαν αὐτοῖς συμφυόμενα τοῖς πράγμασι, δι' ὧν τὴν περὶ τῶν ὅντων ἀλήθειαν τρανεστέραν ἐποίησαν.

CXXIII. "Ότι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις κεῖται πράγμασι, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς φθαρτοῖς: τῶν δ' ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις
τὰ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπείργασται, τὰ δ' ὑπὸ θειοτέρων αἰτιῶν: τῶν δ' ὑπὸ θειοτέρας αἰτίας ἢ κατὰ ἄνθρωπον τὰ μὲν
ὑπὸ θεῶν αὐτῶν ἐτέθη, τὰ δ' ὑπὸ δαιμόνων: τῶν δ' ὁπ' ἀνθρώπων τὰ μὲν κατ' ἐπιστήμην, τὰ δ' ἄνευ ἐπιστήμης. τῶν
τῶν δ' ἄνευ τινὸς τέχνης καὶ διανοίας τὰ μὲν κατὰ θείαν
αἰτίαν ἄγνωστον, ῆτις ἐστὶν ἡ τύχη, ὥσπερ ὁ Ὀρέστης, τὰ δ'
ἄνευ τοιαύτης αἰτίας: τῶν δ' ἄνευ αἰτίας τὰ μὲν κατ' ἐλπίδα,

⁴ ποιήσωσιν Α: ποιήσουσιν P 8 sqq cfr Crat. p 397° 8 έμφηναι Α: ένφηναι P 10 sq cfr or chald p 71 11 και (ante νοητ.) sci: ως 13 καλούντες Α: κακούντες P 18 τρανεστέραν Α (cfr in Tim. 211,28. 249,6. 251,30 etc): τρανατέραν cett (cfr Crönert mem. gr. herc. 192) 19 sqq cfr Crat. p 397° 27 cfr in Crat. p 43,16 sqq

τὰ δὲ κατὰ μνήμην, τὰ δ' οὐδετέρως. τῶν δὲ κατὰ τέχνην δνομασθέντων τὰ μὲν ἐπὶ τοῖς οὖσι, τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς γενομένοις, τὰ δ' ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν' ἐπὶ μὲν τοῖς οὖσιν, οἶον δ Αριστοκλῆς Πλάτων μετωνόμασται, ἐπὶ δὲ τοῖς γενομένοις, οἶον δ Αντίλοχος μετωνομάσθη Φιλοπάτωρ διὰ τὸ προκινδυ- 5 νεῦσαι τοῦ πατρός, ἐπὶ δὲ τοῖς μέλλουσιν, οἶον εἴ τις διὰ μαθηματικῆς προγνοὺς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα εὐκλεᾶ γενήσεσθαι, τοῦτον Περικλέα καλέσειεν.

78 ἔστιν δὲ || καὶ μικτὸν γένος ὀνομάτων ἔκ τε τύχης καὶ τέχνης, καὶ τοῦτο διττόν. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις γινώσκη 10 μὲν τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν, τὴν δὲ φύσιν ἀγνοῆ τοῦ πράγματος ὁ γὰρ Ξάνθιππος, ὅτι μὲν τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ Περικλῆς εὔκλειαν σημαίνει περιττήν, ἐγίνωσκεν, οὐκ ἤδει δὲ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα Περικλέα εὐκλεέστατον ἐσόμενον, ἵνα διὰ τοῦτο οὕτως αὐτὸν ὀνομάση. τὸ δ' ἔμπαλίν ἐστιν, ὅταν τις 15 τὴν μὲν τοῦ ὀνόματος δύναμιν ἀγνοῆ, τὴν δὲ οὐσίαν τοῦ πράγματος γινώσκη, οἰον ὁ τὸν Θησέα μετονομάσας Ἡρακλέα ἐγίνωσκε μὲν γὰρ ὅτι παραπλήσιος ἦν ὁ Θησεὺς τῷ Ἡρακλεῖ, ἠγνόει δὲ τὸ Ἡρακλῆς ὅνομα ὅτι ἐπὶ μόνου ῆρμοζε τοῦ Ἡρακλέους διὰ τὸ τὴν Ἡραν αὐτῷ γενέσθαι 20 αἰτίαν τῶν τοσούτων ἀγώνων καὶ τοῦ διὰ τῶν ἀγώνων ὕστερον κλέους.

CXXIV. Ότι αί τῆς ψυχῆς νοήσεις αί μὲν ἐπὶ τῶν ὅλων μένουσιν καὶ ταῦτα περιλαμβάνουσιν, αί δὲ ἐπὶ τῶν μερικωτέρων γενῶν ἐνεργοῦσι μόνον, αί δὲ καὶ [ἔτι] ἐπὶ τῶν ἰδίως 25 ἀτόμων [τὰ θεῖα νοήματα] πολυπραγμονοῦσιν. παράδειγμα τοῦ μὲν πρώτου οί τὰς Κρονίας καὶ τὰς φρουρητικὰς θεωροῦντες

¹ cfr in Crat. p 39,9 sqq
5 sq cfr Xenoph. cyneg. I 14
δὲ (τι om) P 16 ἀγνοεῖ P 17 sqq cfr Plutarch. Thes. 29,
Ptol. Heph. ap. Phot. Biblioth. 151°,84 sqq Bekk., Hesych. s. v.
ἄλλος ἐστὶν Ἡραπλῆς, Suid. I 237,11 Bernh. (Leutsch ad Diogenian. I 63) etc 21 τοῦ Α: om P 25 ἔτι FP: ὡς Β: om
A ἰδίως sci: ἀιδίως 26 τὰ δτεία γρήματα del

σειράς, του δὲ δευτέρου οι τὰ ὑπερουράνια καὶ τὸν ἐκεῖ πτηνὸν ἄρμα Δία ἐλαύνοντα κατανοοῦντες, τοῦ δὲ τρίτου οι τὰς ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης προϊούσας εἰς τὴν γένεσιν ποιήσεις παρατηρητικώς φιλοκρινοῦντες.

6 CXXV. "Ότι ἀνθρώπων ἐστὶν ἐπτετοπισμένων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης τὸ μήτε ῆλιον μήτε σελήνην θεοὺς ὁπολαμβάνειν μήτε τοὺς ἄλλους οὐρανίους προσκυνεῖν σωτῆρας ὅντας ἡμῶν καὶ προστάτας, καὶ ἀναγωγοὺς μὲν τῶν ἀθανάτων ψυχῶν, δημιουργοὺς δὲ καὶ ὑποστάτας τῶν θνητῶν. εἰ δὲ 10 τοῦτ' ἀδύνατον ἀνθρώπους ὄντας ἔξω που τῆς οἰκουμένης εἶναι, ψυχῶν ἂν ἔγωγε φαίην εἰς αὐτὸν τὸν Τάρταρον καὶ τὸ ἀφεγγέστατον τοῦ παντὸς καὶ ἀτακτότα ||τον ἐπειγομένων τὴν 79 τοιαύτην τόλμαν καὶ τὴν παράλογον ταύτην οἴησιν πρὸς τοὺς οὐρανίους ἀποθρασυνομένην θεούς. ἀλλ' οὖτοι μὲν 16 ἔστωσαν ὅπου περ ἐτάχθησαν ὑπὸ τῆς Δίκης.

CXXVI. Ότι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν ὑπερουρανίων καὶ νοερῶν καὶ νοητῶν αἰτίων τὸ θεὸς ὄνομα (p 397°) εὐλόγως κεῖται. τὸ γὰρ αὐτὸ τάχος, φησὶν ὁ ἐν Πολιτεία (VII p 529°) Σωκράτης, καὶ ἡ αὐτὴ βραδυτὴς τὸ τοῖς νοητοῖς ἀριθμοῖς ὁιὸ καὶ τοὺς ἀπολύτους τῶν ὅλων ἡγεμόνας ὑπερκοσμίους ὅντας πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνειν ἐν Φαίδρω (p 246°) ἐμυήθημεν, καὶ πρὸ τούτων τοὺς νοεροὺς θεοὺς ἐφ' ἀρμάτων τοιούτων ἡνιοχεῖν οί θεολόγοι (or chald p 40) φασίν, αὐτόν τε τὸν οὐρανὸν τὸν συνοχέα τῶν νοερῶν θεῶν καὶ συνεκτικὸν ἐν περιφορῷ τὴν νόησιν ἔχειν, τάς τε πρὸ τούτου νοερὰς αἰτίας καὶ ταύτας ἀφθέγκτους οὕσας ταχεῖαν καὶ ἄχρονον ἔχειν τὴν κίνησιν θοὰς γὰρ αὐτὰς καὶ τὰ λόγια (or chald p 40) καλεῖ, καὶ προϊούσας ἀπὸ τοῦ πατρὸς θέειν ἐπ' αὐτόν ὁ δ' Όρφεὺς (fr 55) περὶ τοῦ κρυσο φίου διακόσμου τῶν θεῶν οῦτως ἔφη.

¹ sq cfr Phaedr. p 246° 2 δία έλαύνοντα A (e Platone?): διελαύνοντα cett possis τὸν ἐκεῖ Δία πτ. ᾶρ. ἐλαύν. 5 sqq cfr Crat. p 897^d sq 16 ἀλ. ἐπ. BFP: ἀλ. καὶ ἐπ. Α 18 αὐτοταίχος ll 28 τοιούτων Α: τοιούτον Ρ 29 θέειν ABF: δύειν P

τὸ δ' ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον ἀτρύτως ἐφορεῖτο.

δυνατόν δὲ καὶ ἔτερον τρόπον τὸ ὄνομα τοῦτο διερμηνεύειν τοὺς γὰρ ποιητικοὺς καὶ δημιουργικοὺς δηλοῖ τῶν πάντων αἰτίους τὸ γὰρ δεῖναι καὶ θήσω εἰς τὸ ποιεῖν μεταλαμβάνεται.

CXXVII. "Ότι οὐδὲν ἀμενηνὸν οὐδὲ ἀδρανὲς ἐν θεοῖς, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖ ἐνεργῆ, καὶ ζωαί εἰσιν ζέουσαι καὶ αἰωνίως ἐνεργοῦσαι.

CXXVIII. Τῶν τοίνυν μετὰ θεούς γενῶν ἀεὶ μὲν αὐτοῖς 80 έπομένων, συναπεργαζομένων δὲ τὰς περικοσμίους ποιήσεις 10 άνωθεν άχρι των έσχάτων, τὰ μέν έστιν έκφαντορικά [τῆς γενέσεως, τὰ δὲ διαπορθμευτικὰ] τῆς ενώσεως, τὰ δὲ διαπορθμευτικά της δυνάμεως, τὰ δὲ της γνώσεως τῶν θεῶν καί τῆς νοερᾶς οὐσίας προκλητικά. τούτων δὲ τὰ μὲν ἀγγελικά προσαγορεύουσιν οί τὰ θεῖα δεινοί, κατ' αὐτὴν τὴν 15 θπαρξιν των θεων ιστάμενα και το ένοειδες της φύσεως σύμμετρον ποιούντα τοῖς δευτέροις. διὸ καὶ τὸ ἀγγελικὸν φύλον άγαθοειδές έστιν ώσαν την κούφιον άγαθότητα των θεων προφαίνον, τὰ δὲ δαιμόνια καλοῦσιν ὡς τὴν μεσότητα συνδέοντα τῶν ὅλων καὶ τὴν θείαν δύναμιν μερίζοντα καὶ προ- 30 άγοντα μέχρι των τελευταίων. δαίσαι γάρ έστιν το μερίσαι. τοῦτο δὲ τὸ γένος πολυδύναμόν ἐστι καὶ πολυμερές, ὡς καὶ τούς δλαίους καὶ καταγωγούς τῶν ψυχῶν δαίμονας ἐσχάτους δποστήσαι καλ είς το μερικώτατον προελθεῖν τής ένεργείας είδος καὶ πρόσυλον. τὰ δ' ἡρωϊκά, τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυ- 25 γας είς ύψος αξροντα και ανάγοντα δι' ξρωτος, νοερας δέ ζωής γορηγά και μεγαλουργού και μεγαλόφρονος και όλως

³ sqq cfr Herodot. II 52, schol. in Dionys. Thr. 246,20 Hilg., Cramer an. Oxon. II 377,13; E. M. 445,48 etc. 6 alterum οὐδὲ Kroll: οὐδὲν 7 ἐνεργεῖ: corr Fosta 11 sq τ. γ. τ. δ. δ. del 18 τὴν ABF: om P 21 cfr schol. A ad II. I p 36,18 sqq Dind., E. M. p 251,14 24 ἐνεργεῖας AB: ἀληθεῖας FP 25 πρόσυλον ABF: πρόδηλον P τὰ δ' ἡρωϊκὰ scil καλοῦσι 26 αξροντα Crönert: ἔγοντα (cfr 76,3)

έπιστρεπτικήν κληρωσάμενα τάξιν καλ πρόνοιαν καλ τήν πρός τὸν θεῖον νοῦν συγγένειαν, εἰς ὃν καὶ ἐπιστρέφει τὰ δεύτερα. διό και την επωνυμίαν έλαγε ταύτην, ώς αἴρειν και άνατείνειν τὰς ψυχὰς ἐπὶ θεοὺς δυνάμενα, ταῦτα δὲ τὰ τριπλᾶ ε γένη μετὰ θεούς έξήρτηται μὲν αὐτῶν ἀεί, διήρηται δ' ἀπ' άλλήλων καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἐστιν νοερὰ κατ' οὐσίαν, τὰ δὲ έν λογικαῖς οὐσίωται ψυχαῖς, τὰ δὲ καὶ ἐν ἀλόγοις καὶ φανταστικαῖς ὑφέστηκε ζωαῖς, καὶ δῆλον ὅτι τὰ μὲν νοερὰ | φρό- 81 νησιν έλαγεν ύπεραιρουσαν την ανθρωπίνην φύσιν, αιωνίως 10 συνημμένην τοῖς νοουμένοις, τὰ δὲ λογικὰ διεξοδικῶς κατὰ την φρόνησιν ένεργεῖ, τὰ δ' ἄλογα φρονήσεώς έστιν ἄμοιρα: τη γάρ ύλη και τοῖς ἀφεγγεστάτοις τοῦ παντός ἐποικεῖ και συνδεί τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδωλοποιοῖς κόλποις καὶ ἄγχει τὰς είς εκείνην την χώραν ύπενεχθείσας, εως αν εκτίσωσιν την 15 προσήκουσαν δίκην. τὰ γοῦν τρία ταῦτα γένη τὰ κρείττονα ήμῶν νῦν (p 397de) δ Σωκράτης δαίμονας καλεῖ. εί δὲ τὸ ένυλον τῶν δαιμόνων φῦλον ἀπάδει πρὸς τὴν ἐτυμηγορίαν, μή θαυμάσης και γάρ υπερέχου έστι τοῦτο, και ίσως παρά τὸ δαίω τὸ μερίζω ώς γαῖρον τῷ μερισμῷ.

τος CXXIX. Ότι τριττής οὔσης τῆς ὑπάρξεως τῶν κρειττόνων ἡμῶν γενῶν, νοερᾶς λογικῆς φανταστικῆς, ἀναλογεῖ τὸ μἐν καθοσοῦν γένος τῆ νοερᾶς λογικῆς φανταστικῆς, ἀναλογεῖ τὸ μἐν καθοσοῦν γένος τῆ νοερᾶς ὁ γὰρ χρυσὸς ἀνεῖται τῷ πρωτίστῳ τῶν κόσμων καὶ ἐμπυρίω καὶ γὰρ ὁ ἄργυρος τῷ μέσω καὶ ταστικῆ καὶ γὰρ ἡ φαντασία νοῦς ἐστιν μορφωτικός, ἀλλ' οὐ καθαρός, ὥσπερ καὶ ὁ χαλκὸς χρυσοῦ δοκῶν ἔχειν χροιάν, πολύ γε τὸ γἡινον ἔχει καὶ ἀντίτυπον καὶ πρὸς τὰ στερεὰ καὶ αἰσθητὰ συγγενές διὸ καὶ ἀναλογεῖ τῷ πολυχάλκωρ ο ὐρανῷ

¹ πρόνοιαν A: πρόνοια P 3 cfr Cramer anecd. Oxon, I 186,5, E. M. p 437,42 7 καὶ (ante ἐν ἀλ.) ABF: om P 12 ἀφθεγγεστάτοις: corr ἐποικεί ABF: ὁποικεί P 18 cfr supra p 75,22 20 sqq cfr Crat. p 397° sqq 25 αἰθερίω ABF: δευτέρω P 28 γε Festa: δὲ ll: del? Kroll 29 cfr Hom. E 504 γ 2

καὶ χαλκέφ, ὅς ἐστιν ὁ αἰσθητός, οδ καὶ ὁ προσεχής δημιουγὸς χαλκεύειν παραδέδοται. καὶ ταῦτα μὲν τὰ τριττὰ γένη τῶν δαιμόνων, οἶς ἀνάλογον τὸ χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν γένος τὸ δὲ τέταρτον καὶ ἡρωϊκὸν γένος τινῶν μέν ἐστιν καταδεέστερον τῶν εἰς τὰ εἰρημένα τρία γένη τελούν- 5 των, τινῶν δὲ κρεῖττον. πράξεως μὲν γὰρ ἐφάπτεται τὸ 82 ἡρωϊκὸν γένος, ‖ κὰν τῆς τῶν δευτέρων προνοίας καὶ τῆς ἀσχέτου ζωῆς ὑφεῖται» ἔχει δὲ τὸ μεγαλουργόν, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς οἰκείας ἀρετῆς ἐνδείκνυται. τὸ δὲ πέμπτον καὶ πολυπαθὲς ἀνθρώπινον γένος, ὅπερ τῷ πολυκμήτ ω ἀπεικά- 10 ζεται σιδήρω καὶ μέλανι διὰ τὸ τῆς ζωῆς ὑλαῖον καὶ ἀφεγγές, τὰς δὲ πράξεις πλημμελεῖς ἐπιδείκνυται διαστρόφους οὕσας καὶ ἀλόγους.

CXXX. Ότι περί δαιμόνων καί περί ήρώων ν ῦν (p397dsqq) δ Πλάτων ἐπισκέπτεται οὐ τῶν κατὰ σχέσιν, ἀλλὰ τῶν ἐπέ- 15 κεινα τῆς οὐσίας ήμῶν ἀλλ' ἐξ ἀναλογίας ἀπὸ τῶν κατὰ σχέσιν ἀνατρέχει ἐπὶ τοὺς ὑψηλούς, τὸ δ' ὑλαῖον γένος τῶν δαιμόνων παρατρέχει.

CXXXI. Ότι τὸ ἐν τῆ ἀρχαία φωνῆ τοὺς δαίμονας δάμονας λέγεσθαι δηλοῖ ὅτι τῷ $\bar{\alpha}$ ἀντὶ τῆς $\bar{\alpha}$ ι ἐχρῶντο.

CXXXII. "Ότι ἐοίκασιν αί μὲν συλλαβαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα τὸν τῆς οὐσίας λόγον ἔχειν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, αί δ' ὀξύτητες καὶ βαρύτητες δυνάμεις εἶναί τινες τῶν ὀνομάτων.

CXXXIII. "Ότι ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς Διονυσιακός ἐστιν καὶ ἄγαλμα ὅντως τοῦ Διονύσου. ὅστις οὖν εἰς αὐτὸν πλημμελῆ 25 καὶ τὴν ἀμερῆ αὐτοῦ φύσιν διασπῷ Τιτανικῶς διὰ τοῦ πολυσχίδοῦς ψεύδους, οὖτος δηλονότι εἰς αὐτὸν τὸν Διόνυσον

¹ cfr Hom. P 425 6 γὰρ ABF: om P 7 καν BFP: και A 10 δπες deleverim cfr Hom. Z 48 19 sqq cfr Crat. p 398b 19 δάμονες legit Proclus ubi nunc (p 398b) Platonis il δαήμονες praebent cfr Archiloch. fr. 3,4 (Hoffmann griech. Dial. III 91. 323, Fick BB XIII 174) 21 sqq cfr Crat. p 399ab 24 sqq cfr Crat. p 400^a 26 πολυσχιδοῦς AB: πολυσχεδοῦς FP

άμαρτάνει, καὶ μᾶλλον τῶν εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ ἀγάλματα πλημμελούντων, ὅσον ὁ νοῦς μᾶλλον τῶν ἄλλων συγγενής ἐστι τῷ Θεῷ.

CXXXIV. Ότι τὰ δλικώτερα τῶν θεῶν γένη μᾶλλον δυ
το νάμεθα νοεῖν ἤπερ τὰ μερικώτερα. ἐπὶ γὰρ τῶν ἡγεμονικῶν καὶ ἀρχικῶν θεῶν 〈διὰ〉 τὸ όλικὸν αὐτῶν τῆς ὑποστάσεως καὶ ἐπὶ πάντα διατεῖνον σαφέστερον ἀντιλαμβανόμεθα τῆς γνώσεως ἤπερ ἐπὶ τῶν ἀπο∥λύτων, καὶ τὸν μέγιστον Δία 〈διὰ 88 τὸ〉 χορηγὸν εἶναι τοῦ ζῆν πᾶσιν καὶ δημιουργὸν ρῷον μαν
το θάνομεν ἤπερ τὸ⟨ν⟩ μόνοις τοῖς οὐρανίοις τὸ ζῆν παρέχοντα ΄

καὶ ὅτι εἶς μὲν ὁ δημιουργὸς ὅλος πᾶσι δῆλον, ὅτι δὲ τρεῖς οἱ μερικώτεροι, τοῦτο ἐργῶδες νοῆσαι.

CXXXV. "Οτι εκαστος των θεων, καθ' σσον έαυτον γινώσκει και τὰ ἄλλα πάντα θεῖα γένη και μετέχει πάντων και ιδ ἀφωρισται κατὰ τὴν ἰδιαν ὕπαρξιν, κατὰ τοσοῦτον ὑπόστασιν παρέχεται τοῖς θείοις ὀνόμασιν, ἄπερ ἡμῖν ἐστιν ἄγνωστα και ἄφθεγκτα, εἴπερ ψυχικῶς ἐν ἡμῖν πάντα τά τε νοερὰ καὶ τὰ θεῖα. εἰ δὲ μὴ συστοίχως τῷ νῷ εἰσιν ἐν τῷ ψυχῷ τὰ νοήματα, ἀλλ' εἰκονικῶς καὶ ἐν ὑφέσει, πολλῷ πλέον ἡ ψυχὴ το περὶ θεῶν νοεῖν εἰλικρινῶς ἰλιγγιάσει, εἰκονικῶς δὲ μόνον δύναται περί τε οὐσίας θεοῦ καὶ περὶ ὀνομασίας λαβεῖν ἐννοίας.

CXXXVI. "Οτι ώσπες δ τὸ ἐγκόσμιον πῶν φῶς ἀφ' ἐαυτοῦ χορηγῶν "Ηλιος καλεῖται, οὕτως καλ ὁ τὴν ἀλήθειαν ἀφ' 25 ἑαυτοῦ χορηγῶν 'Απόλλων καλεῖται.

CXXXVII. Ότι κατὰ τὸ ἀνάλογον τῶν τε οὐσιῶν καὶ τῶν γνώσεων ἐπί τε τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ψυχῶν καὶ ἡ τῶν ὀνομάτων τῶν θείων ἐξαλλαγὴ γίνεται οὐ γὰρ ὧσπερ οἱ ἄγγελοι μειζόνως καὶ νοερων

³ $\tau \tilde{\omega}$ $\vartheta \epsilon \tilde{\omega}$ BFP: $\tau \tilde{\omega} \nu$ $\vartheta \epsilon \tilde{\omega} \nu$ A 6 $\delta \iota \tilde{\omega}$ add Crönert 8.9 $\delta \iota \tilde{\omega}$ $\tau \delta$ add Kroll 10 $\tau \delta \langle \nu \rangle$ Kroll: $\tau \delta$ 13 sqq cfr Crat. p $400^{\rm d}$ sqq 19 $\delta \varphi \epsilon \tilde{\omega} \epsilon \iota$ ABF: $\epsilon \varphi \epsilon \tilde{\omega} \epsilon \iota$ P 24 $\epsilon \tilde{\omega} \tau \delta \lambda l \omega \nu$ sci, mox del et $\tilde{\eta} \lambda \iota \omega \tilde{\omega}$ sci A 26 cfr Crat. p $400^{\rm e}$ sqq

τέρως καλούσι τοὺς θεοὺς καὶ έαυτούς, οθτως καὶ αί ὁποδεέστεραι φύσεις δαιμόνων ἢ ἡρώων ἢ ψυχῶν.

CXXXVIII. Πρεσβυτάτην δὲ θεῶν Ἑστίαν πελαδήσατε, ποῦροι

έν γὰο ταῖς εὐχαῖς ποὸ τῶν ἄλλων τὴν Ἑστίαν ὑμνεῖν παρε- 5 κελεύοντο.

CXXXIX. "Οτι δ Κρόνος μετὰ τῆς 'Ρέας παράγει τήν τε Εστίαν και την Ήραν συστοίγους ούσας τοῖς δημιουργικοῖς 84 αίτίοις. ή μέν γὰρ Έστία ἐνδίδωσιν | ἀφ' ἐαυτῆς τὴν ἀκλινῆ διαμονήν καὶ εδραν εν εαυτοῖς καὶ τὴν οὐσίαν ἀδιάλυτον, ἡ 10 δ' "Ηρα την πρόοδον και τον είς τὰ δεύτερα πολλαπλασιασμόν ένδίδωσι, καὶ ἔστιν ζωοποιὸς πηγή τῶν λόγων καὶ τῶν γονίμων δυνάμεων μήτηρ. διὸ καὶ αθτη μὲν συνέρχεσθαι τῷ δημιουργικώ Διτ λέγεται [καλ] διὰ τῆς κοινωνίας ἀπογεννώσα μητρικώς δσα δ Ζευς πατρικώς, ή δ' Έστία μένειν έφ' έαυ- 15 τῆς ἄγραντον τὴν παρθενίαν ἔγουσα καὶ ταυτότητος αἰτία οδοα πάσιν εκατέρα δε μετά της οίκείας τελειότητος καί την της λογικης δύναμιν κατά την μέθεξιν κέκτηται, καί διά τοῦτο ἄρα οι μέν τὴν Εστίαν ἀπὸ τῆς ἐσσίας κεκλῆσθαί φασιν, είς την οίκείαν αὐτης ἀποβλέψαντες υπαρξιν οί δε 20 είς την ζωογονικήν και κινητικήν δύναμιν την έκ της "Ηρας αὐτῆ ἐνοῦσαν, ἀσίαν, ἄσεως οὖσαν αἰτίαν πάντα γὰρ ἐν πᾶσι τὰ θεῖά ἐστιν καὶ διαφερόντως τὰ σύστοιχα ἀλλήλων μετέγει και εν αλλήλοις δφέστηκεν. Εκαστος οὖν τῶν τε δημιουργικών καί ζωογονικών διακόσμων αὐτὸ τὸ εἶναι ὅπερ 25 έστιν έκ της Έστιας μεταλαβών έχει, και οί έν ούρανῷ κύκλοι τῶν πλανωμένων τὸ ὡσαύτως ἐξ αὐτῆς ἔγουσι, καὶ οί πόλοι καὶ τὰ κέντρα τὸ ἡρεμεῖν ἀεὶ παρ' αὐτῆς ἔλαγον.

¹ nal éavr.] $\tilde{\eta}$ éavr. ci Crönert 3 sqq novam eclogam exorsus sum: praec. continuant ll cfr Crat. p 401° versum non inveni 11 sqq cfr in Tim. III 249,16 sqq 11 $\tilde{\eta}$ ea ex $\tilde{\alpha}$ ea P 14 nal del 15 μ èr ér P 18 sqq cfr Crat. p 401° 19 é σ ofas P: é σ tas A

CXL. Ότι ή Έστια οὐ τὴν οὐσίαν δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν μονὴν καὶ σταθερὰν ἴδρυσιν ἐν ἑαυτῆ τῆς οὐσίας διὸ καὶ μετὰ τὸν
μέγαν Κρόνον προῆλθεν ἡ θεὸς αὕτη. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ Κρόνου
τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐν ἄλλῳ οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ Κρόνου ἄρχεται
5 τοῦτο καὶ τὸ μὲν ἐν ἑαυτῷ τῆς Ἑστίας, τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ τῆς
"Ηρας ἴδιον.

CXLI. Ότι ή τοῦ Ἡσιόδου θεολογία (453 sqq) ἐκ μονάσος τῆς Ῥέας παράγει κατὰ μὲν τὰ κρείττω τῆς συστοιχίας τὴν Ἑστίαν, κατὰ δὲ τὰ χείρω τὴν Ἡραν, κατὰ δὲ τὰ μεταξὺ το τὴν Δήμητρα. δ δ' Ὀρφεὺς (frg 106) || τρόπον μέν τινα τὴν 85 αὐτὴν εἶναι τὴν Δήμητρα τῆ ὅλη ζωογονία, τρόπον δ' ἄλλον οὐ τὴν αὐτήν ἄνω μὲν γὰρ οὖσα Ῥέα ἐστί, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Διὸς Δημήτης καὶ γὰρ τὰ παραγόμενα ὅμοιά εἰσιν τοῖς παράγουσιν καὶ σχεδὸν τὰ αὐτά.

15 CXLII. "Οτι ἀσφαλῶς δεῖ νῦν (p 402b) ἀκούειν περὶ τῶν ρευμάτων καὶ κινήσεων οὐ γὰρ εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλείτου ἔνυλον ροὴν ὁ Σωκράτης κατέρχεται (ψεῦδος γὰρ καὶ ἀνάξιον τοῦτο τῆς Πλάτωνος διανοίας) ἀλλ' ἐπεὶ ἀναλόγως τὰ θεῖα δι' εἰκόνων οἰκείων ερμηνεύειν θέμις, εἰκότως τὰς πηγαίας 30 θεότητας καὶ Κρονίας ἐν ταὐτῷ παίζων ᾶμα καὶ σπουδάζων ὁ Σωκράτης ρεύμασιν ἀπεικάζει διὰ τὸ ἀεὶ ἐποχετεύεσθαι τὰ ἀγαθὰ ἐκ τῶν ἄνω τοῖς κάτω. διὸ καὶ κατὰ τὴν τῶν ποταμῶν εἰκόνα μετὰ τὰς πηγαίας θεότητας ἀεννάως τὰ ἀγαθὰ βλυστανούσας αἱ ἀρχικαὶ θεότητες ἀνυμνοῦνται μετὰ γὰρ τὴν 25 πηγὴν [τοῦ ποταμοῦ] ἡ ἀρχὴ αὐτῶν θεωρεῖται.

CXLIII. Ότι οί ίδίως νοεφοί καλούμενοι θεοί δλικοί, ὧν έστι πατήφ δ μέγας Κρόνος, πηγαΐοι ίδίως καλοῦνται.

⁵ τὸ (ante δὲ) Α²: τῶ cett (τὸ ἴσως sci Α² iu super τῶ Α) 7 sqq cfr in Tim. III 249,16 sqq 12 κάτω δὲ μετὰ τοῦ διὸς ΑΒϜ: κατὰ δὲ μεταξὲ (διὸς om) Ρ 18 παραγενόμενα: corr Werfer 21 ἀπεικάζει ΒϜΡ: ἀπεικάζεται Α 22 sqq cfr or chald p 37 23 ἀενν. τὰ ἀγ. βλ. αἰ ἀρχ. θεότ. iu Α 25 τοῦ ποταμοῦ del 26 sq cfr Crat. p 402

τουδε γὰ ρ ἐκθρώσκουσιν ἀμείλικτοί τε κεραυνοί, φησὶ τὸ λόγιον (or chald p 20) περὶ Κρόνου περὶ δὲ τῆς ζωογόνου πηγῆς 'Ρέας, ἐξ ῆς πᾶσα ζωὴ θεία τε καὶ νοερὰ καὶ ψυχικὴ καὶ ἐγκόσμιος ἀπογεννᾶται, οθτως φασὶν τὰ λόγια (or chald p 30)

'Ρείη τοι νοερῶν μακάρων πηγή τε δοή τε πάντων γὰρ πρώτη δυνάμεις κόλποισιν ἀφράστοις δεξαμένη, γενεὴν ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαν.

86 καὶ γὰρ τὴν τῆς ζωῆς ἀπάσης ἄπειρον χύσιν ὑφίστησιν ἡ θεὸς αῦτη καὶ τὰς ἀνεκλείπτους ἀπάσας δυνάμεις, καὶ κινεῖ 10 πάντα κατὰ τὰ μέτρα τῶν θείων κινήσεων, καὶ ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὴν πάντα ἑδράζουσα ἐν ἑαυτῆ ὡς σύστοιχος τῷ Κρόνφ. λέγεται οὖν 'Ρέα καὶ διὰ τὸ ἐπιρρεῖν ἀεὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι τῆς θείας ῥαστώνης, θεοὶ ῥεῖα ζώουντες ἀνάκειται δὲ αὐτῆ τὸ ὅδωρ καὶ τὰ ὑδραγωγὰ πάντα. 15

CXLIV. Ότι δ 'Ωκεανός ἄπασι τῆς όξείας καὶ ἀκμαιοτάτης ἐνεργείας αἴτιός ἐστιν τοῖς θεοῖς καὶ τῶν διακρίσεων τῶν τε πρώτων καὶ μέσων καὶ τελευταίων διακόσμων ἀφοριστικός, τῆ μὲν ἀκύτητι τοῦ νοῦ πρὸς ἐαυτὸν ἐπεστραμμένος καὶ τὰς οἰκείας ἀρχάς, πάντα δ' ἀφ' ἐαυτοῦ κινῶν εἰς τὰς οἰκείας αὐ- νο τοῖς ἐνεργείας καὶ τελειῶν τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ ἀνεκλείπτους ἀπεργαζόμενος. ἡ δὲ Τηθὺς τὴν μονὴν ἐντίθησι τοῖς ὑπὸ τοῦ ὙΩκεανοῦ κινουμένοις, καὶ τὴν ἑδραιότητα παρέχεται τοῖς διεγειρομένοις ὑπ' ἐκείνου εἰς τὴν ἀπογέννησιν τῶν δευτέρων καὶ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας τοῖς ἀκμαίως πάντα 25 παράγειν ἐφιεμένοις, ὡς πᾶν τὸ διαττώμενον καὶ διηθού-

¹ τοῦ δὲ Α 7 πάντων: πατρὸς ci Kroll δυνάμεις Taylor: δυνάμει 14 cfr Hom. Z 138 δ 805 ε 122 15 καὶ τὰ Α: κατὰ Ρ 16 εqq cfr Crat. p 402° εqq, in Tim. III 178,18 εqq 20 αὐτοῖς εci: ἐαντοῖς 22 εqq cfr in Tim. III 179,8 εqq 22 ἡ Α: ὁ Ρ ἐντίθησι ΒΕΡ: ἐκτίθησι Α 25 ἀμμαίως Α: ἀμμαίων Ρ 26 τὸ διαττώμενον καὶ τὸ ἡθούμενον Crat. p 402° at διηθεῖν καὶ διαττᾶν Soph. p 226° (cfr in Tim. III 179,21. 27) Proclus in Plat. Cratyl. 6

μενον τῶν θείων ὑποστάσεων ἀνέχουσα. Εκαστον γὰρ τῶν πρωτίστων αίτίων, καν τοῖς δευτέροις παρέχη τὴν τῶν ἀγαδών μετουσίαν, αλλ' όμως κατέχει παρ' έαυτώ τὸ άγραντον και άμιγες και καθαρόν της μεθέξεως, οίον της ζωής η τοῦ ε όντος ή της νοήσεως. πεπλήρωται μέν δ νούς και πληροί την ψυγήν, αλλα ίδούσας εν εαυτώ το είλικοινες εκάστου τούτων καὶ έξηρημένον, ἐπιλάμπει καὶ τοῖς δευτέροις ἀφ' έαυτοῦ τὰ παταδεέστερα μέτρα τούτων τῶν | ἀγαθῶν καὶ ἡ μὲν ἀκμὴ 87 των ένεργειων διά τον 'Ωκεανον υπάργει τοῖς πρεσβυτέροις, 10 τὸ δὲ διαττώμενον καὶ διηθούμενον διὰ τὴν Τηθύν. πάντα γάρ τὰ ἐκ τῶν ὑπερκειμένων ἐνδιδόμενα τοῖς δευτέροις, εἶτε ούσίας είτε ζωάς είτε νοήσεις είποις, διηθοῦνται καί όσα μέν αὐτῶν ἐστιν πρωτουργὰ ἐδράζεται ἐν αὐτοῖς, ὅσα δ' ἂν είη ατελέστερα μεθίενται τοῖς δφειμένοις, ώσπερ καὶ τὰ να-15 ματιαΐα δόατα τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ὅντα καθαρώτερα, τὰ δὲ πορρωτέρω θολερώτερα.

εἰσὶν οὖν ὅ τε ἀκεανὸς καὶ ἡ Τηθὺς πηγαῖοι θεοὶ κατὰ τὰς πρωτίστας έαυτῶν ὑποστάσεις διὸ καὶ ὁ Σωκράτης νῦν (p 402b) πατέρας τῶν ἡευμάτων αὐτοὺς εἴρηκεν. προέρχονται 20 δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους διακόσμους τῶν θεῶν, ἀρχικῶς τε καὶ ἀπολύτως καὶ οὐρανίως τὰς αὐτὰς ἐν ἐκάστοις ἐπιδεικνύμενοι δυνάμεις. ὁ δέ γε Τίμαιος (p 40e) καὶ τὰς ὑποσελήνους αὐτῶν ἀνύμνησεν τάξεις, πατέρας μὲν Κρόνου καὶ Ἡέας αὐτοὺς καλῶν, ἐγγόνους δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. τελευταῖαι δ' 26 αὐτῶν εἰσιν αί περὶ γῆν [μὲν] μερισταὶ λήξεις, αῖ τε ὑπὲρ αὐτῆς φαινόμεναι καὶ αί ὑπὸ γῆν διορίζουσαι τὴν Ἅιδου βασιλείαν τῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἀρχῆς.

CXLV. "Ότι δ Κρόνος και τῆ 'Ρέα και τῷ Διῖ συντάττεται, άλλὰ τῆ μέν, ὡς πατὴρ δυνάμει γονίμω, τῷ δέ, ὡς νοητὸς νῷ.

¹ ἀνέχουσαν: corr Boiss. 10 διαττώμενον Boiss.: διαττόμενον B: διαταττόμενον cett cfr supra, ad p 81,26 11 έκ τῶν ABF: om P 13 ἐδράζεται A: ἐδράζετο P 17 καὶ ABF: om P 25 μὲν del 28 sqq cfr Crat. p 402^b sqq 29 νοητός sci: νοητῶ

CXLVI. Ότι γα με εν λέγεται (p 402b) δ τε Άκεανὸς τὴν Τηθὸν καὶ Ἡραν ὁ Ζεὺς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς κατὰ τὴν τῶν ὑφειμένων ἀπογέννησιν τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ἐνστησάμενος ἡ γὰρ ὁμονοητικὴ σύνταξις τῶν θεῶν καὶ ἡ ὁμοφυὴς συνέργεια πρὸς τὰς ποιήσεις γάμος ἀποκαλεῖται παρὰ τοῖς δ θεολόγοις (fr 91).

CXLVII. Ότι ἀνόμασται ἡ Τηθὺς παρὰ τὸ διαττώ $\parallel$ -88 μενον καὶ ἡθούμενον, οἶον Διαττηθύς, καὶ ἀφαιρέσει τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν Tηθύς.

CXLVIII. "Ότι δ μὲν Κοόνος τῆς Τιτανικῆς διακοσμή- 10 σεως τῶν θεῶν ἐστι μονάς, ὁ δὲ Ζεὺς τῆς δημιουργικῆς. διττὸς δ' οδτος, ὁ μὲν ἐξηρημένος καὶ τῷ Κρόνῷ συνταττόμενος, πηγαῖος ὢν καὶ ὅλως εἰς τὴν τριάδα τῶν νοερῶν πατέρων τελῶν καὶ τὸ πέρας αὐτῶν συνελίσσων ὁ δὲ τοῖς Κρονίδαις συναριθμούμενος καὶ τὴν Κρονικὴν ἀκρότητα καὶ τὴν 15 ἀρχὴν ἐν τῆ τριάδι ταύτη κληρωσάμενος, περὶ οὖ λέγει καὶ δ Όμηρικὸς Ποσειδῶν (Ο 187).

τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί.

καὶ ὁ μὲν πρῶτος Ζεύς, ἄτε ὅλων ἀν δημιουργός, πρώτων τε καὶ μέσων καὶ τελευταίων βασιλεύς ἐστιν περὶ οὖ καὶ ὁ Σω- 20 κράτης ἔναγχος (p 396^{ab}) ἔλεγεν ὅτι ἐστὶν ἄρχων τε καὶ βασιλεύς τῶν πάντων, καὶ ὅτι πᾶσιν ἡ ζωὴ δι' αὐτοῦ ἐστιν καὶ ἡ σωτηρία τὸ γὰρ πᾶσιν προκείμενον τὸν πρὸ τῶν τριῶν δηλοῖ Δία. ὁ δὲ ἀρχικὸς Ζεὺς καὶ σύστοιχος τῶν τριῶν Κρονιδῶν τὴν τρίτην ἐπιτροπεύει μοῦραν τῶν ὅλων κατὰ τὸ 25 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται (Hom. O 189), καὶ ἔστιν ἀκρότατος τῶν τριῶν καὶ δμώνυμος τῷ πηγαίω καὶ ἡνωμένος αὐτῷ καὶ καλεῖται μοναδικῶς Ζεύς ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν, ὁ δὲ τρίτος τριαδικῶς

¹ sqq cfr in Tim. III 176,15 sqq, 248,5 sqq 7 διαττώμενον Α: διαιτόμενον P cfr Crat. p 402° 10 sqq cfr Crat. p 402^d 13 δλος Kroll 15 καλ (post ἀκρότ.) ABF: κατὰ P 18 τ' ἐκ Α: τε P 23 προσκείμενον Kroll 24 καλ ABF: om P 28 λαλεῖται P

Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ Πλούτων καὶ "Αιδης. καὶ ὁ μὲν πρῶτος τὰ ἀκρότατα σφίζει καὶ δημιουργεῖ καὶ ζωοποιεῖ, ὁ δὲ δεύτερος τὰ δεύτερα, ὁ δὲ τρίτος τὰ τρίτα· διὸ καὶ ἀρπάζειν λέγεται τὴν Κόρην οὖτος, ἵνα μετ' αὐτῆς τὰ πέρατα ψυχώση 5 τῶν ὅλων.

CXLIX. "Οτι της Τιτανικής διακοσμήσεως διαιρούσης μέν 89 έαυτην ἀπὸ τῆς συνοχικῆς τοῦ Οὐρανοῦ τάξεως, ἐγούσης δέ τι και μένον εν αυτή και συμφυές, δ μεν Κρόνος ήγεμών έστιν της διακρίσεως, και διά τοῦτο όπλίζει και τοὺς άλλους 10 κατὰ τοῦ πατρὸς καὶ αὐτὸς ὑποδέχεται τὴν ἄρπην παρὰ τῆς μητρός, δι' ής ἀφορίζει την έαυτοῦ βασιλείαν ἀπὸ τῆς οὐρανίας δ δ' Ώκεανός συντέτακται τοῖς μένουσιν έν τοῖς τοῦ πατρός ήθεσιν καί την μεσότητα φρουρεί των δύο διακόσμων, ώς μέν Τιτάν τοῖς μετά τοῦ Κρόνου θεοῖς συναριθμούμενος. 15 ώς δὲ τὴν πρὸς τὸν Οὐρανὸν σύνταξιν ἀγαπῶν τοῖς συνοχικοῖς ξαυτὸν συνάπτων. προσήκει γὰρ δὴ τῷ δρίζοντι τὰς πρώτας και δευτέρας διακοσμήσεις έν μέσω τετάγθαι των διοοιζομένων πανταγού δε δ θεός οδτος τοιαύτην κεκλήρωται δύναμιν καὶ διακρίνει τὰ γένη τῶν θεῶν, τὰ μὲν Τιτανικὰ πο των συνογικών, τὰ δὲ ζωογονικὰ των δημιουργικών όθεν δή καὶ ή παλαιὰ φήμη τὸν διορίζοντα τὸ φανερὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανὲς 'Ωκεανὸν καλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο τόν τε ηλιον καὶ τούς άλλους αστέρας έξ Ώκεανοῦ φασιν ανίσγειν οί ποιηταί. διὰ τούτων ἄρα τῶν δύο συζυγιῶν πᾶσαν τὴν Τιτανικὴν τάξιν 25 περιείληφεν δ λόγος μένουσάν τε καὶ προϊούσαν δμού, καὶ διὰ μὲν τῆς Κρονίας πᾶν τὸ διακρινόμενον ἀπὸ τῶν πατέρων, διὰ δὲ τῆς Ἐκεανίτιδος πᾶν τὸ συναφές πρὸς τοὺς συνεκτικούς θεούς ή, εί βούλει λέγειν, διὰ μέν τῆς Κρονίας πᾶν τὸ

¹ τε FP: om AB 6 sqq cfr Crat. p 402°, in Tim. III 185, 14—187,14 7.8 δέ τι BF: δ' ἔτι A: δὲ (καὶ om) P 9 sqq cfr Hes. Theog. 164 sqq 10 ὁποδέχεται BFP: ἀποδέχεται A 12 sqq cfr Tim. p 42° 15 ἀγαπῶν ABF: ἀγαθῶν P

¹⁸ κεκλήρωκε Ρ

μητρικόν αἴτιον, διὰ δὲ τῆς λοιπῆς πᾶν τὸ τῆς πατρικῆς αἰτίας ὑπήκοον' προόδου μὲν γὰρ καὶ διακρίσεως αἴτιον τὸ δῆλυ, ἐνώσεως δὲ καὶ μονῆς σταθερᾶς τὸ ἄρρεν.

CL. Ότι της δημιουργικής τριάδος της διελομένης τὸν 90 σύμπαντα κόσμον και την αδιαίρετον και μίαν και όλην τοῦ 5 πρωτίστου Διός δημιουργίαν κατανειμαμένης, το μέν ακρότατόν έστιν καὶ πατρὸς ἔγον λόγον ὁ Ζεύς, ὃς δὰ διὰ τὰν πρὸς τον όλον δημιουργικόν νούν ενωσιν της αυτης επωνυμίας τυχών παρείται νῦν (p 402d) τῷ Πλάτωνι διὰ τοῦτο αὐτό: τὸ δὲ μέσον καὶ συνδετικὸν άμφοῖν τοῖν ἄκροιν δ Ποσειδῶν 10 έκληρώσατο, πληρούμενος μέν ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς οὐσίας, πληρῶν δὲ τὸν Πλούτωνα. ἔστιν γὰρ τῆς ὅλης ταύτης τριάδος πατήρ μεν δ Ζεύς, δύναμις δ' δ Ποσειδών, νοῦς δ' δ Πλούτων, πάντων μεν εν πασιν όντων, άλλου δε κατ' άλλο τον χαρακτήρα δεχομένου τής υποστάσεως έπει και δ μέν Ζεύς 15 κατά τὸ είναι ὑφέστηκεν, ὁ δὲ Ποσειδών κατά την δύναμιν, δ δὲ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν καίτοι ζωῆς πάντων αἴτιοι πάντες, άλλ' δ μέν οὐσιωδῶς δ δὲ ζωτικῶς δ δὲ νοερῶς. ὅθεν καὶ δ θεολόγος (frg 186) τοὺς μεν ἄκρους μετὰ τῆς Κόρης **Φησί** τά τε πρώτα καὶ τὰ ἔσγατα δημιουργεῖν, τὸν δὲ μέσον 20 καλ άνευ έκείνης, ἀπὸ τοῦ σφετέρου κλήρου τὴν γεννητικὴν αίτίαν συντάξαντα διό καί φασίν την Κόρην ύπο μέν τοῦ Διὸς βιάζεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ Πλούτωνος ἀρπάζεσθαι. τὸν δὲ μέσον φασίν αίτιον είναι κινήσεως απασιν, ως και αὐτοῖς τοῖς ἀπινήτοις διὸ καὶ Ἐννοσίγαιος καλεῖται, ὡς κινήσεως 25 έξάργων, καὶ ἐν τοῖς κληρουμένοις τὴν τοῦ Κρόνου βασιλείαν δ μέσος κλήρος και ή εθκίνητος θάλασσα αθτῷ ἀνάκειται. κατὰ πᾶσαν οὖν διαίρεσιν Δίια μέν έστιν τὰ ἀκρότατα, Ποσειδώνια δὲ τὰ μέσα, Πλουτώνια δὲ τὰ ἔσγατα, κἂν εἰς τὰ κέντρα ἀποβλέψειας, οίον τὸ ἀνατέλλον τὸ μεσουρανοῦν τὸ 30 δύνον, καν τον όλον κόσμον διαιρής, οίον είς το απλανές καί

² sq cfr in Tim. III 179,27 4 sqq cfr Crat. p 402d sqq διελομένης AB: διελεγχομένης FP 24 ώς del?

πλανώμενον καὶ ὁπὸ σελήνην, $\|$ κὰν τὸ γενητόν, εἰς τὸ πύρινον 91 καὶ τὸ χθόνιον καὶ τὸ μεταξύ κὰν τὴν γῆν, εἰς τὰ ἄκρα αὐτῆς καὶ τὰ μέσα καὶ κοῖλα καὶ τὰ ὁποχθόνια πανταχοῦ γὰρ ἡ τριὰς αθτη κατενείματο τοῖς δημιουργικοῖς ὅροις τὰς πρώτας καὶ μέσας καὶ τελευταίας τῶν δημιουργημάτων διαφοράς.

CII. "Οτι τριχώς τὸ Ποσειδών ὅνομα ἀναλέλυται νῦν (p 402° sqq), καὶ γὰρ τριαινοῦχος ὁ Ποσειδών, καὶ οἱ Τριτωνες καὶ ἡ ᾿Αμφιτρίτη οἰκεῖα τοῦ θεοῦ τούτου. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ ἐπιτροπευομένου καὶ τῶν εἰς το τὴν γένεσιν ἐλθουσῶν ψυχῶν, ὧν ὁ ταὐτοῦ κύκλος πεπέδηται, εἴπερ καὶ ἡ θάλασσα τῆ γενέσει ἀναλογεῖ. τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ πρῶτον κοινωνίας, καθ' δ συγκριτικῶς εἴρηται (Hom. N 355) περὶ τοῦ Διός

άλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδει:

15 καὶ γὰρ προσεχὲς νοητὸν τοῦ Ποσειδῶνος ὁ τοιοῦτος Ζεύς.
τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς ἐνεργείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Πλούτωνα κοινωνίας κἀκεῖνος γὰρ κινητικός ἐστιν τῆς φύσεως καὶ ζωοποιὸς τῶν τελευταίων, καὶ αὐτὴν ἐπιτροπεύει τὴν γῆν καὶ ἀνεγείρει πρὸς τὰς ἀπογεννήσεις.

20 CLII. Ότι Ποσειδῶν ἐστιν θεὸς νοερὸς δημιουργικὸς καὶ τὰς ψυχὰς κατιούσας εἰς τὴν γένεσιν ὑποδεχόμενος, "Αιδης δὲ θεὸς νοερὸς δημιουργικὸς τὰς ψυχὰς λύων ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς γὰρ ὅλης ἡμῶν περιόδου τριχῆ διηρημένης, εἴς τε τὴν πρὸ τῆς γενέσεως Διιακὴν ζωὴν εἴς τε τὴν ἐν γενέσει Ποσει-25 δωνιακὴν καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν γένεσιν Πλουτωνιακήν, εἰκότως ὁ Πλούτων κατὰ τὸν νοῦν χαρακτηριζόμενος ἐπιστρέφει τὰ τέλη ταῖς ἀρχαῖς, κύκλον ἄναρχον καὶ ἀτελεύτητον ἀποτελῶν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης τῆς δημιουργίας τῶν τε σω μάτων καὶ ἀπλῶς πασῶν περιόδων, τοῦτο 92

¹ γενητὸν ABF: γεννητὸν P
20 sqq cfr Crat. p 403° καὶ del?
28 τῆς ABF: om P

ἀνελίσσων ἐξ ἀιδίου, οἶον τὰς τῶν ψυχῶν τῶν ἀστρώων τε καὶ τῶν περὶ τὴν γένεσιν ἀνελίξεις τῶν κινήσεων, καὶ τὰ τοιαῦτα. οὐκοῦν ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει τὴν ζωὴν τῶν πρὸ τῆς γενέσεως ψυχῶν.

CLIII. Ότι κακῶς τινας ἀναλύοντας τὸ μὲν τοῦ Πλού- 6 τωνος ὅνομα εἰς τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον διά τε τοὺς καφποὺς καὶ τὰ μέταλλα, τὸν δὲ Άλδην εἰς τὸ ἀιδὲς καὶ σκοτεινὸν καὶ φοβερόν, ἐπιρραπίζει νῦν (p 403° 404°) ὁ Σωκράτης, εἰς ταὐτὸν ἄγων σημαινόμενον τὰ δύο ὀνόματα, τὸν μὲν Πλούτωνα ὡς νοῦν εἰς τὸν τῆς φρονήσεως πλοῦτον, τὸν δὲ 10 'Αίδην εἰς τὸν εἰδότα νοῦν τὰ πάντα σοφιστὴς γὰρ ὁ θεὸς οὖτος, καὶ τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον καθαίρων ἐλευθεροῖ τῆς γενέσεως. τὸ γὰρ ἀιδές, ὡς τινες κακῶς ἐξηγοῦνται, οὐκ ἔστι κακόν οὐδὲ γὰρ ὁ θάνατος κακόν, εἰ καὶ δοκεῖ τισιν ἐμπαθῶς ἀιδὲς εἶναι ἀλλ' ἔστιν ἀιδὲς καὶ κρεῖττον τοῦ ἐμ- 16 φανοῦς, οἶον τὸ νοητὸν πᾶν. ὁ οὖν νοῦς ἐν ἐκάστη τῶν ὄντων τριάδι συνελίσσει ἑαυτὸν εἰς τὸ ὂν καὶ τὴν πατρικὴν αἰτίαν κύκλον μιμούμενος.

CLIV. Ότι καὶ τοὺς διὰ τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον τὸν διὰ τῶν καρπῶν καὶ τῶν μετάλλων ἀναλύοντας τὸν Πλού- 20 τωνα καὶ οὖτως ἐκλαμβανομένους ἀποδέχεται δ θεῖος Πρό-20κλος.

CLV. Ότι οί φιλοσώματοι ἄνθρωποι, τὰ τῆς ἐμψυχίας πάθη εἰς ἑαυτοὺς κακῶς ἀναφέροντες, φοβερὸν ἡγοῦνται τὸν θάνατον ὡς φθορᾶς αἴτιον΄ τὸ δ' ἀληθές, πολλῷ ἄμεινόν 25 ἐστιν ἀνθρώπφ τελευτήσαντι κατὰ φύσιν ζῆν ἐν Ἅιδου ἤπερ μετὰ τοῦ σώματος ζῆν παρὰ φύσιν ὄντα καὶ κωλυόμενον νοε-98 ρῶς ἐνερ ψεῖν. διὸ δεῖ αὐτὸν τῶν μὲν σαρκίων, ἃ περιβέβληται,

⁵ sqq cfr Crat. p 403° 7. 13. 15 ἀιδὲς ll cum BT Platonis (Crat. p 404°): ἀειδ. P Platonis 11 cfr Crat. p 403° 13 sq cfr Crat. p 403° άιδές, non ἀειδές legit Procl. in Crat. p 403°, 404° cfr Cramer an. oxon. II 180,12, Et. M. p 42,1. 26. 29. 30 etc 23 sqq cfr Crat. p 403°

ώσπες τον 'Οδυσσέα των φακέων, γυμνωθηναι, και μηκέτι πτωχῷ λευγαλέφ ἐναλίγκιον ὄντα μετὰ τῆς τοῦ σώματος ἐνδείας δνοπαλίζειν τὰ ἑαυτοῦ φάκη

οὐ γὰρ ἐφικτὰ τὰ θεῖα βροτοῖς τοῖς σῶμα νοοῦσιν, δ ἀλλ' ὅσσοι γυμνῆτες ἄνω σπεύδουσι πρὸς ὅψος, ὥς φησι τὸ λόγιον (or chald p 52).

CLVI. Ότι τὴν ἐπιθυμίαν ὁ Πλάτων καθ' ἔκαστον μόριον τῆς ψυχῆς θεωρεῖ ὅ τε γὰρ θυμικὸς τιμῆς ἢ νίκης ὀρέγεται, καὶ ὁ λογικὸς ἀρετῆς ὁ ἀσαύτως δὲ καὶ θάρρος καὶ εὐ-10 ελπιστίαν καὶ ἡδονὴν καὶ τὰ τούτων ἐναντία περὶ ἕκαστον τῆς ψυχῆς μόριον βούλεται θεωρεῖν.

CLVII. "Ότι τῷ ἔρωτι τῶν θεῶν καὶ τῷ βουλεύματι αὐτῶν συντρέχει ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, πρὸς ἡν οὐδὲ θεὸς μάχεται.

CLVIII. Ότι τρία γένη Σειρήνων οίδεν ὁ μέγας Πλάτων, 16 οὐράνιον, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν τοῦ Διὸς βασιλείαν, γενεσιουργόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ποσειδῶνα, καθαρτικόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ποσειδῶνα, καθαρτικόν, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὸν Ἅιδην καὶ ∦ ἔστιν κοινὸν αὐτῶν πασῶν τὸ διὰ τῆς 94 ἐναρμονίου κινήσεως ὑποκατακλίνειν πάντα τοῖς ἐαυτῶν ἡγεμόσι θεοῖς. διόπερ ἐν οὐρανῷ μὲν τὴν ψυχὴν οὖσαν ἑνίζειν 20 θέλει ταῖς ἐκεῖ διαγωγαῖς ἐν δὲ τῆ γενέσει ζώσας παραπλέειν αὐτὰς προσήκει κατὰ τὸν ὑμηρικὸν ὑθυσσέα, εἴπερ καὶ ἡ θάλασσα γενέσεως εἰκών, ἵνα μὴ θέλγωνται ὑπὸ τῆς γενέσεως ἐν δὲ τῷ Ἅιδη γενομένας συνάπτεσθαι διὰ τῶν νοήσεων πρὸς τὸν θεὸν τοῦτον ὧστε οἶδεν ὁ Πλάτων ἐν τῆ τοῦ Ἅιδου βασιλεία γένη θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ ψυχῶν, αὰ περιχορεύουσι τὸν θεὸν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Σειρήνων θελγόμεναι.

¹ cfr Hom. χ 1 φακέων B: φάκεων AF: φάκων P 2 cfr Hom. π 273 φ 202. 337 ω 157 3 cfr Hom. ξ 512 4 γά φ έστιν έ φ . ll σωμα νοοῦσιν P 5 δσοι A 7 sqq cfr Crat. p 403°d 12 sq cfr Crat. p 403°, in Tim. 160,29 sqq 13 cfr Simonid. frg 8,16 Hill. (Pl. Protag. p 145°d) 14 sqq cfr Crat. p 403°c, in remp. II 239,7 sqq 20 θέλει scil τὰ τρία γένη? 20 sq cfr Phaedr. p 259°, in remp. II 238,24 sqq

CLIX. Ότι οίδεν δ Πλάτων τὸ ὄνομα τὸν σοφιστὴν ἐπὶ σεμνῷ τάττειν πράγματι τὸν γὰρ πρὸς ξαυτὸν τὰ ἄλλα δυνάμενον ἐπιστρέφειν οῦτως καλεῖ, οἶον τὸν Δl α τὸν "Αιδην τὸν "Ερωτα.

CLX. Ότι οὐ πᾶσαι ψυχαὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος ἀπαλ- s λαγὴν ἀξιοῦνται τῆς τοῦ Πλούτωνος συνουσίας, ἀλλ' αί σπου- δαιότεραι αί γὰρ σωματοειδέστεραι ὑπό τινων δαιμόνων ἢ ἀγγέλων καθαρτικῶν ἐπιπόνως καὶ ἀλγεινῶς ἀπαλλάττονται τῆς κακίας.

CLXI. Ότι δ δημιουργικός Ζεὺς καὶ ἄρχων πάντων τῶν 10 δημιουργῶν, πᾶσαν τὴν τῶν δημιουργῶν σειρὰν ἐξαρτᾶν βουλόμενος τῆς Τιτανικῆς σειρᾶς, εἰκότως δεσμεῖν λέγεται (p 404°) τὸν Κρόνον, ᾶτε πρὸς Κρόνον ἐπεστραμμένος καὶ ἐξ αὐτοῦ ἢρτημένος καὶ τὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς Κρονίας περιωπῆς Θεωρῶν καὶ ἐνιδρύων τὸν Κρόνον ἐν ἑαυτῷ ἔχει γὰρ καὶ δ 15 Ζεὺς Κρόνον ἐν ἑαυτῷ διίως. συνδεῖ οὖν τὸν Κρόνον ἐν ἑαυτῷ δ Ζεὺς σταθερῶς καὶ μονίμως, καὶ δ Ζεὺς συνδέδεται τῷ Κρόνῳ ὡσαύτως.

95 CLXII. Ότι διττή ή της ψυχης ἄνοδος, ή μὲν κατὰ τὸ ἀνιέναι πρὸς τὸ ὂν καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τῶν τῆ γενέσει συμ- 10 φύλων, ην οἱ Πλούτωνος δεσμοὶ μετὰ θάνατον παρέχουσιν ή δὲ κατὰ τὸ ἤδη ἀνεληλυθέναι διὰ τῆς τοῦ "Λιδου καθάρσεως, καὶ κατὰ τὴν ἐκεῖ ζωὴν καὶ διεξαγωγὴν τῶν νοήσεων περιπολεῖν [τὴν ψυχήν], ην οἱ τοῦ Κρόνου δεσμοὶ διὰ τῆς τοῦ Διὸς συναφῆς ἀποτελοῦσιν οἶον γὰρ ἐν τῷ νοητῷ ἔχνος 16 θεῖσα ἡ ψυχὴ διέξεισιν ἐκεῖ τὸ πλάτος τῶν νοητῶν καὶ θεᾶται τὰ μακάρια ἐκεῖνα θεάματα, ὡς ὁ ἐν Φαίδρω (p 247^a) Σωκράτης διδάσκει, καὶ ἔστιν αθτη ἡ ὑστέρα ἀνάβασις μείζων καὶ τελειοτέρα τῆς προτέρας. τὰς γοῦν περὶ τὸ σῶμα

¹ sqq cfr Crat. p 403° 3 cfr Resp. X p 596^d 4 cfr Conviv. p 203^d 5 sqq cfr Crat. p 408° sq 19 sqq cfr Crat. p 403°—404°, in Tim. III 292,4 24 την ψυχήν del Crönert 29 cfr Crat. p 404°

έπτο η μένας ψυχάς οὐ μόνον οί τοῦ "Αιδου δεσμοὶ οὐ δύνανται κατέχειν καὶ ἀνάγειν ἐπὶ τὴν Διὸς ἐπικράτειαν, ἀλλ' οὐδ' οί τοῦ Κρόνου, οἵτινες, ὡς πατρὸς δηλονότι, καὶ ἰσχυρότεροί εἰσιν.

5 CLXIII. "Ότι ὁ μὲν Ποσειδῶν πολλὰ λέγεται (p 402°) εἰδέναι πρὸς τὸν Δία παραβαλλόμενος, ὁ δὲ "Διδης πάντα (p 404°) ὡς πρὸς τὰς ψυχὰς συγκρινόμενος, αἶς τὴν γνῶσιν χορηγεῖ καίτοι ὁλικώτερος ὁ Ποσειδῶν τοῦ "Διδου.

CLXIV. Ότι ώσπες τὸν Πλούτωνα ἀναλύειν δεῖ οὐκ εἰς τὸ πρόχειςον μόνον, τὸν ἐκ τῆς γῆς πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τῆς φρονήσεως πλοῦτον, οῦτως καὶ τὴν Δήμητρα οὐ μόνον ἐἰς τὴν σωματικὴν τροφήν, ἀλλὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν θεῶν ἀρξαμένην δεῖ αὐτὴν ἐννοεῖν χορηγὸν οὖσαν τροφῆς πρῶτον μὲν αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, εἶτα τοῖς μετ' ἐκείνους, καὶ φοιτᾶν τὴν 16 σειρὰν τῆς τοιαύτης ἀγαθουργίας μέχρι τῆς σωματικῆς τροφῆς· καὶ γὰρ καὶ ἡ τοῦ "Ερωτος ἰδιότης πρώτοις ἐπιλάμπει τοῖς θεοῖς καὶ ἡ τοῦ 'Απόλλωνος μαντική τε καὶ ἰατρική, καὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως.

CLXV. Ότι τροφή ἐπὶ θεῶν ἐστιν ἡ τῶν ὑψηλοτέρων 96 20 τοῖς δευτέροις νοερὰ ἀποπλήρωσις. τρέφονται οὖν οἱ θεοί, ὅταν νοῶσι τοὺς πρὸ ἐαυτῶν θεοὺς καὶ τελειῶνται καὶ ὁρῶσι τὰ νοητὰ κάλλη, οἶον αὐτὴν δικαιοσύνην αὐτὴν σωφροσύνην καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐν Φαίδρφ (p 247^d) λέλεκται.

CLXVI. Ότι έν τῷ Κρατύλῳ δ μέγας Πλάτων σκοπὸν 35 ἔχει οὐ τὰς πρωτίστας καὶ μέσας καὶ τελευταίας τῶν θεῶν διακοσμήσεις ἀνυμνεῖν, ἀλλὰ μόνας τὰς ἐν τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν ἐκφαινομένας ἰδιότητας.

CLXVII. "Ότι την Δήμητρα 'Ο ρφευς μέν, την αὐτην λέγων τῆ 'Ρέα είναι, λέγει ὅτι ἄνω μὲν μετὰ Κρόνου οὐσα ἀν-

⁹ sq cfr Crat. p 403° 11 sqq cfr Crat. p 404° 16 καὶ (post γὰρ) ABF: om P 19 cfr Crat. p 404° η ⟨ἐκ⟩ τῶν ci Crönert 27 ἐκφαινομένας BFP: ἐμφαινομένας Α 28 δήμητρα ABF: δήμητραν P (cfr in Tim. 153,11. III 140,9 sqq, Crönert memor. gr. herc. 169°) 29 ἄνω BFP: ἄνωθεν Α

εκφοίτητος 'Ρέα έστίν, προβάλλουσα δε και απογεννώσα τον Δία Δημήτης. λέγει γάρ (frg 106)

'Ρείη τὸ ποίν ἐοῦσα, ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο μήτης, Δημήτης γέγονε.

'Ησίοδος (Theog. 454) δὲ θυγατέρα τῆς 'Ρέας λέγει τὴν Δή- 5 μητρα, και συμφωνούσι δηλονότι οι θεολόγοι είτε γαρ από της Κρονίας ενώσεως είς την δευτέραν προηλθεν διακόσμησιν, είτε καὶ παῖς ἐστιν τῆς Ῥέας ἡ πρωτίστη, τὸ αὐτὸ γίνεται. τοιαύτη οὖν οὖσα ή Δημήτης καὶ πρεσβυτάτην καὶ ήγεμονικωτάτην τάξιν ἀπὸ τῆς ὅλης ζωογόνου Ῥέας λαγοῦσα καὶ 10 τὰ μέσα κέντρα συνέχουσα τῆς όλης ζωογονίας, πληροί πάντα μέν τὰ δπερκόσμια τῶν τῆς ζωῆς τῆς παντελοῦς ὀχετῶν, ἀμερίστως καλ ένοειδώς καλ άδιακρίτως πάσιν επιρρέουσα τὸ ζῆν. πρό δε τούτων αὐτὸν ήμῖν εκφαίνει τὸν δημιουργικόν νοῦν καί την δύναμιν αὐτῷ τῆς τῶν ὅλων ζωοποιίας ἐνδίδωσιν. 15 ώσπερ γάρ δ Κρόνος αὐτῷ τὴν τοῦ εἶναι καὶ τὴν τῆς οὐσίας αίτίαν γορηγεῖ ἄνωθεν, οῦτως καὶ ἡ Δημήτηρ ἄνωθεν ἀπὸ 97 των ξαυτής κόλπων των γο νίμων προχέει την ζωογονίαν τω δημιουργώ αὐτη δὲ τὸ μέσον ἔγουσα πάσης ζωογόνου θεότητος, όλας κυβερνά τὰς ἐν αὐτῆ πηγὰς καὶ τὸν ἕνα περιέχει 20 σύνδεσμον τῶν τε πρωτίστων καὶ τῶν ἐσχάτων τῆς ζωῆς δυνάμεων, και συνελίσσει μεν τας δευτέρας πηγάς και συνέχει μονίμως, προάγει δὲ τὰς τῶν προτέρων ένοειδεῖς αἰτίας εἰς την των όλων απογέννησιν, και οθτως ή σύμπασα ζωογόνος μία τέ έστιν καὶ έβδομαδική κατὰ μὲν τὴν ἐξηρημένην ενω- 25 σιν προϋπάρχουσα τῆς έβδομάδος, κατὰ δὲ τὴν συντεταγμένην

³ ξείη - ἐοῦσα Werfer: ξείην - ἐοῦσαν ἐοῦσα $< \gamma'>$ Mullach, at quod ad hiatum attinet cfr Orph. frg 224,5; 280,2. 8; 161,2 (ubi Abelii coniectura abicienda), al 4 γέγονε δημήτης: tri Boiss. γίννετο Δημήτης Werfer: γεγονέναι Δημητρα Lobeck, qui ξείην - ἐοῦσαν servat 11sq cfr or chald p 34 12 ὁπες- πόσμα BFP: ὁπέςνοσμα Α 14 ἐκφαίνει BFP: ἐμφαίνει A 23 μονίμως AB: νομίμως FP 25 ἑβδομαδική ABF: ἑβδοματική P

είς εν νοερον κέντρον συνάγουσα τὰς εν αὐτῆ τριαδικὰς πηγάς, καὶ τὴν Έστιαν περιέχουσα καὶ τὴν Ήραν τὴν μὲν Ἡραν ἀπὸ τῶν δεξιῶν προχέουσαν δλον τὸν τῶν ψυχῶν διάκοσμον, τὴν δ' Ἑστιαν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν πᾶν τὸ τῆς ἀρετῆς φῶς προϊεμένην. διὸ καὶ εἰκότως παρὰ Πλάτωνι (Crat. p 404) μήτηρ τε ᾶμα καλεῖται καὶ τῆς ἐδωδῆς χορηγός, ὡς μὲν τὴν αἰτιαν τῆς Ἡρας περιέχουσα μήτηρ, ὡς δὲ τὴν Ἑστιαν ἐν ἑαυτῆ προειληφυῖα τῆς ἐδωδῆς χορηγός.

CLXVIII. "Οτι ή Δημήτης, ώσπες πάσαν ζωήν πορχέει, 10 οθτως και πάσαν τροφήν έχει δὲ παράδειγμα τὴν Νύκτα (θεῶν γὰς τροφός ἀμβροσίη Νὺξ λέγεται (Orph. frg 99)), ἀλλ' ἐκείνη μὲν νοητῶς και γὰς τροφή τὸ νοητόν ἐστιν κατὰ τὸ λόγιον (or chald p 191) ταῖς νοεραῖς διακοσμήσεσι τῶν θεῶν' ἡ δὲ Δημήτης πρώτη καὶ τὰς διττὰς τροφὰς δι-15 είλεν ἐν τοῖς θεοῖς, ὡς φησιν Όρφε ὑς (frg 107).

μήσατο γὰρ προπόλους καὶ ἀμφιπόλους καὶ ὀπαδούς, μήσατο δ' ἀμβροσίην καὶ ἐρυθροῦ νέκταρος ἀρδμόν, μήσατο δ' ἀγλαὰ ἔργα μελισσάων ἐριβόμβων.

οὐ μόνον οὖν τὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ζωῆς τελεσιουργίαν 98 κα ἀπογεννῷ ἡ δέσποινα ἡμῶν Δημήτηρ ἀπὸ τῶν ἄνω μέχρι τῶν ὑστάτων καὶ γὰρ καὶ ἡ ἀρετὴ τελειότης τῶν ψυχῶν. κατ' εἰκόνα οὖν τῆς ἀιδίου ταύτης διττῆς ἀπογεννήσεως καὶ αἱ ἐν χρόνφ τίκτουσαι μητέρες ἄμα τε τὸ βρέφος ἔτεκον καὶ ἄμα τὸ γάλα τροφὴν τῷ τεχθέντι προβάλλουσι φυσικῶς, καὶ οὖτε πρὶν 56 οὔτε ὕστερον.

CLXIX. Ότι τριπλή έστιν ή τοῦ δημιουργικοῦ νοῦ πρός τὰς ζωογόνους αἰτίας σύζευξις καὶ γὰρ ταῖς πρό αὐτοῦ συνάπτεται πηγαῖς καὶ ταῖς συστοίχοις ξαυτοῦ σύνεστιν όμοφυῶς καὶ ταῖς καταδεεστέραις ξαυτοῦ συνεργεῖ διακοσμήσεσι. τῆ

⁴ ἀπὸ Α: ὑπὸ Ρ 16 προπ. <τε > καὶ Abel ὁπηδούς Lobeck 17 ἀρδμόν Köchly: ἄρθρον 18 ἔργα ABF: om P ἐριβόμμων Α 28 τέπτουσαι Α 26 sqq cfr Crat. p 404 bc

μέν γὰο ποὸ αὐτοῦ Δήμητοι ἐπιστρεπτικῶς συγγίνεται, τῆ δὲ ὑστέρα Κόρη προνοητικῶς, τῆ δὲ συστοίχω Ἡρα ἐρασμίως· διὸ καὶ ἐρᾶν ὁ Ζεὺς λέγεται τῆς Ἡρας·

ώς σέο νῦν ἔραμαι (Hom. Ξ 328)·

καὶ ἔστιν αΰτη μὲν ἔννομος, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἔκνομοι δοκοῦ- 5 σιν. πάντα οὖν τὰ γένη τῶν ψυχῶν ἀφ' ἑαυτῆς ἡ θεὸς αὕτη παράγει μετὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός, τά τε ὑπερκόσμια καὶ ἐγκόσμια τά τε οὐράνια καὶ τὰ ὑπὸ σελήνην τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀγγελικὰ καὶ δαιμονικὰ καὶ μεριστά καὶ τρόπον μέν τινα διήρηται τοῦ δημιουργοῦ, τρόπον δέ τινα ῆνωται αὐτῷ το νοῦν γὰρ ἔχειν βασιλικὸν δ Ζεὺς λέγεται ἐν Φιλήβω (p 30^d), ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἡρα συνέζευκται αὐτῷ ἡ περιέχεται ἐν αὐτῷ καθ' δ εἴρηται (Hom. Ξ 213)

Ζηνός γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.

την γὰρ πατρικην αίτίαν τοῦ κόσμου καὶ την μητρικην ένο- 15 ειδῶς συνέχει ὁ Ζεύς, καὶ ἡ πηγη τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Διὶ λέγεται εἶναι, ὥσπερ πάλιν ἡ νόησις τοῦ Διὸς ὁπὸ πρώτης μετ-99 έχεσθαι τῆς "Ηρας · οὐδεὶς γάρ, ‖ φησὶν ὁ Ζεὺς παρ ' Ὁ μ ἡρ ῷ (Λ 547), τὸν ἐμὸν νοῦν πρὸ τῆς "Ηρας ἄλλος θεὸς γινώσκει. διὰ ταύτην οὖν την ἄφραστον τῶν θεῶν κοινωνίαν μετέχει κο μὲν ψυχῶν νοερῶν ὁ κόσμος, ὑπέστησαν δὲ νόες ἐποχούμενοι ταῖς ψυχαῖς καὶ πληροῦντες μετ' αὐτῶν τὴν ὅλην δημιουργίαν.

CLXX. Ότι ἄνωθεν ἀρχομένη ἡ τῆς δεσποίνης ἡμῶν σειρὰ μέχρι τῶν ὑστάτων διήκει, καὶ ἔστιν ὑπὸ σελήνην ὁ ἀὴρ αὐτῆς λῆξις. σύμβολον γάρ ἐστιν ὁ ἀὴρ ψυχῆς, καθ' ὁ καὶ 25 πνεῦμα λέγεται ἡ ψυχή, ὥσπερ καὶ τὸ πῦρ εἰκών ἐστιν νοῦ, τὸ δὲ ὕδωρ τῆς κοσμοτρόφου φύσεως, δι' οδ πᾶσα γίνεται τροφὴ καὶ αὕξησις, ἡ δὲ γῆ σώματος διὰ τὸ παχὰ καὶ ἔνυλον διὸ αἰνιττόμενος τοῦτο Ὅμηρος (Ο 18 sq) ποιεῖ τὴν

¹ γὰρ ABF: om P 14 ἀποίνησιν P 21 ἐποχούμεναι P 23 sqq cfr Crat. p 404° 24 cfr in Tim. III 190,13 25 ά. ψ. ABF: ἀ. τῆς ψ. P

"Ηραν πρεμαμένην, ύπο δὲ τοῖς ποσίν αὐτῆς ἄπμονας δύο δ γὰρ ἀὴρ πάτωθεν ξαυτοῦ τὰ δύο βαρύτατα στοιχεῖα πεπλήρω-ται, ἀλλὰ παὶ τὸ

ἠέρα δ' Ήρη πίτνα πρόσθε βαθεῖαν (Φ 6 sq)

της αὐτης ἐννοίας ἐστίν καὶ τὸ

ή έλιον δ' ἀπάμαντα ..... πότνια "Ηρη πέμψεν ἐπ' 'Ωπεανοῖο δοάς' (Σ 239 sq)

τὴν γὰο παχυτάτην διὰ τῆς Ἡρας γενομένην δμίχλην τοῦ 10 ἡλίου δύσιν καλεῖ. ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν τελευτὴν τοῦ ὀνόματος τῆ ἀρχῆ συνάπτειν, εἰ πολλάκις λέγοι τις τὸ τῆς θεοῦ ὄνομα, ἐμφαίνει τὴν τῶν ἐξ αὐτῆς λογικῶν ψυχῶν εἰς ἑαυτὰς ἐπιστροφήν καὶ ὅτι ἡ φωνὴ ἀἡο ἐστιν πεπληγμένος, διὰ τοῦτο καὶ ἡ φωνὴ τῶν λογικῶν μάλιστα τῆ θεῷ ἀνάκειται, ῆτις καὶ τὸν τοῦ ᾿Αχιλλέως ἵππον αὐδήεντα ἔθηκεν.

CLXXI. Τρεῖς ταύτας ζωογονικὰς μονάδας ἐφεξῆς νῦν (p404bc) δ Σωκράτης παραδίδωσι, τὴν Δήμητρα τὴν "Η ραν 100 τὴν Περσεφόνην, τὴν μὲν μητέρα τοῦ δημιουργοῦ λεγομένην τὴν δὲ ἀδελφὴν τὴν δὲ θυγατέρα πάσας δὲ κοινωνοὺς τῆς το δλης δημιουργίας, τὴν μὲν ἐξηρημένως καὶ νοερῶς τὴν δὲ ἀρχικῶς καὶ ἡγεμονικῶς τὴν δὲ πηγαίως ἄμα καὶ ἀρχικῶς. τούτων δὲ τῶν θεαινῶν ἡ τελευταία τριπλᾶς ἔλαχεν δυνάμεις καὶ θεῶν περιείληφε μονάδας τρεῖς ἀμερίστως καὶ ἐνοειδῶς προσαγορεύεται δὲ καὶ Κόρη διὰ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας καὶ τὴν ἄχραντον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ὑπεροχήν. ἔχει δὲ πρώτην τε καὶ μέσην καὶ τελευταίαν ἡγεμονίαν, καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀπρότητα ἑαυτῆς "Αρτεμις καλεῖται παρ' 'Ορφεῖ (frg 201), κατὰ δὲ τὸ μέσον κέντρον Περσεφόνη, κατὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διακοσμήσεως 'Αθηνᾶ' καὶ κατὰ μὲν τὴν ὕπαρξιν τὴν ὑπερ-

⁵ πίτνα Hom.: πότνα 14 sq cfr Hom. Τ 407 18 δημιουργικοῦ e δημιουργοῦ fecit P 21 παλαίως Α

ανέχουσαν των άλλων δυνάμεων του ζωογονικού τούτου τριπλοῦ διακόσμου ίδρυται ή τῆς Εκάτης ἀργή, κατὰ δὲ τὴν μέσην δύναμιν καὶ γεννητικήν τῶν ὅλων ἡ ψυγική, κατὰ δὲ την νοεράν έπιστροφην ή της άρετης. άνω μέν οὖν καὶ έν τοῖς ὑπερποσμίοις ἡ Κόρη τὴν τριπλῆν ταύτην ένοειδῶς προ- τ τείνει την των θεων διακόσμησιν, και μετά του Διός απογεννα τον της μεριστης δημιουργίας άμερίστως προεστηκότα Διόνυσον, πάτω δὲ μετὰ τοῦ Πλούτωνος πατὰ τὸ μέσον διαφερόντως ιδίωμα θεωρείται τοῦτο γάρ έστιν και τὸ προϊὸν πανταγού καὶ τοῖς ἐσχάτοις γορηγὸν τῆς ζωοποιίας. διὸ καὶ 10 Περσεφόνη καλείται μάλιστα τῶ Πλούτωνι συνοῦσα καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσμοῦσα τὰ τελευταῖα τοῦ παντός, καὶ κατὰ μὲν τὰ ακρα παρθένος είναι λέγεται και αγραντος μένειν, κατά δὲ τὸ μέσον ζεύγνυσθαι τῶ Αιδη καὶ συναπογεννᾶν τὰς ἐν τοῖς ύπογθονίοις Εύμενίδας. παλείται μέν οὖν αθτη καὶ Κόρη, 15 101 τρό πον δ' άλλον τῆς ὑπερχοσμίου και ἡγεμονικῆς ἡ μέν γὰρ ένας έστιν συνεκτική των τριών ζωογονικών αρχών, ή δὲ μεσότης εν εαυτή τας ιδιότητας έχουσα των άκρων διό και τό της Εκάτης, είτ' οὖν 'Αθηνᾶς, εύροις ἂν ἐν τῆ Περσεφόνη τῆ μετὰ τοῦ Πλούτωνος, ἀλλὰ τὰ μὲν ἄπρα πρυφίως ἐν αὐτῆ, 20 τὸ δὲ τῆς μεσότητος ἴδιον προφαίνεται καὶ τὸ τῆς ἀργικῆς ψυχης ἀφοριστικόν, ὅπερ ἐκεῖ μὲν ἡγεμονικῶς ἦν, ἐνταῦθα δὲ ἐγκοσμίως.

CLXXII. Ότι δεῖ τὸν ἐραστὴν τῆς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας σπουδαίως ἀντέχεσθαι τῆς τῶν θείων ὀνομάτων ὀρθό- 25 τητος, ἵνα μὴ ὥσπερ οί περὶ τὴν Περσεφόνην καὶ τὸν Ἀπόλλω πλημμελοῦντες διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς τῶν ὀνομάτων ἀναλύσεως ἐπιρραπίζωνται ὁπὸ Σωκράτους.

CLXXIII. Ότι ή Περσεφόνη πέπληται ήτοι διὰ τὸ δια-

² ἐπάτης F: ἐπάστης cett 6 τοῦ ABF: om P 14 sq cfr Orph. hymn, 69,8 15 sqq cfr in Tim. 166,25 sqq 19 ἐπάτης F: ἐπάστης cett 26 sqq cfr Crat. p 404°—405° 28 ἐπιροαπίζονται P 29 sqq cfr Crat. p 404d cfr Et. M. 665,47

πρίνειν τὰ εἴδη καὶ χωρίζειν ἀλλήλων, ὡς τοῦ φόνου τὴν ἀναίρεσιν αἰνιττομένου, ἢ διὰ τὸ χωρίζειν τὰς ψυχὰς τελέως ἐκ τῶν σωμάτων διὰ τῆς πρὸς τὸ ἄνω ἐπιστροφῆς, ὅπερ ἐστὶν εὐτυχέστατος φόνος καὶ θάνατος τοῖς ἀξιουμένοις τούτου. ἡ ε δὲ Φερέφαττα κατὰ μὲν τὴν τῆς γενέσεως ἐπαφὴν τῆ δευτέρα άρμόζει, κατὰ δὲ τὴν σοφίαν καὶ τὴν γνώμην τῆ τρίτη, πάντα δ' ὅμως αὐτῆ τὰ γνωρίσματα πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τελειότητα τοἰο καὶ Περσεφόνη προσαγορεύεται, καὶ οὐ τοῖς τῶν ἄκρων ὀνόμασιν, ἐπεὶ καὶ τὸ ἀρπαζόμενον ὁπὸ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό 10 ἐστιν τὸ μέσον τῶν ἄκρων, ὁ ἐφ' ἑαυτοῦ μονίμως ἔστηκεν, καθὸ καὶ παρθένος ἡ Κόρη λέγεται διαμένειν.

CLXXIV. Ότι εὐλόγως μετὰ τὴν Περσεφόνην τὸν ᾿Απολλωνα ἀναλύει νῦν (p 404° sqq) · πολλὴ γάρ ἐστιν ἡ ποι || νωνία 102
τῶν δύο τούτων σειρῶν, τῆς Κορικῆς λέγω καὶ τῆς ᾿Απολλω15 νιακῆς · ἡ μὲν γὰρ ἐνάς ἐστιν τῆς μέσης τριάδος τῶν ἀρχῶν
καὶ ζωογονικὰς προβέβληται δυνάμεις ἀφ' ἐαυτῆς · δ δὲ τὰς
ἡλιακὰς ἀρχὰς εἰς μίαν ἕνωσιν ἐπιστρέφει, κατέχων τὴν
τρίπτερον ἀρχήν, ὡς τὸ λόγιόν φησι (or chald p 36).
προσεχῆ δὲ τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον αί ἡλιακαὶ ἀρχαὶ μετὰ τὰς
τὸ ζωογονικάς · διὸ καὶ παρ' Ὀρφεῖ (frg 274) ἡ Δημήτηρ ἐγχειρίζουσα τῆ Κόρη τὴν βασιλείαν φησίν·

αὐτὰς Ἀπόλλωνος θαλες ον λέχος εἰσαναβᾶσα τέξεαι ἀγλαὰ τέπνα πυςὶ φλεγέθοντα προσώποις:

τοῦτο δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ πολλῆς οὖσης τῆς κοινωνίας 25 τῶνδε τῶν θεῶν:

δεῖ δ' εἰδέναι περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τοσοῦτον, ὅτι κατὰ μίαν μὲν καὶ αὐτοφυῆ τὴν πρώτην ἐπιβολὴν ὁ τῆς ἐνώσεως αἴτιος καὶ ὁ πλῆθος ἀνάγων εἰς τὸ εν Ἀπόλλων εἶναι σημαίνεται, καὶ οὖτος ὁ τρόπος τῆς περὶ τὸ ὄνομα θεωρίας πάσαις

⁴ sqq cfr Crat. p 404° 5 φερεφάττα ll 23 πυρί φλεγέ-Φοντα ABF: πυριφλεγέθοντα P

έφαρμόζει τοῦ θεοῦ ταῖς τάξεσιν. ὁ δὲ Σωπράτης τὰς μερικωτέρας αὐτοῦ δυνάμεις μόνας σκοπεῖ καὶ γὰρ ἀπερίληπτον ήμεν και απεριήγητον το πίηθος των του Απόλλωνος δυνάμεων. πότε γαρ αν δ ανθρώπινος λογισμός, μη δτι γε τοῦ Απόλλωνος, άλλὰ καὶ άλλου τινὸς θεοῦ δυνατὸς γένοιτο τὰς 5 πάσας περιλαβεῖν ἰδιότητας; πολὸ γὰρ πληθος οί θεολόγοι των 'Απολλωνιακών ιδιοτήτων παραδεδώκασιν. άλλ' δ Σωκράτης νῦν (p 405d sqq) τέτταρας μόνας παραδίδωσιν. δ μέν γὰρ κόσμος οἶον δεκάς τίς ἐστιν ἐκ πάντων πεπληρωμένος τῶν λόγων καὶ πάντα χωρήσας εἰς ξαυτὸν καὶ ἐπιστρέψας εἰς 10 την οίκείαν αργήν της δεκάδος, ής προσεχώς μέν ή τετράς 103 την αίτιαν πε ριείληφεν, έξηρημένως δ' ή μονάς και ή μέν άδιαιρέτως και κρυφίως, ή δε διακεκριμένως, ώσπερ δή και δ Απόλλων ένίζει τὸ πλήθος τῶν έγκοσμίων προσεχῶς, ὁ δὲ δημιουργικός νοῦς έξηρημένως. διὰ τί οὖν δ Σωκράτης τῆ τοι- 15 αύτη τάξει κέγρηται; ἀπὸ γὰρ τῆς ἰατρικῆς ἀρξάμενος καὶ διὰ τῆς μαντικῆς καὶ τοξικῆς διελθών εἰς τὴν μουσικὴν κατέληξεν. δητέον οὖν ὅτι πᾶσαι μεν αί τοῦ θεοῦ τούτου ἐνέργειαι εν πάσαις είσιν ταῖς τῶν ὄντων διακοσμήσεσιν ἄνωθεν άργόμεναι έως των τελευταίων, άλλαι δε εν άλλαις δοκούσιν 20 μαλλον η ήττον επικρατείν. οίον ή μεν ιατρική του θεου μαλλον έν τοῖς ὁπὸ σελήνην,

ενθα πότος τε φόνος τε παὶ ἄλλων εθνεα πηρῶν, αὐχμηραί τε νόσοι παὶ σήψιες, ἔργα τε δευστά (Empedocl. frg 121, 2—3 Diels).

ταῦτα γὰρ πλημμελῶς κινούμενα δέονται ἐκ μὲν τοῦ παρὰ φύσιν εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἐπανελθεῖν, ἐκ δὲ ἀσυμμετρίας καὶ πολυσχιδίας εἰς συμμετρίαν καὶ ἕνωσιν. ἡ δὲ μαντικὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐκεῖ γὰρ μάλιστα ἡ ἐκφαντορικὴ τοῦ θεοῦ δύναμις

⁸ sqq cfr Philol. A 13 Diels, Theo Smyrn. 106,7 sqq Hill. 9 δεκάς τις Α: δεκάτις P 11 sqq cfr in Tim. 432,19 sqq, Pythag. ap. Procl. in Tim. 316,19 sqq III 105,14 sqq 13 διακερυμμένως P 28 μαντική iu P³: ἰατρική ll

διαλάμπει τὰ νοητὰ ἀγαθὰ τοῖς οὐρανίοις ἐκφαίνουσα διὸ καὶ ἡλίφ συμπεριπολεῖ, καὶ ὁ αὐτὸς ἐνήπλωται ἀμφοτέροις νοῦς, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἥλιος φῶς διαδίδωσι τοῖς ἐν οὐρανῷ καταλάμπων καὶ χορηγῶν πᾶσι τῆς ἑνοποιοῦ δυνάμεως. ἡ δὲ τοξίκη ἐν τοῖς ἀπολύτοις ἐκεῖ γὰρ ἐνεξουσιάζων τοῖς ὅλοις διεγείρει τὰς ἑαυτοῦ κινήσεις, ἃς δὴ βέλεσιν ἀπεικάζουσι πανταχῆ, καὶ ἀναιρεῖ μὲν πᾶσαν τὴν ἀταξίαν, πληροῖ δὲ πάντα τῶν δημιουργικῶν δόσεων, διὸ καὶ Ἐκατηβελέτης (Hom. Α 75) προσαγορεύεται, ὅτι χωριστὸς ὢν καὶ ἔξηρημένος ἐπὶ το πάντα φθάνει ταῖς ἐνεργείαις. ἡ δὲ μουσικὴ τὸν ἡγεμονικὸν μαὶ ἀρχικὸν μᾶλλον ἔχει διάκοσμον ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ καὶ 104 τὸν κόσμον ὅλον ἀρμόζων κατὰ μίαν ἕνωσιν, τὸν τῶν Μουσῶν χορὸν περὶ ἑαυτὸν ὑποστησάμενος,

άρμονία φωτός γαυρούμενος,

15 ως φησί τις των θεουργών (or chald p 36).

ἔστιν οὖν, ὡς εἴρηται (p 97,18 sqq), καὶ ὁ μουσικὸς καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόλλωνες καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ὅπου μὲν μᾶλλον διαφαίνεται, ὅπου δὲ ἦττον καὶ αὅται μὲν ἐνιαίως ἐν τῷ θεῷ καὶ ἐξηρημένως αἱ δυνάμεις, ἐν δὲ τοῖς ὀπαροίζ τοῦ θεοῦ κρείττοσιν ἡμῶν γένεσιν κατὰ μέθεξιν καὶ μεροιστῶς, οἰον πολλοὶ δῆμοι ἰατρικῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων εἰσὶν ἐξ Ἀπόλλωνος ἠρτημένων καὶ μαντικῶν ἄλλων καὶ μουσικῶν καὶ τοξικῶν διακεκριμένως καὶ μεριστῶς τὰς ἐνιαίας τοῦ θεοῦ δυνάμεις κατανειμαμένων. δεῖ δ' ἐκάστην τῶν δυνάμεων κατὰ μίαν ἀφωρισμένην ἰδιότητα θεωρεῖν, οἰον τὴν μὲν μουσικὴν κατὰ συνδετικὸν ⟨τὸ⟩ τοῦ διαφορουμένου πλήθους, τὴν δὲ τοξικὴν κατὰ τὸ τῆς ἀτάκτου φύσεως ἀναιρετικόν, τὴν δὲ μαντικὴν κατὰ τὸ ἐκφαντορικόν, τὴν δὲ ἰατρικὴν κατὰ τὸ ἐκφαντορικόν, τὴν δὲ ἰατρικὴν κατὰ τὸ τὰς ἰδιό-

¹ οὐρανίοις ABF: ἀνθρώποις P 10 πάντα A: πάντας P 12 an εν. (καί)? 14 γαυρουμένου: corr Kroll 19 alt. εν A: αἰ P 20 an θ. (καί) κρείττ.? 21 οἶον A: οἷ P 22 εἰσὶν Boiss.: ἐστὶν 26 τὸ add

τητας άλλως μεν έπ' αὐτῶν τῶν θεῶν ὁρᾶν, άλλως δ' ἐπὶ τῶν άγγελικών, καὶ ἐπὶ τῶν δαιμονίων ἄλλως, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν ήρωϊκών και πάλιν επί των ανθρώπων και ζώων και φυτών άλλως καὶ άλλως. καθήκουσι γὰρ αί τῶν θεῶν δυνάμεις ἄνωθεν άχρι των έσχάτων, οἰκείως ἐν έκάστοις φανταζόμεναι, ἃ τ καὶ ή τελεστική διὰ τῆς συμπαθείας συνάπτειν ἐπιγειρεῖ τοῖς θεοῖς εν ἀπάσαις δὲ ταῖς τάξεσι τοῦτο φυλακτέον, ὅτι ένοποιός έστιν δ θεός οδτος των πεπληθυσμένων. καλ γάρ ή ιατρική τὸ πολυσχιδές τῶν νοσημάτων ἀφαιροῦσα τὴν ενιαίαν ύγιειαν γαρίζεται ή γάρ ύγιεια συμμετρία έστιν και κατά φύ- 10 σιν, τὸ δὲ παρὰ φύσιν πολύχουν. ἀλλὰ καὶ ἡ μαντική τὴν 105 άπλότητα | τῆς ἀληθείας ἐκφαίνουσα τὴν τοῦ ψεύδους ποικιλίαν άναιρεῖ. ή δὲ τοξική πᾶν τὸ πλημμελὲς άναιροῦσα καὶ θηριώδες, τὸ δὲ τεταγμένον καὶ τὸ ημερον ἐπικρατεῖν παρασκευάζουσα, τοῦ ένὸς ἀντέγεται καὶ τὴν εἰς πλῆθος φερομένην 15 άταπτον φύσιν αποσκευάζεται. ή δὲ μουσική διὰ τοῦ φυθμοῦ και της άρμονίας δεσμόν και φιλίαν και ενωσιν έντίθησι τοῖς όλοις, τὰ δ' ἐναντία τούτων ἐκποδών καθίστησιν. οθτως ἄρα καλ δ τοῦ παντός δημιουργός, ἄνοσόν τε καλ άγήρων έργαζόμενος τὸ πᾶν διὰ τῆς νοερᾶς ἰατρικῆς τῆς προαναστελλού- 20 σης παν τὸ παρά φύσιν καὶ μηδέ υποστηναι συγχωρούσης, καὶ τὸ πλημμελές καὶ ἄτακτον εἰς τάξιν ἄγων διὰ τῆς θείας τοξικής, και τὸ ἀνάρμοστον τής δλης άρμονίαις συνδέων καί τας ψυγάς άρμόζων κατά την θείαν μουσικήν, καί ταῖς ψυγαῖς προλέγων τὰ μέλλοντα κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοερὰν μαντι- 25 κην όμου ταις προρρήσεσιν απογεννώσαν τα πράγματα, την άλήθειαν επφαίνει. καὶ αδται πάσαι αί δυνάμεις πρώτως μέν και έξηρημένως έν τῷ δημιουργῷ τῶν ὅλων και ένοειδῶς, δευτέρως δε και διακεκριμένως εν τῷ 'Απόλλωνι, ώστ' οὐ διὰ ταῦτα δ Απόλλων δ αὐτὸς ἔσται τῷ δημιουργικῷ νῷ, ἀλλ' 30

² δαιμονίων Α: δαιμόνων P 7 τάξεσι ABF: πράξεσι P 12 έπφαίνουσα ABF: έπφέρουσα P 19 άγήρων A: ἄγηρον P 20 προαναστελλούσης A²: προανατελλούσης Il 27 δυνάμεις A: δυνάμει P 29 διαπεπριμμένως Il 30 έσται ABF: έστὶ P

έχεινος μεν όλικως και πατρικώς περιέχει τὰς δυνάμεις ταύτας, ὁ δ' Απόλλων ὑφειμένως τὸν έαυτοῦ πατέρα μιμούμενος πᾶσαι γὰρ αί τῶν δευτέρων θεῶν ἐνέργειαι καὶ δυνάμεις ἐν τῷ δημιουργῷ περιέχονται κατ' αἰτίαν, καὶ ἐκεῖνος μὲν κατὰ τασας ᾶμα καὶ ἀθρόως δημιουργεῖ τὸ πᾶν καὶ διακοσμεῖ, οἱ δ' ἀπ' αὐτοῦ προεληλυθότες ἄλλοι κατ' ἄλλας δυνάμεις τῷ πατρὶ συνεργοῦσιν.

CLXXV. Ότι ἄτοπον εἰπόντος (p 405°) Έρμογένους τὸ ὅνομα τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος, εὐάρμοστον αὐτὸ λέγει ὁ Σω10 πράτης ἐππλίνων τὸ δύσφημον.

CLXXVI. Ότι (τὸ) τὴν κάθαρσιν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς ἰατρι- 106 κης δραν άλλα και έπι της μαντικης, δείκνυσιν ότι γενικώς ή καθαστική τοῦ ἀπόλλωνος δύναμις περιέχει τὰς δύο καὶ γὰρ ταῖς τοῦ φωτὸς μαρμαρυγαῖς λαμπρύνει τὸν κόσμον καὶ ταῖς 15 παιωνικαῖς ἐνεργείαις πᾶσαν τὴν ὑλικὴν ἀμετρίαν ἐκκαθαίρει, ά δή και οι ένταῦθα μιμούμενοι ιατροί τε και μάντεις, οι μέν τὰ σώματα καθαίρουσιν, οί δὲ διὰ τῶν περιρράνσεων καὶ τῶν περιθειώσεων άγνοὺς έαυτοὺς καὶ τοὺς συνόντας ἀποτελοῦσιν. καί γάρ, ως φησι Τίμαιος (p 22°), καί τὸ πᾶν οί θεοί καθ-20 αίρουσιν ή πυρί ή ύδατι, α καί οί μάντεις μιμούνται, καί διά ταῦτα καὶ αι θεουργίαι τοὺς μέν κλήτορας καὶ τοὺς δοχέας τούτοις τοῖς τρόποις προκαθαίρειν παρακελεύονται, καὶ οὐ τοῖς μάντεσι μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς τελεσταῖς οἱ καθαρμοὶ πρὸ τῶν τελετῶν παραλαμβάνονται, πᾶν τὸ ἀλλότριον τῆς 25 προκειμένης τελετής ἀποσκευαζόμενοι. και μήν και τὸ τὰς πολυειδείς καθάρσεις είς μίαν αναπέμπειν την του θεού καθαρτικήν δύναμιν ολκειόν έστιν αὐτῶ πανταγοῦ γὰρ ενωτικός έστιν τοῦ πλήθους ὁ ᾿Απόλλων καὶ συναγωγὸς εἰς εν, καὶ πάντας τοὺς τρόπους τῆς καθάρσεως ένοειδῶς προείληφεν,

⁴ δημιουργῶ A: δημιουργικῶ P 7 πατρὶ A: πνῖ P 11 sqq cfr Crat. p 405° sqq τὸ add 12 ὁρῶν ci Crönert καὶ ABF: om P 22 δοχέας P: δοχέτας A (τ del A²) cfr in Remp. II 246,24, Porph. de or. philosoph. 160 Wolff 23 τελεσταῖς P: τελέταις A

όλον τε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὰς ζωὰς ἀπάσας καθαίρων τὰς ἐγκοσμίους καὶ τὰς μερικὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν παχυσμάτων χωρίζων τῆς ὅλης. διὸ καὶ ὁ θεουργὸς ὁ τῆς τελετῆς τούτου προκαθηγούμενος ἀπὸ τῶν καθάρσεων ἄρχεται καὶ τῶν περιρράνσεων.

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοις Γερεὺς πυρὸς ἔργα πυβερνῶν πύματι φαινέσθω παγερῷ βαρυηχέος ἄλμης,

107 ως φησι τὸ λόγιον (or chald p 55) περί αὐτοῦ. τὸ δὲ τῆς κατά γνωσιν άπλότητος προεστάναι τον θεον και της άληθείας έκφαντορικόν είναι την πρός τάγαθον αὐτοῦ παρίστησιν 10 αναλογίαν, ην και δ έν Πολιτεία (VII p 517°) Σωκράτης ανυμνεί, τὸν ήλιον ἔκγονον τάγαθοῦ λέγων καὶ ἀνάλογον αὐτῷ. ένωτικός οὖν ὑπάρχων καὶ ταύτη πρός τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς άνάλογον τάγαθῷ τεταγμένος, καὶ διὰ τῆς άληθείας ἡμῖν ἐκφαίνει την πρός έκεινο, εί θέμις είπειν, δμοιότητα το γάρ 15 άπλοδν τοῦ ένός έστιν ἔκφανσις καὶ ή κατά τὴν γνῶσιν αλήθεια της υπερουσίου και πρωτίστης από τάγαθου προελθούσης. τὸ δ' ἀεὶ τῶν βολῶν ἐγκρατῆ τὸν θεὸν τοῦτον είναι την δυναστείαν αὐτοῦ την πάντα καταγωνιζομένην τὰ έν τῶ πόσμω δείπνυσιν. ἄνωθεν γὰρ ἀπὸ τῆς ὑπερουρανίου 20 τάξεως διάσπείρει τοὺς όγετοὺς τοῦ Διὸς καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ πάντα τὸν κόσμου τὰ γὰο βέλη τὰς ἀκτῖνας αἰνίττεται. τὸ δε της μουσικης παρίστησιν ότι (δ) θεός οδτος αξτιός έστι πάσης άρμονίας άφανοῦς τε καὶ ἐμφανοῦς διὰ τῶν ἡγεμονικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, καθ' ᾶς ἀπογεννᾶ σὺν τη Μνημοσύνη 25 καὶ τῶ Διὶ τὰς Μούσας, συνδιακοσμεῖ δὲ πᾶν τὸ αἰσθητὸν ταῖς δημιουργικαῖς αὐτοῦ δυνάμεσιν, ἃς δὴ θεουργῶν παῖδες χεῖρας ἀποκαλοῦσιν, ἐπεὶ καὶ ⟨ή⟩ τῆς ἁρμονίας ἐνέργεια [τῶν φθόγγων] τῆς τῶν χειρῶν ἐξῆπται κινήσεως ἀλλὰ

⁷ βαφυηχέος BFP: βαφυηχέτος A (τ del A*) 8 sqq cfr Crat. p 405° 14 τεταγμένος ABF: τεταμένος P 18 sqq cfr Crat. p 405° 22 cfr Crat. p 405° 28 δ F: om cett 28 cfr in Remp. II 252,20 η add 29 των φθόγγων del

καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα διὰ τῶν άρμονικῶν λόγων κατακοσμεῖ, οἶον φθόγγοις τισὶ χρώμενος ταῖς διαφόροις αὐτῶν δυνάμεσι, καὶ κινεῖ ἐναρμονίως καὶ ἐνρύθμως πάντα ταῖς δημιουργικαῖς αὐτοῦ κινήσεσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ οὐρανία πᾶσα τάτο κινησις τὸ ἐναρμόνιον τοῦ θεοῦ ἔργον ἐνδείκνυται διὸ καὶ αὶ μερισταὶ ψυχαὶ οὐκ ἄλλως τελειοῦνται $\dagger \parallel \delta$ ιὰ τῆς 108 πρὸς τὸ πᾶν ἐναρμονίου ὁμοιότητος τὸ ἀπὸ τῆς γενέσεως ἀνάρμοστον ἀποσκευασάμεναι τότε γὰρ τυγχάνουσιν τοῦ προτεθέντος αὐταῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρίστου βίου.

ἀπὸ δὲ τῶν περὶ τοῦ βασιλέως ᾿Απόλλωνος λόγων ἐπὶ τὰς Μούσας καὶ τὸ ὄνομα τῆς μουσικῆς μεταβαίνει (p 406*). Μουσηγέτης γαο δ'Απόλλων ανυμνείται, καὶ έστιν αὐτὸς μὲν μονάς πρός την έν τῷ παντὶ άρμονίαν δ δὲ τῷν Μουσῷν χορὸς τοῦ παντός ἀριθμοῦ τῆς ἐννεάδος (δεκτικός). ἐκ δ' ἀμφοῖν 15 δ πόσμος δλος τοῖς ἀλύτοις ἐδέθη δεσμοῖς, καὶ ἔστιν εἶς τε καὶ παντελής, τὸ μὲν ἔχων διὰ τὴν Απολλωνιακὴν μονάδα, τὸ δὲ παντελὲς διὰ τὸν τῶν Μουσῶν ἀριθμόν ὁ γὰρ ἔνατος έκ τοῦ πρώτου τελείου γεγονώς δι' δμοιότητός τε καὶ ταυτότητος οίκείως έγει ταῖς πολυειδέσι μέν αἰτίαις τῆς κοσμικῆς 20 διατάξεως και άρμονίας, πάσαις δ' είς μίαν τελειότητα κορυφουμέναις. αί μεν γὰρ τὴν ποικιλίαν ἀπογεννῶσι τῶν λόγων, δ δὲ πᾶν τὸ πληθος αὐτῶν συνέχει καθ' ενωσιν, καὶ αί μὲν την ψυγικην άρμονίαν δφιστάσιν, δ δε της νοεράς και άμερίστου χορηγός έστιν άρμονίας, και αί μέν διαιρούσι τὸ έμ-25 φανές κατά τους άρμονικους λόγους, δ δέ την άφανη καί γωριστήν άρμονίαν συνέγει. καὶ άμφότεροι δὲ τῶν αὐτῶν ύποστάται, άλλ' αί μεν κατ' άριθμόν, δ δε κατά ενωσιν καί

³ ἐνούθμως ABF: εὐούθμως P 8 post ἀνάομοστον brevem lacunam indicant ABF ἀποσπενασόμενοι P 8.9 προταθέντος ci Kroll 10 nova ecloga in ll 18 sqq cfr in Tim. II 208,9 sqq.

¹⁴ an παντελοῦς? δεκτικός add Kroll 15 cfr Tim. p 48° 16 μὲν ⟨ξν⟩ ci, at cfr Radermacher Philolog. LXV 1906, 142 sqq 17 τὸν P: τὸ A 17 sqq cfr in Tim. II 215,12 sqq III 171,8 sqq; 198,1 sqq in remp. II 4,22 etc 17 ἔννατος ll (cfr Crönert mem. gr. herc. 75°) 23 ὑφιστῶσιν P 25 τὴν A: τῆ P

αί μὲν τὸ ἐν τοῦ ᾿Απόλλωνος διαιροῦσιν, ὁ δὲ τὸ μουσικὸν πλῆθος ἐνίζει, ἐπιστρέφων αὐτὸ καὶ συνέχων τὸ γὰρ τῶν Μουσῶν πλῆθός ἐστιν τὸ ἀπὸ τῆς ἐνιαίας τοῦ Μουσηγέτου καὶ χωριστῆς ὁπάρξεως καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ προελθὼν καὶ ἐξελίξας τὴν μίαν καὶ πρωτουργὸν αἰτίαν τῆς τῶν ὅλων ἁρμονίας. 5

CLXXVII. Ότι τὸ ἔτυμον τοῦ ὀνόματος τῶν Μουσῶν τοιοῦτον ἐπειδὴ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ δ Πλάτων (Phaed. p 61a) 109 μεγίστην μουσικήν, ατε δή τὰς ψυχικὰς ήμῶν δυνάμεις έναρμονίως πινείσθαι ποιούσαν καὶ πρὸς τὰ ὄντα συμφώνως καὶ τὰς κινήσεις τῶν ἐν αὐτῆ κύκλων τεταγμένας, πρὸς 10 δε ταύτην ήμας άγει ή ζήτησις της εαυτών τε οὐσίας καὶ της τοῦ παντὸς διὰ τῆς πρὸς ξαυτούς τε καὶ τὰ κρείττω ἐπιστροφης, και γινόμεθα σύμφωνοι τῷ παντί τὰς ἐν ἡμῖν περιόδους ταῖς τοῦ παντὸς ἐξομοιοῦντες, διὰ τοῦτο καὶ τὰς Μούσας ἀπὸ τῆς ζητήσεως ὀνομάζομεν. αὐτὸς γὰρ ὁ Μουσηγέτης τὴν ἀλή- 15 θειαν έκφαίνει ταῖς ψυχαῖς κατὰ μίαν ἁπλότητα νοεράν, αί δὲ Μοῦσαι τὰς ποικίλας ἡμῶν ἐνεργείας τὰς εἰς τὸ εν τὸ νοερον αναγούσας τελειούσιν. έγουσι γαρ αι ζητήσεις ύλης λόγον ώς πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς εύρέσεως τέλος, καθάπερ καὶ τὸ πλήθος πρός τὸ ξυ καὶ ή ποικιλία πρός τὴν ἀπλότητα. τὰς 20 τοίνυν Μούσας εν μεν ταῖς ψυχαῖς τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας, εν δε τοῖς σώμασιν τό πληθος τῶν δυνάμεων, πανταγοῦ δὲ τὴν ποικιλίαν τῶν ὡρμονιῶν ἐνδιδούσας ἴσμεν.

CLXXVIII. Ότι ή Αητὰ πηγή ἐστιν ζωογόνος ἐν τῆ Δήμητρι περιεχομένη διὸ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν πάτρια τὴν αὐτὴν 25
Δήμητρά τε καὶ Αητὰ θεραπεύουσιν τὴν ἔνωσιν ἐνδεικνύμενα
τῶν θεαινῶν. πᾶν δὲ τὸ ζωογόνον φῶς ἐκπέμπει αὕτη ἡ
θεός, φωτίζουσα τάς τε τῶν θεῶν νοερὰς οὐσίας καὶ τοὺς
ψυγικοὺς διακόσμους, καὶ τελευταῖον τὸν αἰσθητὸν οὐρανὸν

⁶ sqq cfr Crat. p 406° 12 έαυτους ABF: έαυτου P 19 προς το άπο A²: προ το άπο AB: το προς το άπο P: το προ άπο άπο F 24 sqq cfr Crat. p 406° sq 25 περιεχόμενος: corr Boiss. $\dot{\eta}\mu$. τὰ πάτρια A (τὰ del) 29 αίσθ. ούρ. ABF: ούρ. τὸν αίσθητὸν P

πάντα καταλάμπει ἀπογεννήσασα τὸ περικόσμιον φῶς καὶ τούτου την αξτίαν ίδρύσασα εν τοῖς παισίν Απόλλωνι καὶ Αρτέμιδι, πασι τὸ νοερὸν καὶ ζωογόνον φῶς ἐναστράπτουσα. ἀλλὰ καί ταῖς ψυγαῖς τὴν τῆς ἀρετῆς τελεσιουργίαν ἐνδίδωσιν καὶ ε την έλλαμψιν την ανάγουσαν αὐτὰς εἰς τὸ νοερὸν τοῦ πατρός, τῶν τε σκολιῶν ἀτραπῶν τῆς ύλης ἀναρπάζουσα καὶ τῆς πολυπλόκου κακίας καὶ τῆς ἐν τῆ γενέσει τραγύ τητος, πρὸς α 110 μοι δοκούσι και οί θεολόγοι βλέποντες Αητ α προσειπείν αὐτήν, διά τε τὸ λεῖον τοῦ ἤθους πορίζειν ταῖς ψυχαῖς καὶ 10 τὸ τῆς εκουσίου ζωῆς παρεκτικὸν καὶ τῆς θείας βαστώνης γορηγόν ταῦτα γὰρ ἐνδίδωσι τοῖς εἰς αὐτὴν ἀνατεινομένοις άφατον ενέργειαν (καί) ζωήν απήμονα καί πραότητα καί άταραξίαν καὶ γαλήνην νοεράν. εἴτ' οὖν ἀπὸ τοῦ ἐθελουσίου Αητώ κέκληται (λῶ γάρ ἐστιν ρῆμα δηλοῦν τὸ βού-15 λομαι), εἴτ' ἀπὸ τοῦ λείου Λεητώ τις οὖσα, πάντως που δι' άμφοῖν τὰς τῆς θεοῦ δυνάμεις ἐνδείκνυται τὸ ὄνομα αί γαρ ηναγκασμέναι της ψυγης ενέργειαι δια την τραγύτητα συμβαίνουσι την ενυλον, και ή σκολιότης της εν γενέσει ζωής την έπούσιον ζωήν έλαττοῖ τῶν ψυγῶν, ή δ' εἰς τοὺς θεοὺς 20 ανοδος λείαν και ημερον άντι σκληράς και τραγείας και βουλητην αντί αναγκαίας αὐταῖς παρέγεται ζωήν, καὶ ή τούτων αλτία θεός Αητώ διά τοῦτο προσαγορεύεται.

τί οὖν δεῖ Αητὰ καλεῖν τὴν ὅλην, ὡς εὐτράπελον καὶ ἐμμαγεῖον πᾶσι προκειμένην τοῖς εἴδεσιν, οἶον κάτοπτρον πάντον τὰς ἐμφάσεις δεχομένην, ὡς λήθης δὲ αἰτίαν τοῖς εἰς αὐτὴν δρῶσι; τί δὲ τὸν ᾿Απόλλωνα ὡς ἐκ Αητοῦς ὑποστάντα καὶ Διὸς ἁρμονίαν δεῖ λέγειν; οῦτως γὰρ ἄν καὶ δ θεὸς

² ἀπόλλωνι BF: ἀπόλλων (ἀπόλλοι A) P 6 sq cfr or chald p 68 8 βλέποντες sci: λέγοντες 12 καλ add 14 sq cfr Aristarch. ap. Cramer an. oxon. I 262,2 Orion. 93,17 Et. M. 564,21 15 Λεητώ κεκλήσθαι in Crat. p 406° fort. legit Proclus, ubi ληθώ ll, Λειηθώ ci Heindorf: Λείτω Crönert coll λείτης laevigator I. G. IV 607,1 16 της ex τοῦ P 24 ἐκμαγ. Boiss. cfr Tim. p 50°

οδτος άγωριστος είη της ύλης και ούχι αίτιος της έν τῷ παντί άρμονίας, καίτοι πῶς δυνατόν, ποτὲ μὲν αὐτὸν τῷ δημιουργῷ τὸν αὐτὸν ποιεῖν ποτὲ δὲ τῆς Ελης ἀχώριστον; ἄμεινον οὖν λέγειν την μεν Αητώ ούς υποδοχην τοῦ Απόλλωνος, άλλὰ μητέρα καὶ πηγήν αὐτήν νοεῖν παντὸς ζωογονικοῦ φωτὸς 5 θέρμη τὰ πάντα σώζοντος, τὸν δ' ᾿Απόλλωνα, χωριστὸν ὄντα, γορηγον πάσης της εναρμονίου ζωής και πάντων των έγκοσμίων λόγων, οξς άλύτως συνδέδεται τὸ πᾶν ἐπεὶ καὶ 111 Αητὰ παλεῖν τὴν μεγίστην ταύτην θεὸν ὡς ἀπὸ τῆς λήθης δ μέν Σωηράτης (p 406*) ἴσως διὰ τὸ τοῦ νέου ἀτελὲς ἐφυ- 10 λάξατο, λέγοιτο δ' αν καὶ τοῦτο ἐπ' αὐτῆς κυρίως, λήθην τῶν κακών ταις ψυγαίς έμποιούσης και της έν τη γενέσει ταραχης καὶ κλύδωνος, ὧν ἔτι μνήμην φέρουσαν τὴν ψυχὴν ἀδύνατον ένιδουθήναι τοῖς νοητοῖς. ἄγει γὰο ή μνήμη ποὸς τὸ μνημονευτόν, φησί Πλωτίνος, καὶ ώσπες ή Μνημοσύνη 15 την μνήμην των νοητων άνεγείζει, ούτως και ή Αητώ την λήθην δωρείται τῶν ἐνύλων.

CLXXIX. "Ότι τῆς δεσποίνης ἡμῶν 'Αρτέμιδος τρεῖς ἡ Πλάτων (p 406^b) παραδίδωσιν ἰδιότητας, τήν τε ἄχραντον καὶ τὴν κόσμιον καὶ τὴν ἀναγωγόν καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην 20 παρθενίας ἐρᾶν λέγεται ἡ θεός, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, καθ' ἢν τελεσιουργός, [ώς] ἀρετῆς ἔφορος εἶναι λέγεται, διὰ δὲ τὴν τρίτην, καθ' ἢν ...., μισῆσαι λέγεται τὰς γενεσιουργοὺς δρμάς. καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ἡ πρώτη ἐφαρμόζει τῆ τῆς θεοῦ προόδω, καθ' ἢν ἐν τῆ ζωογόνω τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν 25 ὅπαρξιν ἔλαχεν, εἴτε Έκατικὴ προσαγορευομένη θεότης, ὡς οἱ θεουργοί φασιν, εἴτε "Αρτεμις, ὡς 'Ορφεύς (frg 201). ἐκεῖ γὰρ ἱδουμένη πεπλήρωται μὲν ἀχράντων δυνάμεων ἀπὸ τῶν ἀμειλίκτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν

⁵ sq cfr or chald p 28² 7 τῶν ABF: om P 8 cfr Tim. p 32° 11 ἂν ABF: αὖ P 11. 12 ἐπ' αὖτ. — ψυχ. im A 14 frustra quaesivi 18 sqq cfr Orph. frg 138 22 ὡς del 23 lacun. statui: fort. ⟨ἐπιστρεπτική⟩ possis tamen καϑ' ἣν delere 24 τῆς Boiss.: τοῦ

καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται καὶ γὰρ ἐκείνη τὸ παρθένον οὐ προῖησιν, ὡς φησι τὸ λόγιον (p 28) νοοῦσα δ'
ἐκείνην ὑφίστησιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετήν, καὶ ἐξήρηται πάσης
κοινωνίας καὶ συζεύξεως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου
δ ὅθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη κατὰ μὲν τὴν "Αρτεμιν τὴν ἐν ἑαυτῆ
καὶ τὴν 'Αθηνᾶν παρθένος λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς
Περσεφόνης γόνιμον || δύναμιν καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι 112
τῷ τρίτῳ δημιουργῷ καὶ τίκτειν, ὡς φησιν 'Ορφεύς (frg 218),

έννέα θυγατέρας γλαυκώπιδας άνθεσιουργούς.

10 έπει η γε "Αρτεμις η έν αὐτη και η 'Αθηνα την παρθενίαν ἀει την αὐτην διασφίζουσι και γὰρ η μεν κατὰ τὸ μόνιμον αὐτης, η δε κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται τὸ δε γεννητικὸν μέσην ἐν αὐτη τάξιν ἔλαχεν. ἐπιθυμεῖν δ' αὐτην τῆς παρθενίας φασίν, ἐπειδη τὸ είδος αὐτης ἐν τῆ ζωογόνω περι-15 έχεται πηγη, και νοεῖ την πηγαίαν ἀρετην και ὑφίστησι την ἀρχικην και ἀναγωγόν, και την ἕνυλον ἀτιμάζει πᾶσαν μίξιν, καίτοι ἐφορῶσα τοὺς καρποὺς τῆς τοιαύτης ἐνύλου μίξεως:

άτελής <τε> γάμων καὶ ἄπειφος ἐοῦσα παιδογόνου λοχίης πάσης ἀνὰ πείφατα λύει,

30 φησίν 'Ορφεύς (frg 137)' καὶ ἔοικεν τὰς μὲν γενέσεις καὶ τὰς προόδους τῶν πραγμάτων ἐκτρέπεσθαι, τὰς δὲ τελειότητας ἐπιφέρειν αὐτοῖς, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς διὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς τελεσιουργεῖν, τοῖς δὲ θνητοῖς ζώροις τὴν εἰς τὸ εἶδος ἀποκατάστασιν χορηγεῖν.

es ὅτι δὲ πολλὴ τῆς ᾿Αρτέμιδος καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐγκόσμιον Ἑκάτην ἕνωσις καὶ ἡ πρὸς τὴν Κόρην, φανερὸν τοῖς καὶ ὀλίγα τῷ ᾿Ορφεῖ παραβεβληκόσιν, ἔξ ὧν δῆλον, ὅτι καὶ ἡ Αητὰ περιέχουσα ἐν τῆ Δήμητρι τῆ καὶ τὴν Κόρην ὑποστη-

^{1. 2} παφθένον BFP: παφθένιον A 3 καὶ τὴν ABF: καὶ οὐ τὴν P 4 πφοόδου A: πφόοδον P 9 ἀνθεσιαφγοὺς P 18 τε add Werfer ἄπειφος ABF: ἄπεινος P 19 λοχίης A: λογχίας P ἀναπείφατα P 26 ἐκάτην A: ἐκάστην P 28 an πεφιέχεται?

σάση τῷ Διὶ καὶ τὴν ἐγκόσμιον Εκάτην, ἐπεὶ καὶ τὴν Αρτεμιν Εκάτην Όρφεὺς (frg 201) κέκληκεν,

ή δ' ἄρα δῖ' Έκάτη παιδὸς μέλη αὖθι λιποῦσα Αητοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη προσεβήσατ' "Ολυμπον

ῶστ' οὐδὲν θαυμαστόν, εἰ καὶ τὴν ἐν τῆ Κόρη "Αρτεμιν Εκά- 5
113 την ἐν ἄλλοις κεκλήκαμεν. καὶ ὁ Πλάτων ∥ ἐν τούτοις
δμνήσας διὰ τῶν τριῶν ἐπιβολῶν φήσειεν ἂν ὅτι ἡ μὲν τούτων τὶ ἡ δὲ πάντα σημαίνει ἡ μὲν γὰρ πρώτη διὰ πάντα,
αί δὲ μετ' αὐτήν, ἄτε καὶ μερικωτέραν τάξιν λαχοῦσαι, δι' ἔν
τι κεκλῆσθαι οὕτως δηθεῖεν ἂν καθ' ὃ μάλιστα χαρακτηρί- 10
ξονται.

CLXXX. Ότι συνέταξεν (p 404b) τὸν ἐγκόσμιον Διόνυσον τῆ ἐγκοσμία ᾿Αφροδίτη διὰ τὸ ἐρᾶν αὐτοῦ καὶ εἴδωλον πλάττειν αὐτοῦ τὸν πολυτίμητον Κίλιξι καὶ Κυπρίοις Ἦδωνιν καὶ δηλονότι τὸν τῆς ᾿Αφροδίτης τοιοῦτον ἔρωτα ἀγαθοειδῆ 15 καὶ προνοητικὸν ὁποληπτέον, ὡς παρὰ κρείττονος θεοῦ πρὸς καταδεέστερον ἐπιτελούμενον.

CLXXXI. Ότι δ μὲν νεανίσκος ὡς περὶ σμικρῶν δοκεῖ ἐρωτᾶν τὰ περὶ τὸν δεσπότην Διόνυσον, διὸ καὶ ἐπιστομίζεται (p 406^b) ὑπὸ Σωκράτους, καὶ περὶ μὲν τῶν κρυφίων προ- 20 όδων τῶν θεῶν οἰκ ἀκούει, περὶ δὲ τῶν τελευταίων μόνων καὶ ἐγκοσμίων. καὶ ταῦτα μέντοι ἀποσεμνύνει ὁ σοφός, καίτοι, ὡς φησι (p 406°), παίγνια ὄντα διὰ τὸ φιλοπαίσμονας εἰναι τοὺς θεοὺς τούτους. ὡς γὰρ τὰ τῶν ἄλλων θεῶν πέρατα, φοβερὰ ὄντα καὶ τιμωρητικὰ καὶ κολαστικά, τελεσιουργὰ 25 λέγει τῶν ψυχῶν, οἰον ὅτι (legg IV p 716°) ἔπεται τῷ Διὶ Δίκη τοῦ θείου νόμου τιμωρός, καὶ τοῖς μὲν κεκοσμημένοις καὶ κατὰ νοῦν ζῶσιν εὐμαρής ἐστιν ἡ θεὸς αῦτη, τοῖς

¹ ἐπάτην P: ἐπάστην A 2 ἐπάτην A: ἑπάστην P 3 μέλε' ci Köchly αὐθι A: αὐθις P 7. 8 τούτων A: τούτω P cfr Crat. p 406° 9 διέντι A 14 ἄδωνιν A 21 μόνων ABF: μόνον P 22 μέντοι ABF: μὲν P 23 φιλοπαίσμονας P cum P P 406°): φιλοπαίσμονες btPlat 28 εύμαφής aut εύμενής P P Soiss: εύμεφής

δ' ύβρισταῖς καὶ ἀμαθία τὸν βίον συμφύρουσι τὴν ζημίαν ἐπιβάλλει, εως ἂν αὐτοὺς καὶ οἔκους καὶ πόλεις ἄρδην ἀφανίση οὕτως τὰ τοῦ Διονύσου καὶ 'Αφροδίτης πέρατα γλυκυθυμίαν ἐμποιοῦντα ἀποσεμνύνει, πανταχοῦ διακαθαίρων ἡμῶν τὰς περὶ θεῶν ἐννοίας καὶ νοεῖν παρασκευάζων ὅτι πάντα πρὸς τὸ ἄριστον ἀφορῷ τέλος, ὁποῖα ἂν ἢ. διότι γὰρ τὴν τῆς θνητῆς φύσεως ἀσθένειαν ἀναρρώννυσι || καὶ ἀνακτᾶται τὴν 114 δυσχέρειαν τῆς σωματικῆς ζωῆς, διὰ τοῦτο φιλοπαίσμονες οἱ τούτων αἴτιοι θεοί ὅθεν δὴ καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὰ μὲι οἶον 10 γελῶντα καὶ ἀνειμένα καὶ χορεύοντά πως ποιοῦσιν, τὰ δ' αὐστηρὰ καὶ καταπληκτικὰ τῶν δρώντων καὶ βλοσυρὰ ἀναλόγως ταῖς τῶν θεῶν λήξεσι ταῖς ἐγκοσμίοις.

CLXXXII. Ότι τον δεσπότην ήμων Διόνυσον οί θεολόγοι πολλάκις και ἀπό των τελευταίων αὐτοῦ δώρων οίνον 15 καλοῦσιν, οίον Όρφεύς (frg 202)

οἴνου δ' ἀντὶ μιῆς τοιπλῆν μετὰ δίζαν ἔθεντο· καὶ πάλιν (frg 203)·

οἴνου πάντα μέλη πόσμφ λαβὲ καί μοι ἔνεικε· καὶ αὖθις (frg 204)·

20 οἴνφ ἀγαιομένη πούρφ Διός.

εί δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς οὕτως καλεῖται, ὅῆλον ὅτι καὶ αί πρῶται καὶ αί μέσαι αὐτοῦ ἐνέργειαι οῦτως ἄν ὀνομάζοιντο, ὥσπερ ἡ τελευταία, ὥστε εἰς τοῦτο νῦν (p 406°) βλέπων ὁ Σωκράτης Διδοίνυσον καλεῖ τὸν θεὸν ἐκ τοῦ οἴνου ὁρμώμενος, τοῦ ὅστις, ὡς εἴρηται, πασῶν ἐστι δηλωτικὸς τῶν τοῦ θεοῦ δυνάμεων ΄ ὧσπερ καὶ ἐν Φαίδρω τὸν μέγαν Ἔρωτα κοινῶς λέγει τόν τε θεῖον καὶ τὸν φιλοσώματον. ὁ οὖν οἶνος οῦτως κοινῶς ἐξακουόμενος τὴν ἰδιότητα τοῦ μερικοῦ νοῦ

παρίστησιν ήμῖν. τὸ γὰρ οἰόνουν οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ τὸ διηρημένον ἀπὸ τοῦ ὅλου καὶ μετεχόμενον ἤδη νοερὸν εἶδος καὶ οἶον καὶ μόνον γενόμενον ὁ μὲν γὰρ παντελὴς νοῦς πάντα τ' ἐστὶν καὶ ἐνεργεῖ κατὰ πάντα ἀσαύτως ὁ δὲ μερικὸς καὶ μετεχόμενος πάντα μέν, ἀλλὰ καθ' Ἐν εἶδος τὸ αὐτῷ πάντων τροβεβλημένον, οἶον τὸ Ἡλιακὸν ἢ τὸ Σεληνιακὸν ἢ τὸ Ἑρμαϊκόν τοῦτο δ' οὖ<ν> τὸ ιδιον καὶ διακριθὲν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ὁ οἶνος ἐνδείκνυται, σημαίνων τὸν οἶον καὶ τινὰ νοῦν.

115 ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μεριστὴ δη μιουργία πᾶσα τῆς Διονυσιακῆς ἐξήρτηται μονάδος, διαιροῦσα τοὺς μὲν μεθεκτοὺς ἐν τῷ κόσμῷ 10 νόας ἀπὸ τοῦ ὅλου νοῦ, τὰς δὲ πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς μιᾶς, τὰ δ' εἴδη τὰ αἰσθητὰ πάντα ἀπὸ τῶν οἰκείων ὁλοτήτων, διὰ δὴ τοῦτο καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν οἶνον προζοζειρήκασιν οἱ θεολόγοι αὐτόν τε καὶ πάντα τὰ δημιουργήματα αὐτοῦ πάντα γὰρ ἔκγονα τοῦ νοῦ, καὶ τὰ μὲν πορρώτερον τὰ δὲ ἐγγύτερον 15 μετέχει τῆς μεριστῆς τοῦ νοῦ διανομῆς. ἀναλόγως οὖν ἐν τοῖς οὖσιν ὁ οἶνος ἐγγινόμενος ἐνεργεῖ, ἐν μὲν τῷ σώματι εἰδωλικῶς κατὰ οἴησιν καὶ φαντασίαν ψευδῆ, ἐν δὲ τοῖς νοεροῖς τὸ κατὰ νοῦν ἐνεργεῖν καὶ δημιουργεῖν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῆ διασπαράξει τῶν Τιτάνων μόνη ἡ καρδία ἀδιαίρετος μεῖναι 20 λέγεται, τουτέστιν ἡ ἀμερὴς τοῦ νοῦ οὐσία.

CLXXXIII. Ότι ἐκ τῶν παιγνιωδῶν ἐννοιῶν τῶν περὶ θεοὺς καὶ ἐνθεάζειν δυνατόν, νοερώτερον τοῖς πράγμασιν ἐπιβάλλοντας. φέρε γὰρ κατὰ τὰς ἐνύλους τῶν πολλῶν ἐπιβολὰς εἶναι ᾿Αφροδίτην τὴν ἐκ τοῦ ἀφροῦ τὴν γένεσιν ἔχουσαν, 15 καὶ τὸν μὲν ἀφρὸν εἶναι τὴν τοῦ σπέρματος ἀπόκρισιν, τὴν δ' ἐκ ταύτης ὑφισταμένην ἐν ταῖς μίξεσιν ἡδονὴν ᾿Αφροδίτην εἶναι. τίς οὖν τοσοῦτόν ἐστιν εὐήθης, ὅστις οὐ πρὸ τῶν

¹ οἰόνουν Crat. p 406°: οἰοῦν (οιοῦν ABF) ll 3 οἶον BFP: οἶον A 7 οὖν sci: οὐ 8 οἶον (οἶνον B) ll 13 προειρή-κασιν: corr 15 ἔγγονα A 19 τῷ ci Crönert 20 sq cfr Orph. frg 198. 199. 200, in Tim. Il 19 sqq, Rohde Psyche² Il 117, M. Mayer Gig. und Tit. 286 21 ἀμερης Boiss.: ἀμερξε: possis ἀμέρισ(τος) 24 sqq cfr Crat. p 406°d 25 ἔχουσαν P: ἔχουσα A

έσγάτων καὶ φθαρτών τὰ πρώτα καὶ ἀίδια αἴτια θεωρήσειεν; διὰ γὰρ τοῦτο καὶ δ Σωκράτης τὸν Ἡσίοδον (Theogon. 195 sqq) μαρτύρεται (p 406°) ίνα της ένθεαστικης ήμας έπιβολής αναμνήση, την δεδημευμένην αὐτοῦ κάτω καταλιπόντας. τί οὖν ἐστιν ἡ τοιαύτη θεία ἐπιβολή, εἰρήσθω. γεννᾶσθαι μέν οὖν τὴν πρωτίστην Α φροδίτην φασίν ἀπὸ διττῶν 116 αίτίων, τοῦ μὲν ὡς δι' οδ, τοῦ δὲ ὡς γεννητικοῦ τὸν μὲν γαρ Κρόνον αὐτῆς ως τὸ δι' οδ τῆ προόδω συνεργεῖν, ως την γόνιμον δύναμιν τοῦ πατρὸς (προ)καλούμενον καί είς 10 τούς νοερούς διακόσμους εκδιδόντα, τον δ' Ούρανον ώς ποιητην και αίτιον, έκ της ξαυτού γεννητικής περιουσίας έκφαίνοντα τήνδε την θεόν. καὶ πόθεν γὰρ ἄλλοθεν ἔδει την συναγωγόν τῶν διαφερόντων γενῶν κατὰ μίαν ἔφεσιν τοῦ κάλλους λαβείν την υπόστασιν η έκ της συνογικής του Ού-15 ρανοῦ δυνάμεως; παράγει οὖν αὐτὴν δ Οὐρανὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ των γονίμων έαυτου μορίων ριφέντος είς την θάλασσαν, ως φησιν 'Ορφεύς (frg 101).

μήδεα δ' ές πέλαγος πέσεν ύψόθεν, άμφὶ δὲ τοῖσι λευκὸς ἐπιπλώουσιν ἐλίσσετο πάντοθεν ἀφρός ἐν δὲ περιπλομέναις ὥραις ἐνιαυτὸς ἔτικτεν παρθένον αἰδοίην, ἢν δὴ παλάμαις ὑπέδεκτο γεινομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζῆλός τ' Ἀπάτη τε.

τὴν δὲ δευτέραν 'Αφροδίτην παράγει μὲν δ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γεννητικῶν δυνάμεων, συμπαράγει δ' αὐτῷ καὶ ἡ Διώνη' 35 πρόεισι δ' ἡ θεὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τῆ πρεσβυτέρα τρόπον λέγει δ' οῦτως καὶ περὶ ταύτης δ αὐτὸς θεολόγος (frg 140):

⁴ δὲ δημευμένην P 9 $\langle \pi \rho o \rangle$ ναλούμενον sci: καλούμενον κηρούμενον Werfer 13 συναγωγόν A: συναγόν BF: συναγωγήν P 16 an διφέντων? 18 μηδέα P ές πέλαγος A: εὐπέλαγος B: ἐπέλαγος F: ἐνπέλαγος P 22 δμοῦ ζήλός τε ABF: ζήλος τε δμοῦ P

25

τὸν δὲ πόθος πλέον εἶλ', ἀπὸ δ' ἔκθος ε πατςὶ μεγίστφ αἰδοίων ἀφροῖο γονή, ὑπέδεκτο δὲ πόντος σπέςμα Διὸς μεγάλου πεςιτελλομένου δ' ἐνιαυτοῦ ὅραις καλλιφύτοις τέκ' ἐγεςσιγέλωτ' 'Αφροδίτην ἀφρογενῆ.

117 διαφέρουσι μὲν οὖν ἀλλήλων αί θεαὶ κατά τε τὰ αἴτια καὶ κατὰ τὰς τάξεις καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἡ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ὑπερκόσμιός ἐστιν καὶ ἀναγωγὸς ἐπὶ τὸ νοητὸν κάλλος καὶ ἀχράντου ζωῆς χορηγός, καὶ γενέσεως χωρίζει ἡ δὲ Διωναία ἐπιτροπεύει πάσας τὰς ἐν τῷ Οὐρανίφ κόσμφ καὶ γῆ 10 συστοιχίας καὶ συνδεῖ πρὸς ἀλλήλας, καὶ τελειοῖ τὰς γεννητικὰς αὐτῶν προόδους διὰ τῆς ὁμονοητικῆς συζεύξεως. συνήνωνται δ' ἀλλήλαις κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς ὑποστάσεως ἐκ γὰρ τῶν γεννητικῶν δυνάμεων προῆλθεν ἡ μὲν τοῦ συνοχέως ἡ δὲ τοῦ δημιουργοῦ. δηλοῖ δ' ἡ θάλασσα τὴν ἡπλωμένην 16 καὶ ἀπεριόριστον ζωὴν καὶ τὸ βάθος αὐτῆς τὸ ἐπὶ πᾶν προϊόν, ὁ δ' ἀφρὸς τὸ καθαρώτατον καὶ φωτὸς γονίμου πλῆρες καὶ δυνάμεως καὶ ἐπινηχόμενον πάση τῆ ζωῆ καὶ οἶον ἄνθος αὐτῆς τὸ ἐκρότατον. πέφηνεν οὖν ἡ ᾿Αφροδίτη πάσης οὖσα τῆς ζωῆς τὸ ἐνοειδέστατον καὶ καθαρώτατον.

CLXXXIV. Ότι 'Αθηνᾶν καὶ "Ηφαιστον καὶ "Αρεα συνέταξεν $(p 406^d)$ διά τε τὸ κοινὸν πρὸς τὰ πολεμικὰ καὶ διὰ τὸ δμότεχνον πρὸς έκάτερον τῆς 'Αθηνᾶς καὶ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς 'Αφροδίτης ἐρᾶν έκάτερον καὶ ὅτι ἐξ Ήρας έκάτερος ἐτέχθη καὶ Διός.

CLXXXV. Ότι οι δεολόγοι δύο μάλιστα δυνάμεις άνυμνοῦσι τῆς δεσποίνης ἡμῶν 'Αθηνᾶς, τήν τε φρουρητικήν καὶ

¹ μεγίστω Werfer: μέγιστοι Α: μεγίστη cett 2 άφοοιογονή Α 4 τέπε γερσιγέλωτ' Α 7 τάξεις ABF: πράξεις P 9 χωρίζει im Α 10 Διωναία Creuzer: διαιωνία οδρανίω ABF: οόρανῶ P 16 άπεριόριστον BFP: περιόριστον Α 19 τῆς ABF: om P 25 διὸς expl. B 26 sqq cfr Crat. p 406° sqq

την τελεσιουργόν, την μεν άγραντον φυλάττουσαν την τάξιν τῶν ὅλων καὶ ἀκαταγώνιστον ὑπὸ τῆς ὅλης, τὴν δὲ πάντα πληρούσαν νοερού φωτός και επιστρέφουσαν είς την έαυτών αίτίαν. διὸ καὶ δ Πλάτων ἀναλόγως ἐν Τιμαίω (p 24°) φι-5 λοπόλεμόν τε και φιλόσοφον ανυμνεί την Άθηναν. αί 118 δὲ τάξεις αὐτῆς τρεῖς παραδέδονται μία μὲν ἡ πηγαία καὶ νοερά, καθ' ην Ιδρυσεν έαυτην έν τῷ πατρί καὶ ἔστιν άνεκφοίτητος έκειθεν δευτέρα δ' ή άργική, καθ' ην τη Κόρη σύνεστιν και πάσαν αὐτῆς περατοί την πρόοδον και ἐπιστρέφει 10 πρὸς ξαυτήν τρίτη δ' ή ἀπόλυτος, καθ' ἢν πάντα τὸν κόσμον τελειοί και φρουρεί και περικαλύπτει ταίς έαυτης δυνάμεσι, πάσας συνέχουσα τὰς έγκοσμίους ἀκρότητας καὶ πάσας ύφιστασα τὰς ἐν οὐρανῷ λήξεις αὐτὴ καὶ τὰς ὑπὸ σελήνην προελθούσας. νῦν οὖν δ Σωκράτης τὴν μὲν φρουρητικὴν διὰ 15 τοῦ τῆς Παλλάδος ἀνυμνεῖ ὀνόματος, τὴν δὲ τελεσιουργὸν διὰ τοῦ τῆς Αθηνᾶς. τὴν οὖν ἔνουθμον γορείαν διὰ τῆς κινήσεως υποφαίνει, ής και μεταδέδωκεν πρωτίστη μέν τη Κουοητική τάξει, δευτέρως δε και τοις άλλοις θεοίς έστιν γαρ ή θεὸς κατὰ ταύτην την δύναμιν ήγεμων των Κουρήτων, ως φησιν 20 Ο φ ε ύς (frg 134). όθεν δή καὶ τοῖς ἐμπυρίοις ὅπλοις κεπόσμηται, παθάπερ ἐκεῖνοι, δι' ὧν ἀναστέλλει πᾶσαν ἀταξίαν καὶ φυλάττει τὴν δημιουργικὴν τάξιν ἀκίνητον, καὶ τὴν ὄργησιν διὰ τῆς ἐνούθμου κινήσεως ἐκφαίνει τὸν δὲ λόνον τὸν ἀπὸ νοῦ προϊόντα φρουρεῖ καὶ κρατοῦντα τῆς ὅλης δι' αὐτήν. 25 μέμικται γάρ, φησίν δ Τίμαιος (p 47° sq), τὸ πᾶν ἐκ νοῦ καὶ ἀνάγκης, πειθομένης τῷ νῷ τῆς ἀνάγκης καὶ τῶν ένύλων πάντων αίτίων ύπεσταλμένων πρός την βούλησιν τοῦ πατρός. ή τοίνυν υποτάττουσα την ανάγκην τη ποιήσει τοῦ

⁴ sqq cfr in Tim. 166,5 sqq 12. 18 ύφιστᾶσα Α: ἐφιστᾶσα FP 18 αὐτὴ sci: αὕτη 20 sqq cfr in Tim. 156,24 sqq 21 ἐκεῖνοι ΑΓ: ἐκεῖνος Ρ ἀνατέλλει Α (σ supersci Α²) 28 ἐνφύθμον Α: εὐφύθμον FP 24 προιθντα φρουρεῖν οκρί. F καὶ πρατοῦντα P: καταπρατοῦντα Α 25 τὸ πᾶν P: ὀρᾶν Α 26. 27 τῶν ἐνύλων Α: ἐνειδῶν P 28 sqq cfr in Tim. 166,10 sqq 168,8 sqq

νοῦ καὶ ἐπαίρουσα τὸ πᾶν εἰς τὴν τοῦ θεοῦ μετουσίαν καὶ ἀνεγείρουσα καὶ ἐνιδρύουσα τῷ ὅρμφ τοῦ πατρὸς καὶ φρουροῦσα διαιωνίως ἡ θεός ἐστιν αὕτη κᾶν ἄλυτον δὲ λέγηται τὸ πᾶν, αὕτη τῆς αὐτοῦ διαμονῆς χορηγός, κᾶν χορεύειν εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον, καθ ἔνα λόγον καὶ μίαν τάξιν αῦτη τῆς ε χορηγίας προστάτις. πᾶσαν οὖν τὴν δημιουργίαν ἐφορῷ τοῦ πατρὸς καὶ συνέχει καὶ ἐπιστρέφει πρὸς αὐτόν, καὶ καταγωνίζεται πᾶσαν τὴν ἔνυλον ἀοριστίαν διὸ καὶ Νίκη προσηγόρευται καὶ Ύγιεια, τὸν μὲν νοῦν κρατεῖν ποιοῦσα τῆς ἀνάγκης καὶ τὸ εἰδος τῆς ὅλης, ὅλον δ΄ ἀεὶ καὶ τέλειον καὶ ἀγή- 10 ρων καὶ ἄνοσον διαφυλάττουσα τὸς ν κόσμον). οἰκεῖον οὖν τῆς θεοῦ ταύτης καὶ τὸ ἀνάγειν καὶ μερίζειν καὶ διὰ τῆς νοερᾶς χορείας συνάπτειν τοῖς θειοτέροις καὶ ἐνιδρύειν καὶ φρουρεῖν ἐν ......

¹ έπαίρουσα A: έπαίρουτα P 5 χρόνον expl. P προστάτης A: corr 11 $\langle \nu \rangle$ κόσμον add in lacuna A^2 (an κό iam A?) reliqua periere iam in archetypo

INDICES

I. INDEX AUCTORUM

AEGYPTII (cfr ind. II) 32,6 AESCHINES SOCRATICVS p 25 Herm.: 8, 26 **AMELIVS** 56, 15 ANTISTHENES apud Aristotel. metaph. IV 1024b32 (= frg 47 Mullach): 12, 18 ARISTOTELES ('Αριστοτελικόν συμπέρασμα 25, 29) (cfr Peripatus, Peripatetici) categ 4*22:14,27 hist. an. III 519*,18 : 34, 24 de interpr. 16*19 sqq: 15, 27 sqq 16* 27 sqq : 5, 27 25, 27 sqq 25,17 sqq 17-1 sqq: 15,31 sqq 16, 28 25, 17 17^b 25 : 11, 30 metaph. IV 1024b 32 (cfr Antisthenes): 12, 18phys. ausc. III 202 13 sqq: 18,1 Politic. III 1282• 18 sqq : 26, 11 rhet. I 1355* 34 sqq : 2, 13 de sensu 437* 14 : 5, 27 soph. el. 165°6:5,27 top. I 103° 27 : 3, 17 ASTROLOGI 10, 18 CHALDAEI (cfr ind. II) 32,7. 10. 35,4 (cfr Oracula) DEMOCRITVS frg 26 Diels: 5, 26 sqq 6, 20 sqq DIONYSIVS Syracusanus (cfr Athen. III 98d, schol. in Dionys. Thrac. 452,27 Hilg.) 40,1 EMPEDOCLES frg 121,2 sq Diels: 97, 23 sq EPICVRVS frg 335 Us.: 5,26 sqq 7, 23 sqq 8,4 sqq

HERACLITVS 80, 16 (ex Platone) HERACLITII breviloqui 5, 12 calumniantur apud Platonem sed non a philosophis 9,3 sqq HERODOTVS VI 105 respicitur 35, 27 sqq HESIODVS ή τοῦ Ἡσιόδου θεολογία 80,7 theog. 116: 67,10 164 sqq: 84,9 sqq 195 sqq: 110, 2 (ex Platone) 458 sqq: 80,7 454: 91,5 HOMERVS quid verbis πατήρ άνδρῶν τε θεῶν τε significarit, explicatur 46, 30. Orpheum sequitur 49, 15 quae cognomina Iovi imposuerit 49, 15 sqq qui sunt ante Saturnum, non nominat; qui circum Saturnum sunt, quomodo vocet 66, 21 sqq ή ποίησις **49, 26 51, 25** ἡ παλαιὰ φήμη?: 84, 21 saepe homericae personae nominantur: ἡ παρ' Όμήρφ Κίρκη 22,8 δ Όμηοικός 'Οδυσσεύς 88, 21 Όμηρικός Ποσειδών 83, 17 singuli versus adferuntur aut respiciuntur: A 75 : 98.8 403: 32, 10 547: 93, 18 576: 13,7 B 94:47, 10 217:39, Γ 277: 37,8 Δ 58 sq: 50,8 sq E 504 : 76, 29 48:77, 10 188:81, 14 H44: 37, 19 I 600 sq: 44, 17 sq N

EVRIPIDES frg 517 N2 : 89, 21

355:86,14 Ξ 213:93,13 328:93, 4 O 18 sq:93, 29 187:50,11sqq 83,18 189:83,26 P 425:77,1 Σ 239 sq:94, rsq T 407:94,15 T 13:49,26 31:49,30 Φ 6 sq:94,4sq Ω 527:51,25 γ 2:76,29 δ 805:81,14 ε 122:81,14 λ 501 sqq:71,3 sq μ 374 sqq:37,16 ξ 512:88,3 π 278:88,2 ϱ 202:88,337:88,2 τ 138:44,15 χ 1:88,1 ω 157:88,2

HYMNVS, credo, pythagoricus (Vesta enim cara Pythagoreis; cfr Philolaus p 236,38 237,6 Diels*) 79, 3

IAMBLICHVS 56, 15 sqq INDI 32,7

ORACVLA chaldaica (cfr Kroll, Breslauer philol. Abhandl. VII 1) saepe λόγιον, λόγια; eadem latent sub hisce nominibus: Xaldaloi 35,4 θμνος 57,26 ή μυστικωτάτη παράδοσις και αι παρά τῶν θεῶν φῆμαι 51, 27 (cfr 20, 27) αί θεοπαράδοτοι φήμαι 59, οί θεολόγοι (cfr theologi) 74, 23 of Feorgyol nal αί παρά των θεων αύτων φημαι 20, 27 οἱ ἐπὶ Μάρχου γενόμενοι θεουργοί 72, 10 89 θεουργών παϊδες 101, 27 θεουργία 65,25 οἱ θεοί 31,12 φησί τις θεών 83, 16 praeterea nullo auctoris nomine allato passim sententiae oraculorum occurrunt et singulae voces loci sunt (paginas adduco Krollianas): 11: 47, 15 13: 57, 14 sq 14: 51, 27 sqq 142:52,18q 16:68,26 17: 59, 20 18: 57, 25 19: 59, 2 19¹: 92, 13 20: 58, 19 sqq 81,1 21:58,148q 28:106, 1 sq 28²: 105,5 sq 30: 81,6 sqq 34: 91, 11 sqq 36: 96, 17 98, 14 40: 33,15 67, 19 74, 22. 28 41: 65, 25 48: 20, 29 sq 33, 17 50: 21,1 sq 30,30 sqq 52: 88, 4 sq 58²: 71, 17 sqq 55: 101,6 sq 57: 31, 13 36, 20 sqq 60: 61, 10 63: 104, 6 sq 66: 35, 4

ORPHEVS saepe δ θεολόγος 52, 28 62, 10 85, 19 δ αὐτὸς θεολόγος (antea nominatur 110, 17) 110, 26 οἱ θεολόγοι (cfr theologi) 21, 17? 22, 11 55, 16 83, 6 109, 13 δ μῦθος 55, 14 ως δ' αν οί Όρφιποί φαΐεν 61, 2 exemplo fuit Homero 49, 15 hymn. 69,8: 95, 14 frg 50:59, 17 66, 28 sqq 55: 75,1 sq 61: 83,5 sq. 22 86:55,18q 91:83,5 98. 62, 12 99: 92, 11 101:110. 18 sqq 106:80,10 sqq 91,3 sqq 107: 92, 16 sqq 114: 54, 19 55,13 62,10 116:52,29 61,2 118:27, 25 122:50, 26 123: 62,48qq 127: 48,168qq 49, 7 sqq 184:112,20 135:21, 25 137 : 106, 18 sqq 140 : 111,1 sqq 105, 18 sqq 186: 85, 19 sqq 164:52,5190 : 55,9 198. 199. 200 : 109, 20 201 : 94, 27 105, 27 107,3 sq 202:108,16 208: 108, 18 204:108, 20 210:58,4 218:106,9 274:96,22 sq ORPHICI (cfr Orpheus, theo-

logi) 61,2 οἱ παλαιοί (seil. philosophi) 29,24

PERIPATVS 1, 11 2, 2

PLATO sescenties; saepe appellatur ὁ μέγας Πλάτων, ut 1, 12 12,6 26, 16 88,14 90, 24; interdum ὁ θείος Πλάτων, ut 46, 4; semel ὁ μιμητικώτατος

Πλάτων 5, 17 Cratylum audivit 4,7 Aristocles primo vocabatur 6, 26 73,4 Orpheum sequitur 55, 16 Fortunam 8 elαν vel δαιμονίαν appellat 44, 10 έμμαγείον intellegit et τὸ έχμάσσον et τὸ έχμασσόμενον 40, 13 vox χομψός apud eum duo significat 71, 14 sqq item νοχ σοφιστής 89,1 sqq Πλατωνικόν συμπέρασμα 25, 29 saepe dialogorum personae pro ipsis dialogis afferuntur, ut Σωπράτης, Τίμαιος, δ 'Αθηναῖος ξένος, ὁ 'Ελεάτης Eévos al saepe loci platonici nec qui scripsit nec libro allato contextui inserti sunt Cratyli locos non recepi nisi quos extra ordinem affert aut significat conv. 202°: 71,9 203b: 71, 10 sqq 203d: 89, 4 Crat. 391*: 26, 21 392b: 4, 20 sq 396ab: 88, 20 399c: 7, 11 400b: 3, 19 402°: 90,5 410°: 42,6 418°: 42, 15 429° sqq: 18, 18 sqq 435*sqq: 26,1 (de universo Cratylo non tantum in procemio sed etiam 90, 24 disputat) Critias 109°: 44, 20 Euthyd. 291d: 30, 12 Euthyphr. 7b sqq : 67, 25. 29 68, 2. 6 Gorg. 463b: 2, 17 482°: 18,989 489*: 18, 11 sq 497d: 4.4 523°: 52, 17 Hipp. mai. 290^{cd} : 3, 18 sq legg. IV 716*: 19,28 sq 107, 26 IV 716b: 108, 2 IV 717b: 68, 22 sqq X 892*: 53,3 X 893b: 51, 9 Minos 316^b: 18,12 317^{bc}: 18,12 Parm. (universus 2,28) 142*: 32, 20 142^d?:63,27 146^a:51,24

Phaedo 61°: 108, 8 Phaedr. (universus 108, 26) 238°: 7,8 242d: 47, 26 244d: 3, 25 sq 244de: 46, 20 sqq 245e: 246*sqq: 24, 29 246b 53,3 sqq:60,14sqq 246°sqq:65,1 sqq 246°: 74, 1. 21 247b: 65,4 247°: 35, 16 60, 26 sqq 62, 21 64,9 sqq 65, 1. 6 66,8 247^d: 89, 27 90, 22 sq 249°: 42, 20 250°: 67, 218q 252bc: 7,9 252°: 3,28 sqq 255°: 20,8 sqq 259*: 88, 20 269d sqq: 2, 18 Phileb. 12bc: 11,5 sq 25, 11 16°: 2,1 21°: 27,5 98, 11 36° sqq 40°d: 12, 11 Politic. 261°: 3,7 sqq 267bc: 3, 15 269° sqq : 28, 16 sqq 272bc: 28,8sqq 272c: 30, 14 sqq 273d: 47, 25 274° sqq: 28, 14 Protag. 145d: 88, 13 resp. I 353*: 26, 29 III 397° sqq: 29, 15 VII 517°: 101, 11 VII 529d: 74,188qq VII 534°: 1, 16 VIII 568° sqq : 11, 25 IX 588d: 36, 22 X 595 sqq: 29, 15 X 596b sqq: 22, 30 sqq X 596d: 89,3 X 606° sqq: 29,15 Soph. 268cd: 3, 14 Theaet. 179° sqq : 9,4 191^{cd} : 26, 26 Τίm. (δ έν Τιμαίφ δημιουςyóg 50, 19) 22°: 100, 19 sq 24°: 112,4 28°: 51, 14 28° sqq:55, 29 sqq 31*:60, 29 sqq 31°:51,2 32°:50,22 sqq 105,8 36°: 20,28q. 26 27, 20 33, 23 87ª : pps 37ac : 70,5 sqq 63, 24 64, 2. 5 38°: 51,5 89°: 62,1 sqq 40°: 82, 22 41°:48,5 41°:51,6 sqq 41°: 24.9 41d: 22.6 41c: 19.27 27, 18 42d: 19, 27 sq 42°: 49,29 84,12 42°8qq:27,58qq

43°: 102, 15 43d: 70, 12 sqq 47° sq : 112, 25 50°: 104, 24 72°: 40, 13 PLOTINVS (in Enneadibus frustra quaesivi) 105, 14 sq PROCLVS ab excerptore saepius nominatur (semel δ θείος Πρόκλος 87, 21) 10, 26 17,1 25,20 65,8 87,21 comm. ad Crat. 59,5:63,2 έν ἄλλοις: 60,8 107,6 PROVERBIA άνάγκη οὐδὲ θεὸς μάχεται (cfr Simonides) 88, 13 ΰβοιν τίχτει χόρος (cfr Solon Theognis) 54, 16 PYTHAGORAS 5, 25. 27 sqq (cfr Iamblichi vita Pythagorae 60,5 N) 6,17 sqq PYTHAGOREI: cfr hymnus RHETORES 12, 17 SIMONIDES Ceius frg 3, 16

Hill.-Crus. (cfr Proverbia): 88, 13
SOLON frg 5 Hill.-Crus. (cfr Proverbia, Theognis): 54, 16
THEOCRITVS XVI 83: 89, 15
THEOGNIS (cfr Proverbia, Solon) 153: 54, 16 Hill.-Crus.
THEOLOGI (cfr Oracula, Orpheus) 21, 17 22, 11 24, 20
36, 16 55, 16 74, 23 76, 23 83, 6
91, 6 97, 6 104, 8 108, 13 109, 13
111, 26
THEOPHRASTVS primo Tyrtamus vocabatur 6, 27
TWÉS philosophorum Satur-

τινές philosophorum Saturnum eundem esse atque unam omnium causam 59, 16 τινές Platonis interpretes id quod est 'Λίδης ex voce ἀιδές ducunt 87, 13

II. INDEX VERBORVM MEMORABILIVM

τὸ α 77, 20 άβούλητος 5, 20 άγαθοειδής 75, 18 107, 15 τὸ ἀγαθόν (τἀγαθόν) summum bonum 1, 17 4, 5 29, 2 80, 2. 24 101, 10 sqq τὰ ἀγαθά 2, 18. · 24 5, 21 10, 13 12, 29 51, 11 54, 5 56, 26 61, 19 62, 9, 17 80, 22 sq 81, 13 82, 2. 8 98, 1 opp. τὸ καλόν 26, 14. 17 άγαθότης 13, 9 52, 6 75, 18 άγαθουργία 13, 4 άγαθουργός 59, 15 90, 15 ἄγαλμα 77, 25 plur. 6, 13 19,8. 13. 16. 20 47, 13 78, 1 108, 9 Αγαμέμνων (Pl.) 43,22 45,12. 20. 24 άγγελικός (dist. δαιμόνιος) 32, 14 69, 19 99, 2 γένη quid sint 75, 14 sqq 98, 9 άγγελικῶς opp. δαιμονίως 71, 23

άγγελοι (ορρ. δαίμονες) 19,5 20, 14 71, 17 78, 27. 29 89, 8 98, 21 άγελάρχης 38, 2 ἄγνοια (opp. γνῶσις) 2, 22 12, 28 95, 27 dist. ἀπλη et διπλη ἄγνοια 28, 28 άγχειν 76, 13 άγχίθυρος 29, 5 άδιαίρετος 53, 24 59, 2 85, 5 109, 20 ἀδιαιρέτως 52, 18 97, 13 άδιακρίτως 91, 13 άδιάλυτος ούσία 79, 10 άδιάρθρωτος 31, 27 άδιάστροφος 29, 19 άδοξος (astrol.) 10, 18 (cfr διαθέσεις ἄδοξοι) άδρανής 75, ε "Αδωνις 107, 14 άειγενεσία 24, 12

άενάως (trad. άεννάως) 80, 23 άήρ (est sacer Iunonis, symbolum animae) 93, 24 sqq 94, 2. 13 Άθανάσιος exemplum nominis mortali minime apti 4, 15 18, 25 άθεράπευτος 8, 28 Άθηνᾶ 21, 20 sqq 22, 20 36, 4 37, 20 94, 29 95, 19 106, 6. 10 111, 21. 23. 27 112, 5. 16 appellatur δέσποινα 21, 24 ή δέσποινα ημών 111, 27 'Αθηναϊκός (de Minerva) 36, 2. 5 38, 6 ὁ Άθηναΐος ξένος - Plat. legg. in ind. I άθρόως 100, 5 ή αι 77, 20 Αἰγύπτιοι 32, 6 Αἰγύπτια ὀνόματα 25, 13 Aιδης 50, 12 66, 24 (trad. &ρη) 82, 26 84, 1 87, 7. 11 88, 17. 25 89, 3. 22 90, 1. 6. 8 95, 14 quid sit 86, 21 sqq ev Aidov 47, 3 71, 3 87, 26 ἐν τῷ "Λιθη 88, 23 άίδιος 18, 15 70, 5 92, 22 110, 1 τὰ ἀίδια 11, 10 opp. τὰ φθαςτά 4, 13 18, 22 42, 28 72, 19 sq opp. τὰ γενητά 8, 21 22, 22 opp. τὰ καθ' ἔκαστα 11, 2 sq έξ άιδίου ab aeterno 87, 1 αίθέριος 76, 25 Alθής (Orph.) 61, 3 **Αἰθίοπες 36, 10** αλκίζεσθαι 71, 20 αίνίττεσθαι 6, 3. 10 46, 25 93, 29 96, 2 101, 22 Alolels 39, 14 αίρειν 75, 26 (trad. ἔχειν) 76, 3 αίσθησις 8, 20 14, 7 66, 13 71, δρατική, άκουστική 37, 9 con. δόξα 34, 12 αίσθητικώς (ορρ. νοητικώς) 37,4 αίσθητός 24, 31 77, 1 103, 29 109, 12 τὸ αἰσθητόν 101, 26

τὰ αίσθητά (saepe opp. τὰ νοερά) 22, 23 23, 24 49, 5 57, 6. 11 62, 8 76, 29 αίτία 22, 17 31, 4 34, 26 55, 24 58, 9 72, 28 91, 17 92, 7 97, 12 104, 2 112, 4 con. παράδειγμα 21, 7 con. δίζα 37, 11 κατ' αίτίαν 34, 19 67, 6 100, 4 άγγελικαί, δαιμόνιαι, ήρωϊκαί, νυμφικαί 69,19 ακίνητος 24,7 άκρόταται 27, 27 άλόγιστος ἄρρητος καὶ ἐπέκεινα των νοητων 80, 20 γεννητική (et αίτιον γεννητικόν) 85, 22 110, τ ή δι' οῦ αἰτία (et τὸ δι' οδ αίτιον) 52,5 110,780 μία 1, 17 44, 21 59, 16 61, 1 μία καὶ ἀμέριστος (syn. μονοειδής καὶ άμέριστος 28,3) 50, 14 μία και πρωτουργός 103, 5 ένιαία, ένοειδής, μονοειδής 28, 3 52, 22. 24 91, 23 ζωογόνος 92, 27 θεία, θειοτέρα 31, 17 70, 24 72, 21 sq. 27 νοερά (-όν) 59, 28, 74, 17.26 $\nu o \eta \tau \dot{\eta} (-\dot{o}\nu)$ 51, 22 74, 17 όλική (syn. τὰ όλα αίτια 38, 24) 44, 4 παραδειγματική 18,17 πατρική (-όν), μητρική (-όν) 35, 15 48, 1 85, 1 87,17 93,15 ποιητική 17,118q 18, 16 20, 17 προσεχής (-ές) 38, 24 44, 2 66, 22 πρώτη (-ον), πρωτίστη (-ον) 52,7 59,18 67,1 82, 2 110, 1 πολυειδείς 102, 19 πρεσβύτεραι 66, 7 αίτιατική πτῶσις (gramm.) 53, 7 αίτιον (cfr αίτία) 50,4 67,11 111, 6 con. ποιητής 110, 11 άρχικὰ καὶ βασιλικά 48, 24 δημιουργικά 79, 9 διακριτικά 59, 28 έμφανη 74, 16 έξηρημένα 30, 6 κι-112, 27 νούμενα 24, 11 κρείττονα 44, 19 μεριστά 38, 24 νοητὰ ᾶμα καὶ νοερά 59, 28 ὅλα 38, 24 τὰ πόρρω αίτια 38, 24 πρῶτα

καὶ ἀίδια 110, 1 συνεκτικά, συνοχικά 59, 27 63, 15 64, 25 ύπερουράνια 74, 17 ບໍ່ຟາກໄດ້τερα 9, 28 φρουρητικά 68, 16 τὸ δ' αίτιον, ὅτι 50, 13 64, 17 αίών 63, 21 64, 4 αίώνιος 18, 14 23, 19 αίωνίως 75, 7 76, 9 άκαταγώνιστος 112, 2 άπίνητος 24, 7 85, 25 112, 22 άπλινής 79,9 άκμαίος superl. 62, 18 81, 16 άκμαίως 81, 25 άκμη του ένεργειών 82,8 άπολουθία 14, 19 άκουστική αἴσθησις 37, 10 ἄχ**ρος 61,**7 opp. μέσος 46, 8 85, 19 τὰ ἄπρα (saepe opp. τὸ μέσον sim.) 86, 2 95, 13. 18. 20 96,8.10 dual. 85,10 superl. άκρότατος optimus 27,26 37,20 57, 21 62, 15 65, 1 83, 26 84, 2 85, 6. **28** 111, 19 άπρότης 63, 23 83, 15 94, 27 112, 12 (plur.) opp. βάθος 60, 17 ἀπτίνες 101, 21 sq άλαζών con. είρων, ύπερόπτης άλήθεια (eius genera 11,30 sqq) 10,8 12,6 sqq. 15 16,1 28,5 40, 11 51, 13 55, 20 60, 19 68, 9 72, 17 78, 24 99, 12. 27 101, 9. 14 17 103, 15. 21 est ίδέα τις lóyov (rhet.) 12, 17 ἄληπτος 65, 22 Άλκείδης appellatus est Hercules a parentibus 38, 16 άλογία 10, 14 46, 28 άλόγιστος 44,8 άλογος 53,21 76,11 77,13 δόξα 29, 2 65, 13 ζωαί 76, 7 ψυχή 27,5 τὰ ἄλογα 76,11 ἀλόγως 67, 26 άλογωδέστερος 69, 2 Αμβρόσιος exemplum nominis mortali minime apti 18, 25

άμέθεπτος 3, 29 51, 10 57, 28 άμείλικτος (or) 57, 3 58, 12 sqq 81, 1 105, 29 άμενηνός 75,6 άμερής 77, 26 109, 21 (trad. άμερίς) άμεριστος 28, 4 50, 14 51, 18 52, 11 54, 2. 8 57, 27. 29 59, 14 102, 23 ἀμερίστως 91,12 94,23 95,7 ούκ άμέσως 37, 15 άμιγής 22, 13 82,4 άμιγῶς 69,4 άμιστύλλευτος (or) 59, 2 άμόρφωτος 31, 13 άμυδοότης opp. τρανότης 30,23 άμφιβολίαι 40, 10 Άμφιτοίτη 86, 8 άνάβασις animae 89, 28 ἀνάγειν ad altiora educere 1,17 10, 22 20, 17 34, 10 46, 25 54, 3 60, 16 71, 19 75, 26 90, 2 96, 28 103, 18 104, 5 113, 12 ἀνάγηη 3, 21 112, 26. 28 113, 9 άνάγκη θεῶν 88,13 άναγωγός 28, 17. 21 61, 9 68, 28 70,18 74,8 105,20 106,16 111,8 άναίρεσις 96, 2 τὸ ἀναιρετικόν 98, 28 άνακτᾶσθαι 108, 7 άνακυκλεῖν vitam 28, 14 άνακυκλήσεις mundi 28, 17 άναλογεῖν 29, 1 35, 15 59, 17 76, 21. 25. 29 86, 11 άναλογία 22,16 24,28 25,1.6 50, 27 51, 2 63, 21 65, 22 66, 18 101, 11 έξ άναλογίας 77,16 κατ' άναλογίαν 56, 6 gramm. 41, 11 αναλύειν 4, 2 15, 5 sqq 28, 3 44, 24 56, 24 62, 28 86, 6 87, 5. 20 90, 9 άνάλυσις 3, 27 95, 27 άναλυτική 2, 2. 12 άναλυτικώς 47, 12 άναμιμνήσκεσθαι 23, 8 ἀνάμνησις 23, 10 26, 25 άνανεοῦν med. 23, 17

άναπέμπειν reducere 55, 22 άναπίμπλασθαι 47, 🤉 άναπλοῦν 54,7 69,10 άναπτύξεις τῶν ὀνομάτων (gramm.) 39, 20 άνά ρμοστος 35, 12 99, 23 102, 8 άναρπάζειν 104, 6 άναρρωννύναι 108, 7 άνηρτῆσθαι 30,22 49,12 αναρχος sine principio 86, 27 άνασκευάζειν (log.) 5,8 άναστέλλειν 112, 21 άνατείνειν 65,17 68,4 76,3 med. 3, 24 104, 11 άνατέλλειν 85,30 άνατρέπειν 5,6 άνατρέχειν 47, 14 77, 17 άναφῶς 37, 2 άναφθέγγεσθαι 44, 14 άναφορά 4,22 16,17 21,9 60,15 ἀναφορὰ πρὸς ἔτερον (gramm.) aveyelgeiv 68, 8 86, 19 105, 6 113, 2 άνέχλειπτος 13, 23 81, 10. 21 άνεκφαίνειν 54,6 άνεκφοίτητος 90, 29 112,7 άνεληλυθέναι 89, 22 άνέλιξις 54, 3 55, 28 87, 2 åvellogeir 51, 22 87, 1 άνεξάλλακτος 38,7 άνέπαφος 57, 29 άνεπιστήμων 3, 21 άνεπισκήπτως 54, 17 άνευφημεῖν trans. 61, 23 ἄνθος ζωής 111, 18 νοῦ 47, 15 66, 11 άνθρώπειον είδος 24,5 άνθρωπικώτερος 48, 29 άνθρώπινος 32,3 34,11 35,9 69,21.26 75,25 76,9 77,10 97,4 τὰ ἀνθρώπινα ορρ. τὰ θεῖα 46, 15 άνιέναι (opp. κατιέναι) 4,2 32, 30 65, 26 66, 21 67, 29 89, 20 άνείσθαι 38, 5 76, 22 108, 10

avodos animae 89, 19 104, 20 άνοίπειος 29, 18 άνομοιομερής 14, 18 άνούσιος 21, 10 άντιδιαιφείν 18, 10 34, 11 τὸ ἀντικείμενον (log.) 5,8 άντίληψις 47,7 Άντίλοχος postea est dictus Φιλοπάτως 73,5 τὸ ἀντίτυπον 76, 28 άντίφασις 13,26 àvouveir 2, 19 32, 1 48, 5 49, 15 57, 4 59, 7 61, 21 66, 9 68, 12 80, 24 82, 23 90, 26 101, 11 102, 12 111, 26 112, 5. 15 čνω in caelo, apud deos 31,18 80, 12 90, 29 95, 4 τὸ ἄνω (Pl.) 96, 3 τὰ ἄνω (Pl.) 60, 23 68, 12. 18. 25 64,7 80,22 92,20 ἀνωτέρω 48,6 65,20 ἀνωτάτω 3,12 ανωθεν a caelo, a dis 24, 5 27, 21 87, 15 44, 19 48, 1.13 58, 16 54, 23 61, 2 62, 19 69, 16 75, 11 91, 17 93, 23 97, 19 99, 4 101, 20 ἀοριστία 53, 20 113, 8 άόριστος 1, 6 10, 10 11,21 42,26 43, 17 44, 9 67, 16 άπαίσιον ὄνομα 39, 23 43, 2 άπεικονίζεσθαι 19, 17 άπειρία opp. πέρας 18, 19 ἄπειρος 81,9 άπεριήγητος 97, 3 άπερίληπτος 97,2 άπεριόριστος 111, 16 άπήμων ζωή 104, 12 τὸ ἀπλανές opp. τὸ πλανώμενον 85, 31 άπλήκτως 37,2 **ἄπληστος μετουσία 11,24** άπλότης 36, 11 99, 12 101, 9 103, 16. 20 ήπλωμένη ζωή 111, 15 ή αποδεικτική 2, 11 άποδοκιμάζειν 21, 16 άποθρασύνεσθαι 74, 14

άποκαθαίρεσθαί τι vel τινός τι 1, 15 26, 25 άποκαθίστασθαι 69, 1. 3 άποκατάστασις είς τὸ είδος 106, 23 άποκληφοῦν 43, 27 47, 8 άποκοπαί (gramm.) 40, 5 ἀποκόπτειν 71,26 άπόκρισις secretio 109, 26 $A\pi \delta \lambda \lambda \omega \nu$ 37, 20 78, 25 90, 17 95, 26 96, 12. 22. 26 sqq 97. 3. 5. 14 98, 22 99, 29 sqq 100 sqq 102, 10 sqq 103, 1 104, 2. 26 105, 4. 6 plur. 98, 17 appellatur βασιλεύς 102, 10 Άπολλωνιακός 5, 23 96, 14 97, 7 102, 16 ἀπόλυτος (imprimis θεοί Phaedri) 74, 20 78, 8 98, 5 112, 10 άπολύτως 82, 21 άπομερισμός 58, 10 άποπερατοῦσθαι 32, 25 άποπίπτειν τινός 46, 26 άποπλήρωσις 90, 20 άπορρείν 30,7 ἀπόροητος (Pl.) 19, 13 άποσκευάζεσθαι 99, 16 100, 25 102, 8 άποσφάλλεσθαί τινος 29, 13 άποτέλεσμα (opp. αίτία, ὄργανον) 17, 2. 16. 21. 24 21, 8 22, 17 ἀποτέμνειν 71, 18 (trad. ἀπο- $\pi \epsilon \mu \pi$.) med. 64, 25. 27 ἀποτυποῦσθαι (Pl.) 11, 4 24, 19 ἀποφαντικός λόγος (Aristot.) 12, 1 15, 30 16, 2 ἀπόφασις adfirmatio 9, 21 13, 17 άπροαίρετος 5,21 (trad. προαι**ρετῶν) 14,** 7 άραρότως 8, 16 ἄργυρος analogus τῷ αίθερίφ πόσμφ 76, 24 'Αρδιαίος (Pl.) 71, 22 άρετή 1, 14 40, 18 46, 16 77, 9 88,9 92,4.21 95,4 104,4 105, 22. 29 106, 3. 15. 22

Aρης 69, 16 111, 21 άρίδηλος 2, 3 άριθμός 6, 1. 3. 9 13, 22 102, 14. 17. 27 103, 4 con. σχήματα 50, 22 νοητοί 74, 20 sunt τὰ νοερά είδη 6,14 ο πρώτως και κυρίως άριθμός 6, 5 πρώτιστος άριθμός idem quod δ ύπερουράνιος τόπος 65,2 άρμονία 99, 17 101, 24. 28 102, 13.20 103,5 104,27 105,2 plur. 99,23 103,23 genera 102,23 sqq άρμονικοί λόγοι 102, 1. 25 άρπάσας ξαυτόν scil. Saturnus 58, 8 αρπη (Hesiod.) 84, 10 ήρρενωμένος 35, 14 ἄρρην 70, 6. 25 85, 3 άρρητος 29,29 30,20 31,6 32,19 47, 14 65, 17. 22 67, 1. 14. 18. 23 opp. *ξητός* 31, 19 32, 23 sq 65, 28 66, 4 comp. 30, 4 ήρτησθαι έκ τινος 89, 14 98, 22 Άρτεμις 94, 27 104, 2 105, 18. 27 106, 5. 10. 25 107, 1. 5 άρτηρία 17, 5 άρτιγενής 48,5 άρχαγγελικός Ερμης 37,18 άρχαγγελική μονάς est Mercurius 68, 12 ἄρχων (θεός sim) 27, 15 38, 15 52, 14, 21 άρχή 27,13 43,18 45,1 46,21 53,2 83,16 95,2 sqq 97,11 plur. 2, 12. 20 3, 4 13, 17 27, 22 61, 2 62, 7 81, 20 86, 27 96, 15 ζωογονικαί, ζωογόνοι 95,17 105, 25 ἡλιακαί 96, 17. 19 άρχικός 48,24 69, 13 (άρχικῶς ci Crönert) 78, 6 80, 24 83, 24 95, 21 98, 11 106, 3. 16 112, 8 -õg 82, 20 94, 20 sq cfr 69, 13 άρχιτεκτονικώτερος 27,4 άρχοειδής 56, 14 Ασκληπιοί 38, 12 άστατος 5, 13

άστής 24,6 84,23 άστοχείν 44, 7 άστρῶοι θεοί 49,10 ψυχαί 87,1 άσυμμετοία 97,27 ἄσχετος 57, 29 61, 20 70, 9 77, 8 άσχέτως 70, 11 άσώματοι θεοί 35, 20 τὰ άσώματα 22, 23 τὸ ἀτακτότατον 74, 12 άταραξία 104, 13 άτελεύτητος (con. ἄναρχος) 86,27 ἄτομος 56, 17 73, 25 άτρεπτος 58, 6 άτρέπτως 48,11 Άτρεύς (Pl.) 43, 3 46, 6 Αττικοί 40, 4 αὐθυπόστατος 17, 13 αὐλὴ ⊿ιός 46,30 avlos 19, 9 22, 13 57, 6. 18 59, 5 αὐτόγονος 17, 13 αύτομάτως 1,7 αὐτοφυής 96, 27 άφαίρεσις (gramm.) 40, 6 83, 8 άφανής 33, 24 43, 8 49, 2 84, 22 101, 24 102, 24 άφανίζειν 108, 2 ἄφατος 104, 12 τὸ ἀφεγγές 77, 11 τὸ ἀφεγγέστατον 74, 12 τὰ ἀφεγγέστατα (trad. ἀφθεγγ.) 76, 12 ἄφθεγατος (Pl.) 65, 28 67, 19 74, 26 78, 17 άφομοιωτικός 1,2 19,2.15 20,22 άφορίζειν 13,21 33,26 34,21 84, 11 med. trans. 26,12.14 pass. 30, 4 78, 15 98, 25 άφοριστικός 81, 18 95, 22 ἄφραστος ποινωνία 98, 20 Αφροδίτη 69,15 107,13.15 108,3 109, 25. 27 110, 6 sqq. 23 111, 4. 19. 24 άφρός quid significat 111,17 sqq Αχιλλεύς 71, 2 94, 15 άχραντος 22, 12 57, 3 58,3.10.17 68, 25 79, 16 82, 3 94, 25 95, 13 105, 19. 28 112, 1 άχράντως 59, 4

ἄχοονος 74, 27 ἀχώριστος 105, 1. 3 ἀψὶς ὁπουράνιος (Pl.) 65, 6 τὰ ἄψυχα 30, 28

βάθος της διακοσμήσεως (opp. άκρότης) 60, 17 έννοίας 18, 8 ζωής 111, 16 τὰ βάρβαρα (gramm. Pl.) 40.19 βαρύτητες (gramm.) con. ὀξύτητες 77, 22 βασιλεύς con. ἄρχων 52, 15. 20 83, 21 τῶν ἐγκοσμίων πάντων θεῶν est Liber 55,5 sqq τῶν δλων θείων γενῶν est Phanes 48,14 πρώτων τε καί μέσων καὶ τελευταίων est Iuppiter 83, 21 τῶν Τιτάνων est Saturnus 56,21 βασιλεύς Απόλλων 102, 10 Κρόνος 28, 18 54, 18 57,4 βασιλικά αΐτια 48,24 σειρά 54, 21 τάξις 54, 25 Βατίεια 34, 18 35, 7. 11 βλυστάνειν 80, 24 βοσκηματώδης 68, 2 βουλητή ζωή 104, 20 βραχυλογώτατος 5, 11 βρέφος 92, 23 Βριάρεως 32, 10

γάλα 92, 24 γαλήνη νοερά 104, 13 γάμος quid sit apud Orphicos 83, 5 γενεσιουργός 42, 25 88, 15 105, 25 γένεσις 10, 11 11, 27 22, 7. 13 34, 20. 22 35, 18 38, 22 43, 9 45, 2 46, 27. 30 48, 10 67, 3. 6. 11 68, 18 69, 7. 10. 24 70, 9 71, 6. 18 74, 3 86, 10 8q. 22. 24 8q 87, 2. 4. 13 88, 20. 32 8q 89, 20 96, 5 101, 1 102, 7 104, 7. 18 105, 12 106, 4. 20 109, 25 τῶν ὁνομάτων cfr ὀνόματα τὸ γενητόν (τὰ γ.) 8, 22 22, 21 86, 1 γενικώς 100, 12 γεννητικός 21, 16 27, 28 29, 29 85, 21 95, 3 106, 12 110, 7.11.24 111, 11. 14 γένος (log.) 3, 12. 15 τῶν ὄντων 22, 26 49, 4 θεών, θεία, νοητά sim. 9, 25 32, 18. 22 48, 14. 23 57, 22 60, 24 65, 3. 5. 7 78, 4. 14 84, 19 110, 3 δλικά, δλικώτερα, πρώτιστα sim. 9,25 31, 11. 22 32, 22 78, 4 πρείττονα, κρ. ἡμῶν 29, 25 76, 15. 21 98, 20 δεύτερα μερικώτερα, μέσα, μεταξύ sim. 9, 26 20, 18 31, 20 33, 12 34, 1 73, 25 δαιμόνια, ήρωϊκά, μετά θεούς sim. 68, 25 69, 28 71, 13 75, 9. 22 76,5 77, 2.4 sq. 17 \psi vχῶν 68, 25 69, 2 93, 6 δημιουργικόν 48,23 64,23 ἀνθρώπινον 69, 21 77, 10 Σειοήνων 88, 14 Titavinov 56, 12 64, 19 θεῶν καὶ δαιμόνων καὶ ψυχῶν τὸ γευστικόν 37, 14 τὸ γεῶδες 47,4 γη 4, 27 37, 29 82, 25 sq 86, 2.19 87, 6. 19 90, 10 98, 17 111, 10 est imago corporis 93, 28 Γη 61, 2 82, 24 τὸ γήινον 76, 28 τὰ γινόμενα 24,4 ορρ. τὰ ὄντως δυτα 67,4 τὰ γενόμενα opp. τὰ ὄντα, τὰ μέλλοντα 73,3 γλυκυθυμία (Pl.) 108, 3 γνωρίσματα 96, 7 yvãous 6,7 9,198qq 12,12 16,24 28, 23 32, 3 37, 3. 17 47, 19 51, 15 66, 19 68,7 75, 13 78, 8, 27 90, 7 opp. ἄγνοια 2, 22 genera 35, 9 sqq κατά (την) γνῶσιν 101, 9. 16 γνωστική ζωή 12, 13 66, 14 γόνιμος 52,3 65,2 91,18 111,17

δυάς 13, 24 δύναμις 21, 14 30, 7 69, 9 79, 12 82, 29 106, 7 110, 9 ἐνέργεια 1, 2 μόρια 110, 16 τὰ γράμματα dist. τὰ στοιχεῖα 41, 20 οἱ γραμματικοί 37, 24 45, 26

δαιμονικός 93,9 δαιμόνιος con. Θείος άγγελικός ήρωϊκός 32,14 37,21 44,10 69, 19. 27 75, 19 99, 2 δαιμονίως 71, 26 δαίμονες 27, 14 77, 19 θεοί, ἄγγελοι, ῆρωες, ἄνθρωποι, ψυχαί 19,5.8 20,13 25,12 35, 25 36, 5. 7. 13. 17. 19 43, 12 68, 14 sq 71, 10. 20 72, 8. 15. 23 75, 23 76, 16 sq 77, 3. 14 78, 27 79, 2 88, 25 89, 7 98, 21 sunt લેયુલિએ માર્જા સાથે સ્ટાઇડ 35,23 લીઇડિંગ πρώτιστοι και όλικώ-70, 5 τεροι 70,5 τελευταΐοι 72,3 ήλαζοι 85,24 75,23 77,18 φύσει 68, 16 σχέσει 68, 17 σχέσιν 77, 14 8q δεκάς est mundus 97,9 **δεκτικός 16, 1** δεόντως 17.9 δεσμεῖν 89, 12 δεσμός (plerumque plur.) mundi, materiae 50, 23 sqq 51, 1 sqq 99, 17 Orphici 89, 21. 24 90, 1 δέσποινα est 'Αθηνᾶ 21, 24 ήμῶν est 'Αθηνᾶ 111, 27 "Αρτεμις 105, 18 ⊿ημήτης 92, 20 "Hoα 93, 23 δεσπότης est Διόνυσος 107, 19 ήμῶν est Διόνυσος 54,23 108, 13 Έρμης 68, 12 δεύτεροι θεοί 100,3 τὰ δεύτερα (opp. τὰ κρείττονα syn. τὰ καταδεέστερα) 19, 2. 6 31, 1. 6 49, 28 53, 10. 25 58, 5. 7 60, 14 62, 17 69, 5. 22 70, 11 75, 17

76, 2 77, 7 79, 11 81, 24 82, 2.7. 11 90,20 δευτέρως 99,29 112,18 δηλωτικός 108, 25 Δημήτης 80, 10. 13 90, 11. 28 91, 2 sqq. 9. 17 92, 9. 14 93, 1 94, 17 96, 20 103, 24 106, 28 appellatur ή δέσποινα ήμῶν 92, 20 δημιουργείν 19, 8 20, 12 27, 4. 6 49, 8. 10 56, 8 84, 2 85, 20 100, 5 109, 19 δημιούργημα 47,16 86,5 109,14 δημιουργία 27,7 50,14 52,19 62, 7 64, 26 86, 28 τοῦ παντός 24, 18qq 50, 25 51, 23 3ln 27. 9. 23 28, 7 30, 17 93, 22 94, 20 μία 48,6 μία καὶ όλη 24,5 άδιαίρετος και μία και όλη 85, 6 μεριστή 27,9 95,7 109,9 δευτέρα 24,10 τῶν νέων θεῶν 24, 10 27, 7 των είδων 24, 27 τῶν ὀνομάτων cfr ὀνόματα δημιουγικός 5, 23 8, 25 20, 22 21,15 23,14 30,29 48,4.23 49,1 51, 6 52, 13. 21 53, 30 54, 9 55, 29 64, 18. 23 75, 4 79, 8. 14. 24 83, 11 84, 20 85, 4. 8 86, 4. 20. 22 89, 10 91, 14 92, 26 97, 14 98, 8 99, 30 101, 27 102, 3 112, 22 δημιουργός 19, 22 20,689. 21 23, 8. 23 26, 11 27, 17. 22 28, 4 30, 12. 16 48, 7 50, 19 51, 15. 20 52, 4. 7 53, 4 57, 17 64, 26 66, 22 78,9 sqq 83, 19 91, 19 94, 18 99,28 100,4 105,2 111,15 con. πατής 51, 9 93, 7 τοῦ παντός 57, 9 99, 19 δ δλος δ. 19, 26 20, 1 78, 11 είς 20, 18 22, 5 78, 11 τρίτος 106, 8 προσεχής plur. 49, 1 74, 9 89, 11 77, 1 τρείς 52, 15. 17. 20 78, 11 μερικώτεροι 78, 12 νέοι 22, 5 δημοι άγγέλων και δαιμόνων καὶ ἡρώων 98, 21 διαγωγή 88, 20 διάδοσις 9, 28 διαδοχή 55, 15 της φύσεως 45, 10

διαθέσεις ἄδοξοι astrologorum 10, 19 διηρημένος 30,5 56,2 86,23 109, 1 διαιρετικός 48,21 64,21 ή διαι**ρετική 2,7** διαιτάν τινι 5, 10 διαιωνίως 113, **3** διακόπτειν 53, 18 διακόσμησις 28, 16 48, 13 49, 5 58, 18 60, 2. 17 66, 22 68, 10 71, 6 83, 10 84, 6. 17 90, 26 91, 7 92, 13. 29 94, 29 95, 6 97, 19 διάποσμος 6, 3 22, 3 31, 26 48, 25 52, 26 59, 25 61,4.16 65,9.24 72, 12 74, 30 79, 25 81, 18 82, 20 84, 13 92, 3 95, 2 98, 11 103, 29 110, 10 διακεκριμένως 97, 13 98, 23 99, 29 διάκρισις 17, 20 24, 27 33, 12 56, 12. 18 61, 7. 81, 17 84, 9 85, 2 διαχριτικός 16, 24 20, 20 24, 17. 20 25, 4 59, 26, 28 διαλάμπειν 98, 1 διαλεπτικός 1, 10. 12 2, 26 3, 4 17, 9. 25 26, 4. 7. 19 sqq 27, 2.11. 20 35, 17 ή διαλεπτική 1, 12 2, 5. 14. 19 sqq 3,4 28,9 passim διάλεκτος 25, 15 αὶ τῶν διαλέκτων διαφοραί (gramm.) 89,13 διάλεξις 14,9 διαλογικοί λόγοι opp. έπιδεικτικοί 10,4 διαμείβειν superare (montem) 36.1 διαμονή 79, 10 113, 4 διάνοια 1, 13 8, 8 10, 13 13, 28 17, 7 55, 26 56, 4 8qq. 21 65, 14 66, 10 72, 26 80, 18 διαπίπτειν 3, 21 47, 6 διαπορθμευτικός 75, 12 διαπόρθμιος 33, 14 διασπάραξις Liberi (Orph.) 109, διαστατῶς 55, 23 διαστροφή 70, 13

διάστροφος 77,12 diatelveir trans. 56, 16 intr. 24, 2 78, 7 διαφαίνεσθαι 98, 18 διεγείφειν 56, 10 81, 24 98, 5 διεξαγωγή 69, 23 89, 23 διεξοδικός 6, 13 διερμηνεύειν 75, 3 διήγημα 46, 24 διήκειν 30, 26 81, 19 56, 22 **⊿**μακὴ ζωή 86, 24 *∆iios* 28,14 47,20 48,10.12 71,5 85, 28 ∠iiως 89, 16 δικαιολογεΐσθαι 50,6 ⊿inn 19, 28 27, 17 74, 15 107, 27 Διονυσιακός 77, **24** 109, 9 Διόνυσος 55,5 77,25.27 95,8 107,12 108,3 plur. 38,12 appellatur δεσπότης 107,19 δεσπ. ήμῶν 54,93 108,13 est nomen vini 41, 15 (contra Liberum appellant Orphici vinum 107, · 19 sqq) διορίζειν 21,6 82,26 84,17.21 med. 12, 12 Διόσκουροι 47, 22 τὸ δι' οῦ αἴτιον cfr αἴτιον δίφθογγος (gramm.) 42, 2. 4. 9 sqq. 17 τὰ δίχρονα (gramm.) 42, 10 Διωναία (trad. διαιωνία) Venus 111, 10 Διώνη 110, 24 δόκησις 5, 20 29, 9 $\delta \delta \xi \alpha = 5, 18.25 = 12, 13 \text{ a.l.}$ vel. opp. φαντασία, αἴσθησις 14, 6 29, 2 65, 13 66, 10 διάνοια, νοῦς 29,2 66,10 opp. νόησις 14,6 δοξαστικός 5,17 23,25 67,27 -õg 23, 24 δοξομιμητική (Pl.) ζωή 72, 1 δοχείς (or.) 100, 22 τὰ δρώμενα 36,17 δράξ 41, 7 δραστήριος 31,7.16 32,13 35,953,27

δραστικώτερος 32, 14 δυαδικώς 83, 28 δυάς 13,24 51, 27 52, 2.26 67, 16 δύναμις hominum, deorum, daemonum, naturae, sim. 10, 16 13, 19 19, 1. 4. 7 20, 19 22, 16. 18 24, 30 25, 10 31, 18. 24 55, 24 56, 17. 22 62, 5. 18 64, 20 66, 4 69, 20 75, 13 81, 10 82, 22 84, 19 85, 13. 16 91, 15. 21 94, 22 95, 1 97, 3. 29 98, 19 99, 4. 27 100, 1. 6 ·102, **3** 103, 22 111, 7. 18. 26 112, 11. 19 = significatio 8, 12 16, 22 73, 11. 16 δυνάμεις τῶν ονομάτων sunt accentus 77,23 con. vel opp. ἐνέργεια 1, 2 7, 20 8, 21 11, 4 43, 12 47, 13 51, 17 52, 13 53, 24 81, 21 100, 8 104, 16 108, 25 θεία, δαιμονία, ψυχική sim. 25,4 44,10 70,7 75,20 φυσική 17,17 λογική 34,6 79,18 δημιουργική 52, 13 101, 27 γεννητική, γόνιμος 21, 14 29, 29 30, 7 69, 9 79, 13 82, 29 95, 3 106, 7 110, 9. 24 111,14 ἀφομοιωτική, είκαστική 1, 2 18, 29 19, 2.15 20, 22 ζωογονική 25,5 79,21 96,16 ένιαία, ένοποιός 60,13 98,4.24 ταυτοποιός, έτεροποιός 20, 21 56, 12 συνεκτική, συνοχική 63,7 110,15 διακριτική 24,18 25, 4 ἄχραντος 105, 28 μόνιμος 36, 13 επιστρεπτική 63, 7 ήγεμονική 25,5 101,25 φρουρητική 25,6 63,7 111,27 112,14 τελεσιουργός 112, 1. 15 ποιητική 21, 13 καθαρτική 100, 13. 26 μερισταί, μερικώτεραι 24, 18 97, 2 νοεφά 30, 28 54, 2 δυνάμει opp. ένεργεία 26, 27 δύνειν 85, 31 δύσληπτος 30, 18 τὸ δύσφημον 100, 10 *δυωδεκάδες* 52, 30

τὸ ε 41, 21 42, 7 έβδομαδικός 91, 25 έβδομάς 58, 24 91, 26 pl. 60, 8 έγηγερμένος 70, 18 έγκεντρίζεσθαι 39,6 έγκολπίζεσθαι 57, 8 62, 5 έγκόσμιος 49, 13. 18 50, 20 55, 8 78,23 81,4 93,8 101,2.13 105,7 106, 25 107, 1. 12 sq. 22 112, 12 τὰ ἐ. 23, 22 49, 6 50, 1. 27 52, 3 61, 20. 30 97, 14 έδρα 79, 10 έδράζειν 31,4 81,12 82,13 έδραιότης 81, 23 τὸ ἐθελούσιον 104, 13 ή ει δίφθογγος 42,2 είδοποιεΐν 52, 14 eldog idea 2,98q 13,22 14,20 18, 28 19, 3 23, 1. 7. 23. 26 24, 5. 28 26, 15. 18 32, 27 38, 22. 30 49, 4. 11 55, 28 65, 9 75, 25 96, 1 106, 14. 23 109, 5 con. λόγοι 23,1 24,2 con. vel opp. μορφή, παράδειγμα, σχήμα 10,1 17,8 65, 19 opp. ῦλη 4, 17 8, 11. 13 10, 1 17, 8 28, 19. 29 25, 22 sq 26, 13 104, 24 113, 10 νοεφόν 6, 4. 14 109, 2 αίσθητά 109, 12 ζωής cfr ζωή τῶν ὀνομάτων cfr ὄνομα eldwlix@g 109,18 είδωλον 23,7 28,25 29,7 47,1 107, 13 opp. ἰδέα 24, 28 είδωλοποιοί κόλποι 72,6 76,13 είκαίως 26,8 είκαστική δύναμις 18, 29 elxovixãs 78, 19 sq είκών (saepe opp. παράδειγμα, άρχέτυπον) 3, 10 6, 12 7, 22 16, 16 17, 21 19, 23 24, 17 28, 20 30, 13 33, 11 37, 12 52, 24 55, 18 80, 19. 23 88, 22 92, 22 93, 26 είμαρμένοι νόμοι (Pl.) 19, 26 27, 18 είρων 9, 4 είσδύνειν 18, 7

τὰ καθ' ἔκαστα 10, 21 11, 2. 21 Έκάτη 95,2.19 106,26 107,18qq Έκατική θεότης 105, 26 τὰ ἐκβεβηκότα 44, 24 έκει = έν τῷ οὐρανῷ, έν τοις νοητοίς sim. 6, 4. 8. 10 81, 14 48, 2 61, 6. 11. 13 69, 1 88, 20. 26 89, 23, 26 95, 22 97, 29 98, 5 δlς έκει cfr δlς έπέκεινα έχε**ι**θεν == έχ τοῦ ούρανοῦ, sim. 31, 22 34, 5 62, 9 112, 8 έππαθαίρειν 100, 15 έκλαμβάνεσθαι 87, 21 έκλάμπεσθαι 70, 16 ἔκλαμψις 22, 18 έκνομος 98, 5 έχούσιος ζωή 104, 10. 19 έππεριτρέχειν 22, 16 έχτείνεσθαι (gramm.) 42, 11 έχτετοπισμένος 74, 5 τὰ ἐπτός 23,12 46,20 86,16 τὰ έχτὸς ἀγάλματα 78,1 έπτρέπεσθαί τινα 106, 21 ἔκφανσις 60, 4 101, 16 έκφαντορικός 16,12.15 56,7 75, 11 97, 29 98, 28 101, 10 έκφωνεΐν 60, 21 έκφώνησις 31, 27 41, 21 42, 10 έλασσοῦν 53, 10 104, 19 έλαφοι cfr Νύμφαι έλλάμπειν pass. 30, 6 31, 18 ἔλλαμψις 19, 14 28, 24 **3**1, 22 **104,** 5 Έλένη 42, 1 έλλειψις (gramm.) 40, 5 41, 13 τῶν δμοίων (gramm.) 7,1 "Ellnves 25, 13 32, 8 45, 2 `Ελληνικὰ ὀνόματα 25, 14 κατ' έλπίδα, πρός έλπίδα όνομάζειν, sim. (opp. κατὰ μνή- $\mu\eta\nu$) 39, 9 43, 19 72, 28 έμμαγείον 104, 24 (έκμαγείον Pl. et Proclus 40, 13) έμπαθῶς 87, 15 έμπύριος κόσμος 76, 23 őπλα 112, 20

έμφανής 37, 9 49, 2 57, 19 74, 16 87, 16 101, 24 102, 24 αὶ ἐμφάσεις ἐν τοῖς κατόπτοις, sim. 7, 21 104, 25 ἔμ- $\varphi \alpha \sigma i \nu \quad \text{Exeiv trans.} = \text{E} \mu \varphi \alpha i$ veir 56, 26 έμφορεῖσθαί τι 2,4 έμψυχία 87, 23 τὸ ἔν 2, 12 6, 5 32, 22 60, 21 63, 23 65, 29 67, 15 96, 28 99, 15 101, 16 103, 1. 17. 20 ένάλιος Ζεύς appellatur Neptunus 83, 29 ένηπλῶσθαι 98, 2 έναρμόνιος 22,9 35,11 88,18 102, 5. 7 105, 7 έναρμονίως 102, 3 103, 9 ένας 95, 17 96, 15 plur. 67, 2 έναστράπτειν τινί 104.3 ἔναυσμα 30, 11 ένδεικνύναι 45, 15 med. 20, 26 21, 18 22, 12 34, 13 45, 29 56, 20 57, 28 67, 4. 20 77, 9. 12 102, 5 103, 26 104, 16 109, 8 ένδειξις 29, 11 ένεικονίζεσθαι (trad. act.) 7, 7 ένεξουσιάζειν 98,5 ένέργεια 1,4 14,5 17,12 18,1 20, 22 24, 19 28, 23 33, 13. 26 38, 8 47, 25 51, 18 60, 20 61, 22. 26 62, 25 63, 6. 16 68, 3 70, 15 75, 24 86, 16 97, 18 98, 10 100, 15 101, 28 103, 17 104, 12 108, con. vel opp. δύναμις 1, 2 7, 20 8, 21 11, 4 43, 13 47, 14 51, 17 52, 13 53, 24 81, 21 100, 3 104, 17 con. οὐσία 4, 2 con. προαίρεσις 35, 26 ποιήσεις 53,16 ένέργειαι ψυχής quomodo dividantur 14,4 sqq ενέργεία opp. δυνάμει 26, 27 ένεργείν 9,26 13,29 22,21 28,10 32, 30 34, 4 57, 18 60, 23 61, 13 66, 25 73, 25 75, 8 76, 11 87, 28 109, 17. 19 ένέργημα 44, 11

ένεργής (restit. Festa) 75, 6 ένθεάζειν 44, 22 70, 19 109, 23 ένθεασμός 29, 10 ένθεαστικός 110, 3 **ἔνθεος** (ἔνθους) 29, 17. **2**0 62, **3** ένθουσιάζειν 29, 12 34. 3 ένθουσιασμός 34, 11 ένθουσιαστικός 70,22 ένια*τ*ος 49, 1 51, 19 52, 24 59, 1. 14 98, 24 99, 9 103, 3 ένιαίως 31, 9 52. 7. 18 98, 18 ένιδούειν 30,13 53,25 63,23 89, 15 105, 14 113, 2. 13 ຂ້າໄζειν 28,3 59,4 88,19 97,14 103, 2 ένικῶς (gramm.) 61, 5 έννεάς 102, 14 Εννοια 18, 8 51, 8 55, 22 68, 3 78, 21 94, 6 108, 5 109, 22 Εννομος 93, 5 Eννοσίγαιος appellatur Neptunus 85, 25 ένοειδής 29,28 52,22 59,2 65,27 75, 16 comp. 53, 30 superl. 111, 20 $-\tilde{\omega}_{\mathcal{G}}$ 31, 15 52, 4 58, 9 91, 13 93, 15 94, 23 95, 5 99, 28 100, 29 ένοποιός δύναμις, θεός 60, 13 98, 4 99, 7 ήνῶσθαι (plerumque ήνωμένος) 33, 7 56, 9 59, 23 61, 6 62, 8 83, 27 93, 10 ένοφθαλμίζεσθαι 39, 6 ένόχλησις 10, 6 ἔνουθμος 112, 16.23 ἐνούθμως 102, 3 ένσπείρειν 30, 30 31, 5 38, 3 ένταῦθα in hac terra 21,6 23, 19 47, 2 95, 22 100, 16 έντρεπτικός opp. βιαστικός 11, 16 Evulog 10, 18 29, 3 47, 4 72, 5 76, 17 80, 16 93, 28 104, 18 105, 17 106, 16 sq 109, 24 112, 27 113, 8 ένυπάρχειν 45, 16 ένωσις 33, 13 50, 22 51, 4 53, 19

54,1 58,3 59,25 60,1 61,7 75, 12 85, 3. 8 91, 7. 25 96, 17. 27 97, 28 98, 12 99, 17 102, 22. 27 103, 26 ένωτικός 100, 27 101, 13 έξαγγελτικός 72,13 έξαιρείσθαι (plerumque έξηρηµévos) 28,19 30,6.30 36,6 50,1 52, 15 57, 5 64, 22 66, 14 67, 13 69, 4 82, 7 83, 12 91, 25 98, 9 106, 3 εξηρημένως 94, 20 97, 12. 15 98, 19 99, 28 έξαίφετος 5, 12 35,22 έξακουόμενος 108, 28 έξαλλαγή 36, 11 78, 29 έξημαρτημένως (trad. έξημαρτημένων) 46, 20 έξαπλοῦν 51, 21 έξάπτειν 22, 20 101, 29 έξαρταν 89,11 έξηρτησθαι 5,24 19, 1 28, 18 36, 18 57, 16 76, 5 109, 10 έξάρχειν 85, 26 έξαρχος 56, 12 έξελίσσειν 103,4 έξηγείσθαι cum gen. 61, 19 = explicare 87,13 έξις 28,27 68,5 καθ' έξιν opp. κατά προχείρισιν 10,9 έξισχύειν 65, 19 έπάγειν (log.) 45, 21 έπηςτημένος 47,3 έπέχεινα 26, 17 29, 25 30, 20 32, 19 65, 22 66, 6. 21 77, 15 απαξ έπ. 59, 20 $\delta is \dot{\epsilon} \pi$. $\kappa \alpha i \dot{\delta} is$ éxei 52, 1 τὸ ἐπόμενον (log.) opp. τὸ ὴγούμενον 11, 23 έπέχειν τάξιν 56, 4 έπιβάλλειν τινί intr. 44, 23 έπιβολή 96, 27 107, 7 109, 24 110, 3, 5 έπιβόλως 44, 14 έπιγράφεσθαί τι 70,24 έπιδεικτικοί λόγοι 10,3 τὰ ἐπιδιατετακότα (gramm.) 41,8

έπικλήσεις 54,6 έπικράτεια 55, 5 90, 2 επιλάμπειν 82, 7 90, 16 έπιλύεσθαι confutare 7,6 έπίλυσις 48,7 έπινήχεσθαί τινι 111, 18 τὸ ἐπινοητικόν 28, 10 έπιπολαίως 35, 1 έπιπόνως 89, 8 έπιροαπίζειν 87,8 95,28 έπιστασία 44, 11 έπιστήμη 1,8 2,18 3,3 11,22 20, 12 24, 24 26, 25 34, 4 42, 28 72, 24 έπιστημονικός λόγος sim. 5, 11 18, 16 23, 25 55, 21 67, 26 68,3 -æs 5, 10 23, 23 67, 28 έπιστομίζεσθαι 107, 19 έπιστρεπτικός 63, 7. 12. 16 65, 7 76, 1 106, 12 -õg 93, 1 έπιστρέφειν trans. 31, 2 32, 2 49, 19 54, 1 57, 8 59, 3 63, 13 64, 7 76, 2 81, 11 86, 26 89, 3 96, 17 97, 10 103, 2 112, 3. 9 113,7 intr. 47,99 pass. 35,99 53, 21 57, 7 61, 22. 24 62, 20 63, 18 66, 27 81, 19 89, 13 έπιστροφή 2,11 94,12 95,4 96,8 108, 12 έξ έπιτηδεύσεως dedita opera έπιφάνειαι δαιμόνων 72, 15 έπιχείοημα 6, 21 11, 15 12, 24 έπιχείρησις 16, 25 έποικεῖν τινι 76, 12 έποχεϊσθαι 30,16 58,12.14 93,21 έποχετεύεσθαι 80, 21 έπωνυμία 38, 15. 20. 22 43, 15 45,9 71,8 76,3 85,8 al. έρασμίως 93, 2 έργώδης 51, 14 78, 12 έριστικός 2, 20 10, 6 Έρμαϊκός 9, 24 10, 12 109, 6 Έρμῆς 9,1.28 28,30 37,18 plur. 38, 12 appellatur ὁ δεσπότης ήμῶν 68, 12

ἔρως ("Ερως) 3, 29 7, 8 30, 25 42,23 71,9 sq 75,26 88,12 89,4 90, 16 107, 15 108, 26 **Εστία 79,3 sqq 80,1.5.9 92,2.4.7** ἔσχατος infimus, materiae proximus 44,11 54,24 (τὰ) ἔσχατα 1, 1 30, 21 75, 11 85, 20. 29 95, 10 99, 5 110, 1 τὰ ἔτεροζύγως λεγόμενα(gramm.) 40, 18 τὰ έτεροχίνητα 53, 1 έτεροποιός δύναμις 20, 21 έτερότης 22,15 51,24 plur. 64,19 έτυμηγορείν 43, 29 έτυμηγορία 45, 14.23 53,7 76,17 έτυμολογείν 39, 19. 21 40, 21 42, 14 45, 28 τὰ ἐτυμολογούμενα 40, 23 έτυμολογία 45, 5 έτυμολογικός νόμος 39, 10 τὸ ἔτυμον 103, 6 τὸ εδ (Pl.) 44, 12 εύαπάλλακτος 68, 29 εύελπιστία 88,9 εύηκοΐα 72, 14 εΰηχος 34, 15 εὐθύπορος (Pl.) 35, 24 εύκαταφρόνητος 9,9 εύχινησία 43, 24 εύπίνητος 85, 27 εύληπτος 2, 3 εύλυτος 70, 17 εύμαρής (trad. εύμερ.) 107, 28 Εύμενίδες 95, 15 εύμοιρότερος 72, 16 ευρεσις est έξις του γινώσκειν 28, 28 dist. zήτησις 28, 28 103, 19 ἀπὸ τῶν εδοημάτων nominantur quaedam 41, 15 ἀπὸ τῶν εὐρόντων nominantur quaedam 41, 14 εύστόχως 45,3 εύτράπελος 104, 23 εύφημισμός (gramm.) 41, 10 aθχαί 35, 24 79, 5

Proclus in Plat. Cratyl.

έφαρμόζειν 63, 8 97, 1 105, 24 έφάρμοσις 12, 16 έφήκειν 13, 23 24, 5 ἔφορος (de dis) 9, 1 21, 23 22, 20 27, 15 38, 13 105, 22

ζέουσαι ζωαί 75,7 ζεύγνυσθαι matrimonio iungi 95, 14 $Z_{\varepsilon}\dot{v}_{\varsigma}$ 5, 24 20, 9 21, 20 27, 16.18. 23 28, 4. 18 sq 33, 23 37, 17 46, 29 sq 47, 1. 10. 16. 21. 28 48, 11 49, 1 sqq. 21 sqq 50, 3. 12. 24 52, 5 sqq. 17 53, 8. 28. 30 54, 28 55, 6. 11 56, 4 58, 4 61, 27. 30 62, 5. 7. 27 64, 18. 27 74, 2 79, 15 80, 13 82, 28 83, 2. 11. 28 sq 85, 6 sqq. 11 sqq. 23 86,13 sqq 87,3 88,15 89, 3. 16 sq. 25 90, 2 91, 2 93, 3. 11. 14 8qq 95, 6 101, 21. 26 104, 27 107, 1.26 108, 20 110, 23 111, quot et qui sint Ioves 83, 11 sqq est ἄρχων καὶ βασιλεύς 52, 14 sq. 20 sqq δ μέ- · γιστος Ζ. 50, 19 51, 9 78, 8 πρώτος, πρώτιστος 83,19 85,6 ό πρὸ τῶν τριῶν Ζ. 83, 24 άρχικός 83, 24 πηγαΐος 83, 27 ένάλιος est Neptunus 83, 29 καταχθόνιος est Pluto 84, 1 ζήτησις est έξις τοῦ γινώσχειν 28, 28 dist. & veeois 28, 28 sq 103, 18 sqq ζωή 22, 3. 9 30, 27 34, 21. 23 38, 7. 20 48, 11 51, 3. 12 70, 20 75, 7 77, 11 81, 9 83, 22 85, 17 86, 24 87,3 89,23 91,21 92,9.19 101,1 104, 10. 12. 18 sqq 105, 7 106, 22 opp. δν, νόησις 111, 18. 20 82, 4. 12 **δλη, μεριστή, μεμε**ρισμένη, παντελής sim. 7,12 43, 28 53, 6 91, 12 νοερά 46, 28 52, 12 57, 5 65, 17 75, 27 ψυχική 52,19. θεία καλ νοερά καί ψυγική sim. 53,5 sq 81, άναγωγός, άμείλιπτος, 3 8Q

άχραντος sim. 57,3 70,18 77,8 111, 9. 16 γιωστική, φανταστική 12, 13 66, 15 72, 1 76, 8 σωματική (syn. περί τοίς σώμασι μεριστή 53, 6 μετά σώματος 71,4) 52,12 108,8 είδος ζωής 22,6 38,3.14 43,11 45, 9. 27 47, 21 70, 6 ζωογονία 50, 16 52,6 80, 11 91, ζωογονικός 25, 5 79, 21. 25 84, 20 94, 16 95, 1.17 96, 16. 20 105, 5 ζωογόνος 22, 1 52, 9 81, 3 91, 10. 19. 24 92, 27 103, 24. 27 104, 3 105, 25 106, 14 ζφον (opp. φυτόν) 7,19 39,7 νοητά 60, 29 θνητά 106, 23 ζωοποιείν 84, 2 ζωοποιία 91, 15 95, 10 ζωοποιός 79, 12 86, 18 ζωτιχῶς (opp. οὐσιωδῶς, νοεoõs) 85, 18

τὸ η 42, 2 ήγεμονία 5, 24 55, 13 94, 26 ήγεμονικός 25,5 28,30 48,10 78,5 95,16 98,10 101,24 superl. $50, 291, 9 - \tilde{\omega}_{S}94, 2195, 22$ ήγεμών θεός sim. 38,4 48,25 56, 11 58, 17 74, 21 84, 8 88, 18 τὸ ἡγούμενον opp. τὸ ἐπόμενον (log.) 11, 23 ήλιακός 96, 17. 19 109, 6 η̃λιος ("Ηλιος) 37, 8. 12. 17 49, 9 74, 3. 6 78, 24 84, 22 94, 7. 10 98, 2 sq 101, 12 ήμεροδρόμος 36, 1 ήμίθεοι 68, 16 70, 15 Heα 50, 5 sqq. 16 66, 24 73, 20 79, 8. 11. 21 80, 6. 9 83, 2 92, 2. 7 93, 2 sq. 12. 18 sq 94, 1. 4. 7. 9. 17 111, 24 appellatur ή δέσε ποινα ἡμῶν 98, 23 Ήράκλειος 38, 18 Ήρακλής 38, 16 sq 47, 21 48, 9 73, 17 sq δ μέγας 'H. 68, 19 plur. 38, 13 ήρωϊκός 68, 19. 25 69, 19 70, 5 77, 4 99, 3 ήρωϊκὰ γένη ψυχῶν quid sint 75, 25 ήρως 68, 16 sq. 21 69, 25 71, 8. 10. 12 77, 14 79, 2 98, 22 dist. φύσει et σχέσει ῆρωες 68, 16 sq 'Ήφαιστος 21, 20. 22 111, 21 'H. appellatur τὸ πῦρ 41, 16 ήχή 36, 25 ήχοι 19, 17

θάλασσα sacra Neptuno 85, 27 symbolum τῆς γενέσεως 86,11 88, 22 quid significet 111, 15 BQQ θέαιναι 94, 22 103, 27 **θ**εάματα 89, 27 Selog 3, 29 19, 14 22, 15 81, 16 35, 9 36, 23 47, 5 53, 5 70, 24 72, 12. 26 81, 3. 11. 14 82, 1 87, 21 99, 22. 24 104, 10 108, 27 110, 5 δύναμις 25, 3 44, 10 75, 20 νοῦς 56, 26 57, 10 76, 2 δαίμονες 35, 23 φῶς 34, 5 γένη 48, 14 78, 14 ονόματα cfr ονόματα θεία comp. 72, 21 sq 113, 13 τὸ θείον 42, 22 46, 23 47, 23 70, 25 τὰ θεῖα 75, 15 78, 18 79, 23 80, 18 τὰ θειότερα 113,13 Θέμις (Hom.) 49, 20 sqq θεοθρέμμων σιγή (or.) 63, 26 θεόκλητα ονόματα 34, 15 θεοπρεπής 70, 7 θεός 4, 1. 19 9, 25 10, 17. 19 11, 3 8q 19, 13. 20. 24 20, 11 21, 14 22, 4. 16 24, 18. 25 25, 3. 14 26, 17 28,9 29,23.25 sqq 30,18 31, 3. 9 sqq. 16. 21. 25. 30 32, 1. 6. 9 sqq. 18 sqq 33, 2. 7. 18 sqq. 28 34, 4. 10. 14. 18. 21 sqq 35, 4. 7. 13. 16. 20. 25 86, 6. 15 sqq. 20. 24. 26 38, 14. 18 42, 24 46, 26 47, 13 48, 7 sqq. 13 sqq. 23 49, 12 51,

13. 18 passim fem. θεά 69, 14 70, 4.23 71, 2 111, 6 saepius Deós 38, 8 80, 3 81, 10 93, 6 saepe θεοί con. vel opp. δαίμονες, ἄγγελοι, ῆρωες sim. 19, 5. 8 25, 10 35, 25 43, 11 68, 13. 17. 25 69, 4 70, 5 71, 19 72, 8 8qq. 14. 23 75, 9.13.16.18 76,4 78, 27 79, 1 88, 25 πηγαῖοι, άμείλιατοι 80, 27 82, 17 105, 29 νοητοί 32, 21 48, 2 57, 22 sq. 26 60, 24 sq 65, 10 sqq. 21. 23 vosρός 20,18 33,3 48,3.13 sqq 49, 3 57, 21 sq. 27 59, 8 61, 20 63, 9 74, 23. 25 80, 26 86, 20. 22 92, 14 έμφανεῖς, πούφιοι 32, 22 37, 9 48, 2 74, 30 οὐράνιοι 74, 7. 14 98, 1 Εγκόσμιοι 49, 6. 13. 18 55, 8 101, 13 άστρῶοι 49,10 συνεκτικός, συνοχικοί 59, 26 84, 20. 28 διαιρετικός, διαχριτιχοί 24,20 64,21 ἀπόλυτοι 78, 8 98, 5 άρχιποί 69, 13 78,6 (cfr 80,24) έπιστρεπτικοί 65,7 φρουρητικοί 65,3 δημιουργικοί 48,23 83,11 νοερός δημιουργικός 86, 20. 22 Τιτανικοί, συνοχικοί, ζωογονικοί, δημιουργικοί 84,1989 ήγεμονικοί, ήγεμόνες sim. 50,2 78,5 88, 19 δλικοί, δλικώτεροι sim. 9, 25 50, 2 53, 17 64, 29 78, 4 80, 26 μερικώτεροι 9, 26 78, 5 ποεσβύτεροι 53,18 δεύτεροι 100, 3 véol (Pl.) 24, 9 27,6 sq 55, 11 Εφοροι, προστάται 9,1 22, 7. 28 38, 13 θεότης 38, 18 59, 19 80, 20. 24 91, 19 105, 26 **θ**εουργία 31, 27 65, 25 100, 21 cfr or chald in ind. I θεουργικώς 32,80 θεουργοί cfr or chald in ind. I **θ**έρμη (Pl.) 105, 6 θέσις 11, 8. 16 21,12 τῶν ὀνομάτων cfr δνόματα θέσει (opp.

φύσει, νόμφ sim.) 4, 11 sq 5, 2 sqq 6, 20 8, 13 10, 24. 27 11, 9. 18 15, 2.14. 28. 30 16, 3 sq. 30 sq 18, 16 27, 14 τὸ θέσει (opp. τὸ φύσει) 4, 18 5, 2, 18 26, 3 Θέτις 69, 16 θεωρητικός 18, 21 61, 11 θεωρία 2, 27 3, 1 10, 22 46, 25 96, 29 τὸ δήλυ 65,2 70,8 85,3 τὸ θηριῶδες 45, 18 99, 14 Θησεύς 73, 17 sq θλίβειν 72, 3 θνητή φύσις 47,25 108,7 ζώα 106, 23 τὰ θνητά 22, 22 69, 8 δ θυμικός 88, 8 θυμοειδής 46,6

ίδέα 24, 21. 28. 31 36, 9 rhet. 12, 17 ίδιότης 2,8 13,25 30,11 31,1 34, 8 40, 7 53, 19 68, 20 72, 13 90, 16. 27 95, 18 97, 6sq 98, 25. 29 105, 19 108, 28 *lδίωμα* 31, 29 46, 2 95, 9 ίδούειν 19,25 57,9 59,6 82,6 104, 2 112, 7 ίδοῦσθαι (plerumque ἰδουμένος) 4,19 28,16 29,23.26 31,15 58,7 59,24 95,2 105, 28 ίδουσις 80, 2 'Ινδοί 32, τ *ໄσάξιος* 50, 3 *ἰσάριθμος* 60, 6 ἰσόρροπον (Democrit.) 7,5 ίστοςεῖν 34, 24 κατὰ ἱστορίαν nominantur quaedam 41,5 ἴυγγες (!) 33, 15

καθαρμοί 100, 28 καθαρότης 57, 2. 28 94, 24 κάθαρσις 89, 22 100, 11. 26. 29 101, 4 καθαρτικός 10, 14 88, 16 89, 8 δύναμις 100, 13. 26 **καθέλκεσθαι 8, 19** καθηγεμών 29, 17 καθήκειν de caelo in mundum 31, 29 99, 4 κάθοδοι animarum 37, 28 **παθόλου 18, 23 45, 8 τὸ παθό**λου 5, 7.9 τὰ π. 38, 27 καθολικώς ορρ. μερικώς 5,6 **κακία 104, 7** τὸ κακόν, τὰ κ. 12,30 46,23 47, 2 105, 12 κακουργία 13, 8 κακύνεσθαι 13,6 **πάλλος 110, 14** νοητόν (et plur.) 90, 22 1,11,8 τὸ καλόν 26, 14. 17 κάλπις 41, 18 **κανών 43,** 7 **μαρδία Liberi 109, 20** καρποί 87, 6. 20 106, 17 ชิยเือเ καταβάλλεσθαι (med.) deponere 9, 16 καταγωγοί δαίμονες 75,23 καταγωνίζεσθαι (med.) 101, 19 113, 7 καταδεέστερος διάκοσμος sim. 31, 26 33, 21 77, 5 82, 8 92, 29 107, 17 τὰ κ. 53, 11. 27 57, 11 58, 2 68, 4 καταδράττεσθαι 66, 2 **παταλάμπειν 98, 3 104, 1** καταλήγειν 13, 18 97, 17 καταλλήλως 27,8 καταμηνύειν 72, 16 καταντάν είς ήμας sim. 31, 12. 20 34, 2 36, 24 54, 22 καταπίνειν (Orph.) 62, 4 καταπληκτικός 108, 11 καταπόσεις Orphicae 28, 2 κατασκευάζειν (log.) 5, 7 sq 6, 21 καταφέρεσθαι 37, 25 46, 27 καταχθόνιος Ζεύς est Pluto 84,1 καταχοηστικώς (gramm.) 41, 2 **κ**αταχωννύναι 26, 27 40, 11 κατελθεῖν de anima 37,18 38,9 τὸ κατηγορούμενον (log.) opp. τὸ ὑποκείμενον 12,5 κατιέναι de anima sim. 37, 15 46, 30 68, 3. 27 86, 21 κατωφθωμένος 70,9 κατορθωτικός 70, 22 71, 2 κάτοχος 68, 4 κάτω sunt ea quae a dis sunt remota 61,3 80,12 95,8 110,4 τὰ κ. 35, 18 80, 22 κάτωθεν 94, 2 τὸ κενόν 29, 10 *πέντρον* 62, 23 79, 28 85, 30 91, 11 92, 1 94, 28 τὸ περδαλέον 8,29 κηλίδες ἀπὸ τῆς γενέσεως (or.) 71, 18 Kilines 107, 14 μίνησις 12,10 18,3 31,15 36, 12. 24 53, 2. 20 59, 10 74, 27 85, 24 sq 87, 2 88, 18 98, 6 101, 29 103, 10 112, 16.23 οpp. στάσις 4,25.27 opp. είδος 14,20 ἀπούσιος 14,7 θείαι 81,11 **ρανία 102, 5** δημιουργικαί 102,4 φανταστικαί 10,15 σωματικαί 16, 31 πινητικός 31,7 79,21 86,17 Κίρκη 22, 8. 11 nlάσεις (trad. nolάσεις) 70,13 κλείς est σύνθημα in mysteriis 25, 5 κλήρος animae 43, 14 85, 21. 27 86, 9 κληφοῦσθαι 49, 2 54, 25 76, 1 83, 16 84, 18 85, 11. 26 94, 2 nlήτορες (or.) 100, 21 κλιματάρχαι di 25, 15 **κλύδων** 105, 13 τὰ κοῖλα 86, 3 κολαστικά πέρατα 107, 25 κόλποι (or.) 72,6 76,13 91,18 τὸ κεκορημένον 54, 18 Κόρη 22, 1 58, 5 84, 4 85, 19.22 93, 2 94, 24 95, 5. 15 96, 11. 21 106, 5. 26. 28 107, 5

Kooinós 96, 14 nogóvovs (unde Kgóvos derivatur) 59, 5 πορυφή dicitur vertex montis κατ' ἀναλογίαν 41, 11 **πορυφοῦσθαι 102, 20 ποσμιπός 102, 19 πόσμιος 105, 20** πόσμος 20, 24 21, 4 22, 4.19 28, 16 49, 12 53, 1 56, 1 57, 20 60, 11 85, 5 98, 15. 21 98, 12 100, 14 101, 20. 22 102, 15 109, 10 112, 10. 15 113, 11 (?) est dexág 97, 9 οὐράνιος 111, 10 πρώτιστος καὶ έμπύριος 76, 23 μέσος καὶ αἰθέριος 76, 25 ποσμοτρόφος φύσις 98,27 Κούρητες 58, 6 εqq 112, 19 Κουρητική τάξις 112,17 φρουρά (syn. φρουρά, φυλακή παρά τῶν Κουρήτων 58, 6.9) 58, 3 πρατήρ est σύνθημα in mysteriis 25,4 οί πρείττους 33, 23 τὰ πρείττονα (-ττω), τὰ κρ. ἡμῶν 19, 2. 5.7 29, 13 38, 26 53, 22 63, 3 64, 1 71, 24 80, 8 103, 12 τὰ κο. γένη cfr γένη Κρήτες 40, 4 πριτική φρόνησις 40,22 Κοονίδης 66, 23 88, 14. 24 Koovinos 52, 8 83, 15 Koóvios 28, 17 50, 15 54, 8 61, 16 63, 5 64, 16 66, 21 73, 27 80, 20 84, 26. 28 89, 14 91, 7 Koóvos 27, 16. 27 28, 8 50, 9. 11 52, 10 53, 29 54, 5. 13. 17. 24 55, 11. 15. 26 56, 3 sq. 8. 24 57, 21 58, 7 59, 13 sqq 61, 20. 28 62, 6. 12. 14. 28 64, 14. 18. 20 66, 25 79, 7 80, 3 sq 82, 23, 28 83, 10, 12, 18 84, 8. 14 85, 26 89, 13 sqq. 24 90, 3. 29 91, 16 110, 8 appellatur βασιλεύς 28, 18 54, 13 57, 5 βασ. τῶν Τιτάνων 56, 21 πατήρ πατέρων 59,6 μέγας

80, 3. 27 81, 2. 13 μέγιστος 27, 21 57, 12 πούφιος (or.) 82,22.28 54,7 56,7 57, 18 61, 1 62, 16 74, 29 75, 18 107, 20 πρυφίως 29, 23 31, 15 33, 18 48, 2 95, 20 97, 13 πυβερνάν τὸ πάν sim. 30, 12 44, 20 91, 20 xúxlog 62, 22 87, 18 κύκλοι τῶν πλανωμένων 79,26 animae 70, 16 86, 27 103, 10 ταύτοῦ, τοῦ ταύτοῦ χ. 70, 7. 12. 25 86, 10 δ δατέρου, τοῦ θατέρου κ. 70, 13 71, 1 Κύπλωπες 21, 19 Κύπριοι 107, 14 xuqouv 43, 21 45, 3

λαμπούνειν 100, 14 Λεητώ 104, 15 (cfr adn. ad l.) λεπτική φαντασία 19, 11 πάθη τῶν λέξεων (gramm.) 40,5 Λήθη 2, 4 ligis 37, 30 82, 25 93, 25 108, 12 112, 13 Λητώ 108, 24. 26 104, 8. 14 sq. 22 sq. 26 105, 4. 9. 16 106, 28 107, 4 cfr quoque Λεητώ loyinós 1, 10 19, 9 34, 1.6 35,11 76, 7. 10. 21. 24 79, 18 88, 9 94, 12. 14 λόγιον cfr ind. I sub orac. lóyog verbum, oratio 12, 14. 17 13, 27 14, 1 sq. 21. 24 sqq 15, 5. 8 29,21 51,21 66,20 84,25 102,10 al. ἀποφαντικός cfr ἀποφαντικός λόγος Επιδεικτικοί, διαλογι**χ**οί 10, 3 φανταστικός, έπιστημονικός, δοξαστικός 67, lóyov appellat Aristoteles τὴν δόξαν 14,27 ratio, causa 8, 19 24, 2 32, 21 79, 12 97, 10 102, 21 112, 28 113, 5 ούσιώδεις διεξοδικοί 6,12 - ἀίdioi 18,15 con. vel opp. sldog 23, 1.5.11.21 τῆς φύσεως 10, 16

άφμονικοί 102, 1. 25 λόγον ἔχειν τινός obtinere vices 77, 22 85, 7 103, 19

μαθήματα i. mathematica 1,14 μαθηματική astrologia 78,7 Μαία 9.24 μακάρια θεάματα 89, 27 οί έπλ Μάρκου γενόμενοι θεovoyol 72, 10 cfr ind, I sub orac. μαρμαρυγαί (Pl.) 100, 14 μεγαλουργός 68, 20 75, 27 77, 8 μεγαλόφρων 75, 27 μεθεχτός 109, 10 μέθεξις 30,2 79,18 82,4 κατά μέθεξιν 98, 20 Μελέαγρος 39, 21 μένειν (ορρ. προιέναι, κατιέναι) 22, 2 33, 20 49, 18 53, 14 54, 10 59, 25 60, 28q 63, 22 64, 5 73, 24 79,15 84, 8.12.25 cfr προιέναι μερική ψυχή 20, 12 27, 4 47, 19 48, 12 101, 2 vovs 108, 28 109, 4 φύσις 1, 6 88, 28 44, 6 πνεύματα 69,7 comp. 9,26 54, 8 67, 5 73, 24 78, 5.12 97, 1 107, 9 superl. 75, 24 τὸ μεοικόν opp. τὸ καθόλου 5,7 μερικώς opp. καθολικώς 5,6 μερισμός 76, 19 cfr 56, 18 μεριστός 1,4 24,4 27,9 sq. 14 28, 20 34, 3 38, 24 52, 11 53, 6 55, 25 56, 1 82, 25 95, 7 102, 6 109,9.16 τὸ μεριστόν 56,18(?) τὰ μεριστά 24,18 93,9 -ῶς 28,25 31,11 51,18 52,23 98,20.23 uécos 2,21 7,19 14,128qq 21,12 27, 28 56, 3, 18 τὸ μέσον (τὰ μ.) 85, 10. 29 86, 3 91, 19 95, 14 μεσότης 75, 19 84, 18 95, 17. 21 τὸ μεσουρανοῦν 85, 80 μετάθεσις των δυομάτων cfr δνόματα

τὰ μέταλλα 87, 7. 20 μετέχειν 2, 10 3, 28 4, 14. 18 5, 2 9, 28 22, 4 31, 22 32, 5 47, 24 78, 14 79, 24 98, 17. 20 109, 2. 5. 16 μετονομάζειν 6, 27 73, 4 sq. 17 μετουσία 11, 24 33, 8 82, 8 118, 1 μέτρα 6, 6 21, 8 28, 7, 15 34, 21 81, 11 82, 8 μετοητικός 10, 15 μήκη con. πλάτη 89, 14 μηκύνεσθαι (gramm.) 42, 10 Μῆτις (Orph.) 33 5 μητρικός 52, 9 71, 1 85, 1 93, 15 -mg 61, 12 79, 15 τὸ μεμηχανημένον 71,16 κατὰ μίμησιν (gramm.) 40, 23 μιμητικώτατος 5, 17 Mivos 71,5 μίξις 69, 8. 25 106, 16 sq 109, 27 κατὰ μνήμην ονομάζειν sim. 39, 9. 11 48, 19 73, 1 μνημονευτική ζωή 66, 15 μνημονευτός 66, 9 το μνημονευτόν (Plotin.) 105, 15 Μνημοσύνη 101, 25 105, 15 μοῖρα 68, 28 88, 25 μοναδικός 80, 12 -ῶς 88, 28 μονάς arithmetica 13, 23 97, 12 theologica 30, 29 54, 8 68, 12 80, 7 83, 11 102, 13. 16 109, 10 plur. 60, 6 sq 94, 16. 23 μονή 80,1 81,22 85,3 μόνιμος 23, 17 sq 36, 13 106, 11 μονίμως 4, 19 58, 7 89, 17 91, 23 96, 10 μονοειδής 28, \$ 31, 25 μονονουχί 42, 19 μόριον ψυχης (Pl.) 88,7.11 γόνιμα 110, 16 μεμορφωμένος 31, 14 μορφωτικός νούς 76, 26 -ळॅ६ 31, 11 Μοῦσαι 98, 12 101, 26 102, 11. 13. 17 108, 3. 6 sqq Μουσηγέτης 102, 12 103, 3. 15

μυείσθαι (pass.) 74, 22 μυθενομένη περί Κρόνον ὕβρις 55, 19 μυθικός 54, 26 55, 19 μυθοπλάσται (trad. μυθοστάται) 64, 16 Μυρίνη 84, 17 85, 6. 11 μυστήρια 36, 17 μυστικός 51, 13

ναματιαΐα θδατα 82, 14 τὸ νεαροπρεπές 1, 15 Nixn 113, 8 νοερός 30, 28 33, 27 42, 25 48, 12 49, 3 54, 2 59, 10 sq. 28 64, 5 72, 11 74, 17. 26 76, 6. 8. 23 90, 20 92, 1 95, 4 99, 20. 25 102, 23 103, 16 104, 3.13 112, 3.7 113, 12 θεός cfr θεός νοερός τέρες 83, 13 ούσία, ΰπαρξις, ύπόστασις, φύσις 22, 12 31, 28 32, 27 61, 16 63, 11 75, 14 76, 21 sq 103, 28 ψυχή 68, 26 98, διάποσμοι, διαπόσμησις 48, 13 58, 18 59, 24 92, 13 110, 10 ζωή cfr ζωὴ νοερά είδος 6, 4. 14 23, 15 51, 22 109, 2 μέτρα 34, 21 ἀγαθά 10, 12 54, 5 56, δλότης 27, 28 63, 28 65, 4 περιφορά 27, 20 62, 24 στήμη, τέχναι 1,8 21,15 εν 103, 18 $\delta v \alpha \varsigma$ 52, 25 νοητὸς nal voseos cfr vontos comp. 68, 26 τὸ νοερόν 47, 4 104, 5 τὰ ν. 22, 23 23, 24 59, 15 78, 17 109, 18 νοερώς 23,28 55,24 60, 23 61, 9 62, 6 85, 18 87, 27 94, 20 comp. νοερωτέρως 78, 29, at νοερώτερον 109, 23 νοήματα 15, 29 16, 24 17, 22 29, 30 78, 18 νόησις 6,9 27,22 31,7 32,29 33, 10 34, 5 36, 23 37, 4 53, 81 55, 27 56, 2. 9 57, 3. 12. 24 61, 21 62, 16. 21 67, 21 74, 25 82, 5. 12 88, 24 89, 28 93, 17 dist. δόξα,

νόησις 14,6 genera 73,23 sqq νοητική ένέργεια 33, 13 37,4 νοητός 51, 22 56, 6 57, 18.26 59, 1. 7. 9. 25 60, 25. 28 sq 67, 2 72, 11 74, 17 82, 29 Deós cfr Deòs διάποσμος 6, 3 61, 4 νοητός άγαθά 98,1 παράδειγμα, τόπος cfr παράδειγμα ν., τόπος άριθμοί 74,20 πλάτος 60, αίων 63,20 ολότης 63,21. 28 28 64,3 xállog (Pl.) 90,22 111,8 νοητός (αμα) και νοε**φός (νοεφ. ἄμα καὶ νοητ.) 59,** 11. 28 60, 23 64, 3 65, 12 τò νοητόν 46, 26 58, 8 60, 16 61, 29 62, 1. 14. 24(?) 64, 4 69, 1. 3 86, 15 87, 16 89, 25 92, 12 vonτόν opp. νοῦς, νόησις 6,8 τὰ νοητά 22,29 30,20 32,25. 27 55, 27 56, 11 59, 23. 28 62, 9. 15. 20 63, 24 64, 10 89, 26 105, πατέρες τῶν νοητῶν 67, 13 νοητῶς 62, 6 92, 12 νομεύς 38, 2 νομοθετικός 19, 22 ή ν. 19, 15 28, 15 νόμος 18, 14. 20. 24 con. vel opp. φύσις, θέσις 18, 10. 14. 16. 22 έτυμολογικός 39,10 είμαρμένοι cfr εἰμαρμένοι νόμοι vovs 2, 5 6, 18 19, 22 20, 12 28, 24 sq 29, 1 44, 9 57, 4 59, 22 78, 2 81, 19 82, 29 85, 13 87, 10 8q. 16 93, 19. 26 98, 3 109, 8. 11. 15 sq. 21 plur. 50, 20 93, 21 opp. ψυχή 6, 11 sq. 109, 11 158q 50, 20 51, 1 78, 18 82, 5 93, 21 109, 11 opp. διάνοια 56, 3. 5 65, 14 οpp. νοητόν γένος 57, 21 opp. ἀνάγκη 112,26 113,1.9 opp. vln 112, 24 tria genera νοητός, νοεφός, νοητός ᾶμα καὶ νοερός 59,9 εqq νοητός 56, 7 57, 18 θείος cfr θείος νούς έξηρημένος 57,5

άνλος 57, 6. 18 59, 5 καθαρός 58, 17 59, 5 63, 5 64, 22 **ριστός 57,6 ἀμέθεπτος 51.10** παντελής 51,10 109,3 τέλειος 29, 29 υπέρτερος και ένοειδέστερος 58, 30 ούσιώδης 28, 22.24 δημιουργικός 20, 22 53, 29 55, 29 85, 8 91, 14 92, 26 97, 15 99, 30 έγκόσμιοι 50, 20 μερικός, μερ. καλ μετεχόμενος 108, 28 109, 4 συνεπτικός, τελεσιουργός 56,8 φρουρητικός 65,10 έκφαντορικός 56,7 μορφωτικός 76, 26 Κρόνιος 63, 5 Διονυσιακός 77, 24 νοῦς νοῦ 57, 19 vov &vdos 47,15 66,11 **κατά (τόν) νοῦν 30,6 85,17** 86, 26 107, 28 109, 19 Nύμφαι (cum arboribus, fontibus, cervis, serpibus sympathia quadam coniunguntur) 70, 1 Νυμφικός 69,19 $N\acute{v}\xi$ (Orph.) 28, 6 50, 25 54, 28 55,2.4 62,11 sq 92, 10 sq plur. 48, 19 νώνυμον (Democr.) 7,6

Ξάνθιππος 73, 12 Ξάνθος 34, 16. 24 (?) 35, 10

τὸ ο μικρόν 42, 3 cfr quoque Όδυσσεύς 36,4 Homerus in ind. I οίησίσοφος 67, 29 οίκειότης 25,2 οίπουμένη 74, 6. 10 olvos quid significet 108, 27 sqq δλιγοσυλλαβώτερος 34, 15 δλικός 44, 4 64, 29 78, 6 80, 26 comp. 9, 25 58, 17 54, 9 67, 5 69, 5 78, 4 90, 8 superl. 50, 2 δλικώς 100, 1 olog totus, omnes 2, 6, 28 5, 15 7, 19 14, 21 20, 23 21, 4 22, 18. 24 28, 22 43, 28 49, 12 50, 1 52,

10 53, 25 54, 5(?) 58, 7 60, 11 80, 11 85, 8. 12. 31 91, 10 sq. 20 98, 12 101, 1 102, 15 109, 11 118, 10 δ δ. δημιουργός, ή δ. $\delta \eta \mu \iota o \nu \varrho \gamma \iota \alpha = \dot{o} \tau. \delta \iota \omega \nu \delta., \dot{\eta}$ τ. όλων δ. cfr δημιουργός, -ία similiter alia: ψυχή 47, 18 φύσις cfr φύσις δλη διάποσμος, διακόσμησις 60, 17 92, 3 σειρά 38, 19 49, 1 περίοδος, περιφορά 27, 19 46, 18 86, 23 τὸ δ. 14, 25 27, 9 43, 9 47, 28 109, 2 $\tau \alpha \delta$. = mundus 24, 18 29, 29 30, 8 32, 19 37, 11 48, 3. 22 55, 5 57, 12 59, 29 63, 11 73, 23 74, 20 75, 20 83, 19.25 84, 5 91, 15. 24 95, 3 98, 5 99, 18. 28 ορρ. τὰ καθ' 103, 5 112, 2 ξκαστα 10, 22 οpp. τὰ μέρη, τὰ μεριστά 24,18 38,24 56,2.18 δλότης 27, 28 63, 21. 27 sq 64, 3 65,4 plur. 109, 12 όμοιομερής 14, 18 **παθ' δμοιότητα (rhet.) 41, 11** όμονοητική σύζευξις 111,12 σύνταξις 83, 4 τὸ ὁμότεχνον 111, 23 ύμοφυής συνέργεια 88,4 - ώς 92, 28 δμωνυμία (et plur.) 6, 21 40, 10 69, 11 τὸ ὄν 12, 20 sqq 71,6 72,4 82,5 87, 17 89, 20 τὸ μὴ ὄν 10, 10 τὰ ὄντα 2, 20 3,1 6, 1. 6. 13. 18 13, 25 15, 22 19, 10. 17 21, 5 22, 26 24, 12 28, 1.5 30, 21.25 49,4 66, 10 72, 17 87, 16 97, 19 103, 9 109, 17 opp. τὰ γενόμενα, τὰ μέλλοντα 78, 2 sq τὰ δντως οντα 12,889 67,4 τὰ οὐκ ουτως ουτα 12,9 ονομα sescenties locus gravissimus 72, 19 sq & & & & 29, 21 sqq 81, 30 47, 12 78, 16. 28 95, 25 (cfr 32, 18 sqq 36, 15 sqq) **8** só-

κλητα 34, 15 ανθρώπινα 34, νοερά και πατρφα 42,25 γενεσιουργά 42, 25 πρώτιστα άπλα, σύνθετα 39, 33, 28 άπαίσια cfr άπαίσια 17 8QQ δνόματα είδος τοῦ δνόματος, τῶν ὀνομάτων 16, 26 37, 23. 26 45,24 υλη τ. δ. 37,24 45,26 ποίησις τ. δ. 20, 1 similiter θέσις 20,5 44,22 οὐσία 19,11 άλήθεια 40, 11 δοθότης loci graviores 1, 3 2, 26 3, 2 9, 10 11, 7 15, 2. 4 29, 17 40, 8 43, 11 63, 2 95, 25 μετάθεσις 6, 25 10, 24 sqq χρῆσις (gramm.) 40, 3 δυνάμεις (gramm.) 77, 22 αναλυσις 95,27 αναπτύξεις (gramm.) 39, 20 δνομάζειν κατὰ μνήμην, έλπίδα cfr sub μνήμη, έλπίς όνομασία 8,23 11,19 66,20 78,21 όνομαστική ένέργεια 88, 13 όνοματοθεσία 35,14 ονοματοθέτης 8, 21 17, 7 37, 26 67, 28 όνοματουργείν 6, 17 ονοματουργία 44, 23 όνοματουργός 20, 2 οντως 6,6 9,7 12,8 sq 66,26 72, 2 77, 25 όξύτητες (gramm.) 77, 22 όπαδὰ τοῦ θεοῦ γένη 98, 19 όρασις 7, **2**5 δρατική αἴσθησις 37,9 δογανον 12, 13 14, 1 16, 6 sqq. 14 sqq. 29 17, 2. 10. 15 sq. 21. 29 18, 4 23, 26. 28 25, 3 26, 20. 28 27, 7. 13. 15 86, 21 37, 1 ὄφεξις 8,9 43,9 Όρέστης 43, 3. 23 44, 26 sq 45, 12. 17 46, 5 72, 27 ώρισμένως 13, 27 δρισμός 3, 22 δριστικός 68, 10 ή δριστική 2,8 3, 11. 20 όρμος τοῦ πατρός scil. Iovis 113, 2 δονεον 35, 5 õgos (et plur.) 13, 22. 25. 30 16, 14 21, 12 53, 20 δημιουργικοί 86, 4 ή ου δίφθογγος 42,4 ούράνιος 24, 13 49, 8 52, 27 74, 7. 14 78, 10 88, 15 98, 8 98, 1 102, 4 111, 10 οὐρανίως 82,21 Ούράνιος 27, 27 48, 19 64, 16 84, 11 ούρανός 4, 25 47, 17 60, 10. 15 68, 24 65, 4 76, 29 79, 26 84, 21 88,19 97,29 98,3 101,1 103,29 112, 13 Ούρανός 54, 27 55, 4. 12 59, 13. 22. 29 60, 22 61, 12. 15. 22. 29 62, 16.23 68,3.6.13.20 64, 6.17.22.28 65, 16. 26 66, 6. 29 67, 18 74, 24 82, 24 84, 7. 15 110, 10. 14 8q 111, 8 ούρος (unde ούρανὸς derivatur) 63, 11 οὐσία 6,6 7,19 16,13 20,20 21, 8 29, 7 32, 12. 17 44, 20 47, 14. 17 51, 15 53, 11. 23 60, 28 65, 12 66, 12 67, 28 69, 18 73, 16 77, 16. 22 78, 21. 26 79, 10 80, 1 sq 81, 25 85, 11 94, 24 103, 11 109, 21 opp. ἐνέργεια 4, 1 opp. νοήσεις, ζωαί 82, 12 con. τὸ είναι 91, 16 τῶν είδῶν 26, 18 τῶν ὀνομάτων 19, 11 31, 17 νοεφά 22, 13 63, 11 75, 14 103, 28 λογική 19, 9 34, 2 άμέριστος, μέση, μεριστή 52,11 δευστή 34,19 κατ' ούσίαν 1,3 76, 6 ούσιοποιός 52, 10 ούσιῶσθαι 57, 12 76, 7 ούσιώδης 6,13 28, 22.24 ούσιωδως 16, 2 opp. ζωτικώς, νοεoos 85, 18 δφεις cfr Νύμφαι δχετοί (Pl.) 91, 12 101, 21 δχήματα daemonum 35,24

παθητικός opp. δραστήριος 35, 10 πάθος 12, 10 87, 24 πάθη τῶν λέξεων (gramm.) 40, 5 παιγνιώδης 109, 22 παιδαριώδης (Pl.) 57, 1 Παιωνικαλ ένέργειαι 100,15 παλιγγενεσία 23, 20 Παλλάς 112, 15 Πάνες 35, 27 τὸ πᾶν 21, 9. 14 24, 1. 15 28, 16 30, 13. 16 sq 37, 27 44, 13 49, 14 50, 17 51, 10. 23 52, 7 57, 10 67, 22 71, 17 74, 12 76, 12 95, 12 99, 19 sq 100, 5 102, 7.13 103, 12 sqq 105, 1. 8 113, 1. 4 τὰ π. 59,16. 75,4 87,11 105,6 πάντα έν πᾶσιν sim. 62,24 79,22 85,14 Πανικοί δαίμονες 36,4 παράγειν creare 19,11 24,14 81, 8 84, 4 49, 8 50, 20, 53, 14 60, 6 61, 17 71, 13 79, 7 80, 8. 13 (!). 14 81, 26 93, 7 110, 15. 23 παράδειγμα 16, 15. 26 18,6 21,7 27, 16 73, 26 92, 10 νοητόν ορρ. ΰλη 17,8 23,28 20, 24 opp. είκών 16, 17 19, 23 33, 11 52, 24 παραδειγματική αίτία 18, 17 παράλογος 74, 13 παρατήρησις 40, 2 παρατηρητικώς 74, 4 παρατρέχειν 54, 21 77, 18 παρέγηλισις (gramm.) 41, 12 τὸ παρεκτικόν 104, 10 Παρθένιον ὄρος 86, 1 παρθένος est Κόρη 95,13 96,11 106, 6 παρονομάζειν 7,3 ή ἐπ' ἄλληλα τῶν εἰδῶν παςουσία 2, 9 παρφδείν 42, 19 πάσχειν opp. ποιείν 13,13 18,1 πατής (saepe πάντων, τῶν ολων sim.) loci graviores 30, 30 50, 4. 13 74, 29 85, 13 90, 3 100, 2.7 112, 28 113, 2.7 con.

δημιουργός cfr δημιουργός con. vel opp. νοητός 59, 7 82, 29 πατής πατέςων est Saturnus 59, 6 plur. 48, 20 52, 21 63, 26 84, 26 con. βασιλεῖς 64, 12 (cfr 52,21) πατέρες τῶν ὅλων 30, 8 48, 3 τῶν νοητῶν 67, 12 νοεφοί 83, 13 τφείς 50, 16 πατρικός 35, 15 48, 1.5.15 52, 6. 9. 19 54, 9 59, 6. 15 65, 24 71, 1 85, 1 87, 17 93, 15 $-\tilde{\omega}_S$ 61, 12 79, 15 τὰ παρ' ἡμῖν πάτρια scil. mysteria 103, 25 πατρῷα ὀνόματα 42, 25 παχύσματα 101,3 Πέλοψ 46, 12 sqq Πενία (Pl.) 71, 11 πέρας (opp. ἄπειρον, ἀπειρία, άνέπλειπτον) 18,21.23.26 60,18 65, 11. 20 83, 14 84, 4 94, 28 107, 24 108, 3 περατούν 22,7 112,9 περίγειος 69,7 περιγράφειν (con. ἀφορίζειν) 13, 21 περικαλύπτειν (Pl.) 112, 11 Περιπλής cur sit ita appellatus 73, 8. 12 sqq περικόσμιος 75, 10 104, 1 'adπερικρατείν cum gen. haerere?' 8, 16 in potestate habere 18, 24 περίληψις 2,8 περίοδος animarum 33, 24 37, 29 43, 8 46, 14 69, 1 86, 23 103,13 siderum et mundi 24, 13 70, 8. 21 86, 29 103, 14 περιπέζιοι δυνάμεις 69, 20 περιστάσεις 21, 11 περιττός 78, 13 περιφορά 20, 3 27, 19 62, 21. 24 64, 9 65, 4 74, 25 περιχορεύειν 88, 26 Περσεφόνη 94, 18. 28 95, 11. 19. 26. 29 96, 8. 12 106, 7

Περσικά δνόματα 25, 14 πηγάζειν 52, 12 πηγαίος 80, 19. 23. 27 82, 17 83, 13. 27 106, 15 112, 6 πηγή (or.) 33, 15 58, 12. 24 59, 3 79, 12 81, 3 91, 20, 22 92, 1, 28 93, 16 103, 24 105, 5. 29 106, 15 dist. ἀρχή 53, 2 80, 25 cfr quoque Νύμφαι πικρόν dicitur τὸ ήθος 41, 12 πίπτειν είς γένεσιν de animis 11, 27 τὸ πλανώμενον ορρ. τὸ ἀπλανές 86, 1 τὰ π. scil. ἄστρα 79, 27 πλάσματα μυθικά 55, 20 πλάτος νοητόν, τῶν νοητῶν 60, 28 89, 26 τὸ μεταξὺ π. Θεῶν τε καλ άνθοώπων 68, 13 plur. (con. μήκη) 89, 14 πλέγμα (trad. λέγμα) 24, 15 πλεονάζειν 35, 8 πλεονασμός (gramm.) 40, 6 πλεύμων (ν. Ι. πνεύμων) 17.5 πλήθος 6, 4 46, 27 49, 18 55, 26 56, 10 63, 10 96, 28 97, 3. 6. 14 98, 27 99, 15 100, 28 102, 22 103, 2 sq. 20. 22 πληθύειν 53,31 τὰ πεπληθυσμένα 99,8 πεπληθυσμένως 51, 19 πληθυντικώς (gramm.) 61, 5 πλήρωμα 56, 25 Πλούτων 85, 12 sq. 17. 23 86, 17. 26 87, 5. 10. 20 89, 6. 21 90, 9 95, 8. 11. 20 96, 9 appellatur Ζεύς καταχθόνιος 84, 1 Πλουτωνιακή ζωή 86, 25 Πλουτώνιος 85, 29 πνεῦμα daemon 69, 6. 12 ita appellatur anima 93, 26 ποδηγείν 30, 13 ποιείν opp. πάσχειν 13, 13 18, 1. 3 dist. πράττειν 13, 28 sq ποίησις creatio 21, 18 sq 53, 27 64,23 75,10 83,5 112,28 dist. πράξις 13,30 con. ενέργειαι

53, 16 τῶν ὀνομάτων cfr ὄνομα astr. 60, 15 74, 4 = carmencfr Homerus, Orpheus in ind. I ποιητής creator 17, 10. 14 57, 20 110, 10 poëta 29, 15 34, 9 39, 14 44, 22 54, 15 84, 23 ποιητικός 17, 11 8q 18, 16. 27 20, 17 21, 13 44, 3 48, 4 75, 4 πολλαπλασιάζειν 24, 12 54, 1 πολλαπλασιασμός 27,29 64,20 79, 11 πόλοι 4, 26 79, 28 πολυδύναμος 75, 22 πολυειδής 31, 26 100, 26 102, 19 πολυμερής 75, 22 πολυμετάβλητος 24, 10 πολυπαθής 77, 10 πολύσημον (Democr.) 7, 4 πολυσχιδής 77, 26 99, 9 -õç 11, 21 πολυσχιδία 97, 28 πολυτίμητος 107, 14 τὸ πολύχουν 99, 11 Πολυχρόνιος exemplum nominis mortali non apti 18, 25 πολυφνυμία ορφ. δμφνυμία 6,23 πόντος της ανομοιότητος (Pl.) 47, 26 έξω πόριμοι δυνάμεις 10, 16 πορισμός 9, 15 Πόρος 71, 11 Ποσειδών 50, 5. 10 66, 24 82, 27 83, 17 85, 10.13.16 86, 6 sqq. 15. 20 88, 16 90, 5. 8 appellatur Ζεῦς ἐνάλιος 83, 29 Ποσειδωνιακή ζωή 86, 24 Ποσειδώνιος 85,28 πρᾶξις quid sit 14,8 opp. ποίησις 13, 30 πράττειν dist. ποιείν 13, 28 sqq 14, 2. 4 προάγειν 21,14 27,28 32,3 49,4 54, 24 56, 10 57, 19 69, 17 75, 20 προαναστέλλειν (trad. προανατελλ.) 99, 20

προβολεύς 2, 5 προγονικός 46, 17 προελθείν (de creatione) 38,13 65, 20 67, 9 75, 24 80, 3 91, 7 100, 6 101, 17 103, 4 111, 14 112, 13 προέρχεσθαι 82, 19 προηγείσθαι (plerumque προηγούμενος) 7, 24 12, 10 59, 27 προηγουμένως 3, 9, 23 προϊέναι (de mundo, creatione sim.) 3, 13 14, 23 21, 9 22, 1 31, 30 33, 2 36, 23 88, 6 48, 3, 19 54, 10 56, 23 57, 17 60, 3.5.13.25 74, 3.28 84, 25 95, 9 110, 25 111, 16 112, 24 προίέναι med. 33,9 92,5 προκαθαίρειν 100, 22 προκαθηγείσθαι 101, 4 προκείσθαι 15, 1 100, 25 104, 24 τὸ προκείμενον (προσκ. ci Kroll) 83, 23 προκινδυνεύειν 73,5 προκλητικός 75, 14 προκύπτειν 57,8 προλαμβάνειν 5, 14 34, 19 35, 25 43,13 50,15 52,4.8 92,8 100,29 προνοείν 57, 11 61, 30 προνοητικός 28, 17 -ῶς 98, 2 ποόνοια 49, 14. 28 61, 28 62, 8. 27 76, 1 77, 7 πρόοδος opp. ἐπιστροφή 2,7 13, 20. 24 27, 28 31, 14 82, 25 38, 19 49, 7 50, 4 53, 22 58, 5. 11 60, 18 64, 19 67, 7 79, 11 85, 2 105, 25 106, 4. 21 107, 20 110, 8 111, 12 112, 9 έκ προοιμίων 5, 16 πρόρρησις 99, 26 προσδιορισμοί 53, 28 προσεχής 37, 21 38, 24 8q 44, 2 50, 27 54, 3 66, 22 77, 1 86, 15 $-\tilde{\omega}_{S}$ 28, 5. 7 36, 3 48, 24 52, 21 97, 11, 14 προσηγορία 21, 17 63, 4 προστασία 48, 22

προστατείν 21, 22 προστάτης θεός sim. 22,7.29 57, 4 74, 8 προστάτις (trad. προστάτης) 118.6 πρόσυλος 71, 20 75, 25 προσχαίνειν 5, 18 πρόσχημα μυθικόν 54, 26 πρόσωπα personae 4,6 τὸ ἐν τη σελήνη πο. cfr σελήνη πρότασις (log.) μείζων, έλάττων 25, 21. 24 plur. 25, 27 προϋπάρχειν 67, 3 91, 26 προφέρεσθαι (med.) 14, 29 προχέειν (!) 91, 18 92, 3. 9 προχειρίζεσθαι βίους 88, 1 κατά προχείρισιν (trad. προγείοησ.) opp. καθ' έξιν 10,10 πρώτιστος 20,1 32, 21 33, 28 48, 2 58, 12 59, 23 62, 8 64, 10 65, 2 66, 10 67, 1 68, 11 69, 5 76, 22 82, 2. 18 85, 6 90, 25 91, 8. 21 101, 17 112, 17 τὸ πρῶτον 67,8 τὰ πρῶτα 80,4 69,22 85,20 πρώτως 6, 4. 12. 14 8, 3 28, 6 99, 27 πρωτουργός 31, 21 82, 18 103, 5 πτῶσις (gramm.) 58, 7 Πυθία 38, 17 πυρ est imago mentis 93.26 τὸ πύρινον opp. τὸ χθόνιον 86. 1

'Pαδάμανθυς 71, 5 ξαστώνη (Pl.) Φεία 81,14 104,10 'Pέα 52, 9. 12 58, 4 79, 7 80, 8. 12 81, 8. 6. 13 82, 23.28 90,29 91,1. 5. 8. 10 ξευστή οὐσία 34, 19 τὰ ξ. 8,17 ξήμα (gramm.) verbum 104,14 ξητός 31,19 32, 24.26 65,28 66,4 ξήτορική 2, 14. 23 ξίζαι con. αἰτίαι 37, 11 τὰ ἐροιζωμένα 39,5 ξοπή 39,5 τὰ σαρχία 87, 28 σειρά deorum 5, 23 9, 25 22, 2 38, 6. 19 49, 2. 11 52, 8 54, 22 60, 1 69, 13. 17 74, 1 89, 11 sq 90.15 93.24 96.14 τοῦ γένους 45,4 Σειρήνες (tria genera 88, 14 sqq) 88, 14. 26 σελήνη 49,9 sq 74,3.6 τὸ ἐν τἢ σελήνη πρόσωπον 37,12 ύπὸ σελήνην λήξεις, τόπος, στοιχεία sim. 22, 10 49, 10 93, 24 112, 13 τὸ (τὰ) ὑπὸ σελήνην 86,1 93,8 97, 22 Σεληνιακόν είδος 109,6 τὸ σημαινόμενον 7, 23 8,8 12,7 16, 22 37, 23 87, 9 σημαντικός 14,26 16,29 17,3 σημασία 29, 26 σημείον 7, 13 48, 25 σιγώμενος 32, 28 σιγή πατρική 59,6 σίδηφος generi humano similis 77, 11 plur. 41, 6 Σκάμανδρος 34, 17 35, 2. 10 σκάφη 34, 28 σκηπτρον est σύνθημα in mysteriis 25,5 Orphicum 52,27 54, 23, 27 55, 1, 7 σκολιότης 104, 18 σχοπός Cratyli 1, 1 90, 24 τὸ σχοτεινόν 87,7 Σκύθαι 36, 10 Σπυθικά δυόματα 25, 14 σοφία 6, 7.9 96, 6 σπέρμα viri 109, 26 plur. semina 46, 19 σταθερός 80, 2 85, 3 -ãs 54, 10 57, 9 64, 5 89, 17 στάσις opp. πίνησις 4, 26 sq τὰ στερεά (phys.) 76, 28 στοιχεία quattuor elementa mundi 49, 10 51, 3 94, 2 littera 12, 14 40, 7 42, 16 77, 21 opp. γοάμμα 41, 21

συγκοπή (gramm.) 40, 5 συγκρίνειν 35, 13 90, 7 συγκριτικώς 86, 12 συζεύγνυσθαι 93, 12 σύζευξις 92, 27 106, 4 111, 12 συζυγία (Pl.) 84, 24 συλλαβαί (gramm.) 5, 14 37, 25 45, 17. 19 77, 21 83, 9 συμβολικώς 24, 22 σύμβολον 10, 25. 27 15, 28 16, 18 19, 12 30, 17 31, 4. 25 52, 9 65, 18 93, 25 συμπάθεια 60, 12 99, 6 συμπαθής 25,2 συμπαράγειν 110, 24 συμπαραδιδόναι 3,6 συμπέρασμα 25, 28 συμπεριπολείν 98,2 συμπλήρωσις 24, 15 σύμφυλος 89, 20 συμφύρειν (Pl.) 108, 1 συνάγειν (log.) 10, 29 συναπογεννᾶν 95, 14 συναλοιφή (gramm.) 40, 6 συνάπτειν trans. 22, 21 84, 16 99, 6 118, 13 intrans. 82, 23 65, 11 68, 11 94, 11 med. intrans. 57,23 61,24 66,12 76,10 88, 23 92, 27 106, 7 τὸ συνημμένον genus syllogismi 10, 23. 26 συναριθμούμενος 83, 15 84, 14 συναφή 89, 25 συναφής 84, 27 τὸ συνθετικόν 85, 10 98, 26 συνδιαποσμεΐν (Pl.) 101, 26 συνεπτικός 56,8 59, 24. 26 61, 15 63,7sqq.15 64,17.25 65,5 74,25 84, 27 95, 17 συνελίσσειν 58, 24 60, 16 83, 14 87, 17 91, 22 συνηνῶσθαι 32, 22 111, 12 συνέργεια 88, 5 συνεργείν 71,9 92,29 100,7 110,8 συνήθεια consuetudo loquendi 14, 28

σύνθημα 19, 13 24, 19 25, 3 30, 8. 21. 23 81, 1. 6 88, 27 συνίζησις (gramm.) 40, 6 συνοχεύς (or.) 50, 16 52, 19 59, 3. 27 74, 24 111, 14 συνοχικός 48, 21 59, 27 84, 7. 15. 20 110, 14 συντελείν 24, 15 27, 6 69, 23 συντόμως 18, 27 συντρέχειν 18, 12 88, 13 τὸ συνεσπειραμένον 54,7 συστατικός 22, 26 συστέλλεσθαι opp. ἐπτείνεσθαι (gramm.) 42, 11 συστοιγία 49, 27 67, 15 80, 8 111, 11 σύστοιχος 29,7 43,11 61,13 62, 15 66, 23 67, 15 79, 8. 23 81, 12 88, 24 92, 28 93, 2 συστοίχως 31, 23 78, 18 σφαιρικός 35, 21. 23 σχέσις 24, 28 63, 3 69, 6 σχέσει opp. φύσει 68,17 κατὰ σχέσιν 77, 15 sq σχήμα 35, 22 36, 2. 12 50, 21 65, 19 πρῶτον syllogismi 10, 29 σχηματίζειν trans. 36, 22 έσχηματισμένον 31, 17 σχηματισμοί (gramm.) 40, 14 σώμα 14, 16 sqq 30, 10 sqq 50, 21 53, 6 71, 4 87, 27 88, 2 93, 28 100, 17 con. vel opp. ψυχή 14, 5 sq 27, 5. 15 46, 1. 19 86, 29 89, 5 96, 3 102, 1 103, 22 σωματικός 16,31 36,21 46,3 52, 12 90, 12. 15 108, 8 σωματοειδής 29,3 comp. 89,7

Τάνταλος 43, 3 46, 24 τάξις syn. σειφά 24, 20 32, 25. 30 38, 7. 9. 18 48, 4 49, 4 50, 7 54, 25 55, 27 58, 17 60, 22 63, 27 64, 17 65, 26 69, 20 72, 11 76, 1 82, 23 84, 7. 24 91, 10 112, 18. 22 tam auctoritas quam vices 13, 25 29, 27 33, 11 56, 4 66, 16 67, 4 97, 1.16 99, 7 101, 21 102, 4

106, 13 107, 9 111, 7 112, 4sqq 118,5 syn. εὐταξία 44, 18 99, 22 ταραχή mundi 105, 12 Τάρταρος 74, 11 ταυτοποιὸς δύναμις (opp. ἐτε**φοποιός**) 20, 21 ταυτότης 23, 17 sq 36, 12 51, 24 54, 2 79, 16 102, 18 ή τεπτονική (Pl.) 22, 23 τελεΐν είς τι 77,5 8**8,**14 τελειότης 29, 14 53, 26 79, 17 92, 21 96, 7 102, 20 106, 21 τελειούν 6,8 34,5 49,19 53,17 69, 9 81, 21 90, 21 102, 6 108, 18 111, 11 112, 11 τελεσιουργείν 106, 23 τελεσιουργία 92, 19 104, 4 τελεσιουργός 10, 13 21, 16 56, 8 61, 18 65, 6 98, 29 105, 22 107, 25 112, 1. 15 τελεσταί 25, 1 100, 23 τὸ τελεταρχικόν (οι.) 33,16 τελετή 100, 248q 101, 4 τὰ τελευταῖα syn. τὰ ἔσχατα 69, 17 75, 21 86, 18 95, 12 97, 20 τέλος 1,5 17,26 68,10 69,22 86, 27 103, 19 108, 6 τερατολογία 55, 21 68, 7 τετράς 97, 11 τὸ τετράστοιχον 22,9 τέχνη 17, 18 21, 21. 23 22, 17. 25 23, 12. 28 34, 7 39, 5 72, 25 sq 73, 1. 10 ποιητική τῶν όνομάτων 18, 27 δημιουργική 8,25 21, 15 23, 15 νοεφαί, γεννητικαί, τελεσιουργοί 21, 15 sq τεχνηταί είκονες 7,22 δογανα 16,9 τὸ τ. (τὰ τ.) 21,6 23,2.13 τεχνικός 21, 19 τεχνίτης 22, 28 23, 10.13.21 34,7 $\tau \tilde{\eta} \delta \varepsilon$ in hoc mundo 19, 13 of τ. τόποι 38, 13 τὰ τ. 25, 2 $T\eta \vartheta \dot{v}_S$ 81, 22 82, 10. 17 83, 2. 7 sqq Τηλαύγης 8, 27 (cfr Aeschines in ind. I) Τηλέμαχος 36, 4

τιμωρητικός 46, 7 107, 25 Τιτάν 64, 25 84, 14 plur. 56, 14. 16. 21 109, 20 Τιτανικός 28, 1 48, 20. 25 56, 11 60, 1 61, 17 64, 18 sq 83, 10 84, 6. 19. 24 89, 12 $-\tilde{\omega}_S$ 77, 26 τομή Ούρανία, Κρονία 27,27 64, 16. 24 τόπος animarum 35, 6 72, 7 νοητός 46, 27 ύπερουράνιος 60, 22 63, 25 64, 10 65, 1. 8. 16 66,8 ὁ ὑπὸ σελήνην τ. 22,10 δ περί γην τ. 37, 29 τορός 35,3 τραγοσπελείς Πάνες 85,27 τρανέστερος 20,26 72,18 (cfr adn. ad l.) τρανότης 30, 23 τριαδικός 80,9 92,1 -ῶς 30,3 83, 29 τριαινούχος est Neptunus 86,7 τριάς 29, 30 50, 15 52, 19. 22 83, 13. 16 85, 4. 12 86, 4 87, 17 96, 15 plur. 60, 6 Τρίτωνες 86, 7 τροφή quid sit apud deos 90, 19 sqq θεών est τὸ νοητόν 46, 26 62, 14 92, 10. 12 sqq τύπος 36, 23 40, 14 τυχαίος 44,4 τὸ τ. 4,14.23 11, 22 18, 24 $\tau \dot{\nu} \chi \eta \ (T \dot{\nu} \chi \eta) \ 43, 17. 20. 26 \ 44, 3.8$ 47,9 72,27 73,9 τύχη 1,7 4, 13 7, 3

Τγίεια 113, 9 ὑγίεια 99, 10 τὰ ὑδραγωγά 81, 15 ὕδως sacrum Rheae 81, 15 imago naturae ποσμοτρόφου 93, 27 ὑλαῖος 85, 24 75, 23 77, 11 ὅλη 23, 18 88, 27 41, 4 57, 29 64, 22. 26 68, 29 71, 20 76, 12 99, 23 101, 3 103, 18 104, 6 105, 1 112, 2. 24 opp. εἶδος 4, 17 sq

8, 12. 14 9, 27 17, 7 sq 23, 18. 27 (plur.). 30 25, 22 26, 12 104, 23 113, 10 (cfr quoque sub ὄνομα) παράδειγμα 17,7 sqq opp. opp. μορφή 9,27 ύλη των δνομάτων cfr δνομα ύλική άμετρία 100,15 ύλώδης **42, 2**6 ύμνεῖν 79,5 107,7 **ບິມ**ນວເ 54,6 cfr Orpheus in ind. I ῦπαρξις 12, 8 22, 28 29, 28 30,4 31,5 42,24 53,19 66,2.4.11 75, 16 76, 20 78, 15 79, 20 94, 29 103, 4 105, 26 ύπερανέχειν 94,29 ύπερηπλῶσθαι 61, 15 ύπερβολή (rhet.) 41, 9 ύπερέχειν 76, 18 ύπεριδρῦσθαι 52, 22 58, 8 69, 6 τὰ ὑπερκείμενα syn. τὰ κρείττονα 82, 11 ύπερκόσμιος 74, 21 91, 12 93, 7 95, 5. 16 111, 8 ύπερόπτης 9,4 ύπερουράνιος 52,27 60,26 63,25 64, 10 65, 1. 18. 16 66, 8 74, 1. 17 101, 20 ύπερούσιος 6,5 101,17 ύπεροχή 28, 19 80, 13 48, 15 55, 25 67,5 94,25 καθ' ὑπεροχήν (rhet.) 41, 16 ύπέρτερος νοῦς 58,30 56,5 ύπερτάτη τάξις 29, 27 τὰ ὑποβεβηχότα ορρ. τὰ σύστοιχα 66, 24 υποδεέστεραι φύσεις 79,1 (saepius xaradeéor.) δποδοχή (Pl.) 19,14 71,11 105,4 ύποκατακλίνειν τί τινι 88, 18 τὸ ὑποκείμενον (log.) 12, 5 13, 12 ύποσέληνοι τάξεις 82, 22 ύπόστασις 30, 10 31, 29 48, 20 53, 11 58, 10 61, 16 78, 6.15 82, 1.18 85,15 96,19 110,14 111 **

ύποστάτης 57, 5 58, 17 (!) 67, 19
74, 9 102, 27
ύποστατικός 10, 16 52, 3
ὑποστέλλειν 112, 27
ὑποσάττειν 112, 28
ὑποφάνειν 112, 17
ὑποφέρεσθαι 76, 14
τὰ ὑποχθόνια 86, 3 95, 15
τὰ ὕστατα 92, 21 98, 24
ὕφεσις 78, 19
ὑφεσις 70, 2
μένως 100, 2

Φάνης (Orph.) 38, 5. 22 48, 16 54, 22. 29 61, 3 62,4 δ μέγιστος 33, 9 φαινόμενος opp. ών, άφανής 55, 21 60, 9 τὸ φ. 84, 27 τὰ φ. 46, 13 66, 18 φαντάζεσθαι med. 8, 10 67, 26 pass. 13, 12 99, 5 φαντασία 29, 10 55, 17 68, 4 76, 26 109, 18 opp. δόξα 14, 5 29, 3 sqq 66, 9 λεκτική 19, 11 φανταστικός 10,15 67,25 68,1.7 76, 7. 21. 25 φενακίζειν 29, 4 Φερέφαττα (Pl.) 96, 5 φθαρτός 38,25 τὰ φθ. (opp. τὰ άίδια) 4, 14 18, 23 43, 1 72, 20. 25 110, 1 φθορά (opp. γένεσις, παλιγγενεσία) 23, 18. 20 87, 25 φιλαλήθης 11, 13 Φιλιππίδης 36,1 (cfr adn. ad l.) φιλοχρινεΐν 74,4 Φιλοπάτως cognomen inditum est Antilocho 78, 5 φιλοσοφείν 1, 16 φιλοσοφία 2, 21 108, 7 φιλόσοφος 9,6 sq 10,20 28,23 37. 23 φοιβόληπτοι ποιηταί 34, 10

φοιτάν διὰ πάντων sim. 22, 19 32, 17 90, 14 φρόνησις 3,8 7,2 76,8.11 87,10 90, 11 xqitixn 40, 22 φρουρητικός 25,6 61,18 63,7. 10. 16 65, 3. 10 72, 5 73, 27 111, 27 112, 14 φυσικός 8,9 17,2.17 35,11 69,8 -õg 8,5 69,27 92,24 ή φυσιογνωμονική 43,4 φύσις tam natura quae creata est et creat quam indoles hominis 5, 13 7, 24 10, 15 18, 25 15, 13. 18 17, 16 18, 11. 19 sq 19, 18 22, 21 23, 29 26, 9 30, 10. 29 39, 1. 4 43, 25 44, 5 45, 11 61, 15 66, 13 69, 9 72, 5 73, 11 75, 16 86, 18 plur. 22, 24 79, 2 Tem 35, 16 72, 9 82n 38, 29 44, 6 sq 47, 18 άμερής 77, 26 μερική 1, 6 38, 28 44, 6 νοερά 32, 27 θνητή cfr θνητή φύσις άνθρωπίνη 69,26 76,9 ἄτακτος 98, 28 99, 16 ποσμοτρόφος 93, 27 κατὰ φύσιν 7, 15 18, 10 68, 18 69, 23 70, 14 87, 26 99, 10 τὸ κ. φ. 97, 27 παρά φύσιν 7, 15 39, 3 87, 27 τὸ π. φ. 97, 27 99,11.21 φύσει (opp. θέσει, νόμφ, σχέσει) 4, 8. 11. 12 6, 19. 23. 27 7, 3. 14. 24. 26 8, 8. 12 15, 1. 4 16, 8. 19. 31 17, 16. 20 18, 14. 17 21, 13 25, 20. 24. 29 46, 10 68, 14. 16 τὸ (τὰ) φύσει (opp. τὸ θέσει, τὸ τυχαΐον) quattuor genera 7, 18 sqq 5, 1 sqq 25, 18. 27 26, 2 τὸ φυτόν (plerumque plur.) 7, 19 35, 7 39, 4 41, 8 φωνή est άὴο πεπληγμένος, qua de causa sacer Iunonis 94, 13 sqq σημαντική 14,26 syn. γλώσσα, διάλεπτος 32,6 77, 19 φῶς divinum, mundanum sim. 31, 8. 13 38, 2. 8 34, 5 78, 23 92, 4 100, 14 103, 27 104, 1. 3 105, 5 111, 17 112, 3 quarifeir 103, 28

Χαλδαΐοι 32,7.10 cfr quoque Oracula chaldaica in ind. I Xάος (Hes.) 67, 10.12 γαρακτήρες lucis 31,8 substantiae 85, 15 χαρακτηρίζειν 51, 24 59, 20 62, 26 63, 22 65, 17 86, 26 106, 12 xsies quid sint apud theurgos 101, 28 γειφοποίητος 34, 28 τὰ χείρω 80,9 χηφεύειν 10,8 χορεία Minervae 112,16 113,13 χορεύειν 108, 10 113, 4 χορηγείν cum acc. 6,6 78,24 sq 90,8 91,17 106,24 cum genet. 106, 24 χορηγία 113, 6 χορηγός 10, 17 75,27 78,9 90,13 92, 6.8 95, 10 102, 24 104, 11 105, 7 111, 9 113, 4 χορός dearum 22,2 98,13 102,18 χρησις των δνομάτων sim. 27,1 40,3 45,8 τῶν ποιητῶν 39,14 έν χρόνφ opp. έξ άιδίου 92,23 τὸ κατὰ χρόνον opp. τὸ κατ' *αίτίαν* 67, 6 Χρόνος (Orph.) 59, 18 67, 2 χουσός analogus τῷ ἐμπυρίφ **πόσμω 76, 22** χουσή est Circe apud theologos 22, 11 χύσις 81,9 χωρείν είς έαυτόν capere 97, 10 χωριστός 34, 22 50, 1 57, 6 59, 4 98, 9 102, 26 103,4 105,6 - 25 34, 23

ψευδωνύμως (gramm.) 41,3

ψυχή 1, 2.4 8, 10 9, 24 11, 27 18, 29 20, 11 23, 9 24, 30 26, 25 sq 27, 6. 19 33, 24 35, 6 42, : 3 43, 8. 12 46, 14. 25. 29 48, 12 50, 18 51, 19 69, 2 72, 3. 7 78, 23 74,11 75,23 76,4.13 86,10.21 sq 87, 4. 12 88, 8. 11. 19 89, 19. 26 90, 7 92, 3. 21 93, 6. 16. 25 sq 96, 7 103, 16 104, 4. 9. 17. 19 105, 12 sq 106, 22 107, 26 οργο. σῶμα 14,4 27,5.14 46,1.18 86,28 89, 5 96, 2 102, 1 103, 21 opp. ΰλη 23, 14 99, 24 opp. vovs 6, 10. 16 50, 21 51, 1 78, 18 sq 82, 6 93, 21 109, 11 opp. Proi, δαίμονες, ἄγγελοι, ἥρωες 19,4 33, 10 48, 12 68, 17. 25 sq 71, 18. 21 78,28 79,2 88,25 Oly 47,18 μία opp. πολλαί 109, 11 μεοική cfr ψυχή μερική, μεριστή 27, 14 28, 20 34, 3 102, 6 νοερά cfr νοερά ψυχή λογικαί 76, 7 94,12 ἄλογος 27,5 ἀθάνατοι, θνηταί 74,8 ες άστοῷαι ορρ. περί την γένεσιν 87,1 ήρωϊκαί 68, 19. 25 70, 5 άν-θρώπιναι 75, 25 Αθηναϊκαί 36, 2

ψυγικός 37, 28 46, 2 52, 12 53, 5 81, 4 95, 3 102, 28 103, 8. 29 -∞ς 78, 17 ψυγοῦν 50, 17 84, 4

'Ωπεανίτις συζυγία 84, 27
'Ωπεανός 81, 16. 23 82, 9.17 83, 1
84, 12. 22 8q
ἀκύτης 81, 19
ἀμόν dicitur τὸ ἦθος 41, 12
τὰ ἄνια (Pl.) 41, 7
τὸ ἀσαύτως 79, 27 ἀεὶ κατὰ
τὰ αὐτά καὶ ἀσαύτως (Pl.) 23,
16 ἀσαύτως ἔχειν 24, 2
ἀσις 79, 22

III. ETYMA, GLOSSAE

Άγαμέμνων ab ἄγαν ducunt grammatici 45, 26 άγκυλομήτης 63,1 66,26 άθῶος dicitur ὁ ἀζήμιος κατ' άναφοράν την πρός έτερον 41.2 άκάρδιος dicitur καθ' ύπερβολήν 41,9 άπινάπης vox barbara 40,21 Άμφιτρίτη 86, 8 άρεταίος insolens vox (immo σπουδαίος usurpatur) 40, 19 ἄφωνος dicitur καθ' ὑπερβολήν 41,9 άχηνες vox Theocritea παρά τὸ μὴ ἔχειν 39, 15

Βατίεια 35,7 βόλεται pro βούλεται veteres 42,5

γλυκεία dicitur ή χολή κατ' εύφημισμόν 41,10

δαίμονες ex δαίσαι 75, 19 sqq
76, 18 sq
δαίσαι est τὸ μερίσαι 75, 21
76, 19
δακρυόφιν vox simplex 89, 18
δάμονες pro δαίμονες veteres
77, 19
Διαττηθύς 83, 8
Διόνυσος appellatur ὁ οἶνος ἐχ
τοῦ εὐρόντος 41, 15
δραχμή e δράξ 41, 5 sqq

ξδοντες pro δδόντες aeolice 39, 18 έπμαγείον (et τὸ ἐπμάσσον et τὸ ἐπμασσόμενον ita appellat Plato) 40, 13 ἐρεσία pro εἰρεσία veteres 42, 3 Ἑρμογένης 8, 29 sqq

ζωγράφος dicitur καλ ὁ τὰ φυτὰ γράφων 41,8

Ήραπλης 73, 19 sqq ηρωες ex αίζειν 76, 3

θαλλός 41,1 (cfr Crat. 414") θεοί e θεϊναι 75,3 sqq

κακόφρων dicitur καταχρηστιxõs 41, 3 καλαμοθήρας (vox lexicis ignota) dicitur ὁ καλάμφ θηρῶν 40, 17 nάνδυς vox barbara 40, 21 πέραμος appellatur ὁ πίθος καθ' ὑπεροχήν 41, 16 sqq κνημίς dicitur κατά παρέγκλισιν 41.13 πεκομψευμένον appellat Plato τὸ μεμηχανημένον 71, 16 τὸ πομψόν vox duobus sensibus praedita apud Platonem 71, 14 BQ πορόνους 59, 5 πορυφή appellatur cacumen montis κατ' ἀναλογίαν 41, 11 ngανίον dicitur κατά παρέγxhivi 41, 18 Κοατύλος 8, 15 sq Κρόνος ε πορόνους 59.5 πύμινδις 35,5

λῶ pro βούλομαι 104, 14

Μαία 9, 23
μαλεφόν et τὸ μαφαΐνον et τὸ μαφαϊνόν et τὸ μαφαΐνον et τὸ μαφαΐνον et τὸ μαφαΐνον et τὸ μαφαϊνον 39, 20 sqq μένανδρος dicitur virgo a Dionysio 40, 2 μέροψ 7, 11
Μυρίνη 35, 6

III. ETYMA, GLOSSAE - IV. INDEX EXPL. CRAT. N. 147

νευμηνία vox Cretica (?νημονηία ci) 40,4 νουμηνία vox Attica 40,3

Ξάνθος 34, 24 sqq ξερόν pro ξηρόν veteres 42, 2

όβολός 41,5 sqq
τὸ οἰόνουν ex οἶος et νοῦς
109, s. s
ὁρανός pro οὐρανός veteres 42,6
᾿Ορέστης ex ὀρούειν 43, 24
Οὖρανός ex ὀρίζειν vel ex
οὖρον 63,9 sqq
οὖρος 63,11

Περικλής 73, 8. 12 sqq πικρόν dicitur τὸ ἡθος καθ' ὁμοιότητα 41, 12 πυξίς dicitur ψευδωνύμως 41, 4 πῦρ (ita appellatur Vulcanus ἀπὸ τῶν εὐρημάτων) 41, 16

'Ρέα ex έπιρρείν vel e φεία 81, 18 sqq olζειν dicitur κατὰ μίμησιν 40, 23 Σκάμανδρος e σκάφη 34,28 sqq σοφιστής quid significet apud Platonem 89,1 sqq Σωκράτης 8,18 sq

Τηθύς e Διαττηθύς 83,7 sqq
Τιτάνες a διατείνειν secundum
Iamblichum 56,15 sq a τλ
άτομον secundum Amelium
56,16
τράπεξα dicitur κατ' ἔλλειψιν
41,14
Τρίτωνες 86,7

φολκός vox composita 39, 18 φυγαδοθήρας dicitur δ φυγάδας δηρῶν 40, 17

χαλκίς 35, 2 χειφουφγός dicitur καθ' ὑπεφοχὴν ὁ ἰατφός 41, 17 sqq

ώμόν dicitur τὸ ήθος καθ' δμοιότητα 41, 12

IV. INDEX EXPLICATIONIS totus dialogus: Ammon. de interpr. 34, 17 37, 1 sqq 40, 21 154, 19 Bus. Procl. in Parm. 849 sqq Cous. theol. Plat. 12, 19. 51 13, 24 Port. Steph. de interpr. 9, 9 Hayd. Syrian. in metaph. 104, 10 Kr. 384°: Herm. in Phaedr. 21, 13 Couvr. 3844': Procl. in Parm. 849, 19 Cous. 385°: Ammon. de interpr. 60, 21 Bus. Procl. theol. Plat. 54, 23 sqq Port.

389ac: Procl. in Parm. 986, 4

Cous.

CRATYLI NEOPLATONICAE 390^d: Procl. in Parm. 850, 7 Cous. 390°?: Olymp. in Alcib. 95, 14 391*?: Herm. in Phaedr. 21,13 Couvr. 391d: Procl. in Parm. 853, 8 Cous. 391de 392e sqq: Procl. in remp. I 169, 25 sqq Kr in Tim. I 273, 27 Diehl 396ab: Olymp. in Phaedon. 10, 15 Finckh Procl. in Tim. I 315,5 III 190, 22 Diehl theol. Plat. 253, 20 266,3 292,14 sqq. 39 sqq 293,18qq 294,2.10 297,13 303,3 332, 30 871, 34 Port.

148 INDICES

396b: Damasc. II 134, 19 164, 10 Ru. Olymp. in Alcib. 223, 12 Creuz. in Gorg. 532,34 Jahn in Phaedon. 3, 22 Finckh in remp. II 269, 29 Kr. in Tim. I 166, 30 theol. Plat. 188, 24. 27 252, 36. 39 256, 14 320, 37. 43 323, 29 324, 37. 40 333, 26 360, 34 366, 36 382, 26 Port. 396bc: Damasc. I 146, 9 Ru. Olymp. in Phaedon. 3,20 Finckh Procl. in Tim. I 273, 5 415, 29 Diehl theol. Plat. 188, 25. 29 213, 25 sqq. 31 215, 47 252, 25 Port. Simpl. de cael. 281, 24 Heib. 396°: Procl. in Tim. III 170,18 Diehl 396°: Johann. Philop. de opfc. mund. 308, 2 Reich. 397^{bc}: Olymp. in Phileb. 242,34 Stallb. Procl. in Alcib. 313, 12 Cous. theol. Plat. 69, 33 Port. 397° sqq: Procl. in remp. II 331, 24 Kr. 397ed: Johann. Philop. de aetern. mund. 636, 15 sqq Rab. 397d: Dav. in Porph. Isag. 151, 15 Bus. Johann. Philop. de aetern. mund. 635, 27 636, 7 645,11 in meteor. 18,4 Hayd. Olymp. in Phileb. 283, 34 Procl. in remp. II 135, 4. 8 33**1**, 15 398b: Hierocl. in aur. vers. 42, 13 Mull. 398d: Hierocl. in aur. vers. 40, 5 sqq 41, 15 sqq Mull. 399°: Ammon. de interpr. 41, 2 Bus. Damasc. I 211, 13 Dav. in Porph. Isag. 23, 27 Bus. Syrian. in Hermog. II 48, 5 401b: Procl. theol. Plat. 403, 25 Port.

318, 22 Port. 402°: Procl. in Tim. III 179, 14 Diehl theol. Plat. 266, 32 318, 20 Port. 402d: Procl. theol. Plat. 360,33 366, 39 Port. 403rd 404. Procl. theol. Plat. 254, 29. 45 Port. 403d: Procl. in remp. II 185,14 239.5 Kr. 403°: Procl. theol. Plat. 371,32 Port. 404°: Procl. in Tim. II 209,4 Diehl theol. Plat. 253, 3 321, 325, 23 362, 16 Port. (cfr etiam 403d) 404b: Procl. in remp. I 140,8 Kr. 404°: Johann. Philop. in meteor. 117,39 118,18qq Hayd. Procl. theol. Plat. 267, 16 sqq Port. 404^{ed}: Procl. theol. Plat. 373, 1 sqq 374, 45 Port. 404d: Procl. theol. Plat. 411,11 Port. 405 sqq: Procl. theol. Plat. 378 sqq Port. 405°: Procl. in remp. I 57, 15 Kr. theol. Plat. 377, 1 Port. 405^{cd}: Procl. in Tim. III 139, 5 sqq Diehl theol. Plat. 404,8 Port. 407b: Procl. in Tim. I 166, 14 Diehl 407bc: Procl. theol. Plat. 372, 16 Port. $407^{\rm d}$: Procl. theol. Plat. 403, 36 Port. 407e: Procl. in remp. II 255, 22 Kr. 408*: Procl.inAlcib. 476,41 Cous. 408b: Procl. in remp. II 255, 22 410b: Johann. Philop. in meteor. 17, 36 Hayd. 410^d: Olymp. in Alcib. 157, 20 Creuz.

402ab: Procl. theol. Plat. 266, 34

IV. INDEX EXPL. CRAT. N. — ADDENDA ET CORR. 149

412°: Elias in Porph. Isag. 78. 3 Bus. 412°?: Dav. proleg. 8, 16 Bus. Olymp. in Alcib. 122,13 Creuz. 4134: Simpl. in phys. 148, 23 Diels 416 sqq: Herm. in Phaedr. 18, 10 Couvr. 419^b?: Olymp. in Phileb. 264, 1 419bc: Olymp. in Phileb. 263, sa sqq Stallb. 419° 420°: Herm. in Phaedr. 184, 12 Couvr. 420ab: Herm. in Phaedr. 187, 23 Couvr. 421b: Damasc. I 136, 14 Ru. 422° sqq: Procl. theol. Plat. 54, 23 Port. 423°: Ammon. de interpr. 154, 19 Bus.

426°: Simpl. de cael. 665,20 Heib. 427d sqq?: Ammon. de interpr. 37, 1 sqq Bus. 430° sqq: Ammon. de interpr. 40, 21 sqq Bus. 432°: Procl. in Parm. 733, 12 Cous. 437°: Ammon. in Porph. Isag. 17, 7 59, 20 Bus. 437b: Olymp. in Phaedon. 52, 21 Finckh 438°: Olymp. in Alcib. 95, 14 439° sqq: Ascl. in metaph. 45.4 439° sqq: Ascl. in metaph. 2, 13 sqq Bus. 440°?: Procl. in Alcib. 518, 13 Cous.

falso laudatur: Olymp. in Alcib.

80, 20 Creuz.

ADDENDA ET CORRIGENDA

Interdum in initialibus maiuscula et minuscula distinguendis est peccatum, ut corr: 2,4 Λήθης; 27,27 48,19 Οὐρανίων; 60,22 63,13 65,26 66,6.29 67,18 74,24 Οὐρανοῦ; 48,19 Νυκτῶν; 63,13 Οὐρανῷ; 63,24 74,24 Οὐρανὸν; 84,11 Οὐρανίας; 84,21 οὐρανοῦ.

19, 1 corr ζωγραφία 20, 21 corr ταυτοποιόν

21, 26 parentheseos signum post Όρφεύς (22, 1) removendum

22, 1 corr ζωογόνος

25,5 corr zwoyovinov

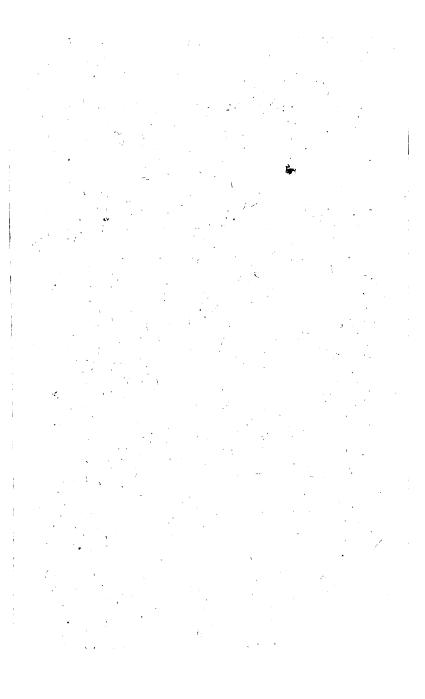
30, 11 adn. post niverrai excidit "P"

86, 22 cfr Resp. IX p 588d

42, 2 cfr Hom. ε 402

42,5 cfr Hom. Δ 319 α 234 π 387 108,2 cfr Leg. IV p 716^b

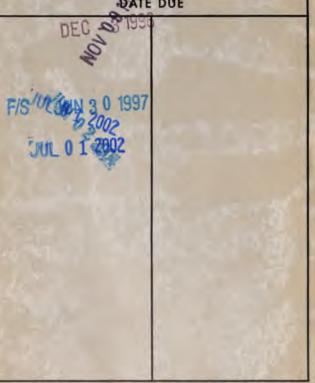
LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES CECIL H. GREEN LIBRARY STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004 (415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

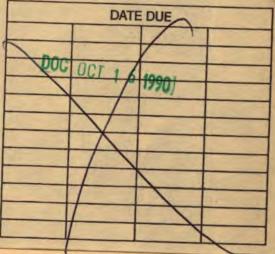

PA 3404 .P96 Z24 1908 C.1
Procli Diadochi in Platonis Cr
Stanford University Libraries

3 6105 038 822 784

DATE I

C OCT 16 1991

DOC OCT 21 1992

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004

